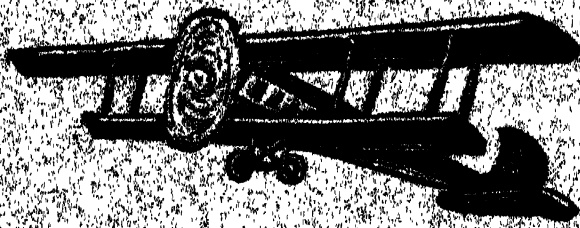

Sho 427
 Q. no. 5552

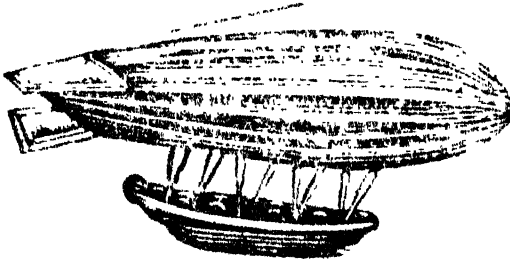

వి మా న యా న ము.

మోదుకూరి విశ్వనాథము,

ఎల్ .యూ. ఇ. (ఆనర్సు) గారిచే

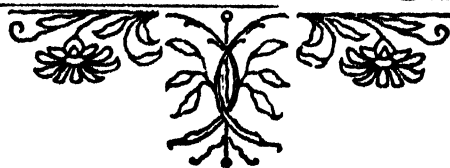
భాషాంతరీకరింపబడియె.

బె జ వా డ :

ఆంధ్ర గ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాలయందు
క. శోదంశ రామయ్యగారిచే ముద్రింపబడినది.

1980.

ప్రీతి క.

ఆంగ్లేయభాషలో 'విమానములో' అయిదువారముల ప్రయాణము' అను చక్కని గ్రంథమును సుప్రసిద్ధ గ్రంథ కర్తయగు జూల్స్ వెర్న అనువారు వ్రాసి యున్నారు. ఆయన గొప్ప ప్రకృతిశాస్త్రరహస్యములలో సామాన్యజనులకు అభిరుచి కలుగజేయుటయే ఆయన ముద్దేశ్యము. ఇట్టి గ్రంథము లెన్నియో ఆంగ్లమున గలవు. ఆంధ్రమున లేవు. ప్రపంచనాగరకత యెంతయో వృద్ధిజెందుచున్నది. గుఱ్ఱపు బండ్లనుమించు మోటారుకార్లు వచ్చినవి. రైళ్ల బాగయోడల మించి ఆకాశమున సంచరించు విమానములు వచ్చినవి. తెలి ఘోనును మించు రేడియో వచ్చినది. ఈ ప్రకృతిశాస్త్రశోధనలు స్వతంత్రజాతులవారు చేయుచున్నారు. వాటి లాభముల ననుభవించుచున్నారు. ఆ ప్రభుత్వములును ప్రత్యేకముగ ధన సహాయము జేసి పరిశోధనలను చేయించుచున్నవి. పరాధీన దేశమగు మన దేశములో ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞానమునకు దగిన ప్రోత్సాహము లేదు. ప్రజలు మాధ్యమునందున్నారు. చుక్కె టిపురాణకథలే వ్యాపించియున్నవి గాని ప్రకృతిశాస్త్రగ్రంథములయందు అభిరుచిగలవారు మిగుల తక్కువగ నున్నారు. రైళ్ళలో ప్రయాణముచేసినటులే విమానములో ప్రపంచ మంతయు సంచరించుకాలము వచ్చుచున్నది. విమానముల

నంగతి ఆంధ్రజనులకు దెలియుట బహు అవసరము. విమాన
మునుగుఱించి ఆంగ్లములో వ్రాయబడిన అతిసులభమైన గ్రం
థమును తెలుగులోనికి భాషాంతరీకరించుటవలన శ్రీ మోదు
కూరి విశ్వనాథముగారు మిగుల భాషాసేవ జేసియున్నారు.
విశ్వనాథముగారు యింజనీరింగునం దుత్తీర్ణులై ప్రకృతిశాస్త్ర
ములయందు అభిరుచిగల యవకులు. తెలుగులో ఈ గ్రంథ
మును చక్కని శైలిలో వ్రాసి, మిగుల నుపకారము జేసి
యున్నారు. ఆంధ్రమహాజనులు ఈ గ్రంథకర్తకు దగిన ప్రోత్సా
హము గలుగ జేయుదురుగాక.

అయ్య దేవర కాళేశ్వరరావు,

విజ్ఞానచంద్రికామండలి సభ్యుడు.

ఉ పో ధ్వా త ము

నేను చిన్నతనమునుండియును పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్ర సంబంధముగల గ్రంథములను చదువ నభిలాషగలవాడ నగుటచే ఆంగ్లభాషయందు 'జూల్స్ వెర్న' అను గ్రంథకర్తచే వ్రాయబడిన గ్రంథములను, యంత్రశాస్త్రసంబంధముగల గ్రంథములను చదివియుంటిని. ఇటువంటి గ్రంథములు తెనుగు భాషయందు బహుస్వల్పముగ నున్నందున విద్యార్థులకుండు ప్రోత్సాహముతో జూల్స్ వెర్న చే వ్రాయబడిన 'Five weeks in a balloon' అను పేరింబరగు గ్రంథమును భాషాంతరీకరణ మొనర్ప యత్నించి కొంతవరకు వ్రాసి యంత్రశాస్త్రవిద్య నభ్యసించ బొంబాయినగర మేగుచు దానిని మూల బడ వై చితిని. ఆచదువు పూర్తియైనపిమ్మట గొందరు స్నేహితుల ప్రోత్సాహముచే మూలనున్న పుస్తకమును బైటికిఁదీసి భాషాంతరీకరణమును పూర్తిచేసితిని. దానిని నామిత్రులగు మ.రా.శ్రీ సాతులూరి వీరరాఘవయ్యంగారు బి. ఏ. బి. ఇ.డి. శ్రమదీసుకొని పూర్తిగా చదివి లోపములను సవరించి ముద్రింప ప్రోత్సాహ మొనగినందున వారికి నేనెంతయు కృతజ్ఞుడను.

జూల్స్ వెర్న అను గ్రంథకర్త ఆంగ్లభాషయందు ప్రకృతశాస్త్ర యంత్రశాస్త్ర సంబంధముగల గ్రంథములను

చదువరులకు శాస్త్రకానిన్యతలేక యింపుగా నుండుటకుగాను
ఆ యా శాస్త్రములను మానవజీవితమునకు వినియోగపడున
టుల వ్రాసి యుండెను. ఈ విమానయానమునందు ఉదజసి
విమాననిర్మాణము, అందు ప్రయాణము జేయుట, ప్రయా
ణముఁ జేయునపుడు గలుగు కష్టసుఖములు వివరింపబడి
యుండెను.

యంత్రీశాస్త్రమును తెనుగున వ్రాయుమని పోత్సా
హ మొనఁగుచు యంత్రీశాస్త్రపదములను తెనుగున నేర్పాటు
చేయుటయందు నాకుఁ దొడ్పడి తగు సహాయ మొనఁగిన మున
గాల దివానుగా బనిచెసి కీర్తిశేషులైన మ॥ రా॥ శ్రీ॥ కొమ
రాజు లక్ష్మణరావుగారి యాత్మకు మత్కృతజ్ఞతావంద
నములు.

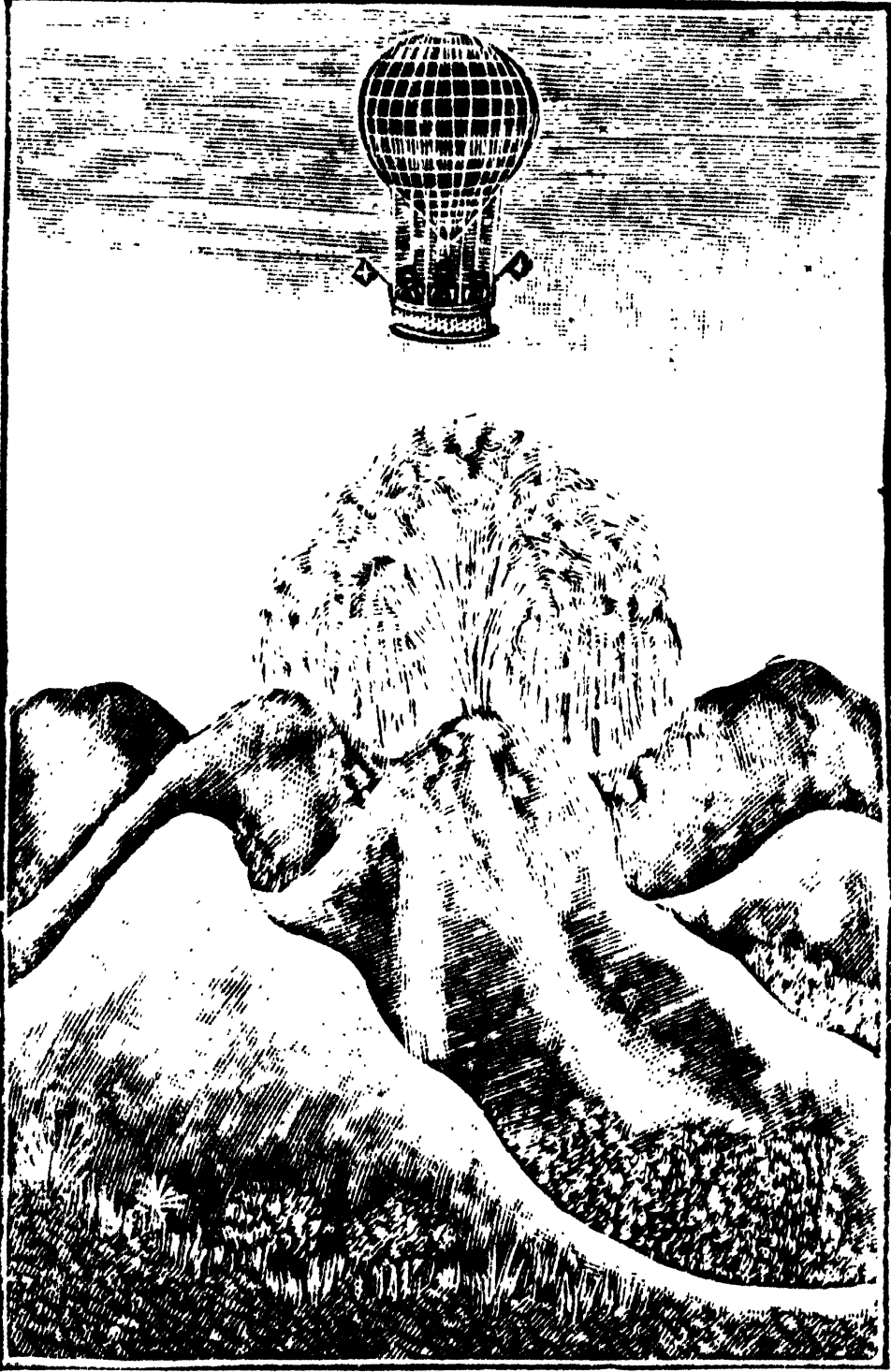
పంచాంగవిజ్ఞానశాస్త్రము, రసాయన శాస్త్రము, గణిత
శాస్త్రము అభిమానవిద్యగా గైకొనిన విద్యార్థుల భాషాపరి
జ్ఞానమెంతవరకుండునో పాఠకులకు విదితమే గనుక యీపాత్ర
మునందుఁ బెక్కులోపము లుండవచ్చును. ఆ యా లోపము
లను నాకు దెలియఁజేయు పాఠకులు వందనీయులు.

మో. విశ్వనాథము.

ఇందువచ్చిన శాస్త్రపదములకు ఇంగ్లీషు అనువాదము.

ఆమ్లములు; Acids	పీడనము; Pressure
అమ్లజని; Oxygen	ప్రయోగము; Experiment
అక్షాంశరేఖ; Latitude	పరిశోధన; పరిశీలన; Research
ఉదజని; Hydrogen	ప్రవాహ విద్యుచ్ఛక్తి; Voltaic Electricity
ఉత్పతనశక్తి; Ascending force	బాష్పము; Steam
ఉష్ణమాపకము; Thermometer	బాష్పజము; Boiler
ఋణధ్రువము; Negative pole	భారమాపకము; Barometer
కమానులు; Springs	భూగోళపరిశోధనలు; Geographical researches
కర్బునకణికలు; Carbon rods	ఎడారిలంక; Oasis
గుండము; Crator	వల్వము; Valve
గంధకీ కామ్లము; Sulphuric acid	వాణిజ్య వాయువులు, Trade winds
జడత్వము; Inertia	వ్యాకోచము; Expansion
జలపాతము; Water fall	విఘటనము; Decompose
తప్తలూహము; Molten iron	విద్యుద్వాహకములు; Electrodes
తారతన్యగరిము; Specific gravity.	విమానము; Balloon
దూరదర్శిని; Telescope	విమాంశ విమానము; Aeroplane
ధనధ్రువము; Positive pole	రక్షక నావికలు; Life boats
ధ్రువరేఖ; Longitude	సంకోచము; Contraction
నావికా అయస్కాంతము; Mariner's compass	సంధులు; Joints
నిరక్షరరేఖ; Equator	స్థానాంతరగతము; Displacement
నిష్పందజల శాస్త్రము; Hydrostatics	నీరత్వభారము; Ballast
పరిగ్రహ సంఘము; Travellers club	సున్నిత కాలపరిమాణయంత్రము; Chronometer.
పరావర్తము; Reflection	

విమానము అగ్నిపర్వతముమీదుగా జనుచున్నది.

విమానయానము.

అనంతపురి

ప్రథమాధ్యాయము.

“తే . గరుడ గంధర్వ యక్ష గాక్షస సుకేంద్ర
వరులచే సాధ్యపడక నావలయునెడల,
నభ్యపథమున దిరిగెడునట్టి మహిత,
వాహనము నాకు దయచేయు వరద యీశ.”

—భాగవతము.

లండను నగరములోని ‘వాటర్లు’ యను ప్రదేశముందు జరిగిన భూగోళ పరిశోధనాసంఘ సమావేశమునకు జనులు మిక్కుటముగ విచ్చేసియుండిరి. ఆసభ నలంకరించిన యగ్రాసనాధిపతి చక్కని యువన్యాస మొనగుచు సభ్యుల మనముల రంజింపజేయుటవలన సభ్యులు చేయు కరతాళధ్వను లాయుపన్యాసకునకు గొంత నిశ్రాంతి నొసగుచుండెను. ఆయువన్యాస మిక్కిందివిధముగ ముగిసెను.

“ఇంగ్లాండు దేశ మెల్లప్పుడును భూగోళ పరిశోధనలయందున్న దేశములకు నగ్రస్థానము నధిష్టించుచుండెను. (వినుడు-వినుడు) మన శాముయలు ఖైర్దుననుగారు ఇంగ్లాండు దేశపు కీర్తిని వృద్ధిచేయుదురని తలంచుచున్నాము. ఆయన పూనిన విమా

నయానము నెఱవేరినచో ఆఫ్రికాదేశపు పటము సంపూర్ణముగ వ్రాయనగును. ఈకార్యము నెరవేరజాలనిచో ఆఫ్రికాదేశపు ప్రవేశము సామాన్యజన సామర్థ్యమునకు దుర్లభకృత్యములలో నొకటిగ పరిగణింపబడును.”

వినువారల యుత్సాహ మధికమగుటచే “ఫెర్దుననుగారికి జయమగుగాక” యను ధ్వనులు బయలుపడెను. ప్రాపంచకజ్ఞాన సంపాదనకై పట్టుదలతో పనిజేయు కార్యవాదులు భూగోళమందలిఅయిదుఖండములనుండియు : తెంచి సభసలంకరించిరి. వారు మనోధైర్య సాహసబలములచే మునుగుచున్న నావల నుండియును, అగ్ని బాధల నుండియును, గండ్రొగొడ్డల్పి సంకటముల నుండియును, దుడ్డుకర్పిల బాధనుండియును, చిత్రవిధలనుండియును, నరమాంస భక్షకుల వాతనుండియును తప్పించుకొనియుండిరి. భూగోళపరిశోధనాసంఘసభ్యులెల్ల రీ యుపన్యాసము నాలకించి అమితోత్సాహమును పొందిరి.

ఇంగ్లాండుదేశమునం దీయుత్సాహము వాక్పూరతతో నంత మొందక వెంటనే కార్యరూపమును దాల్చును. లంకనాలలో నంత త్వరితముగ ధనము తయారగునో అంతవేగముగ విరాళములరూపమున విత్తము సమకూర్పబడిను. ఖర్చులకై 2,500 పౌనుల ద్రవ్యసహాయమును సభవారు తక్షణమే ఫెర్దుననుగారి కొసగిరి.

సభ్యుడొకడు లేచి “ఫెర్దుసనుగారిని చూడగూడదా?” అని ప్రశ్నించెను.

“ఫెర్దుసనుగారిని చూచుట కభ్యంతరములేదు. వారు మీ యిష్టానుసారము నడచుకొనువారే.” అని సభాధ్యక్షుడు డనెను.

ఫెర్దుసనుగారి నాహ్వానించు కేకలు నలుదిక్కులనుండి యు విననయ్యెను.

ఒక వృద్ధసేనాని “ఇదియంతయును కపటనాటకము” అనెను.

“ఫెర్దుసను అను మానవు డున్నటుల నాకు కోమట లేదు” అని మరియొక డనెను.

“వానిని స్పష్టించవలెను” అని మరియొకడు చెప్పెను. అప్పు డగ్రాసనాధిపతి లేచి ఫెర్దుసనుగారిని పిలువ సంపెను.

సభ్యులెల్లరు కరతాళ ధ్వనులు చేయుచుండ ఫెర్దుసను సభలోని కేతెంచెను. అతడు నలుబది వత్సరముల ప్రాయము గలిగి మిగుల యెత్తరిగాక యుండెను. ఆరుణ కమల కాంతుల క్రిందుపరుపజాలు ముఖసౌందర్య మాతని సిద్ధ సంకల్ప తను జాటుచుండెను. దీర్ఘనాశికయును, ఆకర్షాంత నేత్రములును గల ముఖకాంతి వాని వర్చస్సునకు నిర్మలదకంబునకు పద్మ సారథము గూర్చు శోభ నిడుచుండెను. వాని యాజానుబాహు

వులును, విశాల వక్షస్థలమును, నిడునలగు కాళ్ళును, గంభీర
స్వభావమును ఆకాలమున మానవున కసాధ్యమగు భూగో
ళ పరిశోధనలయందు ఘనత వహించుటకు సృష్టింపబడిన మహా
త్ముం డీతండే యని చెప్పకయే చెప్పఁచుటలేదు. ఆభవిష్యత్తు
హానుభావుడు స్నేహభావముతో ప్రార్థించుటచే కరతాళ
ధ్వనులు మాని సభలోని జనులందఱును చిత్రవటములచెలుపు
దాల్చి నిశ్శబ్దము తడేకాగ్రతతో నుండిరి. నిర్విఘ్నసనమున కేగి,
తర్జునినూర్ధ్వముగ చలింప జేయుచు నీక్రిందిమాటను ము కకంఠ
ముగ నుచ్చరించెను.

“ద్విజయమస్తు”

ఈ పరోచ్ఛారణమి వలన సభ్యులెల్లఁడు కోట్లకా, బైల్క
అను వారలు చెప్పిడి పలుకుల కైనను జనించనట్టిదియు,
ఇంగ్లాండు దేశమందలి వర్వతములను కేలమట్టము జేయు
ద్రవి్యసహాయము వేడిన పాల్కురుప్తునుగారి నుడువుల కైనను
జనింపని యాశ్చర్యమును బొందిరి.

డాక్టరు శాముయలు ఫెర్లసనుగా రెవరు? ఏకార్య
మును జేయ బూనుకొనెను?

ఆంగ్లేయ యుద్ధ నౌకాసమూహములో నాయకపదవి
సనుభవించిన ఫెర్లసనుతండ్రి తన కుమారునకు విద్యలన్నియు
జెప్పించి, సముద్రయానముగూడ నేర్పెను. కుమారుడు తండ్రి
యంతవాడై భయమనునది యెట్టిదియో యెరుగక ప్రకృతి

శాస్త్రమునందు నేర్పుతో పరిశీలనములు చేయుచుండెడి వాడు. ఇతడు నిష్పంద జలశాస్త్రమును, పదార్థ విజ్ఞానశాస్త్రమును, కొంతవరకు వృక్షశాస్త్రమును, వైద్యవిద్యను, జ్యోతిశ్శాస్త్రమును నేర్చుకొనెను. తనకుండి గతించుటకు ముందు ఖైదుసను ప్రపంచమంతయు దిరిగివచ్చెను.

శాముయలు ఖైదుసను 1805 వ సం॥న ఇంగ్లాండున కేతెంచి పరిశోధనాదేవత ను పాసింప సంకల్పించి మెన్లూరను నాయకునితో అమెరికాదేశమును జూచి బేరింగు జలసంధి మొదలు ఫేరువేలాగ్గిమవరకును జనెను. పలుకష్టములకు లోనై పెక్కు దేశముల నీరమును గొలిచినను ఖైదుసనుబలము నకు చలనములేదు. అన్నకోశమును తన యిష్టానుసారము నడిపించును. నిద్రాదేవత వానికి వశవర్తినియై కనుసన్నల మెలగజొచ్చెను.

సభ ముగిసినపిదప లండనునగరమందలి పాల్కాలులో నున్న ప్రయాణీకుల ఉపాహారగృహమునందు ఖైదుసనునకు విందొసగిరి. పశ్చేరములు ఖైదుసనుకీర్తికి తగినటుల పెద్దవిగను, అందులో నుంచబడిన పదార్థములు బహురుచ్యములుగను నుండెను. ఉపాహారప్రదాపకు లెల్లరును ఆఫ్రికాదేశమునకు జనిన పథికుల నామములను ఆంగ్లేయాక్షరసరణి నుచ్చరించుచు వారి జ్ఞాపకార్థమై ఫ్రేంచిసారాయములను తృప్తిగ గొలిరి.

రెండవ అధ్యాయము.

దినతంతి వార్తాపత్రికయం దీ దిగువసంగతి వ్రాయబడి యుండెను. “ఇటుపిమ్మట ఆఫ్రికా దేశముందు విదేశీయులు చొరలేని ప్రదేశములుండుటందు అరువది శతాబ్దములనుండి శాస్త్రజ్ఞులకు పరిశోధకులకు నగమ్మగోచరముగ నున్న ఆఫ్రికా దేశాంతర్భాగములు నేడు విదేశీయుల గృహస్థానంబునం బడుట నిజమని చెప్పవచ్చును. కెన్యాను క్లౌప్స్ అను వారలు జరిగిన మార్తముల ద్వారా జరిగినానను అను యెడారినిజేరిన డాక్టరు బార్తు అను వానివల్లను, గుడ్ హోపాగ్రామముననుండి జాంబసీ మంఖద్వారమువరకును పరిశోధనలను చేసిన డాక్టరు లివింగు స్టోన్ అనువానివల్లను, ఆఫ్రికాగర్భము ననున్న సరస్సులను కనగొనిన గ్రాంటు, స్పెక్ కీ నాయకులచేతన, కనగొనబడిన మూడుమార్తములు మన నవీనపరిశోధకునకు నిశ్చితములై యున్నవి. ఇట్టి మహనీయుల పరిశోధన లను ముత్యములు డాక్టరు ఖెర్నసనుగారిసాహసకృత్య మను పట్టుదారముచే గుర్తించు బడి అంగ్లమాతికు కంతహరియై వెలుంగినన్నవి.

ఈ నామానుడు ఆఫ్రికా దేశమును తూర్పుతీరమునుండి పడమటతీరమునకు విమానము నెక్కి చాటనున్నాడు. మేము వినినసంగతి నిజమైనచో నీతిగా జాంజబారు ద్వీపమునుండి బయలుదేరును. ఎచ్చట దిగునో తెలియదు. ఈ ప్రయాణపుఖర్చు ల్కై లండనునగర భూగోళ పరిశోధనా సంఘమువారు 2500

పొనుల ద్రవ్యసహాయమును ఛెర్గుననుగారి కొనగిరి. ఈప్రయాణ ఫలితములను ముందు తెలియజేయుదుము.”

ఈవ్యాసము నాహదేశముల ప్రజలచే చదువబడుటచే కొండ రీకార్యమును నమ్మజాలక వ్యాసకర్తచే ఛెర్గునను సృష్టింపబడు నని.

లండనునగర భూగోళ పరిశోధనా సంఘమును గూర్చి యును, పథికసంఘమును గూర్చియును హేళనజేయు వ్యాస మొండు జినావాపట్టణమందలి భూగోళసంఘపత్రికయందు కాననయ్యెను. గోతాపట్టణములో ప్రకటింపబడు “నితిలంజ్క” అను పత్రికలో ఛెర్గునను స్నేహితుడైన వీటర్మను వ్రాసిన ప్రత్యుత్తరముచే జినావాపత్రిక హేళనస్వభావమును వీడెను.

విమానయానమునకు వలయు యత్నములు లండను నగరమున చేయ నారంభింపబడెను. లోయన్సులోని నేతగాంధ్రు డెదజనివిమానమునకు వలయు పట్టుపశ్రుములను నేయ మొదలిడినది. రిజల్యూటను ధూమనొకను పెనటు నాయకుని యాధిపత్యముక్రింద ఆంగ్లేయ దొరలనమునారు డాక్టరున కొనగిరి. స్నేహితులెల్ల ఛెర్గుననునకు వీడుకోలు వార్తల నంపిరి. పేరిసు పట్టణముననుండు పరిశోధనాసంఘమువారు ప్రయాణమును బాగుగా వర్ణించి వ్రాసిరి. డాక్టరు కోనరు వేరొక ప్రత్యేక ప్రయాణము జయప్రదముగ కొనసాగుటకు వలయు సాధనములను, మధ్యకలుగు కష్టములను, విమానయానమును గూ

ర్చిన మంచిచెడ్డలను విఫలముగ వివరించి, బయలుదేగు స్థానము జాంజిబారుకన్న అబిసీనియాదేశమందలి మెశోవారేవుస్థలము మంచి దని నాగ్రహించెను. ఈ మెశోవానుండియే 1768 సం॥ న జేమ్సుబూగ్సు నైలునదియత్పత్తిస్థానమును చూచుటకు బయలుదేరెను.

ఇంగ్లాండు వరించబోవు కీర్తికాంతను జూచి అసూయాభావముతో ఉత్తరఅమెరికాఖండపు ప్రకృతియొందు ఖర్చుసమగారిని ఆఫ్రికానుండి అమెరికాకు విమానములో కూర్చోని రావలయు నని నాహ్వనించెను. అమెరికా, ఫ్రాన్సు, ఇంగ్లాండు, జెర్మనీ, ఇటలీ, స్పెయిను, పోర్చుగలు, స్వీడను, నార్వే మొదలుగాగల దేశములందు యీవార్తను ప్రకటింపని ప్రతికయే లేదు.

ఇంగ్లాండునందు సహితము ఖర్చుసను కలడా లేడా యని యును, విమానయానము నిజమా కల్లా యనియును, జయప్రదముగ కొనసాగునా సాగదా యనియును వాదప్రతివాదములు పెరిగి పందెములు వేయబడుచుండెను. నమ్మినవారు, నమ్మనివారు, పండితులు, పామరులు, పిల్లలు, పెద్దలు డాక్టరు ఖర్చుసను విమానయానమును గురించి యోచించువారే. ఖర్చుసను ఆకాలపు అవతారమూర్తివలె ప్రకాశించుచుండెను. అడిగినవారికెల్ల తన ప్రయాణమును గూర్చి నుడువుచుండెను. కొంద రతనికి సహాయార్థమై జనుట కీష్టపడినను ఖర్చుసను నిరాకరించుచుండెను.

మూడవ అధ్యాయము.

ఫెర్గుసనునకు స్కాట్లాండు దేశీయుడైన డిక్కు కెనడీ
యను చెలికా డొకడు గలడు. వీ రిద్దరికిని యాపురేఖాదులలో
నించుకయు భేదము గానరాదు. విద్యావివేకమునను, స్వభావ
ప్రవర్తనములను వీ రిరువురకును మిగుల వ్యత్యాసము గలదు.
ఈవ్యత్యాసము వారిస్నేహమును వృద్ధిజేసినే గాని నష్టపరుప
లేదు. స్కాట్లాండు దేశజుల స్వభావసిద్ధగుణములే కెనడీకి
గలవు. అవేవన ఉన్న దున్నట్లు వక్కాణించుట, పంతుమును
చెల్లించుకొనుట, ఇతరులమాటను వినకుండుట. ఇతని నివాస
స్థానము ఎడింబరోవద్ద ఏతునగరము. చేపలను పట్టుటయం
దును, వేటయందును మిగుల నిపుణుడు. ఆరడుగులకన్న నెక్కుడు
పొడవును, హెర్కులీసునకు గల బలమును, సూర్యరశ్మి చే నెర్ర
బాఁసటులుండు మొఖమును, నల్లని నేత్రద్వయంబును గలిగి
యుండెను. ఫెర్గుసనునకును, కెనడీకిని గల స్నేహము హిందూ
దేశమందలి సైన్యములో జేరినపు డంకురించెను. డిక్కు
గజారూఢుడై పులులను వేటాడుచుండ ఫెర్గుసను వృక్షశాస్త్ర
నిదర్శనములకై మొక్కలను వెదకుచుండెను. ఏదేశ మేగినను
ఫెర్గుసను లండనునగరమునకు తిరిగివచ్చిన వెంటనే స్కాట్లాం
డున కేగి కొన్నివారములు కెనడీవద్ద గడపుచుండెడివాడు.
డిక్కు భూతకాలమును గూర్చియును, ఫెర్గుసను భవిష్యత్తును
గూర్చియును మాట్లాడుచుండిరి. టిబెటుదేశమునుండి వచ్చిన

పిదప రెండేడ్ల వరకును నూత్న పరిశోధనలను గురించి ఘోషనను తలపెట్టలేదు. అందుచే నాతని ప్రయాణ వివాసము, పరిశోధనా క్షుద్ధాధ్యయను శాంతిజైదె నని కెనడీ సంతసించెను. కాని ఆఫ్రికా దేశమును దాటుటకు యత్నించుచుండె నని తెలియదు. పరిశోధనలు చేయుటయం దెంత సమర్థుడైనను నరమాంసకాక్ష కులమధ్యను అడవిమృగములనడుచును దిగుగుట ప్రాణహాని కరము. ప్రకృతిశాస్త్రమును వృద్ధిపరచుటకై యిదివరకు పడిన కష్టములతో తృప్తిజెంది యుండు మని కెనడీ తనచెలికానికి సలహా నొసగెను.

ఒకనా ఉదయమున దిన తంతి వాత్సావత్సరికయందుఁ జెప్పునను పూనిన విమానయానమును గురించి వాయుబడిన వ్యాసమును చదివెను.

“ఇతడు ఉదజనివిమానములో కూర్చొని ఆఫ్రికా దేశమును దాటునా? రెండు సంవత్సరముల నుండి యోచించిన దిదియూ?” ఆశ్చర్య కోపావేశము కెనడీ పలికెను.

కెనడీ నివసించు యింటి యజమానునాలగు ఎల్బెర్తను నామె ఘోషనను పరిహాసార్థము నుడివియుండునని పలుకగా;

“వానిస్వభావము నాకు తెలియదా! వానికి స్వయముగ జనించినబుద్ధియేగాని వేరొండు గాదు. గాలిలో ప్రయాణమొనర్ప కుతూహలమా! రావులుగులతో పోరాడ సంతోషమా! అట్లు జనకుండ జేసెదనుగాక! వాని యిష్టప్రకారము.

జేయనిచ్చినచో నొకనాడు చంద్రమండలమందలి వింతలను చూడ బయలుదేరును.” కెనడీ కినుక కన్నుగవ సిప్పునెర నులు నెరయ మెరయ పండ్లు పటపట గొరకుచు, పిడికిలిని బల్లమీద గట్టిగా గుద్దెను. వెంటనే కోపావేశమున ధూమ శకటము నధిరోహించి మరుచటి దినమునకు లండనునగర మును జేరెను. ముప్పావుగంట కాలములో ఫెర్రుసను నివసించు గృహమున కేగి తలుపు నైదుసారులు తట్టెను. ఫెర్రుసను స్వయముగా జని తలుపును తెరచెను.

“నీవేనా! కెనడీ!”

“అవును. నేనే.”

“వేటతరుణమున లండను నగరమున కేల వచ్చితివి?”

“నీవు పూనిన అవివేక కృత్యమును వాదించుటకు.”

“ఏమిటా కార్యము?”

“ఈవాసము నమ్మదగినదా?” అని కెనడీ దినతంతి వార్తాపత్రిక నొసగెను.

“ఓ! ఇదియూ నీ వడుగునది! ఆపత్రికలు తమ యిష్ట ప్రకారము వాగుచుండును. కొంచెము విశ్రమించుము.”

“నేను కూర్చొనను. నీవు యీ విమానయానమును జేసెదవా?”

“అవును. ప్రయాణమునకు వలయు సామగ్రి తయారగుచున్నది. నేను—”

“ఆ సామగ్రిని సారవేయుము.”

“నాప్రయాణమును గురించి నీకు జెప్పలే దనియా కోవము!”

“అదిగో! నాప్రయాణ మనుచున్నాడు!”

“నాకు కొన్ని తొందరపనులు లుండుటచే వ్రాయబా లకపోతిని. కాని నీపేర వ్రాయుకుండ యెన్నటికిని జని యుండను.”

“నేను కోరున దదియే.”

“నిన్ను కూడ నావెంటి కొనిపోవుదును.”

అందుపై కెనడీ కోడెదూడవలె గంతులు వైచి.

“మన మిద్దరమును విమానయానము చేయుటకన్న పిచ్చివాండ్రు ఆసుపత్రికి జనుట మంచిది.”

“నిన్ను నావెంట గొనిపోవుట నిజము. ఎందరో రా నున్నారు. నే నందుల కంగీకరించలేదు. నేను చెప్ప బోవుసంగ తులను సావధానమనస్కుడవై వినినచో నేను తలంచిన కార్యము మంచి దని నీవే కొనియాడుదువు.”

“నీవు చెప్పనది వాస్తవమా?”

“ముమ్మాటికిని.”

“నేను రానిచో నేమి జేసెదవు?”

“నీవు తప్పక వచ్చెదవు.”

“రాని యెడల?”

“నే నొంటరిగ జనుట నిశ్చయము.”

“సరియె. మనము కూర్చొని నెమ్మదిగ మాట్లాడుదము. ఆసంగతి నిజమైనచో వినదగినదే.” అని కెనడీ తలయూచుచు బల్లయొద్ద కూర్చుండెను.

“భోజనముచేయుచు మాట్లాడుదము.” అని ఫెర్నసను పలికెను.

వారిద్దరొక చిన్న బల్లకడ కూర్చుండిరి. వారిముందొక పళ్ళెరమున పెద్ద గోధుమరొట్టెయును, మాంసశకలములును, ఒక పెద్ద కడవనిండ కాఫీయును నుంచబడియు.

“శాముయలు! నీవు పూనినకార్యము మిక్కిలి హాని కరమైనది. ఈకార్యమును నీవు నిర్వహింపజాలవు. మానవు నకు దుర్లభకృత్యములలో నొకటి.” అని కెనడీ నుడివెను.

“మనకు సాధ్యమగునో కాదో పిదప యోచింప వచ్చును.”

“పిదప యోచించుట యేల? ఆకార్యము మనముచేయ లేము.”

“ఎందుచేత ? ”

“అసాయములు మెండు.”

“అసాయములు ఎవరికి తప్పను? బల్లవద్ద కూర్చుండి భోజనముచేయుటమాత్రము అసాయముగాదా! ఈయకాండ

తాండవముతో ప్రయోజనమేమి? భవిష్యత్తునుగూర్చి యోచించుటయే మంచిది.” అని ఖెర్లసను నొక్కి వక్కాణించెను.

“నామాటలను లక్ష్యపెట్టవా? నీ వింకను నిరంకుశాధికారివేనా?” అని కెనడి భుజముల నెగరవేయుచు ననెను.

“అవును, మంచికార్యములలోమాత్రము నిరంకుశాధికారి నే. అదృష్టదేవత మన కేమి దాచియుంచెనో యని యోచింపగూడదు. నుదుట వ్రాసిన వ్రాలును తప్పింప నవరితరము.”

కెనడీ ప్రశ్నోత్తర మొసగలేదు. నోరున్నవారిచే కాజ్యము.

“సరే. ఆఫీకాను దాటుటకు భూమార్గము లేనా?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“భూమార్గమున జనుట కష్టము. ఇంటెవరకు జనిన పరిశోధకులు పడిన బాధలకు కారణమే యది. మంగోపార్కు నైలునదిమీద చంపబడెను. వోజలనువాడు ‘వ్వాడై’ దేశములో మాయమాయెను. బౌడ్నె మర్మరువద్ద చనిపోయెను. శకటో వద్ద క్లాపర్టను ప్రాణముల విడచెను. ఫ్రాంసుదేశీయుడైన మెయిజను ముక్కలుగ చరకబడెను. మేజరు లెవింగు టారిగ్గులచే పరలోకప్రాప్తిని బడసెను. 1890 వ సంవత్సరము ప్రారంభమున హేంబర్గునివాసియగు రోషరు మరణించెను. ఇంకను కొందరు అకాలమృత్యువ్రవాత బడిరి. వారు చనిపోవుటకు

ముఖ్యకారణములు ఆకలిబాధ, చలి, జ్వరము, క్షూరులచే హింసించబడుట మొదలగునవి. ఈబాధల ననుభవించకుండ జనుటకు మంచిమార్గ మున్నపు డేల విడువవలయును? అందుచే అవసరపథము నతిక్రమించి మన మంబరవీధి నేగుటయే మంచిది.” అని ఘోషనను గంభీరోపన్యాసము నొసగెను.

“నీవు చెప్పిన సంగతులు సత్యములే. కాని విమాన యాన మింతకన్న నపాయకరముగదా ? ”

“అపాయమేమున్నది? విమానమున కపాయము రాకుండ చూచుభారము నాది. అపాయము వాటిల్లినను భూమి మీదకు దిగి కాలినడకనునేగు పరిశోధకులవలె తిరుగవచ్చును. ప్రాణభయముమాత్ర ముండదు. కాని మన విమానమున కట్టి యాపద రాకుండ చూడగలను.”

“పడకుండ నెట్లాపగలవు? ”

“పడదు. ఆఫ్రికాదేశమును దాటువరకును నిలబడి యుండును. విమానయానముచే మనకు భూమార్గమున జను వారలకు సంభవించు ఎండవానలు, గాలిదుమ్ములు, ప్రతి కూలవాతావరణము అడవిమృగములభయము, క్షూరుల బాధలు కలుగవు. ఎండవేడిమి హెచ్చినచో నూర్జ్వముఖమున కేగవచ్చును. చలి హెచ్చినచో క్రిందకు దిగవచ్చును. పర్వతములను, నదులను దాటగలము. రాబోవు గాలివాన, తువా నుల నవలీలగ దాటగలము. శ్రమ విశ్రాంతిలు మనలను

బాధించవు. క్రొత్తనగరములపై తిరుగుదుము. కొండగుహల
యందలి ప్రతికలుగునుండియును ప్రతిధ్వనిని పుట్టించునంతటి
వడితో మారుతము వీచినను దానితో సమానముగ పరుగిడ
గలము. ఆఫ్రికాదేశ మంతయును కాలిక్రింది పటమువలె
కాన్పించుచుండ భూమికి సమీపమున తిరుగుచుందుము. ”
అని డాక్టరు నుడువ “ఉదజని విమానములను నడుపు సాధన
మును కనుగొంటివా?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“లేదు. అది కలలోనివార్త.”

“అయినచో నెచ్చటి—”

“ఎచ్చటికో తెలియదుగాని తూర్పునుండి పడమటకు
జనుట నిశ్చయము.”

“ఎందువలన? ” అని తిరిగి “ఓహూ! వాణిజ్యవాయు
వులా! వాటిమాటయే మరచితిని. ఏదై ననొకటి విమానమును
నడుపుటకు కావలెనుగదా! ” అని కెనడీ అనుకొనెను.

“సర్వము సిద్ధముగ నున్నది. ఆంగ్లేయరాజ్యాంగమువా
రొకప్రీమరును నా యాధీనమం దుంచిరి. ఇంతియేగాక నే
ననుకొనిన కాలమునకు మూడు నాలుగు నావలు ఆఫ్రికాదే
శపు పడమటితీరమున మనకొరకు తిరుగుచుండును. మూడు
నెలలలో మనము జాంజిబారునకు జని విమానమును ఉదజని
తో నింపి బయలుదేరవలెను.”

“మనమా! ”

“ఇంకను నీ కభ్యంతరము గలదా? ”

“ నాకు వేయి సం దేహములుగలవు. దేశమునుచూచు
టకై భూమిపైకి దిగుటకును తిరిగి ఎగురుటకును ఉదజని వ్యయ
మగును గదా ! అందుచే గాలిలో నెంతకాలము కిరుగగలము ? ”

“ నీ కా యనుమాన మింకను పోలేదు. ఉదజనిలో
నొక్క యణువైనను వ్యయపడదు. ”

“ క్రిందకు దిగుటెట్లు ? ”

“ దిగవచ్చును. ”

“ ఎటు ? ”

“ అదియే నా రహస్యము. బాగుగా నాలోచించి నా
యభిప్రాయమే నీయభిప్రాయముగ భావించి నాకార్యమును
నీకార్యముగ నెంచుకొనుము. దిగ్విజయమస్తు ! తథాస్తు ! ”
అని డాక్టర నెను.

“ దిగ్విజయమస్తు ! తథాస్తు ! ” అందులో నొక
మాటకైన నర్థము తెలియకుండగనే చిలుకపలుకలవలె
కైనడీ యామాటల నట్లే యుచ్చరించెను. తన స్నేహితుని
ప్రయాణము నాపవలెనను తలంపు మాత్ర మింకను కొంచెము
గలదు. శాముయలు తన ప్రయాణమునకు వలయు సామగ్రిని
సేకరింపనేగెను.

నాలుగవ అధ్యాయము

ఫెర్డునను నిర్ణయించిన అంబరతల ప్రయాణమే నిర-
పాయకరమైనది. జాంజిబారు ద్వీపమునుండియే బయలుదేరు-
టకు కొన్ని కారణములు గలవు. జాంజిబారు ద్వీపము నిర-
క్షరరేఖకు దిగువ 430 మైళ్ళ దూరమందున్న అక్షాంశరేఖ
యందలి 6 వ కళయందు నెలకొనియున్నది. నైలునదీ జన్మ-
స్థానమును కనుగొనుటకును, ఆదారియందున్న సరస్సులను చూ-
చుటకును పూర్వము కొందరిద్వీపమునుండియే బయలుదేరిరి.

1849 వ సం॥న డాక్టరు బార్తు అను పరిశోధకుడును,
1858 సం॥న బర్టను స్పెకీగార్లును, భూమార్గమున జని సాంత-
ముగ జూడకయే తిరిగివచ్చిరి. ఫెర్డునను బార్తు స్పెకీగార్లకార్య-
మును కొనసాగింప బూనుకొనెను.

సుదానుదేశమునుజూడ నేగిన రిచ్చర్డుసా అను పరిశోధ-
కునికి సహాయార్థమై బార్తు ఓర్విగులు బయలుదేరి ట్యునిసు
పట్టణమున నతనిని కలుసుకొని యచ్చటనుండి మువ్వరును
ట్రిపోలీ, మర్జ్జకు పట్టణముల జూచి, ఏస్సియను యెడారి లంక
మీదుగా ఏషదీను పట్టణమునకేగి, ఏస్సియనునకు తిరిగివచ్చి
కాన్సుపట్టణమునుజూచి ఔరకోత్ గ్రామమున కేగిరి. రిచ్చ-
ర్డుసా చనిపోవుటచే బార్తు ఓర్విగు లిద్దరు కాకా నగరము
మీదుగా ట్రిపోలీ, నోర్నో పట్టణములజూచి 1851

సం॥రం మార్చి 29 తేదినాటికి చాడు నరన్న దక్షిణతీరమును జేరగలిగిరి. అచ్చటనుండి జోలావల్లెనుజూచి కాకానగరమునకు తిరిగివచ్చి, మందబర్గము, కానముపల్లెలను జూచి మెసనా పట్టణమున కేగిరి.

ఓర్వగుకూడ చనిపోవుటచే బార్దు ఒంటరిగ శకటానగరమును జూచి నైజరునదిని దాటి టింబక్టూ పట్టణమున యెనిమిదినెలలు నివసించి యాపురవాసులచే బాధపడి 1855 సం॥ ఆగష్టు నెలాఖరుకు ట్రిపోలిపట్టణమునకు తిరిగివచ్చెను. స్నేహితులందరిని గోల్పోయి సెప్టెంబరు 6 వ తేదినాటికి బార్దు లండను నగరమును జేరెను.

బార్దు ఆఫ్రికా దేశమున ఉత్తర అక్షాంశ రేఖయందలి 4 వ కళను పశ్చిమ ధృవరేఖయందలి 17 వ కళను దాటలేదని ఫెర్గనను నోటుపోత్తమున రచించియుండెను.

బ్రోరోలెట్టు, పెనిటు, మయానీ, ఏండియాడిబోనో, గితాము, లెజీను మొదలగు పరిశోధకులు 18 వ శతాబ్దములో అయిదారు కళలు అనగా 360 మైళ్ళ దేశమును మాత్రమే చూడగలిగిరి.

1768 సం॥న బూస్సు, 1844 సం॥న కాప్, రెబ్బను అనువారలున్న హూలి, తోరట, మెయిజను, రోషరు మొదలగు పరిశోధకులు 1859 వ సం॥ వరకును ఆఫ్రికా దేశమందలి కొన్ని పట్టణములను చూచిరి.

1857 వ సం॥న బర్తను స్పెక్టేగార్లు లండను నగర భూగోళ పరిశోధనా సంఘమువారిచే ఆఫ్రికా దేశపు సరస్సులను జూచుటకు పంపబడిరి. వారు జాంజిబారును జూన్ 17 వ తేదీని వీడి పశ్చిమముగానున్న కెజా నగరమును నాలుగు నెలలకు జేరుకొనిరి. కెజానగరము మంచి న రక్షణము. అచ్చట జనుల ఆచార వ్యవహారాదులు, రాజ్యాంగపద్ధతులు మతాచారములు మొదలగువాటిని గురించి బర్తను స్పెక్టేగార్లు కొన్ని గ్రంథములను వ్రాసిరి. 1858 ఫిబ్రవరి 14 వ తేదీ నాటికి దక్షిణ అక్షాంశ రేఖలోని 3,81వ కళలకు మధ్య నెలకొని యున్న టాంగు నై కా యను గొప్ప సరస్సును చూడగలిగిరి. ఆసరస్సుతీరమున నరమాంసభక్షకులు నివసించియుండిరి.

ఆసరస్సును మేనెల 26 తేదీని వీడి, జూన్ 20 తేదీకి కెజానగరమున కేతెంచిరి. బర్తనచ్చట మూడుమాసములు వ్యాధి వీడితుడై యుండ స్పెక్టే ఒంటరిగ ఉత్తర దిశగా మూడు వందలమైళ్ళ దూర మేగి ఉకురూ సరస్సును ఆగస్టు 31 వ తేదీ నాటికి చేరగలిగెను. ఆగస్టు 25 తేదీకి స్పెక్టే కెజానగరమునకు తిరిగివచ్చి బర్తనుతో 1859 మార్చి నెలలో జాంజిబారు ద్వీపమునకు చేరెను.

వారిద్దరును ఇంగ్లాండు దేశమునకు జని పేరిను పరిశోధనా సంఘమువారి సగిన వార్షిక బహుమానమును బడయగలిగిరి.

బర్తను స్పెక్టేగార్లు వక్షిణ అక్షాంశ రేఖయందలి రెండవ కళను తూర్పు ధ్రువ రేఖయందలి 29వ కళను డాటలేదని డాక్టరు ఫెర్నసను తన నోటుపొత్తమున రచించి యుండెను.

బర్తను స్పెక్టేగార్లు చూచిన దేశమునకును, బార్తు చూచిన దేశమునకును మధ్యగానున్న దేశమును చూడవలెనని ఫెర్నసను పూనుకొనెను. ఈమధ్య దేశము 720 మైళ్ళు పొడవుగలిగి 12 కళల నావరించియున్నది.

విదవ అధ్యాయము.

ఫెర్నసను బయలుదేరుటకు వలయు సామగ్రిని సేకరించుచుండెను. ఉదజని విమానమును చేయించుచు, చేయువిధానమును రహస్యముగ నుంచెను. అరబ్బీ భాషలను మాండింగియను భాషలను నేర్చుకొనుచుండెను. కెనడీ ఫెర్నసనును విడువలేదు. తనకు తెలియనీయక యేవిమానములో నెక్కి పారిపోవునో యన్న భయ మాతనిని విడువలేదు. కెనడీ వాదములన్నియు ఫెర్నసను ప్రతివాదములచే నిరుత్తరము లగుచుండెను. అందుచే తనమాట చెల్లదని కెనడీ భయపడుచుండెను. అతని స్థితి మిగుల విచారికరముగ నుండెను. నీలమేఘావృత మగు నాకాశమునుగాని, విమానమునుగానితలచుకొనినపుడెల్ల నాతని

గుండెలు ఝల్లుచునుచుండెను నిద్రోసహితము విమాన
యానమువలన గలుగబోవు శిరోభారమును పొందినట్లును,
కొన్ని యోజనముల యెత్తుననుండి క్రిందపడినటులను కల గను
చుండెను. ఈవీడకలలు వచ్చినపుడు మంచముమీదనుండి క్రింద
పడెను. అట్లుపడినపుడు తగిలినదెబ్బను ఫెర్లుసనునకు చూపించెను.

“చూచితివా! గజముయెత్తుననుండి పడినందుననే ఇంత
దెబ్బతగిలినది!” అని కెనడీ విచారమూచకముగ ఫెర్లుసనుతో
నుడివెను.

“మన కట్టిభయము లేదు.”

“పడినచో?”

“ఎన్నటి కట్లు జరుగనేరదు ”

కెనడీ మారుపలుక లేదు. ఫెర్లుసను కెనడీతో మాట్లా
డునపుడు కెనడీని తనసహచరనిగ గైకొని ఉత్తమపురుష
బహువచనమును తరుచుగ ప్రయోగించుచుండెను. అందువలన
కెనడీ తనకు వశుడగు నని భావించెను.

“మనము ఎక్కుచున్నాము. మనము సిద్ధముగ నుండ
వలెను. మనము.....రోజున బయలుదేరుదము. మన వి
మానము, మనపరిశోధనలు, మనసన్నాహము” మొదలగుపద
మాలను ఫెర్లుసను ప్రయోగించుటచే కెనడికి కష్టముగ నుం
డెను.

తాను జనకుండుటకు నిశ్చయించినను పెనుభూత మావ హించినటుల భయపడసాగెను. ఘర్షణననుతో నే మాటయు ధైర్యముగ నుడువజాలకుండెను. కారణములేకయే ఎడింబరో నుండి తనదుస్తులను, తుపాకులను తెచ్చుటకు సేవకుని పంపెను. ప్రయాణమున నవాయముండదని తోచినను, ప్రయాణము నావవలెనను తలం పాతనిని పూర్తిగ విడువలేదు. తనకు తోచెడి సందేహములతో ఘర్షణననును తరుచుగ వేధించుచుండెను.

“నై యనది యుత్పత్తిస్థానమును కనుగొనుట ముఖ్య మా? మానవలోకమున క దెటుల నుపకారి యగును? ఆఫ్రికా దేశజులకు నాగరికత గరపిన నేమిలాభము? ఆంగ్లేయ నాగరి కతయే ఉత్తమోత్తమ మనుటకు నిదర్శనము లేమి గలవు? ఆఫ్రికనుల నాగరికతయే యుత్తమ మేల కాగూడదు? ఈప్ర యాణము కొంతకాల మాపగూడదా! కొన్నిరోజులలో ఆఫ్రికా దేశము యితర దేశీయులకు కొట్టినవిండి యగునే! అప్పుడింత విషయముండదుగద! స్వల్పకాలములో ఆఫ్రికా దేశము యితర దేశీయులు వసించుటకు నిగపాయస్థల మగునే మోగదా!” ఇటువంటి ప్రశ్నలు కెనడీ వేయుచుండుటచే ఘర్షణ నను భయపడి త్వరగ బయలుదేరుటకు నిశ్చయించెను.

“కెనడీ! ఆకీర్తిని నేను బడయుచుండ చూడజాలవా? రాయలుసంఘమునాకు నాకు చేసిన మర్నాదను నిలబెట్టు కొనుట నీకు యిష్టములేదా?” అని ఘర్షణనను కెనడీని ప్రశ్నించెను.

“కాని...” అనుమాట కెనడీకి సులభముగ వచ్చుచుండెను.

“నాప్రయాణమువలన తెలియు సంగతులు ప్రస్తుత పరిశోధకులకు సహకారిగదా! ఆఫ్రికా గర్భమున కొందరు మానవులు నివసించుచున్నట్లుగదా!”

“కాని.....”

“నేనుచెప్ప సంగతులను వినుచు యీవటమును చూడుము.” కెనడీ చూచుచుండెను.

“నైలునది పొడవునను చూచుచు గొండాకోరో వరకును జనుము.”

“అ! ఇదిగో గొండాకోరో యిచ్చట నున్నది.”

“అచ్చట కంసాసుతో నొకచుక్కపెట్టుము. ఆస్థానము నెంతటి సాహసుడైనను దాటలేదు. జాంజిబారు ద్వీపపు తీరమున దక్షిణ అక్షాంశ రేఖలోని ఆరవకళను చూడుము.”

“కనబడినది.”

“దానివెంబడి కెజా వరకును జనుము.”

“కెజా కనబడినది.”

“ఇప్పుడుధృవరేఖయందలి ఏకైక కళకె పైనచూడుము. ఇకెరూ వరస్సు కనబడగలదు. అచ్చట స్పెక్రీ చనిపోయెను.

“నేనచ్చటనే యున్నాను. కొంచెముపైకేగినచో సరస్సులో పడియుందును. మీరు పైకి లాగలేకపోవుదురు.”

“సరే! దానితీరమున నివసించు అడవిజాతివారు నుడువు సంగతులచే మన మేమి యూహింపవచ్చునో నీకు తెలియునా?”

“తెలియదు.”

“ఈసరస్సు అక్షాంశరేఖలోని రెండవ కళయందలి 30వ కళవరకును వ్యాపించియుండి దాని క్షత్రదిశగా చిన్నప్రవాహమొందు బయలుదేరి నైలునదిలో కలియుచున్నదనియును.”

“ఇది చాల వింతగనున్నదే!”

“కంపానుకొనను ఉకెరూ సరస్సుకొనయందు గుచ్చి యీరెందుచుక్కలమధ్య నెన్నికళలు గలవో చూడుము?”

“సుమారు రెండుకళలు గలవు.”

“రెండుకళ లన్న నెంతదూరము?”

“తెలియదు.”

“రెండుకళ లన్న 120 మైళ్ళు. ఇప్పుడు జరుగుచున్న సంగతి నీకు తెలియునా?”

“తెలియదు.”

“భూగోళ పరిశోధనాసంఘమువారు స్పెక్రీ కనుగొనిన సరస్సును తమ కార్యములకు కేంద్రస్థానముగ భావించిరి. స్పెక్రీయును, హిందూ సైన్యాధిపతియగు గ్రాంటనువారును పరిశోధనకై కొంత సైన్యముతో బయలుదేరిరి. వీరు ఆ

సరస్సును నలువైపులను చూచుటకును, గొండాకోరోవరకును జనుటకును ప్రభుత్వమువారి సమ్మతిని పొంది 5000 పౌనుల దశవ్యవహాయమును గూడ బడసిరి. పరిపాలకులు కొంత ప్రైవేట్ న్యమునుగూడ వారి స్వాధీనమం దుంచిరి. రాయల ప్రతినిధి యగు జాను పెతెరికు రాణిగారిచ్చిన 700 పౌనులను వుచ్చు కొని కొర్తోమువద్దనున్న ధూమనాకనిండ తిండి సామగ్రి నిడి గొండాకోరోవరకు గొనిపోయి స్పెకీ దండున కొనగనటుల యాజ్ఞాపింపబడెను.”

“కాలినడక నా?”

“అవును, భూమార్గముననే. కాక్రఫ్ అను పరిశోధకుడు చాలానది వెంబడి జనుటకై యత్నించుచున్నాడు.”

“అతడుకూడ కాలినడక నేనా?”

“కాదు కంచరగాడిదమీద నెక్కి. కారాములో నున్న డిహబ్లియను సహాయప్రతినిధి యొక సంఘము నేర్పరచి ఓడలను పరిశోధకుని వెదకుటకై నియోగించెను. నోజునకు స్నేహితుడును సహచరుడును నైన వార్మను తనతండ్రికి వ్రాసిన జాబులు చూడ ఓడలు ‘వారా’ యొద్ద భేదిగ నుంచి బడెనని తెలియనయ్యె. అతనిని చెరవిడిపించి తీసికొనివచ్చుట కొరకు డిహబ్లి యానుకొనెను. వీటర్మను సంఘకార్యదర్శిగా నుండి వలయు ఖర్చులను ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞులనుండి చందాలుగా రాబట్టెను. ఆసంఘము మెసోవానుండి బయల్పడలి నైలు

నదికిని చాడు సరస్సునకును మధ్యనుండు దేశమును వెదకుటకు పూనుకొనెను. అందుచే మనము చూడదలచుకొనిన దేశము చూడబడును.”

“బాగున్నది. అందరు పరిశోధకులు జనుచుండ ఆవృథా కార్యమునకు మన మేల పూనుకొనవలెను?”

ఫెర్డునను కెనడీకి ప్రతిత్తర మొనగలేదు.

ఆరవ అధ్యాయము

ఫెర్డుననున కొక సేవకుడు గలడు. వానిని జో వని పిలచె దు. యజమానునికి వినయ విధేయతగ సేవ జేయుచు యజమానుని యాజ్ఞలను శిరసా వహించుచుండెను. ఫెర్డునను వాని మంచి స్వభావమును కనుగొని యింటిపె తనము వాని కొనగి ప్రతికార్యమును వానిచేతనే చేయించుచుండెను. జోవు తన యజమానుని గుచియే తనకుచిగ భావించి వంటచేయును. ఫెర్డునను తీన బీగములను కూడ జోవున కొనగెను. ఆఫ్రికా దేశమును దాటవలెనని ఫెర్డునను తలచినపుడే జోవుకూడ ఆతనివెంట జనుటకు నిశ్చయించెను. ఫెర్డుననున కంతటి నమ్మకమైన బంటింకొకడులేదు.

జంతుప్రదర్శనారామమునందలి నానరములకు కనరతు నేర్పువనిని జోవున కియ్య నొప్ప. దుముకుట, ఎగురుట

చెట్లక్కుట మొదలుగాగల విద్య లతనికి తృణప్రాయములు. ఖేర్లసను మేధావికి కెనడీ భుజమైనచో జోవు కుడిచేయి యగును. ఖేర్లసనుతో పెక్కుప్రయాణములు చేసియుండుట చే జోవునకు ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞానము కొంతకలదు.

జోవునకును కెనడికిని ప్రయాణమునుగూర్చి వాచాపతి వాదములు జరుగుచుండెను. జోవు సహేతుకముగను కెనడీ విరుద్ధముగను చర్చించుచుండిరి.

“కెనడీ!” అని జోవు పిలచెను.

“ఎందుకు?”

“కాలము మీరుచున్నది. చంద్రమండలమున కెగురు చున్నటుల దోచుచున్నది?”

“చంద్రమండలమా? అపాయకరమగు ప్రయాణమే!”

“అపాయకరమా! ఖేర్లసనుగా రుండ అపాయ మేమి!”

“జోవు! నీవు నుడువునది వాస్తవమే. కాని ఖేర్లసను పూనిన కార్యము మూర్ఖపువట్టుదలతో కూడినది. అతడు బయలుదేరకుండును గాక!”

“బయలుదేరడా! బారోనగరమునందలి మైకేలుకార్ గారమునందు తయారగుచున్న విమానమును జూడలేదా!”

“నేను మాత్రము రాను.”

“ఆప్రయాణమున జూడబోవు వింతలు మనదృష్టివధం

బున నెన్నడైన బడునా? ఆహా! ఆవిమానము సహిత మెంత చక్కగా నున్నది. మన మందులో సౌఖ్యముగ నుండవచ్చును.'

"యజమానునితో జనుట నీ కిష్టమా?"

"ముఖ్యముగ. యజమాను డెచటి కేగినను నే నాతనిని వెంబడించుట నిశ్చయము. మన మింతకాలము కలసి మెలసి యుండగా యజమానుని వీడియుండు టెట్లు? యజమానుడు కష్టపడుచుండ చూచుచు రెవ్వరు? వ్యాధిగ్రస్తడైనచో పరిచర్య చేయుచు రెవ్వరు? జోవు తనయజమానుని వీడి నిముషమైన నుండజాలడు." అని జోవనెను.

"ఎంతటి శూరుడవు."

"నీవుకూడ వచ్చుట లేదా?"

"వచ్చెదను. నేనువచ్చుటెందులకో తెలియునా? ఘెర్గు నను పూనిన కార్యమును వారించుటకే! జాంజిబారునర కేగి అచ్చటినుండి మరలునట్లు చేయుదును."

"కెనడీ! ఎంత అమాయకుడవు. తాను చేయదలంచిన పనిలోని మంచి చెడుగులనన్నిటిని మునుముందే సమగ్రముగ పరిశీలించి పిదప కార్య మొనరించుటకు ఘెర్గునను సంసిద్ధుడగును. అటుల నారంభించిన కార్యము నంత ముందింపక పరిత్యజింప జేయుటకు దై వమునకైన తరముగాదు."

"అతని ప్రయాణము నెవ రావుదురో నీవే చూచెదవు గాక! "

“అట్టితలంపు నీకుండుటవలన వ్రయోజనము లేదు నీముఖ్యకర్తవ్యము మా వెంబడివచ్చుటయే. నీవంటి వేటగానికి ఆఫీకా దేశము ముఖ్యముగ పోవలసిన ప్రదేశము. మా వెంట రానిచో మీగుల విచారించెదవు.

“ఫెర్గుసను నాసహేతుక మగు వాదనకు లోబడినచో నేను విచారించను.”

“మనభారము నేడు ఫెర్గుసను సూనికవేయు నన్ననంగతి నీకు తెలియునా?”

“ఏమి? మనము కూరగాయలమీ, సూనిక వేయబడుటకు?”

“కూరగాయలము కాకపోయినను మనభారము విమాన పరిమాణ మేర్పరచుటకు కావలయును.”

“నేను తూపించుకొనను.”

“తూపించుకొననిచో విమాననిర్మాణ మెట్లు? ”

“తూనిక వేయకుండగ నే విమానమును నిర్మించవలెను.”

“తూనికలేనిదే విమానము నిర్మింపబడదు. భారము హెచ్చినచో విమాన మెగురజాలదు.”

“ఎగురకుండుటయే నాకు కావలసినది.”

“రా; యజమానుడు నీకొరకు వేచియున్నాడు.”

“నేను రాను. ”

“యజమానుడు లేనందున అట్లనుచున్నావు. అతడే రమ్మనినచో మారుపలకక వచ్చెదవు.”

“నేను రాను.”

ఆసమయమున ఫెర్గుసను ప్రవేశించి కెనడీ ముఖవర్చస్సునుజూచి “కెనడీ, జోవుతో కలిసి రమ్ము. గుమ్మలను తూపించవలెను. ” అనెను.

“కాని——” అని కెనడీ ప్రత్యుత్తర మియ్యచుండ “స్టిటోప్ ఇదిగో! తలపెనిడుకొని రమ్ము.” అని డాక్టర నెను. కెనడీ మారుమాటాడక ఫెర్గుసనును వెంటబడించెను. వారు మువ్వురును మైకేలు కర్మాగారమున కేగిరి. కెనడీని భారవుకాటామిది కేగుమనినప్పుడు మారుపలకక తా నట్లు చేయుటచే తన యుద్దేశమునకు భిన్నము కా దని తలచి ఫెర్గుసను చెప్పినట్లు చేసెను.

“నూటయేబది పానులు” అని ఫెర్గుసను చదివెను.

“నేను తేలికగ నుంచును.” అని జోవుకాటామిది కేగెను.

“నూటయిరువది పానులు” అని డాక్టర నెను.

“నాభారము నూటముప్పదియైదు ” అని డాక్టరు మువ్వరిభారములను నోటుపొత్తమున రచించెను.

“మువ్వరముజేరి 400 పానులకన్న నెక్కువలేము,”

“నీప్రియాణమున కవనరమైనచో నేను ఇరువది పానులవరకు తగ్గెదను ” అని జోవు అనెను.

“నీ వటుల చేయుటచే లాభములేదు. పూర్తిగా తినుచుండుము. ఈపానును తీసికొనుము.” అని డాక్టర్ రొకపానును జోవున కొనగెను.

ఏడవ అధ్యాయము.

వినువీధి జరించు విమానపరిమాణమును గురించి ఫెర్డునను యోచించి విమానము చిన్నదిగా నుండుటకయి విమానమును ఉదజనితో నింపుట కేర్పాటుచేసెను. గాలికన్న ఉదజని 14½ రెట్లు తేలికపదార్థము. ఉదజనివాయువును స్వల్పవ్యయముతో చేయనగును. పెంటగొనిపోవు పనిముట్లు, తొట్టి, బుట్ట, మనుజులభారము మొదలయినవి చేర్చి లెక్కించిచూడ నాలుగువేల పాను లయినది. అంతటి భారము కొనిపోవుట కెంతటి శక్తికావలయును? పట్టువస్తు మెంత కావలయును?

49566 ఘన అడుగుల గాలిబరువు 4000 పానులు. ఈ ఘనపరిమాణముగలగాలిని స్థానాంతర్గతము చేసినయెడల 4000 పానుల భారమును కొనిపోవుశక్తి కలుగును. విమానము 49566 ఘనఅడుగులపరిమాణమును గలిగియుండి దానిని 14న్నర రెట్లు తేలికగనున్న ఉదజనితో నింపినయెడల 3724 పానుల భారము

మిగులును. లోపలనుండు ఉదజనికిని పైనుండుగాలికినిగల భార వ్యత్యాసముచే విమానమునకు గాలిలోనెగురుశక్తి కలుగుచున్నది. విమానము 49,566 ఘనఅడుగుల ఉదజనితో నింపబడి ఉదజనికన్న తక్కువ తారతమ్యగరిమగల వాయుప్రదేశమునకు గొనిపోబడినయెడల విమానపు బుట్టలోనుండు ఉదజని రేణువులశక్తి హెచ్చి పైనున్న వాయుస్థిడనతో సమ మగు వంతెనకు ఉదజని పరిమాణము హెచ్చుచుండును. అందుచే పట్టువస్తుము చిరిగి విమానములోనున్న మనుజుల కపాయము వాటిల్లును. విమానములు మూడింట రెండుభాగములు మాత్రమే ఉదజనితో నింపబడినయెడల విమానపుగుడ్డ కపాయము వాటిల్లదు. ఫెర్లనను సగభాగము మాత్రము ఉదజనితో నింప నెంచెను. విమానపు అడ్డకొలత 50 అడుగులు. నిడివికొలత 75 అడుగులు. ఈపరిమాణ మప్పూర్వముకాదు. 1784 వ సంవత్సరమున లోయన్సునగరములో మాంటుగోల్ఫియరు అనువాడు 34,000 ఘనఅడుగుల పరిమాణముగల విమానమును తయారుజేసి దానితో 20 టన్నుల భారము నెత్తగలిగెను.

ఫెర్లనను రెండువిమానముల నుపయోగించుచుండెను. ఒక విమానపుగుడ్డ అంబరవీధిని చిరిగినను రెండవవిమానముండుటచే ప్రాణాపాయముండదు. రెండువిమానములను జంటగ నడుపుట కష్టము. ఉత్పతనశక్తి సమానముగ నుంచుట

కష్టతరము. అందుచే పైననుడిచిన పరిమాణము గల పెద్ద విమానములో 45 అడుగుల అడ్డకొలతయును 65 అడుగుల నిడివి కొలతయును గల రెండవ విమాన మనుర్చబడెను. చిన్నవిమానము పెద్దవిమానములోని ఉదజనిలో వేళలాడుచుండును. వాయువల్పము ఒక విమానములోనుండి రెండవ విమానములోని కమర్చబడియుండెను. అందుచే రెంటియందలి ఉదజనిని కలుపవచ్చును. దిగువపుడు చిన్నవిమానములోని ఉదజని వ్యయపడకుండ వల్పమును నూసి పెద్ద విమానములోని ఉదజనినే విడుదలగును. పై విమానములోని ఉదజనియంతయు వ్యయమయినచో పై విమానపుగుడ్డును పారవేయవచ్చును. అందుచే విమానపుభారము చాలవరకుతగ్గును. అప్పుడు విమానము సరంగునకు లొంగియుండును. పై విమాన మాకస్మికముగ చిరిగినను రెండవవిమానము దాని స్థానము నాక్రమించును.

రెండు విమానములును రబ్బరుతో పూతపూయబడిన గట్టాపెర్చా యను మెత్తని పట్టుగుడ్డతో చేయబడినవి. గట్టాపెర్చా నీటిని జొరనీయకపోవుటయేగాక ఆమ్లములచే చెడదు. విమానమున కాముపువట్టిన బుట్టపెభాగమునందలి పట్టుగుడ్డ జంటగానున్నది. ఈ పట్టుగుడ్డ ఉదజనిహయుపు నంతకాలమైన నాపగలదు. పైవిమానపువైశాల్యము 11,600 చదరపు అడు

గులు, చిన్నవిమానపు వైశాల్యము 9,200 చదరపుబడుగులు. పెద్దవిమానపు పట్టుగుడ్డభారము 650 పౌనులు. చిన్నవిమానపు పట్టుగుడ్డభారము 515 పౌనులు.

మనుజులు కూర్చొను తొట్టిని వహించు వల పట్టుతొట్టితో చేయబడినది. తొట్టి గుండ్రముగానూండి 15 అడుగులు అడ్డకొలతను గలిగి పేముతో నల్లబడినది. కుదుపులేకుండుటకై తొట్టి కడుగుభాగమున కమాను లమర్చబడియుండెను. వల యొక్కయు బుట్టయొక్కయు భారము 280 పౌనులు.

ఫెర్రుసను యినుప రేకులతో నాలుగుపెట్టెలను చేయించి నాటిని యినుపగొట్టములతో సంధించెను. రెండంగుళముల నర్పాకారపు గొట్టము 25 అడుగుల పొడవును 15 అడుగుల వెడల్పునుగలిగి రెండుశాఖలుగ నేర్పరుపబడెను. నాలుగు పెట్టెలు తొట్టితో నడుగుభాగమున నుంచబడెను. ప్రవాహ విద్యుచ్ఛక్తి సామగ్రిలభారమున్న, 25 కేలనుల నీటి భారమున్నచేర్చి 700 పౌనులు. విమానముతో కొనిపోబడు నితర పరికరముల వివరము :— రెండు భారమాపకములు, రెండు ఉష్ణమాపకములు, రెండు నావికాలయస్కాంతములు, రెండు సున్నితకాల పరిమాణయంత్రములును, దూరదర్శనియును. గ్రీనువిచ్చి నక్షత్ర గణితశాలయందు భౌతికప్రయోగములు చేయుటకు ఫెర్రుసనున కనుజ్ఞయాయబడెను.

విమానముతో యినువలంగరులు మూడు, పట్టునూలుతో గట్టిగాను తేలికగాను చేయబడిన యేబదియడుగుల నిచ్చెనయును, తేయాకు, కాఫీపొడి, బిస్కట్లు, ఉప్పుతో ఊరవేసిన మాంసము, పశునముచేసిన కూరలు, సారాయి, 22 గేలనుల నీటిపీపాలు రెండు, ఒకగుడారము, రెండు కంబళ్ళు, తుపాకులు, రవ్వలు, నూటాలు, తుపాకిమందు, గుండ్లు మొదలగు సామాను కొని పోబడుచుండెను.

విమానపు భార వివరము:—

ఫెరునను	135	పౌనులు
కెనడీ	153	,,
జోవు	120	,,
పెద్దవిమానము	650	,,
చిన్నవిమానము	510	,,
తొట్టి వల	280	,,
ఇతరవనిముట్లు	190	,,
ఆహారపదార్థములు	386	,,
నీరు	400	,,
ఉదజనిపరికరములు	760	,,
ఉదజనిభారము	200	,,

3724 పౌనులు

తాత్కాలికముగ నుపయోగపరచుటకు 376 పౌనుల స్థిరత్వభారమును చేర్చినచో 4000 పౌనులైనది.

ఎనిమిదవ అధ్యాయము.

రెండు విమానములును తయారైనవి. ఒకవిమానములో నొక విమాన ముంచబడెను. ఉదజనితో పూరించిచూడ లోప మేమియును కాన్పించలేదు.

జోవు మిగుల నాతురుడై యుండెను. గ్రీకు వీధినుండి మైకేలు కర్మాగారమునకు పలుమాగు తిరుగుచుండెను. అడిగినను అడుగకున్నను విమానయానమునుగూర్చి జోవు ప్రతిమను జనితోడను ముచ్చటించుచుండెను. విమానము నితరులకు చూపించినపుడును యజమానుని ప్రయాణము వర్తించునపుడును జోవు చేతిలో ఒకటి రెండు పిల్లింగులు పడుచుండెను.

ఫిబ్రేవరి 16 వ తేదీని రిజల్యూటు నొక గ్రీకునివిచ్చి వద్ద లంగడును వేసెను. ఆనొక 800 టన్నుల భారముగలది. కేమ్బ్రాసు ధృవపరిశోధన కేగినపుడు ఆహారమును గొని పోయిన దీ నావయే. ఈనావనాయకుడగు పెనటుశాంతమూరి. రిజల్యూటు నావయందు నాలుగు ఫిరంగులు గలవు. అవి అంత వర కే పోగోని హరించి యెరుగదు. ఫిబ్రేవరి 18వ తేదీని సరంగులు విమానమును నావలోని కెక్కించిరి. పనికరములన్నియు నావలో నుంచబడెను. ఉదజనిని తయారుచేయుటకై పదిటన్నుల గంధకి కాష్టులను, పదిటన్నుల యినుమును కొనిపోబడెను.

ఫెర్గుసనునకును కెనడికినినావలో రెండుగదులు ప్రత్యేకింపబడెను. కెనడికి ఫెర్గుసనువెంట బనుట కిష్టములేకున్నను రెండుజోడు

గుండ్ర తుపాకులను, ఎడింబరోలో పర్షియను వానిచే తయారు కాబడిన బందూకును, 6 గుండ్ర పిస్తోళ్ళను రెండింటిని, తుపాకి మందును, సూటాలను, రవ్వలను, గుండ్రను తీసికొని కెనడీ ఫెర్గుసనుతో నావ నధిరోహించెను. రిజల్యూటు నావాధికారి యును అతని పరిజనమును ప్రయాణీకుల కాహ్వానమునగిరి. జోవు సంతోషమును వెలిగ్రుక్కుచున్నను కెనడీమాత్రము మానమును వహించియుండెను. ఫిబ్రవరి 20 వ తేదీని భూగోళ పరిశోధనాసంఘము తరపున వై మానికులకు విందొసగబడెను, నావ నాయకుడును వాని పరివారమును విందున కతిథులుగ జనిరి. అతిథి యభ్యాగతులెల్లరును ఫెర్గుసను కెనడీ జోవుల భావిసౌఖ్యప్రాప్తిసూచకముగ సారాయిని తృప్తికరముగ గొలిరి. అందు కెనడీనామ ముచ్చరింపబడినపు డతని వదనకాంతులు క్రొంచె మెర్రబారెను. దాని నతిథులు అజ్ఞానసంజనిత వినమ్రభావచిహ్నముగా దలంచిరి. వారు ఫలహారములను భుజించుచుండ చక్రవర్తిని “ఫెర్గుసను కెనడీలు పూనిన కార్యము నెరవేరునుగాక” అను యాశీర్వాచనమును తంతియూలముగ తెలియబరచెను. రాణిగారి క్షేమమునకై సారాయిని తిరిగి గొలిరి. భోజనానంతరము పరిశోధకులకు కరస్పర్శముల నొసంగి విందునకు విచ్చేసిన బండుగులందరును తమతమయిండ్ల కేగిరి. వెస్టుమినిష్టరు వంతెనవద్ద వేచియున్న నానలోనికి వై మానికులు మువ్వురు నెక్కిరి. నాయకుడు తనపరివారముతో నావ నధి

రోపించిన వెంటనే నావ తేమ్మనదీ మ ఖద్వారముననుండి గ్రీకువిచ్చి చేరెను. అచ్చట వేచియున్న రిజల్యూటు ధూమ నౌక (steamer) లోని కేగి వైమానికులును సరంగులును నిదురించిరి. రిజల్యూటుస్టీమరు 21 వ తేదీ ప్రాతఃకాలమున ధూమమును విడుచుచుండెను. అయిదుగంటలకు లంగరు లూడదీయబడెను. నావయందలి జనులందరును విమానమును గురించి మాట్లాడుచుండిరి. ఫెర్డునను పూర్వపు పరిశోధనల నీవిధముగ వర్ణించెను.

“దువేరియర్ యనువాడు ఉత్తరసహారా యెడారిని చూచి టారిగ్గుయోధులను కొందరిని పేరిస్ నగరమునకు గొని పోయెను. ఫ్రెంచిరాజ్యాంగమువారు రెండుసంఘములను బంపగా నొక సంఘము సహారా ఉత్తరదిశనుండియును ఒక సంఘము దక్షిణదిశనుండియును బయలుదేరి రెండుసంఘములును టింబక్టాయొద్ద కలిసెను. దక్షిణముననుండి విలింగ్డన్ 1862 సం॥రం మార్చి నెలలో మొకంజీతో ‘రొవూనియా’ యను సదీతీరమును జూచెను. ఆరువేల సంవత్సరములనుండియు జనుల కందని మ్రానిఫలమై వారిమానసముల నువ్విల్లార జేయు ఆఫ్రికాదేశమందలి పెన్నిధానసీమ లీనాటికి కరతలామలకము, కరగనిస్వభావమై చెలంగుటచే పరిశోధకుల ప్రయత్నశతములు పందొమ్మిదవ శతాబ్దాంతమునకు ఫలవంతములయ్యెనని ముమ్మాటికి నొక్క వక్కాణింపవచ్చును.”

స్త్రీమరులోని నద్యులెల్లరును ఉనజనిభారమునుగూర్చి ప్రశ్నింప ఘోషము వారినందేహముల నన్నిటిని చూపుమామెను. వెంటగానిపోబడు భోజనసామగ్రి స్వల్పముగ నుండుటను జూచి ప్రశ్నింప ఘోషము యీదిగువరీతిని సమాధానము చెప్పెను.

“మేము నెలలతరబడి ప్రయాణము చేయుదు మని మీరు భావించవలదు. ఎక్కువకాలము తిరుగుచున్నచో మేమపాయములకు లోనగుట నిజము. తిరిగివచ్చుట కల్ల. సెనిగలు నదీతీరమునండి జాంజిబారు ద్వీపమునకు 3,500 లేక 4,000 మైళ్ళకన్న నెక్కువదూరము లేదు. గంటకు 25 మైళ్ళ వేగముతో జనినయెడల యేడహారాత్రులలో ఆఫ్రికాదేశమును దాటగలము.”

“అట్లు జనినచో దేశమును చూచుటెట్లు?”

“నావిమాగమునకు ను సారథిని. నాయుష్టప్రకారము విమానము సూర్యముఖమునకుగాని భూమ్యుపరిభాగమునకుగాని తీర్పుగలను. అవసరమగునపు డావగలను.” అని డాక్టర నెను.

“అచ్చట సుడిగాలి హెచ్చుగ నుండును గనుక విమానము గంటకు 240 మైళ్ళకన్న నెక్కువవేగమున జనగలను.”

“సుడిగాలి వేగముతో నేగినయెడల ఆఫ్రికా దేశమును పన్నెండుగంటలలో దాటగలను. జాంజిబారును ప్రాంతకాల

మున వీడి సాయంకాలమునకు సెయింటులూయూవద్ద నిదురింతును.” అని డాక్టర నెను.

“విమానము నంత వేగముగ నడుపనగునా? ”

“ విమానమున కసాయమేమియు నుండదు. ఫ్రాన్సు దేశపు చక్రవర్తియగు నెపోలియను 1804 వ సం॥న పట్టాభిషిక్తుడై నపు డొక విమానము ‘పేరిసు’ అను అక్షరములు లిఖించబడి విడువబడెను. మరునటిదినము 5 గంటలకు దానిని రోమునగరమందలి ప్రజలు వీక్షించిరి. ఆవిమానము వాటికను, కోమ్పుగ్నాను దాటునంతవరకు నిలబడి తుదకు బ్రాక్సియానా సరస్సునందు బడెను.”

“విమాన మాగగిరిగినను అందులోని ప్రయాణికుల స్థితి యెట్లుండును?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“వైమానికులా! విమానము తన్నావరించియున్న వాయువీధినచే వాయువుతోగూడ జనుచుండును. అందుచే తొట్టిలోని దీపమైనను ఆరిపోదు. వైమానికులకు భయములేదు. రాత్రికాలమున విమానమును చెట్టునకు లంగరువేసి ప్రయాణము నాపుదును. మావెంట రెండు నెలలకు వలయు భోజన సామగ్గిని కొనిపోవుచున్నాము. మావేటకాడు భూమిపైకి దిగి మాంసాహారమును కొనిరాగలడు.” అని డాక్టరు ప్రత్యుత్తర మొనగెను.

“అహా! కెనడీ! నిన్ను చూడనా కనమానముగ నున్నది.”
అని ఒక యువకు డనెను.

“నీకు సంతోషమేగాక కీ గ్రూడ జేకూరుగాక!”

“అయ్యా, మీరు చక్కగా ననుచున్నారుగాని నేను జనుటలేదు.” అని కెనడీ నుడివెను.

“ఏమి! నీవు చనుటలేదా!” అని అందరును ప్రశ్నించిరి.

“లేదు” అని గంభీరముగ జవాబిచ్చెను.

ఫెర్డుననుగారితోకూడ విమానయానము చేయవా?”
అని ఆశ్చర్యముచే తిరిగి ప్రశ్నించిరి.

“నేను జనకుండుటయే కాక డాక్టరుగారి ప్రయాణము నావుటకై వచ్చితిని.”

అందరు డాక్టరువంక చూచిరి.

“అతడుచెప్పెడి మాటలను వినకుడు” అని డాక్టరు నుడివెను.

“దైవముతోడుగా నేను—” కెనడీ నుడువుచుండ డాక్టర్ డువచ్చి,

“అట్టి ప్రమాణములను జేయకుము. విమాననిర్మాణమునకై నీభారమును జేర్చితిని. అందుచే నాప్రయాణము నావుటను గురించి నుడువవద్దు” అని మందలించెను.

ఆనాటినుండి కెనడీ ప్రయాణమును గురించి ప్రసంగించుట మానెను.

తొమ్మిదవ అధ్యాయము

రిజల్యూటు ధూమనాక గుడ్ హెల్త్ సాగ్రమువైపునకు జనుచుండెను. శీతోష్ణస్థితియందు వ్యత్యాసము కలుగలేదు. నిస్తరంగము, ప్రశాంతము, నిద్రాముద్రితమునై నముక్తియు జెలంగుచుండెను. లండను నగరమును విడచిన పిదప 37 దినములకు అనగా మార్చి ముప్పదియవ తేదీనాటికి టేబిలు వర్వతము దృష్టిపథంబునం బడెను. స్వల్పకాలములో రిజల్యూటు ధూమనాక నౌకారక్షకస్థానమున లంగరువేసెను. అనాడు రాక్షసి బొగ్గు నెక్కించుకొని మరునాడుదయముననే బయలుదేరి మెజాంబికు ఛానలునందు ప్రవేశించెను. జోవు నిష్క్రవట పరిహాసప్రియుడగుటచే నావయందుగల పనివాండ్రును స్నేహితులుగ జేసికొనెను. ఫెర్గుసను ఉద్యోగులకును జోవు పనివాండ్రును ఉపన్యసించుచుండిరి. విమానయానమును గురించి పనివాండ్లు జోవును మరల మరల చెప్పమనుచుండిరి. వారిప్రయాణము కొనసాగినచో రెండవసారి పెక్కుమందిని కొనిపోవుదురని జోవు నుడివెను.

“మానవశక్తి కసాధ్యమగు కార్యములలో నిది ప్రథమకార్యముగ పరిగణింపబడుచున్నది. ఇది జయప్రదముగ కొనసాగినచో నసాధ్యమను పదమును నిఘంటువులోనుండి తొలగింపవలెను. మేము చేయు కార్యము నితరులు చేయుబూనిన యెడల దానియందు గల యభిరుచి వారి నెప్పుడును

విడువదు. మేము యింకొకసారి నూర్ధ్వముఖముగా నెగిరి పోదుము” అని జోవు నుడువుచుండ నొక సభ్యుడు లేచి,

“ బాగు! బాగు! అప్పుడు చంద్రమండలమున కేగ దరా ?” అని ఆశ్చర్యము కనబరచెను.

“ ఓహోహో! చంద్రమండలమా! ప్రతి మానవుడును యీకాలమున చంద్రమండలమున కేగువారే! అచ్చట నీరును భోజనసామగ్రియును దొరకనందున విశేషముగ కొనిపోవలయును” అని జో వనెను.

“ సరివడు సారాయిదొరకిన చాలును.” అని ఒక మద్యపానప్రియు డనెను.

“ అటువంటి వస్తువులు దొగకవు. విహారార్థమై మీరు మిట్లుగొలువు నక్షత్రములమధ్య తిరుగుచుందుము. బయలుదేరిన తోడనే శనిగ్రహమును జూచి తరువాత మిగిలిన గ్రహములను జూచెదము” అని జో వనెను.

“ ఏమి మీ సాహసము! మీ రంత యెత్తున కేగెదరా? మీ యజమానుడు దయ్యమువలె నున్నాడే !”

“ దయ్యము కాదు మానవుడే.”

“ శనిగ్రహమును చూచిన పిదప?”

“ బృహస్పతి మొదలగు గ్రహములను జూచెదము.”

జోవు యీ విధముగ పనివాండ్రు కుపన్యసించుచుండ

ఫెర్గునను తన వాగ్ధాటిచే నుద్యోగులను ప్రతిమలుగ జేయుచుండెను. అతని ఉపన్యాస మిట్లు ముగిసెను.

“ఉదజనివిమానమును నడపుట కష్టము. వాయు తారతమ్యగరిమ నీటితారతమ్యగరిమకన్న తక్కువ. పడవ నీటిలో కొంతవరకు మునుగును. విమానము గాలిలో పూర్తిగ మునిగియున్నది. వాయువు విమానమున కన్నివైపుల నావరించి యుండుటచే విమానమును వ్యతిరేకముగ కదలసీయదు.” అని డాక్టరు నుడివెను.

“పైవిషయమై వాయుశాస్త్రమునందు చెప్పియుండలేదా?” అని యొక సభ్యుడడిగెను.

“లేదు. మనము చేయునది సరియగు వాయుప్రవాహములో విమానము నుంచుటయే. సరియగు వాయుప్రవాహమొంత యెత్తున దొరకిన విమానము నంత యెత్తునకు గొనిపోగలను.” వర్వతముల నవలీలగ చాటగలను.”

“పలుమారు విమానమును పైకి క్రిందకు నడుపుట కష్టము గదా!” అని పెనటి ప్రశ్నించెను.

“కష్టము లేదు.”

“దూరప్రయాణముననో?”

“ఎందువలన?”

“పైకేగుటకై స్థిరత్వభారమును త్యజింపవలయును. క్రిందకు దిగునపు డుదజనిని వ్యయపరుపవలెను. అందుచే ఉదజనిత్వరలో వ్యయమగును.”

“మంచిప్రశ్నయే యది. విమానమును క్రిందకు పైకి త్రివ్వనవు ఉదజని వ్యయమగుట నిజమే” అని డాక్టర్ నెన.

“ఉదజనిని వ్యయపరుపకుండ విమానమును నడప గలరా?”

“ఇంతవర కెవరును నడపజాలరైరి. ఇప్పు డా కష్టకార్యమును నెరవేర్చువారు గలరు.”

“ఎవరు?”

“నేను.”

“మీరా!”

“ఆఫ్ఫికాదేశమను చాటునవుడు ఉదజనిని గోల్పోయిన మాబ్రతు కేమగును? 24 గంటల కాలములో ఉదజని వ్యయమగునే!”

“ఈవిషయమై మీరు ఇంగ్లాండులో యిచ్చిన ఉపన్యాసమునందు చెప్పియుండలేదు.”

“అవును. ఆవిషయమై నలుగురిలో చర్చించుటకు నా కిష్టములేక నుడవలేదు. అంతేగాక అది యంతముఖ్యాంశముగ నాకు గాన్పించలేదు. పరిశోధనముల సత్యంతసమర్థముగను, సంతుష్టికరముగను నల్ప కృతార్థుడనై తిని.”

“మీరహస్యము చెప్పుమని యడుగవచ్చునా?”

“రహస్యమేమియులేదు.” అని డాక్టరు దాని నీవిధముగ నుపన్యసించెను.

పదియవ అధ్యాయము.

విమానములోని ఉదజని వ్యయపడకుండ వెగిరి దిగుటకై పరిశోధనలు చేయబడెను. మానియర్ ఫ్రెంచిశాస్త్రజ్ఞుడొకడు వాయువును సంకోచింపజేసి ప్రశ్నాగములను జేసియుండెను. నాకాహెక్కును బెల్జియం దేశీయుడు రెక్కలచేతను తెడ్లచేతను ఉత్పతనశక్తిని సృష్టించి విమానమును నడిపెనుకాని కొన్ని కారణములచే నావిమానము శిథిలమైనది. నేను వేరొకమార్గమును కనుగొంటిని. స్థిరత్వభారసాయముయొక్కవగాదు. విమానమున కసాయమువచ్చేయెడల స్థిరత్వభారమునుపయోగింతును. ఉత్పతనశక్తి ఉదజనివ్యాకోచముచే కలుగుచున్నది. ఉదజనివ్యాకోచముకొరకు విమానపుతొట్టిలో నైదువీసాల నుంచితిని. వాని యుపయోగమింతవర కెవరికిని తెలియదు. అందలి మొదటి వీసాలో 25 శేలనుల నీరుగలదు. అనీటిలో గంధికి కామలజనిదమును గలిపి విద్యుచ్ఛక్తిని ప్రయోగించినయెడల నీరు విఘటనమై ఉదజని, ఆమ్లజని యను రెండు వాయువు లేర్పడును. ఆవాయువులలో నమ్లజని ధనధృవమువద్దను ఉదజని ఋణధృవమువద్దను వేరుచేయబడి వేరుగా రెండు వీసాలలో నింపబడును. అట్లు యేర్పడిన ఉదజని ఆమ్లజనికన్న రెండురెట్లుండును. ఆరెండువీసాలలోనుండి రెండు గొట్టములు వెల్వడి మూడవవీసాలో కలియుచున్నవి. మూడవ వీసా పరిమాణము 41 ఘన అడుగులు. ఉదజని ఆమ్లజనుల

మిశ్రమద్రవ్యము మరప్రొయ్యిలోమందుచున్నది. ఆమంటవేడి కమ్మరచాని కొలిమివేడిని మించును. విమానమునకు పైభాగముననుక్రిందిభాగమునను రెండుగొట్టములుకలవు. ఆగొట్టములు తొట్టిలోనున్నయిరుపపేటికలోనికి గొనిపోబడి అందులోనున్న సర్పాకారపుగొట్టమునకు రెండుకొనలను బిగించబడి యున్నవి. మరప్రొయ్యివేడిమిచే సర్పాకారపుగొట్టములోని ఉదజని వెచ్చనై గొట్టములోనుండి విమానములోనికి జనుచుండ చల్లని ఉదజనిక్రింది గొట్టములోనుండి సర్పాకారపుగొట్టములోనికి ప్రవేశించును. అందుచే నాయునువపెట్టెను ఉష్ణోత్పత్తి పేటికయనిపిలువనగును. పైవిధముగా మరప్రొయ్యి వేడిచేవిమానములోని ఉదజని వెచ్చనై యెక్కువగాలిని స్థానాంతర్గతము చేసి విమానమున కుత్పతన శక్తి నొసగుచున్నది. ఉదజనికి ఒక అంశమువేడినొసగినచో దానిఘన పరిమాణ భాగములో $1/461$ వ వంతు వృద్ధి యగును. 18 అంశల ఫారన్ హీట్ వరకు ఉష్ణీకరించినయెడల $18/461$ వ వంతు వృద్ధియగును. ఈప్రకారము విమానములోని ఉదజని 1614 ఘన అడుగులవరకు వృద్ధియైనచో విమానమునకు 181 పౌనుల ఉత్పతన శక్తి కలుగును. 181 పౌనుల స్థిరత్వభారమును పారవేయకుండ విమానమున కన్నిపౌనుల యుత్పతన శక్తి కలుగుచున్నది. ఉదజనిని 180 అంశలవరకు ఉష్ణీకరించినయెడల $180/461$ వ వంతు వృద్ధియై 16740 ఘన అడుగులగాలిని స్థానాంతర్గతముచేసి విమానము

చకు 1871 పౌనుల ఉత్పత్తినశక్తిని కలుగజేయును. ఉదజనిని విమానములో అర్థభాగమే నింపుటవలన విమానపుభారముతో సరియగు గాలినే స్థానాంతర్గతముచేయుచుండుటచే విమాన మూర్ఘముఖముగా జనక గాలిలో నిలచియుండును. ఎగురుటకు విమానములోని ఉదజనిని మరప్రోయ్యివలన నష్టకరింపవచ్చును. అందుచే ఉదజని వ్యాకోచమై యెక్కువగాలిని స్థానాంతర్గతము చేయుటవలన నుత్పత్తినశక్తి హెచ్చి విమాన మంబరవీధిని సంచరించును. దిగవలెనన్నచో నుదజని వేడిమిని తగ్గింతును. అందుచే ఉదజని సంకోచించి తక్కువ గాలిని స్థానాంతర్గతముచేయుటవలన ఉత్పత్తినశక్తి తగ్గి విమానము క్రిందకు దిగును. ఉదజని వేడిమిని తగ్గించుట కెక్కువకాలము పట్టును గనుక విమానము పెకెగురుటకన్న దిగుట కాలస్యమగును. వేగముగ దిగకుండుటయు వేగముగ నెగురుటయు మంచిది. త్వరితముగ దిగవలెనన్న విమానముపైనున్న వల్వమును తెరచినచో ఉదజని వెల్వడి విమానమును త్వరితముగ దింపును. ఉదజనిని వ్యయపరచకుండ ఉత్పత్తిన శక్తిని సృష్టించుటకు ఉదజనిశీతోష్ణస్థితిని మార్పుటవలన గలుగు సంకోచ వ్యాకోచములే మూలాధారములు.

“ఇంకొకటి చెప్ప మరచితిని. ఆప్లుజని ఉదజనుల మిశ్రమపదార్థము మరప్రోయ్యకొనను మండునపుడు ఆవిరి యేర్పడుచున్నది. ఆయావిరి ఉష్ణోత్పత్తిపేటికలో క్రింది

భాగముననున్న గొట్టముద్వారా వెడలుచుండును. 25 గేలనుల నీటిని విఘటనచేసినచో 200 పౌనుల అమ్మజనియును, 25 పౌనుల ఉదజనియును దొరకును. అనగా 1,890 ఘనఅడుగుల అమ్మజనియును, 3,780 ఘనఅడుగుల ఉదజనియును యేర్పడును. కెంటి మొత్తము 5,670 ఘనఅడుగులు. మరప్రోయ్యియందు మిశ్రమద్రవ్యము ఘంటకు 27 ఘనఅడుగులు స్వయమగును. కాసి చేను ఘంటకు 1 అడుగుల మిశ్రమద్రవ్యమును మాత్రమే వ్యయపరచెనను. అట్లు చేయుటచే భూమికిసమీపముననే తిరుగుదును. 25 గేలనుల నీటిని 361 గంటలకాల మువయోగించెదను. అనగా 26 రోజులు ప్రయాణమున కుపకరించును. ఈవిధముగా నవసరమైనవ్రుడు క్రిందకు దిగి నీటిని నింపుకొనుచు నెంతకాలమైన తిరుగగలను.

“నారహస్య మిదియే. ఇందులో కష్టమేమియులేదు. ప్రయాణము నిర్విఘ్నముగ కొనసాగును. ఉదజని వ్యాకోచ సంకోచములచే రెక్కలుగాని యంత్రసహాయముగాని లేకయే విమానము నడువగలదు.”

ఈవిధముగ ఘోషనను ఉపన్యాసమును ముగించెను. కరతాళధ్వనులు మిన్నముట్టెను. ప్రయాణము నిర్విఘ్నముగ కొనసాగునని సభ్యులకందరికి తోచెను. వారి సంవేదనములు తీరెను.

“ఎటులైనను నిది అపాయకరమగు ప్రయాణమే!”

అని నావికు డ నెను.

“అపాయకరమైనను అపాయములు రాకుండ ప్రయాణ మొనరించునాధనము లభింపట చే నాసంకల్పము జయప్రదముగ కొనసాగును” అని డాక్టరు నుడివెను.

పదకొండవ అధ్యాయము

“చ. మదమున నంతబోవక విమానయుతంబుగ నభివీధికిఁ గొదకొని యేవుమై నెగసి కొంకక శక్తి శిలామహీనునా ప్రదరములోలిమై నెగసి బంధురభూమిపరాగశర్మరల్ వదలక చల్లుచున్ మలయ వాయువుచేదిశలావరించుచున్.

—భాగవతము.

నాయుచలన మనుకూలమై యుండెను. రిజల్టాంటు స్త్రీమరు రయమున గమ్మస్థానమును సమీపించుచుండెను. మెజాంబికు సముద్రములోని ప్రయాణము శాంతముగ జరిగెను. అనుకూలమారుతప్రేరితమైన నౌకాయాత్ర దలంపగా భావివిమానవిహారము శుభసూచకమై చెలువారు చుండెను. రిజల్టాంటు ధూమనౌక జాంజిబారు పట్టణమును జేరి ఏప్రిల్ 15 వ తేది మధ్యాహ్నము పదకొండుఘంటలకు నౌకాశ్రయ

మున లంగరు వేయబడెను. జాంజిబారుద్దీవము మెస్కెటు రాజగు ఇమాము పరిపాలనలో నుండెను. ఆంగ్లేయురాజున కా తడు మిత్రుడు. జాంజిబారుద్దీవము ఆఫ్రికా దేశపుతీరమునకు ముప్పదిమైళ్ళలో గలదు. జిగురు, దంతములు, బానిసల వ్యాపారము నచట విశేషముగ జరుగుచుండును. ఆఖండమందున్న అడవిజాతినారు సదా సంగ్రామములలో మునిగియుండుటచే నట్టి యుద్ధములలో పట్టుబడిన ఖైదీలను కొనివచ్చి జాంజి బారులోనున్న వర్తకులకు విక్రయించుచుండును. ఫ్రాంసుదొర తనమువారిచే పంపబడిన లెజీను అను నాడు యీవ్యాపారమును కండ్లారజూచెను.

రిజల్యూటు స్టీమరు నౌకాశ్రయమున నిలచినతోడనే యుచ్చటి ఆంగ్లేయరాయబారి నౌక నధిరోహించి డాక్టరు ఫెర్గుసనుయొక్క కట్టకులను నెరవేర్చి సిద్ధుడయ్యెను. ఫెర్గుసను విమానయానమును గురించి పత్రికలలో ఆంగ్లేయరాయబారి చదివియుండినను అంతవరకును నమ్మియుండలేదు.

“ఇంతవరకును నీవిమానయానము జరుగు ననినమ్మలేదు. ఇప్పుడు నాయపనమ్మకము పోయినది” అని రాయబారి ఫెర్గుసనుతో ముచ్చటించెను.

కెనడీ జోవులను ఫెర్గుసనుగారితోకూడ రాయబారి స్వగృహమున కాహ్వానించెను. స్పెకీవద్దనుంచినచిన్న యుత్త

రము లన్నిటిని డాక్టరునకు రాయబారి చూపించెను. స్పెక్టే
యును అతని యనుచరులును ఉగోగాదేశమును చేరువరకు
క్షుద్బాధచేతను శీతోష్ణసితి భేదములచేతను మిగుల బాధ
పడిరట.

“ ఆ బాధలనుండి తప్పించుకొను విధము మనకు తెలి
యును” అని డాక్టర నెను.

ముచ్చగు వెమానికుల సామగ్రిని రాయబారిగృహమం
దుంచిరి. విమానమును దాసి పరికరములను దింపుటకు కోటకు
సమీపమున గాలి తగులని స్థానము నేర్పరచిరి. ఆకోట బురు
జులపై సైనికులు సదా కావలికాయుచుండిరి. విమానమును
దింపినచో మూఢులైన పురజనులు దానిని సాడుచేయుదు రని
భయపడెను. మూఢులొకరించు దుండగములకు మేర
లేదు గదా ! కైక సవుడొకడు గాల్గొని నెగురు నన్న వార్తను
వినినబోడనే పట్టణవాసులెల్ల భయపడిరి. నీగోళిలు తమ మత
విరుద్ధకార్యముల నంగీకరించను. వారిదేవతలగు సూర్యచం
ద్రాదులకు హానికలుగు నని భయము. రాయబారి యీ సం
గతి ముందుగా నెరిగినవాడై ఖైదునను పెనటులతో న్నా
చించెను.

“ పురజనుల బెదరింపులకు భయపడగూడదు ” అని
పెనటు నుడివెను.

“ నీగోలను మనము వారించగలము. అందులకై ఇమానుసేస మనకు సాయముచేయును. విమానమునకు సూది బెజ్జమంత రంధ్రమైనను పడకూడదు గనుక ముందుగనే జాగరూకులమై యుండుట మంచిది ” అని ఖైదునను చెప్పెను.

అందుపైన రాయబారి యోచించి,

“ దూరమందు కనబడుచున్న యా ద్వీపములను చూచి తిరా! విమానమును దానిలో నొక ద్వీపమందు దింపవచ్చును. దానిచుట్టును నావికులను కాపుంచుడు. అప్పు డసాయముం డదు ” అని సలహా నొసగెను.

“మంచిది. అచ్చట విమానమును నిరసాయముగ పారించ వచ్చును ” అని డాక్టర నెను.

తదుపరి రిజల్యూటు స్టీము కాంబను ద్వీపముయొద్దకు కొనిపోబడి లంగరు వేయబడెను. ఏప్రిల్ 16 వ తేదీ యుదయమున ఆ ద్వీపమందలి యొక యడవిప్రదేశమున చెట్లను సరికించి నావికులు విమానము నచ్చోటికి కొనిపోయి దింపిరి. ఎరుబది యడుగుల పొడవుగల రెండు స్తంభములను పాతి నాటి చివర గిలకలను గట్టి విమానమును పైకి లేవనెత్తిరి. లేవనెత్తునపుడు పెద్దవిమానములో చిన్నవిమాన మమర్చబడెను. విమానములను ఉదజనితో పూరించుటకుగాను గొట్టములమర్చబడెను. ఉదజనిని తయారుచేయుటకు వలయు సామ

గిరిని సిద్ధపరచుటతో 17 వ తేదీ గడచెను. మరునాడు డాక్టరు నాజ్జప్రకారము పనివాండ్ల ముప్పది బాసలనిండ నీరముచు గంధకికాష్టుమును యినుమును నింపి ఉదజనిని వృధఃకరణ మొనర్చిరి. ఇట్లు జనించిన ఉదజని మధ్యబాసలోనికి పోయి అచ్చటినుండి విమానములోనికి జనుచుండెను. 1,866 గాల నుల గంధకికాష్టుమును, 16,050 పౌనుల యినుమును, 966 గాలనుల నీరును వ్యయపడెను. ఈపని పూర్తి యగుటకు 8 గంటలకాలము పట్టెను. 19 వ తేదీకి విమానము వలచే కప్పబడి గాలిలో నాట్యమాడుచుండెను. విమానమును నిల బెట్టుటకు యిసుకనంచులను వలకు కట్టిరి.

వ్యాకోచ సంకోచములకై మర పోయ్యిగొట్టములతో గూడ నమర్చబడి యుండెను. లంగరులు, పగ్గములు, పని ముట్లు, పరువులు, గుడారము, తినుబండారములు, ఆయుధ సామగ్రి తొట్టిలో వాటి వాటిస్థానమున నుంచబడెను.

జాంజిబాదునుండి మంచినీటిని గొనిపోయి విమాన ములో నుంచిరి. 200 పౌనుల సిరత్వభారముగల సంచులు తొట్టి కడుగుభాగమున నుంచిరి. ఈపని యంతయు నాయం కాల మెదుగంటలకు ముగిసెను.

రిజల్యూటు స్టీమరులోని రక్షకనావలలో నావికులు కూర్చొని ఆద్యక్షమును కావలిగాయుచుండిరి. నీగోళు కోప ముతో కేకలువేయుచు డప్పులను నాయించుచు నానావిధ

ముల సంరంభము లొనరించుచుండిరి. వారిలో మంత్రవేత్తలు పురజనుల వీరావేశమునకు దోడగుచుండిరి. కొంద రాకాంబను ద్వీపమునుజేర సముద్రము నీడుచుండిరికాని రక్షకనావికులచే వారింపబడుచుండిరి. రాశ్వత్థమునకై నీగోళు మేఘములను పార్థింపిరి. పచ్చియాకులనుతెచ్చి ఉడికించిరి. గొర్రెలను బలియిచ్చిరి. అట్లు వారెంత శ్రమపడినను ఆకాశము నిర్మలముగ నుండెను. అందుచే విసిగి వేసారి తుదకు ట్వోగాయను నారికేశమద్యమును తృప్తిగగోలి కోయపాటలతో కాలము గడపిరి.

సాయంకాల మారుగంటలకు విమానారోహకులకు విందొసగబడెను. కెనడీమాటల నెవ్వరును వినరయిరి. అది విచారకరమగు విందు. ఎడబాయు సమయము పచ్చుటచే వార లాలోచనానిమగ్నులయి యుండిరి. వెమానకుల భవితవ్య మెటులుండునో చెప్పగలవా రెవ్వరు? తిరిగి యెన్నటి కయిన నట్టి విందొసగింతురా? వార విమానమున కసాయము వాటిల్లినచో అడవిజాతివారి మధ్యనో ఎడారులలోనో వారి గతి ఏమగును? ఇటువంటి తలంపులతో నతిథుల మనములు నిండియుండెను. ఎట్టి కష్టములలోనయిన చలింపని ఘెర్గుసను ధైర్య మీతరుణమున కొంచెము చలించెను. ఘెర్గుసను, కెనడీ, జోవు లారాత్రి నావయందే శయనించిరి. ప్రాతఃకాలమున ఆరుగంటలకు లేచి కాంబన ద్వీపములోనికి జనిరి. విమానము

తూర్పుగాలి వీచుటచే మెల్లిన నాట్యమాడుచుండెను. విమానము నిరవదిమంది నావికులు బాగిపట్టుకొనిరి. నౌకాధిపతియును సేవకులును వైమానికులకు వీడుకో లొసంగిరి.

ఆనమయమున కెనడీ ఖైర్నును సమీపించి వాని చేతిని పట్టుకొని,

“ ఈప్రయాణమును నీవు నిశ్చయముగ చేయదలచితివా? ” అని ప్రశ్నించెను.

“ అవును. ”

“ నీ విమానయానము నాపుటకయి నా యాపచ్ఛక్తి నుపయోగించితివా, లేదా? ”

“ ఉపయోగించితివి. ”

“ సరే! ఇప్పుడు నాప్రాణము కుదుటబడినది. నీతో నేనుకూడ మనస్ఫూర్తిగ వచ్చెదను. ”

“ ఈసంగతి నా కిదివరకే తెలియును. ” అని డాక్టర నెను.

కెనడీ శరీరము పులకరించెను. తనయావుల నెల్లవీడి యెచ్చటికో పోవునమయము తారసిల్లెను. నౌకాధిపతికిని వైమానికులకును కరస్పర్శనములు జరిగెను. తొమ్మిది గంటలకు మువ్వరు వైమానికులును విమానము నధిరోహించిరి. డాక్టరు మరపోయియుని వెలిగించెను. అందుచే ఉదజని వెచ్చనె

భూమిపై సౌమ్యస్థితియందుండిన విమాన మూర్ధ్వముఖముగా లేచెను. నరంగులు తాళము వదలిరి. విమానము ఇరువది అడుగులు పైకేగెను.

“న్నేహితులారా! మన మీ విమానమునకు సార్థక నామ ముంచవలయును. తీనిని ‘విజయలక్ష్మి’యని పిలిచెదము” అని డాక్టరు తన సహచరుల మధ్య నిలబడి టోపీని పెకెత్తి ఉచ్చెస్వరముతో ననెను.

క్రిందనున్న చారంద రొక్కచాకి కరతాశధ్వనులను జేసి జయధేరీలను మ్రోగించిరి. విమానము వేగముగ పైకెగిరెను. గారవార్థమై రిజల్యూటునావనుండి నాలుగుసార్లు ఫిరంగి కాల్పుబడెను

పరిశ్రేయ అధ్యాయము.

“మ. అమరోద్ధాన వనప్రదేశములు నవ్యా రామభూమిలో దళత్తుల దాంభోజవిభాసి మానసనరకకూలంబులు మంజుకుంజములుంజై తరథంబు విస్ఫురితవిస్రంభంబునంజూచె నెయ్యమునం గర్దమయోగి గామగవిమానారూఢుడై చెచ్చెరన్.”

—భాగవతము.

నిర్మల నీలాంబరమున మందమందగమనమున మలయ
మారుతకుమారుడు చేదోడు వాదోడుగా విహారకేళీలాలనయై
విజయలక్ష్మి 1500 అడుగుల యెత్తున కేగెను. భారమాపకమం
దలి శాదరసము రెండంగుళములు దిగెను. ఆయున్నత స్థల
మున వీచుచుండిన వాయువు వాయవ్యదిశగా విమానమును
గొనిపోవుచుండెను. వె మానికులు భూమిపై దృష్టిని సారించు
నపుడు వారి దృక్పథంబునం బడిన స్వాభావిక సౌందర్యమును
వర్ణింప నెవరితరము? ఇట్టి సౌందర్యమును ఆంధ్రరాష్ట్రముం
దలి కొన్ని ప్రదేశములయందు కనుబరచిన విహంగవిమాన
(Aeroplane) ప్రదర్శనములందు పాల్గొనుటకై విమానవిహార
ముల కేగిన ఆంధ్రులు స్వయంబుగ వీక్షించియే యుండిరి.

జాంజిబారు ద్వీపమంతయును నేలపై బరచిన నల్లని
పటమువగిది వారి కనుదోయికి విందొనరించెను. పెరులు పలు
రంగులు నేలపై పూసినటులను అరణ్యములు దట్టముగ పెరి
గిన పొదలవలెను కాననయ్యె. ఆద్వీపమునగల జనులు చీమల
వలె గాన్పించు చుండిరి. ఫిరంగులశబ్దముమాత్రము మెల్ల
మెల్లగ జెవుల బడెను.

“ఆహా ! ప్రకృతి రామణీయక మెంతని వినుతింతును?”
అని జోవు నిశ్శబ్దమును విడగొట్టెను.

కెనడీ డాక్టరు లిద్దరును పలుకలేదు. డాక్టరు ఫెర్గ్యూసను
భారమాపకమును జూచివ్రాయుచుండెను. కెనడీ దిగువను

జూచుచుండుటచే నతని కండ్లు మిరుమిట్లు గొలుపుచుండెను. సూర్యరశ్మిచే ఉదజని వ్యాకోచింపడి విమానోత్పతనశక్తిని వృద్ధిజేయుచుండెను.

జయలక్ష్మి 2,500 అడుగులయెత్తువర కేగెను. రిజల్టూ బుస్టీమరు చిన్నదోనెవలె కాన్పించుచుండెను. ఆఫ్రికనుతీరము సముద్రతరంగోద్రేకమువలె నుండెను.

“ మీరు మాటలాడరేమి?” అని జోవు ప్రశ్నించెను.

“ దేశమును వీక్షించుటచే మాటలాడలేదు.” అని డాక్టర్ నెను.

“ మీరు మౌనమును వహింప నీనుకూడ మౌనమును వహింపవలెనా? ”

“ జోవు, నీయిష్టప్రకారము నాగుచుండును ” అని డాక్టర్ నెను. జోవు గట్టిగా నవ్వెను.

సముద్రమును దాటువరకును ఉన్నతముననుండుటయే మంచిది. తీరము బాగుగ కనబడుచుండెను. భారమాపకమును ఉష్ణమాపకమును డాక్టరు తనకు సమీపమున నుంచెను. రెండవ భారమాపకమును రాత్రిలయందు జూచుటకుగాను తొట్టికే వెలుపలభాగమున నుంచెను. రెండుగంటలలో ఘంటకు 8 మైళ్ల వేగమున విజయలక్ష్మి ఆఫ్రికా సముద్రతీరమును సమీ

పంచెను. భూమిని సమీపించ మరప్రొయ్యి తగ్గించబడెను. విమానము భూమికి 300 అడుగుల దూరమువరకు జనెను. మిమాదేశము మనవైమానికులకు నేత్రగోచరమయ్యెను. అచ్చట మామిడితోవులు విస్తరించి యుండెను గాలిమెల్లగ వీచుచున్నందున లావుగాను నల్లగాను నున్న మామిడి మ్రానుల వ్రేళ్ళు కానబడుచుండెను. సముద్రము పాటునం దుటచే నచట దట్టముగ బెరిగిన తియ్యమామిడి గున్నల నల్లని వ్రేళ్ళు నిగనిగలాడుచు సొగసు మిగులుచుండెను. విమానమున కిప్పుడు సముద్రము దవ్వదవ్వల గన్పట్టుచుండెను. నైరుతి మూలను 'స్లరు' పర్వతశిఖరము కానబడెను. మన విజయలక్ష్మి ఒక గ్రామమును సమీపించెను. పటములో చూడ నద'కెయో లో' గ్రామము. ఆగ్రామమందలి జనులు గుంపులు గుంపులుగా జేరి కేకలువేయుచుండిరి. కొందరు అమ్మలను విజయలక్ష్మిపైకి వదలిరి. కాని విమానము వారియమ్మలబారిని దాటియుండెను. బర్బను స్పృశిగార్లు జనిన దారివెంబడిని విమానము దక్షిణముగ వీచు గాలిచే కొనిపోబడుచుండెను.

కెనడీ జోవువలెనే స్వేచ్ఛగ మాటలాడనారంభించెను.

“గుర్రపుబండ్లు మన విమానముముందు పనికిరావు”
కెనడీ యనెను.

“ఇందులో ప్రయాణము చేయువారలకు ధూమనాక
లలో బోవుటకు రోతబుట్టును.” అని జో వనెను.

“ధూను శకటముకన్న నాకు దీనియందు ప్రయాణమే నుఖతరము. రైలుబండిలో కూర్చున్నచో దేశము బాగుగ కాన్పించదు.”

“మనము ప్రాతఃకాలపు ఫలహారము చేయుదమా?” అని జోవడిగెను.

“చేయుదము.”

“బిస్కెట్లను పదిలపరచిన మాంసమును భుజించుదము.” అని జోవనెను.

“మరప్రొయ్యిని వెలిగించి ఉదజనిక పాయమురాకుండ నీటిని కాచవచ్చును” అని డాక్టర నెను.

“ఉదజనిని జాగరూకతతో చూడవలెను. అది తువాకి మందువంటిది” అని కెనడీ భయమును సూచించెను.

“అంత భయముండదు. ఉదజనికి నివృతగిలినను కొంచెము కొంచెము మందునుగాని తువాకిమందువలె మండదు. విమానము క్రమేణ భూమిపైకి దిగును. విమానపువస్త్రము దట్టముగ నున్నందున నట్టిభయము లేదు” అని ఫెర్గ్యూసన్ నుడివెను.

“అటులయినచో మనము నిర్భయముగ భుజింపవగును. ఫలహారము సిద్ధముగనున్నది. భోజనముచేయుచుండ కాఫీని తయారుచేయుదును” అని జోవనెను.

“జోవు కాఫీని తయారుచేయుటయం దనమానప్రజ్ఞ గలవాడు. అందునోవేయు వస్తువులను రహస్యముగ మిళితము చేయును. ఆపదార్థము లేవియో నాకుగూడ తెలియనీయదు” అని డాక్టరు జోవును పొగడెను.

“లయ్యా! మనము గాలితో నుండుటచే రహస్యము వెల్లడిగాదు. మోషా, బోర్ఫోను, రయోన్యూనెసు పదార్థములను సమభాగములుగ గలిపి కాఫీని తయారుచేయుచుంటిని” అని జోవు తనరహస్యమును వెల్లడిజేసెను.

కొన్ని నిమిషములతో మువ్వరు సహచరులును మూడు గిన్నెలకాఫీని గోల్పిరి. అంతటితో వారి ప్రాతఃకాలభోజనము ముగిసెను. తిరిగి వారు నిర్మితస్థానముల కేగిరి.

పిమానము చనుచున్న దేశము నుగుల సారవంతమైనది. రహదారిబాటలు వృక్షముల మధ్యనుండి దాగుచుమూత లాచుచుండెను. పొగాకు మొదలగు నానావిధములైన పైరులును కాన్పించుచుండెను. మొక్కజొన్న, ఓట్లు పొట్టలువిచ్చి యీనుటకు సిద్ధముగ నుండెను. వరిపొలములు అప్పుడేపండి దూరము నుండి చూచునారలకు వసువువన్నెల జిన్నెల గురియుచుండెను. ఎత్తయిన మంచెలపై గట్టబడిన పెద్దబోనుల బోలు దొడ్లలో నుంచబడి, వన్యమృగముల బారికి దూరముగ నుండుటచే హాయిగా మేతమేయుచున్న గొర్రెలను మేకలను జూచుచు

వైమానికులు బోవుచుండిరి. మధ్యాహ్నమునకు విమానము “ఉజ్రామో” దేశముపై న జనుచుండెను.

కొంతదూరమువరకును కొబ్బరితోపులును బొప్పాయి చెట్లును దట్టముగ పెరుగుటచే భూమి కాన్పించలేదు. అవి దాటినపిదప కుందేళ్ళు, నక్కలు, చుప్పలు, కెనడీకి తుపాకి బారియందు కనుబడినను వానికొరకు తన మందును ఖర్చు పెట్టలేదు. విమానము గంటకు పండ్రెండుమైళ్ళ వేగమున పరుగిడుచు ధృవరేఖయందలి 38 వ కళక్షాని 20 వ వికళయందున్న టోండాగ్రామమును దాటెను. “ఆగ్రామమున నే బర్తనుస్పికిగార్లు జ్వరముతో బాధపడిరి. అక్కడితో వారి ప్రయాణము ముగిసెను” అని డాక్టర నెను.

చలిజ్వర బాధ యీ ప్రదేశమున హెచ్చు. భూమిపై నుండి వెలువడు దుర్గంధము సోకని యున్నత ప్రదేశమున డాక్టరు తన విమానము నుంచెను. మధ్యమధ్య అరబ్బీ బాట సారులు తమ ఒంటెల సమూహముతో చల్లబడు వరకును నేడ దీర్చుకొనుటకై టోండా గ్రామమున విడిచుటను జూచిరి. అడవిమృగముల నుండియును దొంగల బాధనుండియును కాపాడబడుటకై గ్రామముల చుట్టును గోడలును, ముండ్లకల చెలును గలవు. కెనడీకి అరబ్బీలను పరిశీలింపవలెనని యున్న ను డాక్ట రందుల కియ్యకొనలేదు.

“అరబ్బీలయొద్ద తుపాకు లుండును గనుక మనము వారిని సమీపించరాదు” అని డాక్టర్ నెను.

“ఒక బెజ్జము పడినంత మాత్రమున విమానము పడి పోవునా?” అని జోవు ప్రశ్నించెను.

“వెంటనే పడదు. ఉదజని క్రమేణ వెలువడుచుండ విమానము క్రిందకు దిగుచుండును.”

“అట్లయినచో ఘనము దూరముగ నుండుటయే మంచిది. వారు మనలనుగూర్చి యేమి యోచించుచుందురో? బహుశః మనల నారాధించుచుందురు.”

“దూరమున నుండియే పూజంపబడుట మంచిది” అని డాక్టర్ నెను.

దేశపుత్రులు మారుచుండెను. కర్షకులు తరచుగ కాన్పించుటలేదు, భూమిమీద తరు గుల్కాదులు గాని పైరులుగాని కాన్పించుటలేదు. రాశ్వమయమగుదేశము కానబడుటచే పర్వతములు సమీపించుట నిజము.

“పర్వతమొందు కానబడుచున్నది” అని కెనడీ కేకవైచెను.

“వానినే ‘ఉరిజారా’ ‘దుతుమి’ పర్వతశిఖరములందురు. వానిని దాటినపిదప విశ్రమించుదము. మరప్రోయ్యునివెలిగించి ఉదజనిని ఉష్ణీకరించి విమానమును 500, 600 అడుగుల యెత్తున నుంచవలెను” అని డాక్టర్ నెను.

“మీయాలోచనమంచిది. ఎగరడము దిగడము పరుగెత్తడము పంపుత్రిప్పగనే సునాయానముగ జరుగుచున్నవి.”

కొంతదూర మూర్ఖముఖమున కేగినపిదప,

“ఇచ్చట చక్కగానున్నను క్రిందనున్న ఎర్రనియిసుకపై బడిన సూర్యకిరణముల పరావర్తముచే వేడిమి సహింప శక్యము గాకున్నది” అని కెనడీ నుడివెను.

“ఆకనబడు చెల్లెంత సొగసుగ నున్నవి! అటువంటి వృక్షములు పండ్రెండు చేరినచో నొక మహారణ్యమగును” అని జోవు పలికెను.

“వాటినే బేయాబాబు చెల్లెనదరు. ఇదిగో! ఇచ్చట యీమానిన సుమారు నూరడుగుల కైవారము గలిగియున్నది. ఈచెట్టుమొదటనే ఫ్రెంచివాడు మొయిజను 1845 వ సం॥లో వ్యతినొందెను. మనమిప్పుడు డిడిలామెరోగ్రామముపైనున్నాము. ఆగ్రామమునకు మొయిజను ఒంటరిగ జనుటచే నాదేశపురాజుచే పట్టుకొనబడి ఆబేయాబాబుమానినకు కట్టబడి నీగోలయుద్ధపు కీర్తనలమధ్య రాజాజ్ఞానుసారముగ నా ఫ్రెంచివాని యవయవము లొకటి వెనుక నొకటిగా ఖండింపబడెను. పాప మాయువకుడు 26 యేండ్లవయస్సున చంపబడెను” అని బాక్ట రునెను.

“ఫ్రెంచిదేశపు పరిపాలకు లాచిత్రవధ విని చేతగాని వారివలె నూరుకొనిరా” అని కెనడీ పల్కించెను.

“ఫ్రేంచిదేశపురాజు జాంజిబారు రాజునకు వ్రాసెను. జాంజిబారురాజు తనకు నాధ్యమైనంతవరకు ప్రయత్నించినను యాహంతకుడు దొరకలేదు.”

“మనము పెక్కేగుట మంచిది. వారి భారీనుండి వెంటనే తప్పించుకొనవలెను” అని జోవు భయమును కనుబరచెను.

“మనము పెక్కేగవలయును. దుతుమిశిఖరము గోచరమగుచున్నది. నాగణితము సరియైనచో మనము దానిని యీ సాయంకాలము 7 గంటలకు చాటుగలము” అని డాక్టరునెను.

“రాత్రికూడ ప్రయాణము చేయుదమా?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“వలదు. తప్పనిసరి యైనచో చేయుదము. రాత్రికాలము దేశమును చూడజాలము.”

“రాబోవు దేశము పరిశోధకులకు నూతనమైనను సాగు చేయబడు దేశ మని తలచెదను” అని జో వనెను.

“జోవు, తొందరపడకుము. త్వరలో చూతువుగాని.”

సాయంకాల మారున్నర గంటలకు విజయలక్ష్మి దుతుమిశిఖరమును సమీపించెను. డాక్టరు ఉదజని వేడిమిని 18 అంశలవరకును వృద్ధిజేసెను. అందుచే విమానము 3,000 అడుగులు పెక్కెను. అట్లగుటనుజూడ విమానపు మంత్రీకారుడగు డాక్టరుగారి కరకౌశలమున నాదీవబడుచున్న కీలుబొమ్మవోలే కాన్పించెను. కెనడీ చాటుటకుగాను లోయలను

నిరూపించుచుండెను. 8 గంటలకు విజయలక్ష్మీ దుతుమిశిఖరమును చాటి భూమిని సమీపించెను. లంగులు విడువబడెను. ఒక లంగరు నోపాలుచెట్టులో పట్టుబడెను. జోవు వెంటనే త్రాటివెంబడి దిగి లంగరును పదిలముగ గట్టి త్రాటినిచ్చిన మీదుగా తోట్టిలోని కేగెను. సాయంకాలభోజనము నందరిను కడుపారి నారగించిరి. వారున్న ప్రదేశము చంద్రుని ఉనికిని బట్టి కనుగొనబడెను.

పటములనుచూడ విమానము అక్షాంశ రేఖలోని 2 వ కళలో ననగా 20 మైళ్లు పడమరవైపుగా జనుచుండెను. ఆ రాత్రి మువ్వరు నొకరి తరువాత నొకరు మేల్కొని విమానమును కావలిగాయుచుండిరి. ఫెరుసను 9 గంటల నుండియును కెనడీ 12 గంటల నుండియును జోవు 3 గంటల నుండియును మేల్కొనిరి.

పదమూడవ అధ్యాయము.

రాత్రి నిరసాయముగ గడచెను. కెనడీ రేచినపుడతని శరీరము జ్వరపీడితమైనటుల నుండెను. శీతోష్ణసితియును మారెను. ఆకాశము నీలమేఘావృతమై వర్షనూచనలు కనబడుచుండెను. ఆ జంగోమరోదేశమున జాన్మేవరి నెలలో పదునైదు దినములు మాత్రము వర్షమురేకయుండి మిగిలిన సంవ

త్వరము పొడవునను వర్షములు కురియుచుండును. బర్షను నుడివినటుల వారచ్చోట గంధకవునాయువు నాఘాణించిరి.

“ బర్షను నుడివినది నిజమే. ఒక్కొక్క పొదచాటున నొక్కొక్క శవమున్నటుల వాసన కొట్టుచున్నది ” అని డాక్టర నెను.

“ ఇది చాల భయంకరప్రదేశము. నాకు మంచిలను భవమైనది ” అని కెనడీ పలికెను.

“ అందు సందియములేదు. ఆఫ్రికాఖండమందలి పాడు దేశమందున్నాము. దీనిని త్వరలో దాటవలెను.”

మరునా డుదయమున జోవు లంగుల నూడదీసి నిచ్చెనమీదుగా తొట్టిలోని కేగెను. డాక్టరు ఉదజనిని ఉష్ణి కరించుటచే విజయలక్ష్మి విసువీధి కెగసి బలమగు నాయువుచే గొనిపోబడుచుండెను. అచ్చటచ్చట కనబడు చుట్టుగుడిసెలే మానవవాసగృహములు. విమానము కొంతద వ్వేగుటచే దేశపుతీరు మారెను. కెనడీకి జ్వరబాధ హెచ్చెను.

“ జ్వరముచే బాధపడుటకు సమయమిదికాదు ” అని నుడువుచు కెనడీ కంబళిని ముసుగుపెట్టుకొని పండుకొనెను.

“ కొంచె మోపికపట్టుము. నీజ్వరము త్వరలో నయమగును.”

“ ఈజ్వరము పోవుటకు మందేమైన నిమ్ము. కండ్లుమూసి కొని మ్రింగెదను.”

“లోపలికి తీసికొను మందుకన్న వ్యయప్రయాసలు లేని ప్రకృతి సిద్ధమైన మందు నిచ్చెదను. అది యీ ప్రదేశమును చాటుటయే. ”

పదినిమిషములలో వా రారోగభూయిష్ట వాతావరణమును చాటిరి.

“త్వరలో పరిశుభ్రిషగు గాలియును సూర్యరశ్మియును గల ప్రదేశమునకు జనుచున్నాము “ అని డాక్టరనెను.

ఈమాధ్వతో కెనడీకి జ్వరబాధ తగ్గెను. అందుచే విమానమును కెనడీ స్తుతించెను. విమానము క్రిందనున్న మేఘములు వింతగా కానబడెను. ఆనీలమేఘములు ఒండొంటి రాచుకొని మెరపుతీగెలను బుట్టించుటయేకాక సూర్యకిరణములను ప్రతిబింబించుచుండెను. విజయలక్ష్మి 4,000 అడుగుల యెత్తున కేగెను. ఉష్ణమాపకముగొని పాదరసము దిగుచుండుటచే శీతము హెచ్చుచుండె నని తెలియజేయుచుండెను. మేఘవృతముచే భూమి కాన్పించుటలేదు. పడమరదిక్కున యేబదిమైళ్ళదూరమున రుబేహూ శిఖరము పసిండిచాయల మిసమిసలు కన్నుల మిరుమిట్లు గొలుపుచుండెను. ఆశిఖరము ఉగోగాదేశపు సరిహద్దున 36 వ కళలాని 20 వ వికళయందున్నటుల కనబడెను. వాయువు గంటకు 20 మైళ్ళ వేగమున వీచుచుండెను చూపుగంటల కాలములో కెనడీకి జ్వరము తగ్గి యాకలిహెచ్చెను.

“ వాతావరణపు మార్పు నాశరీరమునకు క్వయినా కన్న నెక్కువ యారోగ్యము నొసగెను. ” అని కెనడీ పలికెను.

“ నేను ముసలితనమున నాజీవితము నిచ్చట గడపెదను ” అని జో వనెను.

ఉదయమువదిగంటలకు విర్మలాకాశ, మేర్పడ విమానము మేఘోపరిభాగముననుండి క్రిందకు దిగెను. భూమికి 600 అడుగులయెత్తున వాయువు నైరుతిమూలగా వీచ జొచ్చెను. జుంగొమొరాదేశము దాటెను. అచ్చటి కొబ్బరితోవులు చూచుట కింపై జెలంగుచుండెను. అచ్చటచ్చటనున్న పర్వత శిఖరములను దాటుటకై విమానము వినువీధికి గొనిపోబడుచుండెను.

“ ఇంకను మనము దుర్గంధప్రదేశమును దాటలేదా? ” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“ దాటితిమి ” అని డాక్టరు హెచ్చరించెను.

“ ఈ పర్వతప్రదేశముల నుయ్యెలలూగుచు జనుట నాకు సంతసముగ నున్నది ” అని జోవు పలికెను.

పర్వతశిఖరములు విమానమునకు తగులకుండ ఖేదునను విమానమును నడుపుచుండెను.

“ భూమికి సమీపమున కేగినచో జ్వరబాధచేగాక సరబాధచేగూడ వీడింపబడి యింతదూరము రాజాలకుండుము.

భూమార్గమున మనము వచ్చియుండినయెడల బరువును మోయు జంతువులు నశించుటయేగాక అలసటచేతను, కూర్చుల బాధవలనను నిరుత్సాహులము, కొన్ని వేళల నిర్జీవులము నయి యుందుము. మనకు దారిజూపునారే మనలను బాధించి యుందురు. పగటిపూట ఎండ వేడిమికిని, రాత్రిపూట చలి బాధకును తాళజాలము. కొన్ని కీటకముల కాటులు విష ప్రాయములయి శరీరసౌష్ఠ్యమును నష్టపరచి క్రమక్రమముగా ననువుల బావును. ఇంటియేగాక నన్యమృగముల బాధలు వర్ణనాతీతములు” అని డాక్టరు నుడివెను.

“అన్ని బాధలను నేను పడజాలను” అని జో వనెను.

“ఇందులో నంతమాత్ర మతిశయ్యాక్తి లేదు. ఈప్రదేశ ములలో ప్రయాణముజేసినవారిచరిత్రలు వినినచో కన్నీరు మున్నీరయి పారును. ”

పదునొకండు గంటలకు ‘ఇమెంజి’ సరస్సును దాటిరి. పర్వతములపై చెదరియున్న తెగలవారు విజయలక్ష్మిని తమ బాణములచే నొప్పింపజూచిరి. శాని వారి కది సాధ్యపడలేదు. విమానము రుబేహెహాదేశపు సరిహద్దులలోని కేగెను. వైమానికులచటి ప్రకృతిసౌందర్య సర్వస్వమును కొల్లగొనుచుండిరి. అచ్చటి పర్వతము లన్నియును మూడుకనుమలుగ విభజింపబడి యాకనుమలమధ్య గొప్పబయళ్ళుండెను. ఈ కనుమలయందు జనించు నదులన్నియును జాంజిబారు వెలునకు ప్రసహించు

చుండును. కనుమలకు పశ్చిమదేశము పీఠభూమి. కనుమల మధ్యగల లోయలన్నియు సారవంతములైన సీమలు. అందుచే నచ్చట పెరుపంటలు కొరినతీరున పండుచుండును. తుమ్మలు చింతలు తాళ్య మధ్యగుండ ప్రవహించు సెలయేళ్ళు కింగానీ నరస్సున పడుచుండెను.

“జాగ్రత్తగా నుండుడు! మనము రుబేహూను నమీ పించుచున్నాము” అని డాక్టరు హెచ్చరించెను.

రుబేహూ యన గాలిప్రవాహములు. ఆప్రవాహము లలో బడకుండ నుడుటకై విమానమును 5,000 అడుగుల యెత్తునకు గొనిపోవలెను.

“మనము పలుమా రింత యెత్తున కేగవలయునా?”

“అక్కరలేదు. ఆఫ్రికాదేశపు పర్వతములు ఆసియా యిరోపా ఖండములందు గల పర్వతములకన్న యెత్తుతక్కువ.”

అచిరకాలమున ఉదజని వెచ్చనై విమాన మూర్ధ్వ ముఖముగ నేగెను. ఉదజనిచే విమానము మూడుభాగములు మాత్రమే నింపబడుటచే ఉదజని వ్యాకోచమువలన విమా నపు పట్టువస్తుము చెడదు. భారమాపకమందలి పాదరసము ఎనిమిదంగుళములు తగ్గినందున విమానము 6,000 అడుగుల యెత్తున కేగినటుల కనబడెను.

‘మన మింత యెత్తున నంతకాలము ప్రయాణము చేయ గలము?’

“భూమిని నావరించును వాతావరణము 6,000 నిలువుల వరకు గలదు. పెద్దవిమాన మున్నచో నింతకన్న నెక్కువ ఉన్నతమున కేగవచ్చును. కొన్ని సంవత్సరముల క్రితము బారలు, బిక్సో యనువారలు చాల పై కేగిరిగాని వారి విమానము చినిగిపోయెను.”

“వారు క్రిందపడి చనిపోయిరా?”

“వారు ప్రకృతిశాస్త్రవేత్తలగుటచే ప్రాణాపాయము లేకుండ దిగిరి.”

“సరేగాని నేనుమాత్ర మంతయెత్తున కేగను. క్రింద కుదిగను. ఉన్నదానితో సంతృప్తినందెదను.” అని జో వనెను.

6,000 వేల యడుగుల ఉన్నతమున వాయుతారతమ్య గరిమ తగ్గుటచే నేత్రములయొక్కయు కర్ణములయొక్కయు పటుత్వము తగ్గెను. వస్తువులు చలించు చున్నటుల కాన్పించెను. మనుజులును జంతువులును నదులును తటాకములును సరిగ కాన్పించుటలేదు. ఘెర్గుసను విమానమును రుబే హూ యనుపేరనే పిలువబడు పర్వతములను దాటించు చుండెను. సూర్యకిరణములు తత్పర్వత హిమశిఖరముల పైబడి ప్రతి బింబించు చుండెను. విమాన మాపర్వతములను దాటి అడవులతో నిండిన సుక్షేత్రముగు దేశమును సమీపించెను. విమానము చిన్నయెడారిని దాటి కొన్ని మైదానములను దాటిన పిదప నొకమహారణ్యమును సమీపించుటచే ఘెర్గుసను భూమిని

సమీపించి లంగరులను వినరెను. లంగరులు రావివృక్ష కాళి
లలో వట్టుబడుటచే జోవు త్రాటివెంబడి దిగి లంగరును చెట్టు
నకు దిట్టపరచెను. చలనవిహీనయైయున్న గాలియందు నిలబడి
యుండుటకు వలయు వేడిమిని ఉదజని కలిగియుండెను.

“డిక్కు! నీవును, జోవును చెరియొక తుపాకినిగొని
భోజనమునకై కొంతమాంసమును కొనిరండు” అని ఫెర్డు
నను ఆజ్ఞాపించెను.

కెనడీ నిచ్చెనమీదుగాను జోవు చెట్టుకొమ్మలమీదు
గాను భూమికి దిగినవెంటనే ఫెర్డునను మరప్రొయ్యి నా
ర్చెను.

“అయ్యో! మమ్ములను వీడి పారిపోకుడు” అని జోవు
క్రిందకు దిగి కేకవెచ్చెను.

“భయపడకు. నిన్ను వదలి పారిపోను. నేను యీ
స్థానమున కూర్చొని ఆపాయము రానున్నచో తుపాకిని
పేల్చెదను. తత్క్షణమే మీరు రావలెను” అని డాక్టరనెను.

పదునాల్గవ అధ్యాయము

కెనడీ జోవులు దిగిన ప్రదేశము రేగడినేల యగుటచే
నెండవేడిమికి ఆ భూమి బీటలు వారియుండెను. అచ్చట
అడవిబంటెలును, మానవులయొక్కయు జంతువులయొక్కయు

అ స్తిపంజరములును గలవు. కెనడీ జోవులు జంతువులను వెదకుచు నొక యడవియందు ప్రవేశించిరి. జోవు వేటకాడు కాకపోయినను తుపాకితో బాగుగా గురిచూచి కాల్యగలడు.

“నడచుట దేహమున కారోగ్యకరమైనను యీ భూమి నడచుటకు వీలుగలేదు” అని జో వనెను.

కెనడీ జోవును మాట్లాడవద్దని సైగజేసెను. పసిగట్టుటకు కుక్కలు లేకపోయినను జలపతనమున కొన్ని జింకలు నీరు త్రాగుచుండుటను పొడగట్టెను. వెంటనే కెనడీ పొదచాటున నుండి గురిచూచి కాలెను. లిప్తకాలములో జింకలన్నియు నదృశ్యములయ్యెను. గురిచూడబడిన జింకమాత్రము దెబ్బతిని పడియుండెను.

“దెబ్బ యెంతసూటిగా తగిలినది! ఇది జింకలలో శ్రోత రకము. దీని చర్మమును తీసి బాగు చేయుచునా!” అని కెనడీ తలంచెను.

“డాక్టర్ రా భారమును కొనిపోవుట కొడంబడదు. మనము దానిలోని కొన్ని మాంసఖండములను మాత్రమే కొనిపోవుదము. నీవాజ్ఞ నొసగినచో లండను నగరము దారి తేరిన కసాయివారికన్న మిన్నగా నామృగమును ఖండ ఖండములుగ భేదించి నీమెప్పు గాంచగలను ” అని జో వనెను.

“మాంసఖండములను విడదీయలేనివాడు వేటకా డెట్లగును? అయినను ఆపనిని నీకు విడచెదను.”

“మంచిది. రాళ్ళతో పోయ్యిని తయారు చేసుము. ఎందువుల్లల నేరితెచ్చెదను.”

“ఇదిగో తయారగుచున్నది.”

కొన్ని నిమిషములలో పోయ్యి తయారై సిప్పు నాలు కలు జాచుచు కనకన మండజొచ్చెను. జోవు కొన్ని మాంస శకలములను కాల్చి పేల్చుచుండెను.

“ఘెర్గుసనున కిది మిక్కిలిప్రీతి” అని జో వనెను.

“నేను యేమి దొరికించుచుంటినో నీకు తెలియునా?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“ఈ మాంసఖండము లెప్పుడు నోటబడునో యని.”

“కాదు. మనవిమానము కనబడనిచో మనగతి యే మగు నని ”

“ఘెర్గుసను మనలను వీడిపోవు ననుకొంటివా?”

“అట్లు చేయదుగాని లంగ రూడినచో నేమి చేయ గలడు?”

“లంగరూడదు. ఊడినను డాక్టరు విమానము నిచ్చ టికి తేగలడు.”

“జోవు ! తలయు తోకయులేని ప్రగల్భము లాడ వును.”

“మన మెంతటి కష్టములకై నను సిద్ధముగ నుండవలెను.”

వారిట్లు మాట్లాడుచుండ తుపాకి మోత విననయ్యె.

“అపాయము వాటిల్ల నున్నది” అని జోవు తొందర పడెను.

వేటకాండ్రిద్దరును పచనమైన మాంసఖండముల గై కొని తామువచ్చినదారి వెంబడిని వరుగిడిరి. అడవి దట్టముగ నుండుటచే విమానము కాన్పించుటలేదు. రెండవసారి తుపాకి మోత విననయ్యె. వారిద్దరును పిక్కబలమును చూపించి వరుగిడుచుండిరి. అరణ్యమును దాటగనే విమానము కన బడెను.

“అపాయ మేమి?” అని కెనడీ జోవు నడిగెను.

“అయ్యో! యిం కేమున్నది!”

“నీ కేమి కనబడెను?”

“నీగోలు విమానమును ముట్టడించిరి! కనబడుట లేదా!”

విమానము కెనడీ జోవులకు రెండు ఖైళ్ళ దూరమం దుండెను. నల్లని శరీరముగల ముప్పది ప్రాణులు లంగరువేయ బడిన వృక్షముపై కేగియుండుటచే వేటకాం డ్రిద్దరును పరు గిడుచుండిరి. మూడవసారి తుపాకిదెబ్బకు లంగురు నూడదీయ యత్నించుచుండిన ప్రాణికి తగిలి చనిపోయి చెట్టుకొమ్మల లో వేలాడుచుండెను.

“అమృగము యేలాగున వేలాడుచున్నది! తోకతో పట్టుకొని వేలాడుచున్నదే! ఇది వనచర నివాసము. వాన

రములు మిక్కుటముగ నున్నవి” అని జోవు సంతోషమును వెల్లిబుచ్చెను.

“వారు నరులుకారు, వానరులా?” అని కెనడీ యనెను.

ఆనరిమృగములు చూచుటకు భయంకరముగ నుండెను. తుపాకి దెబ్బతో కొన్ని చనిపోయి మిగిలినవి పారిపోయెను. కెనడీ వెంటనే నిచ్చెనమీదుగా విమానములోని కేగెను. జోవు చెట్టెక్కి లంగరు నూడదీసి విమానములోని కేగెను. వెంటనే విజయలక్ష్మి తూర్పుదిశగా జనుచుండెను.

“ఎంతటి అపాయము దాటినది” అని జోవునెను.

“ఈదేశీయులచే ముట్టడింపబడితి మనుకొంటిని.”

“వానరము లగుటచే మన మదృష్టవంతులము.”

“లంగరు వట్టూడకుండుటయే మేలైనది” అని ఫెర్డునను పలికెను.

“జోవు! నీవు నుడివిన సంగతి నిజమైనను మాంసశకలములు మరువును కలుగజేసినవి.”

“అవును. ఈమాంసము మిగుల రుచిగానుండును.”

“మీరు కొంచెము జవిగొనుదు. ఇదిగో, యిచ్చట నున్నది” అని వేటకాడనెను.

“నేను నాజీవితమంతయు నీమాంసాహారముతో గడవ గలను. కొంచెము సారాయిగూడ నున్నచో చాల మేలుగ నుండునుగదా!” అని జోవు నోటినిండ కూరుకొని నములు చుండెను.

పిదప జోవు కాఫీని తయారు చేసెను.

“ఇంతవరకు మన మద్యప్తవంతులమే” అని జోవు పలికెను.

“అవును” అని కెనడీ నుడివెను.

“కెనడీ, నీవు మా వెంట వచ్చినందుకు విచారించుచుంటివా?”

“న న్నెవరయిన నావువారున్నచో నారిపని కనుగొని యుందును ” అని యావేటకాడు గాటమైన నమ్మకమున వాటముగ మాటలాడెను.

సాయంకాలము నాలుగు గంటలయినది. మారుతియు జయలక్ష్మినివెంట నిడుకొని మింట వడివడి గొంపోవుచుండెను. అది వీరభూమియగుటచే విమానము 1,500 అడుగుల యెత్తున నున్నటుల భారమాపకము తెలిపెను. ఏడుగంటలకు విమానము కెనేమి నదిపై నెగురుచుండెను. ఆప్రదేశముతయు నరణ్య సంక్లిష్టమగుటచే నాదేశీయులు నదీతీరముననే తమ గృహముల గట్టుకొనిరి. ఉగోగాదేశపు నవా బచ్చటనే తనసౌధమును నిర్మించుకొనెను. ఆదేశీయులు నాగరకత లేనివారగుటచే బానిసవర్తకము ప్రబలియుండెను. పగలంతయు పనిపాటలచే నలసిసొలసిన వాయుకుమారుడు రేయి కదలక మెదలక నిదురజెందెను. వాయుప్రవాహమునకై ఫెర్లునను యత్నించి విఫలమనోరథుడయి రాత్రికాల మచ్చటనే గడవదలచి విమానమును వేయియడుగుల ఉన్నతమున నుంచెను. విజయలక్ష్మి

విహారమును గట్టిపెట్టి విశ్రాంతిని గొనుచుండ తారకాగణ
దీపికావళి గగనాంతర సాధసీమను మినుకుమినుకుమని వెలుగు
చుండెను. డాక్టరు మేలుకొనియుండ కెనడీ జోపులు నిదురించిరి
రెండుఝాములకు కెనడీ మేల్కొనియుండ డాక్టరు నిదు
రించెను.

“ ఆపదవచ్చినచో లేవుము. భారమావకమును చూ
చుచుండుము. అదియే మన చుక్కాని ” అని డాక్టరు కెనడీతో
నుడివి పండుకొనెను.

ఆరాత్రి చలి మిక్కుటముగ నుండెను. రాత్రికిని
పగటికిని ఉష్ణతారతమ్యము 28 అంశలు. చీకటులు నలు
దిశల గ్రమ్మినతోడనే అడవిమృగములు తమతమ నివాసము
లనుండి వెలువడి నలుదెసల నాహారమును వెదకుచు బయలు
దేరెను. సింహగర్జనములను విని లేళ్ళు మొదలగు జంతువులు
నూన్పడి తమ స్థానములనుండి వెలువడి ప్రాణభీతిచే నలు
దెసల పరుగిడుచుండెను. కప్పల బెకబెకలుచు నక్కల కూత
లును సింహగర్జనములతో మేళవించి చెవులకు ములుకులై
విననయ్యెను డాక్టరు మేల్కొంచిచూడ విజయలక్ష్మి వాయు
వ్యమూలనున్న శిలామయమగు బుంగురు దేశముపై జనుచుం
డెను. ప్రాతఃకాలమునకు సామాణమొందు వైచూనికుల దృష్టి
పథంబునం బడెను.

“మనము దాఱితప్పలేదు. ఆ ‘జిహలాంకో’ వద్ద నాగి కొంచెము నీటిని నింపుకొందము. లంగరును విడువవలెను” అని డాక్టర నెను.

“పచ్చని చెట్టయినను కాన్పించుటలేదు” అని కెనడీ పలికెను.

“మనము విమానము నావుట ముఖ్యము. జోవు, లంగరును విడుపుము.”

విమానోత్పతనశక్తిని తగ్గించుటచే విమానము క్రమేణ క్రిందికి దిగెను. లంగరులు చాతికలుగులలో తగులుటచే విమానము నిలబడెను. భారమాపకమును జూడ విమానము నముద్రమట్టమునకు 600 అడుగుల యెత్తున నుండెను.

జోవు పదిగేలనుల నీటిపీసాను గైకొని జిహలాంకోకు పశ్చిమమున నున్న కొలనియొద్ద కేగి నీరమును నింపి ముప్పావు గంట కాలములో తిరిగి వచ్చెను. వాని కచ్చోట వింతలు గాన్పించ కున్నను ఏమగుల పట్టుటకై త్రవ్వబడిన గోతులనువన్నిన వాగురలను జూచెను. ఒక వాగురునందు వన్యమృగములచే తినబడిన కళేబరము గలదు. విమానపు తొట్టి నేల నంటుటచే నీటి పీసాను నులగముగ తొట్టిలో నుంచిరి. జోవు లంగరుల నూడదీసి తొట్టిలోని కేగ ఛెద్దనను మర పోయ్యిసాయముచే విమానము సూర్యముఖముగ కొని పోయి విమానయానమును యథాప్రకారము సాగించెను.

అచ్చటికి నూరుమైళ్ళ దూరమందున్న కెజానుకు సాయంకాలమునకైన జేరగలమని వెమానికులు తలచిరి. వారివిమానము గంటకు 16 మైళ్ళవొప్పున జనుచుండెను. దేశము మిట్టభూమియై కొన్నిచోట్ల 3,000 అడుగుల యెత్తుననున్న సర్వతములను దాటుటకై ఉదజని ఆప్తడప్పుడు ఉష్ణీకరింపబడుచుండెను. తెంబోటు, రానెల్సు గ్రామములను దాటెను. మధ్యాహ్నము రెండుగంటలకు విమానము కెజాపట్టణముపై నెగురుచుండెను. కెజానగరము నముద్రమునకు 360 మైళ్ళ దూరమందున్నది.

“ఉదయమున 9 గంటలకు జాంజిబారునుండి బయలుదేరి రెండురోజులలో 500 భూగోళపు మైళ్ళదూరము వచ్చితిమి. బర్తనుస్పెక్టోగ్లాస్చటి కేగుటకు నాలుగునెలల పదిహేను రోజులు పట్టెను” అని డాక్టర నెను.

పదునైదవ అధ్యాయము

కెజానగరము పెద్దది కాకపోయినను ఆఫ్రికాఖండమందలి మధ్యదేశమునకు ముఖ్యస్థానము. అచ్చట గొప్ప మేడలు లేకున్నను వందలకొలది చిన్న గుడిసెలు గలవు. పూదోటలు విస్తారముగ నుండెను. ఉల్లి బంగాళాదుంపలు గుమ్మడికాయలు ముల్లంగి మొదలగు కూరగాయలు పండుచుండెను.

యూనియాంవెజ్ దేశము ఆఫ్రికాఖండములో సార
వంతమగు దేశము. ఆదేశమునకు మధ్యనున్న యూనియా
నెంబో యను స్థానము మనోహరమైనది అచ్చటనున్న అర
బ్బులు ఆఫ్రికా అరేబియా దేశములలో తుమ్మజిగురు దంత
ములు దూది వస్త్రములు బాసనల అమ్మకము మొదలగు
వ్యాపారములు చేయుచుండిరి. తీరముమన్న పట్టణములనుండి
నువాసనద్రవ్యములను నూతనవస్తువులను కొనిపోయి విక్ర
యించుచుండిరి. ఈ వర్తకులకు కెజా విశ్రామస్థానము.

కెజానగరపు బజారులలో రంగులుగల వస్తువులు, పలు
తెరంగుల ముత్యములు, ఖడ్గమృగముల కొమ్ములు, తేనె,
పొగాకు, దూది మొదలగు సరకులు విక్రయింపబడుచుండెను.
ఆబజారునందు గలకోలాహలము లిప్తకాలములో సన్నగించెను.
పురుషులు, స్త్రీలు, పిల్లలు, బాసనలు, వర్తకులు, అరబ్బులు,
నీగోలు తమతమ కుటీరములలోనికి పరుగిడిరి.

“మనము వారి నిటులబెదరించినచో వారితో వ్యాపార
మొట్టుల సాగును?” అని కెనడీ పలికెను.

“వీరితో మనము వర్తకము చేయు టెట్లు? మనము
నెమ్మదిగ దిగి వారి విలువగల సరకులను తీసికొని డబ్బు
యియ్యకుండ పారిపోవుటయే! వారు మనవిమానముదరిజేర
రుగవా!” అని జోవు పరిహాసించెను.

“వారు మనలను జూచిన వెంటనే భయపడి పారిపోయినను క్రొత్తవారలను కనుగొనవలయునను కోరికతోను మనల గాంచి పూజింపవలె నను మూఢవిశ్వాసమువలనను త్వరలో బయటకు వత్తురు” అని డాక్టర నెను.

“వారు తిరిగి గృహములనుండి వెలువడుదురా?”

“మనము దాని నివ్వడే చూచెదము. చొరవజేసి వారిని సమీపించుట హానికరము. ఒక అమ్మగారి గుండుదెబ్బగని తగిలినచో మన విమానపుబుట్టకు రంధ్రముపడుట నిశ్చయము. ”

“మన కీ యరబ్బులతో నేమిపనిగలదు? ”

“ఈ దేశసులలో గుగుల నాగరకతగలజాతి యీపట్టణమున గలదు. బర్తనుస్పెక్ట్రోగార్లు ఆజాతిపారిచే నాదరింపబడిరి. మనల నేవిధముగ నారాధించెదరో చూచెదముగాక!”

విజయలక్ష్మి భూమిని సమీపించినతోడనే లంగరు బజారువద్దనున్న చెట్టుకొమ్మకు దగిలి విమానము నిలబడెను. గుడిసెలలోనుండి పురజనులందరును క్రమక్రమముగా బయటికి వచ్చిరి. వారిలో భూతవైద్యులు సాహసించి విమానముదరి కేగిరి. వారి మొలచుట్టును భూతవైద్యపు పరికరములు వేలాడుచుండెను. ఈభూతవైద్యులు ముందంజవేయు చుండ పురజనులు వారివెనుక నడచుచు విమానమున్నచెట్టును సమీపించిరి. డప్పులను మ్రోగించుచుండిరి. కొమ్ముల నూదుచుండిరి.

ఆపురజనులందరు కరముల నూర్థ్వముఖమున నిగిడ్చి వైమానికులను ప్రార్థించుచుండిరి.

“వారి ప్రార్థనలను చూడ మనవలన వారి కేదియో మహిమపకారము కావలసియున్నది” అని డాక్టర నెను.

“ఆకార్య మెట్టిదియో చూచెదముగాక ” అని కెనడ్లీ పలికెను.

“జోవు! నీవుకూడ నొక దేవునివలె పూజింపబడుదువు” అని డాక్టరు హెచ్చరించెను.

“సంతోషమే! ” అని జో వనెను.

మంత్రవేత్తలలో నొకడు జనుల ప్రార్థనలను సమాప్తి జేసి తనభాషలో వైమానికులతో భాషింప ఛెల్లుననున కా భాష తెలియనందున అరబ్బీభాషలో నతడు తిరిగి ప్రశ్నించెను. మంత్రవేత్త అరబ్బీభాషలో చిన్న ఉపన్యాసమొనగెను. చంద్రుడు మనుష్యాకృతిని దాల్చి తనకొడుకులతో కెజాపట్టణమును జూచుట కేతెంచె ననియును, అందుచే పురజనులందరును మిగుల కృతజ్ఞులుగ నుందురనియు నాతని యుపన్యాస సారాంశము. దానికి ప్రత్యుత్తరముగ డాక్టరు గంభీరోపన్యాసము నొనగెను. అందుల సారాంశము చంద్రుడు తన దేశమును చూచుటకై పది శతాబ్దముల కొకసారి యేతెంచుననియును ప్రజల మంచిచెడ్డల సహజోక్తిచు ననియును వారికి మిగుల నిష్పమగు విరముల నొసగు ననియును గతదు.

వారి సుల్తాను కొన్ని సంవత్సరములనుండి జబ్బుగా నుండెననియును, సార్వభౌముని శరీరారోగ్యమునకు దేవతాసహాయము కావలెననియును, శిశికుమారులు వచ్చి సుల్తానును జూడవలెననియును మాంత్రికుడు కోరెను. డాక్టరాసంగతి తన నహచరులకు నుడివెను.

“ఈ నీగోసుల్తానును నిజముగా చూడవలె నని యున్నదా?” అని వేటకాడు ప్రశ్నించెను.

“అవశ్యక ర్తవ్యము. వారు మనయందు సదభిప్రాయమును గనబరచినపుడు భయములేదు. వాతావరణము విశ్రాంతి నొందుచున్నది. విమానమునకై భయములేదు.”

“నరేగాని నీవేమి చేయుదువు?”

“నావద్దనున్న మందుతో వానిరొగమును కుదిర్చెదను” అనిపలికి ఖెర్లుసను నీగోలతో,

“చంద్రుడు యూనియాంవెజి దేశస్థులపై కరుణబూని వారికి సార్వభౌముడైన సుల్తానుగారి రోగమును కుదుర్చుటకు సమ్మతించె నని మీచక్రవర్తితో మనవిజేసి మమ్ముల నాహ్వానించుటకు సిద్ధముగ నుండుమని చెప్పెడు” అని సెలవొసగెను

ఈవార్త వినబడినవెంటనే జనుల కోలాహలము హెచ్చెను. కండచీమల బారువలె నొకరివెనుక నింకొకడుగా జనులందరును కదలుచుండిరి.

“మ ము దిగవలయును. ఏ అపాయము వచ్చినను జంకకూడదు. క్షణకాలములో నెగిరిపోవుటకు సంసిద్ధులమై యుండవలెను. కెనడీ! విమానముగో నుండి మరప్రోయ్యిని జూచుచు ఉదజనిని సరియగు వేడిమియం దుంచవలెను. నే నొంటరిగ సుల్తానువద్ద కేగెదను. జోవు నిచ్చెనకడ నుండవలెను.” అని డాక్టరు యేర్పరచెను.

“మీరొంటరిగ సుల్తానువద్దకేగెదరా?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“నన్నుకూడ మీ వెంటరానీయరా?” అని జో వడిగెను.

“మీరు రాకూడదు. నే నొంటిగా నేగెదను. ఈప్రజలకు చంద్రుడే నిజముగ వచ్చెనను నమ్మకము గలదు. నేను మూఢవిశ్వాసముచే రక్షింపబడుదును. మీకు భయమువలదు, నేను నిర్నయించినటుల జేయుదు. ”

“ మీ యిష్టానుసారమే నడచెదము” అని కెనడీ పలికెను.

“ ఉదజనిన్యాయోచమును కనిపెట్టుచుండుము. ”

“సరే. ”

క్రిందనున్న జనల కోలాహలమునకును వాద్యము లకును మేరలేదు. వారు మనవైమానికులను దేవతలుగ గొని యాడుచుండిరి.

“వీరు చంద్రునియందును చంద్రుని మువ్వరు కుమారుల యందును భక్తిశ్రద్ధలు గలిగియున్నారు” అని జో వనెను.

డాక్టరు మందుల నంచిని చేగొని విమానమునుండి దిగెను. జోవుకూడ దిగి డాక్టరు జనినపిదప నిచ్చెనవద్దనే మఠమువైచుకొని కూర్చొనెను. జను లతనిచుట్టును మూగి శ్రద్ధాభక్తులతో చేతులు జోడింగుకొని నిలబడియుండిరి. ఫెర్లసను పురోహితులును వైద్యశిరోమణులును వెంటగొలువ రాజభవనమునకు జనుచుండెను. ఆరాజభవనము పెద్ద చుట్టుగుడిసె. చుట్టునున్న గుడిసెలకన్న పెద్దదిగను కొంచెము శుభ్రముగను నుండెను. ఈరాయలభవనము ఊరు వెలుపల నుండెను.

సాయంకాలము మూడుగంట లగుటచేతను, పొద్దు గుంకినగాని చంద్రోదయము కాకుండుటవలనను విమానదేవతలకు హానికరమగు సమయ మదికాదు.

సముచిత పరివారపరివృతుండై యువరాజు చను దెంచి ఫెర్లసను నెదుర్కొని సాష్టాంగదండ ప్రణామం బాచరించెను. అంతట ఫెర్లసను వానిని దీవించి లేవనెత్తెను.

వారందరును ముప్పాపుగంటకాలము చెట్లసీడచే నానరింపబడి రెండువైపులను వచ్చని పైరులచే నయనానందకరముగ నున్న దారివెంబడి జని కొండవద్దనున్న రాజభవనమును జేరిరి. ఆమందిరమునకు నలువైపుల నెత్తైన అరుగులు గలవు. గోడలు మానవవిగ్రహములతోను, సరీస్వపము

యాకారములతోను నిండియుండెను. ఆగృహమున కొకటే ద్వారము. సుల్తానుగారి యుద్యోగీయులును పరివారమును ఫెర్లు ననుగారి కాతిభ్య మొసగిరి. మెలికలు చుట్టుకొనియున్న వారి కేశములు భుజములపై వ్రేలాడుచుండెను. వారిచెక్కిళ్లు రంగులతో నలంకరింపబడెను. సిపాయిలు విషపుటమ్ములను బాణములకు నంధించి కత్తులను గండ్రగొడ్డళ్ళను మూవులపై నిడుకొని సుల్తానుగారిని కాపాడుచుండిరి.

ఫెర్లునను రాజమందిరములోని కేగెను. సుల్తాను మిగుల బాధపడుచున్నను ఆహ్వానచిహ్నముగ కరతాళధ్వనులు మిన్నముట్టెను. మందిరద్వారమునకు పైన కుందేళ్ళతోకలును అడవిమృగములచర్మములును రక్షరేకులుగ నుంచబడెను. రాణులందరును డాక్టరున కాతిభ్య మొసగిరి. చక్కగ నలంకరించుకొని నారచీరెలను ధరించి వారలందరును ధూమపాన మొనరించుచుండిరి. వారిలో పట్టపుదేవేరులారుగురును విచారమును దూరమొనరించి దరహాసితాననలై సుల్తానును పరివేష్టించి యుండిరి. సుల్తానుచనిపోయినచో పట్టపుదేవులు సహగమనము చేయవలెను.

డాక్టరు వెంటనే సుల్తాను శయ్యవద్దకు జని రోగిని పరీక్షించెను. సుల్తానునకు నలుబది యేండ్ల వయస్సు గలదు. సిద్రిపానాది వ్యసనలోలుడై కాలమంతయు గడపుటచే ధాతువులన్నియు నశించి కదలమెదల శక్తి నామర్థ్యములు

లేక సుల్తానుజీవచ్ఛవము వోలే పడియుండెను. అశ్వనీదేవత
లమరలోకమునుండి సుధారసమును దెచ్చి యిచ్చినచో
నతడొకవేళ జీవింపవచ్చును. అంతియేగాని మనుజులలోకమున
గల మందులవలన సుంతయు లాభములే దని సంపూర్ణముగ
ఫెర్లునను గ్రహించెను. డాక్టరు సుల్తానుభవనమున ప్రవేశిం
చినది మొదలు పరిజనమును రాజులును తుదిదనుక సాష్టాంగ
నమస్కారముల నొనరించుచునే యుండిరి. డాక్టరు తనవెంట
గొనితెచ్చిన శ్రావకము సిచ్చినందున సుల్తానునకు కొంచెము
స్పృహగలిగి కొన్నినిమిషములవరకును తెలివిగ నుండెను.
కొన్నిగంటలనుండి తెలివిలేనివానికి తెలివివచ్చుటచే పరిజనము
సంతోషమును వెలిబుచ్చుచు కేకలువేయ దొడగిరి.

నీగోల సంతనమున నోలలాడుచుండ ఫెర్లునను తన
విమానము వైపునకు రచుమున జనుచుండెను. సాయంకాల
మారుగంటలైనది. జోవు నిచ్చెనవద్ద కూర్చొని యుండ
నీగోలు వానిచుట్టును జేరి పూజించుచుండిరి. జోవు వారిచే
పూజింపబడుటయేగాక భక్తిశ్రద్ధలతో వారొసగు నై వేద్య
ముల నారగించుట కించుకేనియు సంశయించుటలేదు. పిల్లలు
నాని చుట్టును జేరి వలయాకారముగ నాడుచు పాడదొడగిరి.
జోవు చూచుచు మానమూనలేక తన చేతులతోడను కాళ్ళ
తోడను నాట్యముజేసి చంద్రమండలములోని నాట్యమును
నీగోలకు కనబరచెను. పిల్లలందఱి దేవనాట్యమును నేర్చు

కొనిరి. ఈనాట్యనభి వృద్ధి యగుచుండ డాక్టరు ప్రత్యక్షమాయెను. ఆతనివెంట నెందరో కేకలువేయుదు వచ్చుచుండిరి. మంత్రవేత్తలును పరివారమును డాక్టరు వన్నిన వన్నుగడను తెలిసికొని కోపోద్దేవులైరి. భక్తిరస పూరితమైన దృశ్యము క్షణమాత్రమున చాద్రరసావేశవివశమై పరిణమించెను. ఇంక నొక్కనిముసమునకు భీభత్సరూపము జెంది ఫలించునేమో యని చూపరులకు భయము గలిగింప జొచ్చెను.

ఇంతలో నిట్లు మారుటకు కారణ మేమి? ఈ దేవతా వైద్యునిమహిమచే నుల్లాను సురలోకముఖముల జవిచూడ నేగెనా?

కెనడీ పైనుండి యీ యశాయమును జూచెనుగాని దానికి కారణ మారయ లేకుండెను. తక్షణమే యెగురుటకు గాను ఉదజనిని వ్యాకోచింపజేసెను. డాక్టరు కాలయావన జేయక తొట్టిలోని కేగెను. జోవు పానివెంట జనెను. మూఢ భయముచే జనులు నిచ్చెన నింకను సమీపించరైరి.

“మనము ఆలసింపరాదు.”

“లంగరును కోసివేయుదునా?”

“ఏమి ఆపద?” అని జో వడిగెను.

“ఏమి అశాయము?” అని కెనడీ తుపాకిని గైకొనెను.

“చూడుడు!” అని డాక్టరు ప్రాప్తిశాముఖమును విలో

కించెను.

“అచ్చ టేమిగలదు?” అని వేటకా డడిగెను.

“చంద్రబింబము కాన్పించుటలేనా” అని డాక్టరు పలికెను.

ఇంద్రవదన సిందూరతిలకముంబోలు చంద్రబింబంబు డంబును ప్రాచీదిగంగానాథర తాంబూలరాగరక్తమం బోలు నంజకెంజాయ లోచనగోచరంబాయెను. నీగోళు మోస మును గ్రహించిరి. ఆకసమున రెండు చంద్రబింబంబుల నెప్పు డైన కాంచిరా! జోవున కంతరంగంబు నందలి సంతోషసాగ రము వెల్లివిరి సెను. కెజానగరవాసులు శత్రువులు పారి పోవుచున్నారని రొద్రమూర్తులై బాణములను విడచి తుపా కులను ప్రేల్పిరిగాని అందుచే వ్యర్థమనోరథులైరి. ఒకమంత్ర వేత్త లంగరు బంధింపబడిన వృక్షము నధిరోహించెను. లంగరు త్రాటిని పట్టుకొని లాగయత్నింప జోవు గండ్రగొడ్డలిని చేకొనెను.

“త్రాటిని నరుకుదునా? అని జో డడిగెను.

“వలదు కొంచె మాగుము.”

“అనీగో—”

“మనము లంగరును వదలగూడదు.”

మంత్రవేత్త శ్రమపడి లంగరు నూడదీసెను. లంగ రూడిన వెంటనే విమాన మూర్ధ్వముఖముగ నేగెను. మంత్ర వేత్త లంగరును పట్టుకొని వ్రేలాడుచుండెను. మంత్రవేత్తలతో

నొకడటులకొనిపోబడుట జూడ పురజనుల మనము లెట్లుండునో చదువరులే యూహించెదరుగాక.

“అహా! ఎంత వింతగ నున్నది” అని జో వనెను.

“అసీగోని క్రిందపడవేయుదమా!” అని జోవడిగెను.

“వలదు. వానిని నెమ్మదిగ క్రిందకు విడువవచ్చును. తిరిగి తనజాతివారిని కలిసికొనినచో వాని మంత్రబలమును కీర్తియును వృద్ధియగును.”

“వానిని దేవతగా దలంతురు.”

విమానము వేయియడుగులయెత్తున కేగినను నీగో త్రాటిని విడువలేదు. పశ్చిమముగ వీచు వాయుతరంగము విమానమును అరగంటకాలము వెంటగొనిపోయిన పిదప ఉద జనిని సంకోచింపజేసి విమానమును ఘెర్గునను భూమికిసమీప మునకు గొనిపోవ మంత్రవేత్త లంగరును విడచి భూమిపై పడి లేచి కెజాపట్టణాభిముఖుడై పరుగిడెను. వానిభారము తగ్గుటచే విమానోత్పతన శక్తి హెచ్చెను. పరుల బెద రింపబోవ తానే బెదరెనను సామెత ప్రకృతికాశ్రుజ్ఞున కిత్తరి చిత్తమునకు వచ్చియుండును. శశికొమరులు నరులనుజూడవత్తు రను మూఢవిశ్వాసముగలవారైనచిరకాలము నమ్మించ లేరుగదా!

“చంద్రుని మహిమ మీమందువలన గనపడలేదా?” అని జోవు ప్రశ్నించెను.

“వా డొక ముసలిత్రాగుబోతు. పరలోక ప్రయాణ మునకు సిద్ధుడైయున్నాడు. వాడు చనిపోయిన నష్టము లేదు. ప్రాపంచిక ప్రాథవము లన్నియు స్వప్నప్రాయములు, సాగర తరంగ సదృశము లని వాని జీవితము మన కెరింగించును.”

“నేను వారిచే పూజాపురస్కారములను పూర్తిగ బొందలేకపోతి నను విచారము నన్ను విడువలేదు. మనము చంద్రవేష ధారులమై సంచరించితిమని చంద్రుడు కోపముచే నెర్రబారియున్నాడు ” అని జోవు పలికెను.

అకాశము నీలమేఘములచే నావృత మగుచుండెను. నైరుతిమూలనుండి గాలి వీచుచుండెను. సాయంకాలము 8 గంటలకు ధ్రువరేఖయందలి 30 వ కళలోని 40 వ వికళను అక్షాంశ రేఖయందలి 4వ కళలో 17వ వికళను విమానము దాటినటుల డాక్టరు లెక్కించి చూచెను. గాలి గంటకు ముప్పది యైదుమైళ్ళ వేగమున వీచుచుండెను. నదులును పర్వతము లును పల్లెలును లిప్తకాలమున దాటిపోవుచుండ ఆప్రకృతి వైచిత్ర్యరామణీయకము లస్తూర్వానంద సుధాయకంబులై వారి నత్యంతాశ్చర్యవారాశి వీచికా ధుజాంతరసీమ నోల లాడించెను.

“మన మున్న దేశమును చంద్రలోక మని వ్యవహరిం తురు. ఇచ్చటి జనులు సుధాంశుని కులదేవతగ నొలుచుటచే

నీ పేరీ దేశమునకు గలిగెను. ఇంతటి ఫలవంతమగు దేశ మీ
ప్రాంతములో గనబడదు " అని డాక్టరువలికెను.

"ఇంత ప్రకృతిసౌందర్యమిట్టి మూఢాత్ముల కేల విధాత
ప్రసాదించెనో గదా!" అని జో వనెను.

"ఎంతమాట. కొంతకాలమున కీదేశము నాగరకత
కాలవాల మేల గారాదు? మున్ముందు ఐరోపాఖండము సార
హీనము జనపూరితమునై చెలంగునపు డచటిమానవులు క్రమ
క్రమముగా నిచ్చోటి కరిగి విరివి సిరుల గొల్లలాడి, సుఖజీవన
మొనరించు నపు డీ నిర్జనప్రదేశమే జనసంక్రీర్ణమై నకల సంప
దల కాలవాలమై నాగరకశిరోమణుల కెల్ల నెల్లయై విలసిల్ల
నోవును " అని ఫెర్లనను నుడివెను.

"అట్లు జరుగు నన్న నమ్మకము మీకుగలదా?" అని
కెనడీ ప్రశ్నించెను.

"ముమ్మాటికిని గలదు. ప్రస్తుతపరిస్థితులను పరిశీ
లింపుము. జనసంఖ్య మేరమీరినకొలందియు గాననగు విదేశ
గమన వాంఛావరత్వమును బరికించినచో నాతలంపే ముమ్మా
టికిని నిజమని నీకుగూడతోచును. నవద్వయద్వీపముల నానా
విధకీరవధూటీ నిధానమని మున్ను భరతఖండము విరుల
విఖ్యాతి నార్జించి వెలుగొందలేదా? అచట ప్రకృతిశాస్త్ర
పరిజ్ఞానము, వేదాంతశాస్త్రవిజ్ఞానము, వైదికవిద్యావివేకము,
కావ్యాత్మ తత్వవిచారము మొదలైన సమస్తశాస్త్రసమగ్ర

సాహిత్యము నేడు మందునకైన గానవచ్చునా! ఆ నవనవ
నాగరకతా ప్రామాణిక పరిమళములు ఆభరతఖండ నందనోద్యాన
విధికావినరములు నే డేలగానరావు? ఆసతీతిలకమునకుంగల
సౌందర్యసౌభాగ్యసర్వస్వములు విధివిధానమున విఫలమగుట
గాంచి దక్షిణనాయకుండైన నాగరకతా మాధవుండామెను
విడనాడి వివేకవిజ్ఞానముల నామెకన్న చిన్నదైనను వన్నెచిన్నల
మిన్నయై తళుకు లొలికి కనుపండువుగా జూపట్టు పాశ్చాత్యవర
వర్ణినీ పర్వత స్తనద్వంద్వ త్రివళిసోపానప్రదేశసీమల నెక్కుచు
డిగ్గుచు లావణ్యరసధునీశరంగభంగముల జలకేళీవిహారముల
మునుగుచు తేలుచు స్వకుతుక పూర్తిగా వసంతోత్సవములాడ
బోయెను. అనంతర మాపాశ్చాత్యరమణీశిరోమణి ప్రజా
ప్రభావ ప్రగల్భతలు కాలక్రిమమున పై పై వన్నెలవలె
బచరించుటవలన నామెతోడి కూటమి పలుగురాలభాగ్యము,
నీటిగడ్డసౌఖ్యమేకాని ఫలప్రాయము మకరందమయముగాదని
గణుతించి నాగరకతానాయకు డభినవవికాస విలాసవిశేషముల
పెదజల్లు అమెరికాదేశ సీమంతినీ కేశపాశమును కరకమలముల
చే నొడిసిపట్టెను. ఈమెకథాకాశల విలాసవికాసముల కొంత
కాలము వివశుడై క్షణమాత్రము నిద్రామునిగితుండై నాయ
కాగ్రణి వెనువెంటనే మేల్కొంచి తా ననుభవించిన స్వప్నగత
సౌఖ్యముల రోసి నలుదెసల తేరిపారజూచెను. అంత నపూ
ర్వలావణ్యతారుణ్యముల ముద్దుమురిపెముల నెరయ మెరయు

అఫ్రికావనీ లలనాజనలలామ మాతనికట్టెదుర గానవచ్చును. ఆపెక్కింజిగి బిగువు సాగను వగలును శరీరరామణీయక కామనీయకము లాతని మానసము నానందసాగర నిమగ్నము గావించును. అఫ్రికావనీవధువునకును నవనాగరకతావరునకును స్వయంవరమహూత్సవము హృదయనయనానంద కరముగా జరుగును. ఆనూతన వధూవరు లితర దేశీయులకు బువ్వముబంతి సాగింతురు. తరువాత వ్యవసాయమునకు మహారణ్యములన్నియు నిర్మూలముచేయబడుచుండుటచే నాదేశపు శీతోష్ణస్థితులుగూడ మారుచుండును. అఫ్రికాదేశమందలి నదీనదములు పైరుపంటలకును వాణిజ్యమునకును విద్యుచ్ఛక్తిని జనింపజేయుటకును మూలాధారములైయుండ యీదేశము నవనిధానములను తన గర్భాంతరాళమునుండి వెలువరించి పరిశ్రమలను పెంపొందింపజేయును. కాన నీదేశము గొప్ప రాజ్యమై యిచటి జనులు సర్వకళలయందును చతురులై ఆవిరి, విద్యుచ్ఛక్తులను మించిన శక్తులను కనిపెట్టుదురు” అని ఛెరునను నుడిపెను.

“అహ! అట్టి సుదినమును నేను చూడగలనా?” అని జో వనెను.

“ఏమి నీతోందర!”

“పరిశ్రమలకై ముడిపదార్థములు వ్యయపడుచుండ నుదరపోషణార్థమై మానవయత్నమెల్ల వినియోగపడుచుండు

టచే మనుజుల మనములకు విశ్రాంతి కలుగజాలదు. యంత్ర శాస్త్రజ్ఞులు శరీరకష్టమును తొలగించుటకు ప్రయత్నించుచుం దురు. ఇటుల విశ్వామిత్రసృష్టి జేయుచు తమ వినాశమునకు తామే కర్తలగుదురు. ప్రతిదేశమందును జరుగు యంత్ర నిర్మాణమును జూడ కలియుగాంతమునకు ముప్పదికోట్ల వాయువీడన గల (30,00,00,000 x 14. 7 పౌనులు) బాష్పము (Steam) ను తయారుజేయు బాష్పజము (Boiler) సృష్టింప బడి బాష్పజములోని వీడన మపారమైనందున బాష్పజము ప్రక్కలై ప్రపంచమునకు ప్రళయ కాలము చేకూరును ” అని కెనడీ నుడివెను.

“ అటువంటి బాష్పజమును తయారుచేయగల వారు అమెరికాదేశీయులని నానమ్మకము ” అని జోవు పలికెను.

“ నీవు నుడివినది వాస్తవమే. అమెరికాదేశీయులు బాష్ప జములను చేయుటలో నగ్రిగణ్యులు. ఇంక నీ యప్రిస్తుతపు ప్రశంసను గట్టిపెట్టి చంద్రలోకమునందలి ప్రశాంత ప్రకాశ మును కన్నులార గని మోదములజెందుదము. మన భాగ్యవశ మున మన కీ విమానవిహారము దొరకెను. కాన మనమెంతయు ధన్యులము ” అని ఫెల్గునను వారి ప్రస్తావనను ముగించెను.

మూసలోనుండు తప్తలోహమువలె మేఘములచాలున దాగియుండిన ప్రభాకరుడు వైమానికుల దృష్టిపథంబునంబడు శిలలనన్నిటిని బంగారపుముద్దలుగ మార్చెను. భూమి రాళ్ళు

గుట్టలతోడను మెట్టవల్లములతోడను నిండియుండెనేకాని పర్వతములు గోచరించుటలేదు. జౌగన్యక నదియొక్క ఉపనది యగు మలగజరి పచ్చనిచేలమధ్యనుండియును గ్రామముల నావరించిన మహానీలమధ్యనుండియును ప్రవహించుచుండెను. విమానచారుల కీ సెలయేళ్ళు జలపతనములవలె కాన్పించుచుండెను. గొప్ప మాపురములుగల పశువులు పచ్చిక బయళ్ళయందలి పచ్చికలో జొరబడుటచే నవి కనబడుటలేదు. పరిమళము నొసగు వనములు కాననయ్యె. సింహములు పెద్దపులులు చిరుతలు సివంగులు మొదలగు అడవిమృగములు తమ తమ నెలవులనుండి కదలుటలేదు. మదవుటేనుగులచే విరవబడు కొమ్మల చప్పుడు వినబడుచుండెను.

“అహా! వేటకు మంచిదేశము. గురిచూడ నక్కరలేక యే కాల్పినను గుండ్లు నిష్ప్రియోపనములగుట కల్ల. ప్రయత్నించి చూతమా?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“కూడదు. చీకటులు క్రమ్ముచున్నవి. తుపానువచ్చుచున్నట్లున్నది. ఈదేశములో తుపానులు మహాప్రళయముగ వచ్చును. ఈభూమి విద్యుద్బలమాలవలె నున్నది.”

“మీరు చెప్పనది నిజము. భూమి వేడిమిని వెడలగ్రీక్కుచున్నది. చెట్ల ఆకులలో నొక్కటైన కదలుట లేదు. ఈ నిశ్చలస్థితికి శారణమున్నది” అని జో వనెను.

“వాతావరణమందు స్థానిక విద్యుచ్ఛక్తిని నిండియున్నది. పంచభూతములకును మహా సంగ్రామము సంభవించు

నటుల సూచించు వాతావరణస్థితి ప్రతిపాఠిణిని భయాస్పదము. ఇట్టి వాతావరణ స్థితినియిదివర కెన్నడును చూడలేదు.” అని డాక్టర నెను.

“ మన విమానమును భూమిపైకి దింపుదమా?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“ క్రిందకు దిగుటకన్న పైకేగుట మేలు. గాలివానచే దారి తప్పదుమేమోయని భయమగుచున్నది. ”

“ అట్లయినచో మనదారిని మార్పుదమా?”

“ ఉత్తరదిశగా యేడెనిమిది కళలవరకు జనుటకు ప్రయత్నించెదను. నైలునదీ జన్మస్థానమును చూడ నాశగలదు. అయితప్పత్తిస్థానము దొరకినచో స్పెకిమార్గములోని కేగ వచ్చును. మన విమానమిప్పుడు ధృవరేఖలో 32 వ కళలోని 40 వ వికళయందున్నటుల తోచుచున్నది. మనము ధృవరేఖ పై కేగవలయును. ”

“ ఈవైపున చూడుము. నీటియేనుగు లేనిధముగ నీడు లాడుచున్నవో! మొసళ్లు భయంకరధ్వజము లొనరించు చున్నవి. ” అని కెనడీ పలికెను.

“ ఆహా! మహాప్రయాణము వింతగనున్నది. దవ్వునగన బడు వన్యమృగములు సమూహమును వచ్చితివా! సుమారు రెండువందల మృగములుండెను. అవి తోడేళ్ల వర్షమున్నవి” అని జోపు ఆశ్చర్యపడెను.

“తోడేళ్లుగావు. రేచులవలెనున్నవి. వానికి సాహసము మెండు. సింహములనైన నందరించుటకు వెనుదీయవు. బాటసారులకు కనబడుచుండు జంతువులలో నివి మిగుల నపాయకరములైనవి. ఇవి బాటసారులమీదికిని అడవిజంతువులమీదికిని దుమికి రక్తమును పీల్చివేయును” అని కెనడీ వర్ణించెను.

తుపానుచిహ్నము లమితమగుచుండెను. శబ్దగ్రహణ శక్తిని కోల్పోయినటుల రోదోంతరాళము గానవచ్చెను. గమనసంచారములను గట్టిపెట్టి సదాగతి యోగనమాధిలో మునిగినట్లుండెను. కొంగలు, కాకులు మొదలగుపక్షులు పెద్ద పులుగులు తమతమగూండ్లకు జేరుకొనుచుండెను. భారమాపకములోనిపాదరసముతగ్గెను. తండోవతండములుగవత్తించుచిహ్నములుకాననయ్యె. సాయంకాలము నాలుగుగంటలకు విజయలక్ష్మిమ్యెనిగ్రామముపై నిలబడెను. ఆగ్రామమునకు నలువైపుల నూతాటితోపులు తుమ్మ మద్ది లేకు చెట్లును గలవు.

“నాకుకలుగు భయ మందుచేతనే. తుపానును దాటవలెనన్నచో మేఘములపై కేగవలయును. మేఘముల పైననున్న యెడల భూమి కాన్పించదు. ఈరాత్రి మన విమాన మేవైవునకు జనునో తెలియదు.”

“నీవు త్వరలో నిశ్చయపరచుకొనుము. కాలము మీరు చున్నది.”

“గాలివీచుటలేదు. గాలివీచినచో నీతుపానును సులభముగ దాటగలము.”

“అవును. మేఘములు మనకు విరోధులు. వాయువునకు వ్యతిరేకపు చలనమును గలిగించి మనల నెచటికైనగొనిపోవును. అంతియేగాక మేఘుడు తనలోనున్న విద్యుచ్ఛక్తిచే మనవిమానమును అగ్ని హోమమున కుపాహారముగా నర్పింపగలడు. గాలి రేగినచో విమానమును లంగరువేయట కూడ కష్టము, అపాయకరము.”

“అట్లులే నచో మనము చేయున దేమి?”

“మనవిమానమును త్రిశంకుస్వర్గ సామీప్యమునకు గొంపోవలయును. మనకు కావలసిన నీరముగలదు. రెండువందల పానుల స్థిరత్వభారము తరగలేదు. అవసరమైనచో ధృత్వ భారము నుపయోగించెదముగాక!”

“నీతో మేముకూడ మేలుకొని యుందుము.”

“వలదు. మీరు భద్రముగ నిద్రజెందుడు. అవసరమైనయెడల మిమ్ములను లేపెదను. ఆహారపదార్థములను భద్రపరచి నిదురింపుడు.”

“నీవుకూడ నిదురింపవా? ఇంతవర కపాయములేదే!”

“నేను నిదురింపగూడదు. వాయు వింకను చలించుట లేదు. ఈస్థితి మారనిచో ప్రాంతకాలమువరకు మన మిచ్చటనే యుందుము.”

“కెనడీ జోవులు నిదురించిరి. ఛెర్గునను నిదురింపలేదు. నీలమేఘములు భూమిని సమీపించుటచే కటికచీకటులుక్రము

చుండెను. అట్టి గాఢాంధకార బంధురప్రదేశమున గొప్ప మెరపుమెరసి చిమ్మచీకటులను పటాపంచలొనరించెను. దాని వెనువెంటనే మహాప్రళయమువలె ఘనాగర్జనములు శ్రవణ కుహరముల జొరబడెను. “భద్రముగ నుండుడు!” అని ఘెర్గునను కేకవైచెను. ఉరుములధ్వనితో లేచిన నిద్రితు లిద్దరును డాక్టర్ రాజును శిరసా వహించిరి.

“మనము కిందకు దిగుదమా?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“వలదు. విమానము గాలిలో నిలువలేదు. వాతావరణస్థితి మారుటకుముందే పై కేగవలయును” అని ఘెర్గునను మర ప్రోయ్యిని వెలిగించెను.

నిరక్షర రేఖవద్ద వానలు మెండు. రెండవసారి మెరసెను. దానివెంట నిరువది మెరపులు మెరసెను.

అంత నీలనీరద కృష్ణునితో విద్యుదంగనా గోపికా బృందము శ్యామల వ్యోమ కాళిందీతల పరిసరముల రాసక్రీడా విహారముల రమింపజొచ్చెను. అత్తరి రతిరభస చ్చిన్నహార మాక్తికములో లేక విచిత్ర కేళీవిగళిత స్వేదాంబుకణికల యన కారకవర్ష మత్యుక్తలమయ్యెను.

“మన మింతకుమునుపే పైకిజనిన బాగుగ నుండెడిది. ఇప్పు డగ్నికుండమును దాటి విమానము వినువీధి కేగవలయును. ఉదజని విద్యుచ్ఛక్తి కింధనమువంటిది.”

“ అట్టైన క్రిందకు జనగూడదా ? ” అని కెనడీ చాళ్ళించెను.

“ మెరపులచే కలుగు ప్రమాదము మేఘములక్రింద నెచ్చటైన నొక్కటియే. క్రిందకు జనిన చీకటిలో చెట్లకొమ్మలకు తగిలి విమానపుగుడ్డచిరుగును ” అని ఫెర్డునను ప్రత్యుత్తర మొసగెను.

తుపానునమయమున నిరక్షరశేఖవద్ద నిమిషమునకు 30, 35 మెరపులు మెరయును. ఉరుములధ్వని భూనభోంత రాశిములు నిండును. గాలివేగము హెచ్చుగ నుండును. మెరపు త్రీగనుకూడ నాతుపానువాయువేగము కదల్చుగలదు. ఉదజని ఉష్ణీకరింపబడుటచే విమాన మూర్ఛముఖమున కేగెను. కెనడీ గుడారపుఅంచులను లాగి పట్టుకొనెను. విమానపుగుడ్డ ముడతలు పడుచుండెను. వడగండ దెబ్బ తగిలెను. మెరపులు విమానమును సమీపించెను.

“ మనవిధి యెట్లుండునో తెలియదు. ఎట్టి అపాయమున కైన సిద్ధముగ నుండవలెను ” అని డాక్టరు హెచ్చరించెను.

పావుగంటలోవిమానము తుపానునుదాటి మేఘములపై కేగెను. మెరపులు విమానమునకు దిగువ నొకవలపరచినటుల కాన్పించెను. ప్రయాణికులు తమ జీవితములో చూడని వింతను చూడగలిగిరి.

సాదామిసీ కామిసీమణుల లాస్యాభినయ నర్తనా నైపుణ్యము లొకవంకను తారకావధూ లలామలప్రేమ

పూరిత కటాక్షాంచల ప్రసారములు వేరొకదెసను విమానవిహార
 రుల కనుల గలంచి మనముల గరంచివైచెను. ఈ విచిత్ర
 దృశ్యమున కొక వింత సౌభాగ్య నింపుచు నకల కళా విశారదుం
 డైన సుధాకర కుమారుడు స్వాంతనాలాపములాడి తారకాకు
 వలయాక్షుల మనోధనముల గొల్లలాడుచు వైద్యుతాగ్నిచ్చటా
 ప్రణయకోపానల జ్వాలానంత ప్రచితలైన కాదంబినీ తరుణీ
 వేణీబంధంబున నిజకర ప్రసార మల్లికాప్రసూన మాలికా
 మండనం బొనరించి వారి, ప్రసన్నాంబుజముఖుల గావించుచు
 దాను ముసిముసి నగవు సొగసులు గులుకుచుండెను. ఈ ప్ర
 కృతివైచిత్ర్యము సహృదయైకసంవేద్యమే గాని వర్ణనాసాధ్య
 ముగాదు. భారమావకమును పరీక్షించి విమానము 12,000
 అడుగుల యెత్తున నున్నటుల ఫెర్లునను నిశ్చయించెను. అప్పటికి
 రాత్రి పదకొండు గంటలైనది.

“మన మదృష్టవంతులము. గొప్పగండమును దాటితిమి.
 ఈ మహాన్నతపదవిని మన మొకింత తడ వనుభవింప
 వలయును ” అని డాక్టర నెను.

“అత్యున్నత పదాధిరోహణ మనేకావదల కాస్పదము
 గదా! ” అని కెనడీ పలికెను.

“ఇది మంచి వింత. తుపాను నింత యెత్తుననుండి
 చూచుట నా యదృష్టమే. కన్నుల పండువుగ నున్నది ” అని
 జో వనెను.

పదునారవ అధ్యాయము

“ సీ, ఓకమాటు నభమున బ్రకటంబుగా దోచు
నొకమాటు ధరణిపై నొయ్యనిలుచు
నొకమాటు శైల మస్తకమున వర్తించు
నొకపరి చరియించు నుదధినడుమ
నొక్కతోయంబున నొక్కటియైయుండు
నొక్కెడకనుగొన బెక్కులగును
నొకమాటు సాల్వసంయుక్తమై పొడనూపు
నొకతోయ మన్నియు నుడిగితోచు
నొక్కతేప కొఱవి యుడుగక తిప్పిన
గతి మహాగ్రవృత్తి గానవచ్చు
మఱియు బెక్కుగతుల నరివరుల్ కలగంగ
దిరిగె సౌభకంబు ధీవరేణ్య, ”

—భాగవతము.

సోమవారమునాటి ప్రాతఃకాలమునకు తూర్పుకొండ
వెళ్ళి ప్రభాకరు డుదయించుచుండెను. మంద మందవవనములు
మెల్ల మెల్ల వీవదొడగెను. ప్రతికూల మారుత ప్రవాహతరం
గములచే వినమాన మచ్చటనే వలయాకారముగ తిరుగుచుం
డెను. ఉదజనిని సంకోచింప విమానము భూమిని సమీపించెను.

వశ్చిమదిశగా వీచువాయువుచే విమానము కొనిపోబడు
చుండెను. కాంగనైకా నరన్నునకు చివరనుండు పర్వతనమూ

హములు మానవులకు దుర్గమములు. అందలి దరీదర శిఖరములు సర్వదా హిమమయములు.

“ఇప్పుడు మనము జనుచున్న దేశము విదేశీయులచే చూడబడలేదు. బర్తనుకూడ యింతదూరము రాజాలక పోయెను. ఈ పర్వతములు సృష్టియందు లే వని స్పృశి వాదించెను. మన కా నందేహము తీరెను. ”

“మన మీ భూధరములను చాటవలెనా?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“వలదు, మనలను నిరక్షరశేఖ వద్దకు కొనిపోవు వాయువుకొరకు యత్నించవలయును. ఈ వ్యతిరేకపు వాయువులచే మన విమానము లంగరువేయబడిన పడవ పగిది నిలబడి యున్నది. ”

కట్టకడపట విసుగుజెందియున్న ఫెర్గూసను మనమును శాంతిపరుప పవనుడు ఈ శాన్యమశాలగా వీచు వాయుతరంగమును బనుప విమాన మాదిశగా జనుచుండెను.

“మనము సరియగు దారిలో జనుచుంటిమి. భూమి మనకు రెండువందల యడుగులలో నున్నది. ఈనూతన దేశమును చక్కగ పరిశీలింపనగును. స్పృశి ఉకురూ సరస్సును జూడ కెజానగరమునకు వశ్చిమదిశగా జనెను.

“మన మీదారినే చనవలెనా?” అని కెనడీ యడిగెను.

“అవును. నెలునదీ యుత్పత్తి స్థానమందలి యొకప్ర

దేశమును జూడవలయును. ఉత్తరదిశగా నేతెంచిన పరిశోధకులు చూచిన దేశమును చేరుటకు 600 మైళ్ళదూర మేగవలయును.”

“మన మెచ్చటనైన దిగి కొంతదూరము నడచుట మంచిది” అని కెనడీ పలికెను.

“దిగవలయును. మనము కొనివచ్చిన యాహారము తగ్గినది. తరిగినది నింపుకొనవలెను. కెనడీ మంచిమాంసమును కొనిరాగలడు” అని డాక్టర్ నెను.

“జలముకూడ కావలయును. ముం దెట్టి మరుమార్గము అను నిర్జల ప్రదేశములను దాటవలయునో మన మెరుగము కాన మానము జాగరూకులమై జరించుటవలన నేమియు భంగము వాటిలజాలదు.”

పగలు రెండుగంటలకు విమానము ధృవరేఖలోని 29 వ కళలోని 15 వ వికళను అక్షాంశరేఖయందలి 3 వ కళలోని 15 వ వికళను దాటినది. నిరక్షర రేఖవద్ద నున్న జనులు నవనాగరకులైనను కూరపురాజుల పాలనలో నుండిరి. వారి నిరంకుశాధిపత్యమున ప్రజలనుభవించు కష్టములకు మేర లేదు.

వైమానికులు భూమిపైకి దిగుటకు నిశ్చయించి మర పోయ్యి నార్ప విమానము క్రిందకు దిగెను. లంగరులను వడ

లిరి. లంగరు గడ్డిలో నీడ్వబడుచుండేనేగాని ఒక్క చెట్టయినను గాన్పించుటలేదు.

“ఎంతదూర మేగిన నొక్కరాయియైన గాన్పించుటలేదు. దీనినిజూడ పచ్చిక మహానముద్రమువలె నున్నది. మన వేట ప్రయత్నము వృథాయగునట్లు తోచుచున్నది.” అని కెనడీ నుడివెను.

“తొందరపడవలదు. మనిషిపొడవును మించిన గడ్డిలో వేటాడుట యెట్లు? మంచిప్రదేశము రానిమ్ము.” అని డాక్టర్ నెను.

వారిప్రయాణ మీ సమయమున నత్యంతాహ్లాదకరముగను అమితోత్సాహప్రదముగను నుండెను. నీలనిర్మల గగన పారావారమున దేలి నడయాడు నొకవోలె వారి విమానము వెలుంగుచుండెను. అప్పుడప్పుడు బాలమలయానిల కరాఘాతముల కందుకము కైవడి విజయలక్ష్మివిమానము క్రిందకిని మీదికిని గంతులిడుచుండెను. మరియు పలురంగులుగల విహంగములు కుహాకుహూ రావములతో గడ్డిలోనుండి లేచి యెగిరిపోవు చుండెను. మానవశరీరమందలి యాహారనాళములోనికి కబళముజనునట్టిపచ్చికనముద్రములోనికి విడువబడిన లంగరు విడచినస్థానము మూయబడుచుండ ముందున కీడ్వబడుచుండెను. తటాలున విమానములోని మనుజులు ముందున కొరిగిరి. లంగరు పట్టుబడెను.

రైలుబండ్లలో ప్రయాణము చేయుచుండ రైలుబండి ఆగినపుడును బయలుదేరు నపుడును ముందునకును వెనుకకును పడుట యెల్లరును స్వానుభవమును పొందినవారే. దానినే పదార్థవిజ్ఞానశాస్త్రమున జడత్వమందురు. అట్టి జడత్వముచే వైమానికులు ముందున కొరిగిరి.

“మన విమానము నిలబడినది” అని జో వనెను.

“ సరే నిచ్చెనను విడుపుము ” అని కెనడీ చెప్పి చుండ ఫీంకారము విననయ్యెను.

“ ఏమది? ”

“ఎంత వింతగనున్న దీ శబ్దము.”

“ఓహూ! మనము కదలుచున్నామే ! ” అని కెనడీ యనెను.

“లేదు. లంగరు లాగబడియేయున్నది ” అని జోవు త్రాటిని లాగిచూచెను.

“అట్లైనచో నీపాపాణము చలించుచున్నది ” మువ్వరును క్రిందకు చూచిరి.

“అది కొండచిలువవలె నున్నది ” అని జోవనెను.

“ కొండచిలువా ! ” అని కెనడీ తుపాకిని గైకొనెను.

“ కాదు. అది యేనుగతోండము. ” అని డాక్టరనెను.

“ ఏనుగా అది ” అని కెనడీ తుపాకితో గురిచూచెను.

“ కొంచెము తాళుము.”

“ఈమృగము మనవిమానమును లాగుచున్నది.”

శరవేగమున నాకుంజరము గడ్డినుండి వెలువడెను. దాని మహిమాన్నతాకారము కాననయ్యె. అది కదలుచున్న నడగొండవలె గన్పట్టు మదమాతంగము. దాని దంతములు తెల్లగను 8 అడుగుల పొడవుగను నుండెను. లంగరాదంతము లలో తగులుటచే మత్తేభ మాలంగరును విడిపించుకొనుటకై పలువిధముల ప్రయత్నించినను నివ్వరైజన మగుచుండెను.

“అహ! మనయదృష్టము నే మని కొనియాడుదును. తురంగమునకు మారుగ మనరథమును భద్రకరియే గొంపోవుచున్నదే! ఎవర్నికైన నింతటి భాగ్యము లభించునా!”

“మనల నెచ్చటికి గొంపోవుచున్నది?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“మనదారి పెంబడినే?”

కొండము నటునిటు త్రివ్వచు మదకరి స్వారిచేయుటను మానలేదు. ఘెర్గునను లంగరుత్రాటిని కొయుటకై కత్తి చేతబూని సిద్ధముగ నుండెను.

“ప్రాణాపాయము వచ్చినగాని లంగరుత్రాటిని పోగొట్టకూడదు” అని డాక్టరనెను.

గంటన్నర కాలము స్వారి చేసినను ద్వారదము శ్రమ చెందలేదు. అమదగజము రెండు రోజులైనను విడువక వరుగిడ గలదు.

“ వట్టుకొనుటకు కొలలను విడిచినవుడు తిమింగిళము జేయునంతటి యల్లరిని జేయుచున్నదే! ” అని జో వనెను.

పచ్చికప్రదేశము చాటబడెను. మూడుమైళ్ళ దూరమున వనమొండు కాననయ్యె. అంగుచే వాహకుని విమానము నుండి విడదీయుభారము కెనడీపై బడెను. కెనడి విడిచిన మొదటి గుండు కుంభస్థలమున తాకుటచే నేనుగు దానిని లక్ష్య పెట్టలేదు. తుపాకి ధ్వనిచే ద్విరడము వర్ధమానవేగమున జనుచుండెను.

“ దాని తల యెంత గట్టిది ! ” అని జో వనెను.

“ కొన్నిగుండ్లను తొడలో నాటవలెను ” అని కెనడీ గురిచూచి కాలెను.

మృగము రోదనముచేసి వేగమును వృద్ధిచేసెను.

“ నానహాయ మవసరము ” అని జోవుకూడ గురిచూచి కాలెను.

ఆరెండు గుండ్లను తొడలో నాటుకొనుటచే రక్తము కాలువలై పారుచుండెను. మత్తేభము తొండమును స్పృశముఖమున చలింపజేయుచు పరుగిడుచుండెను.

“ కల్పడమును మానవలదు. వనము యిరువది గొలుసుల దూరమం దున్నది ” అని డాక్టరు హెచ్చరించెను.

పదిగుండ్లు విడువబడెను. మదగజము ముందున కొరిగినందున విమాన మదరుటచే ఖెచ్చననుచేతిలోని కత్తి జారి

క్రిందబడెను. వారి వద్దనున్న చాకులతో నాత్రాటిని కోయుట కష్టతరము. త్రాటిముడినైన విప్పటకు వీలులేదు. ఒక గుండు కంటికితగులుటచే నామదకరి స్వారిని మాని నిలబడెను. దానికాళ్ళు వణకుచుండెను.

“ దానిగుండె కొకగుండు విందు ” అని ఒక గుండు విడువబడెను.

బాధ కోర్వజాలక మదగజము ఘీంకార మొనర్చెను. కొంతకాల మవ్విధమున నిలబడిన పిదప దంతావళము ముందు నకు పడుటచే నొకదంతము విరిగెను. ఏనుగు ప్రాణముల వీడెను. విమానమున కపాయము చాటెను.

“ దాని దంతము విరిగినదే! ఇంకాండు దేశమున కాదంతమును గొనిపోయినచో 100 పానులకు మించిన విలువ చేకూరును ” అని కెనడీ నుడువుచుండ జోవు త్రాటి వెంబడి దిగెను.

“ దంతమునకై విచారింపనేల; మనము దంతపు వర్తకులము గాము. ధనమున కాసించుట మనకర్తవ్యము కాదు ” అని డాక్టర నెను.

జోవు లంగరును పరీక్షింప నది దంతముల మధ్యగట్టిగా పట్టుబడెను. కెనడీ ఫెర్గుసనులు గూడ భూమిపైకి దిగిరి. ఉత్పతన శక్తిని వీడి విమానము నిలబడియుండెను.

“ ఇంతపెద్ద యేనుగును హిందూ దేశమందుగూడ జూచి యుండలేదు ” అని కెనడీ పలికెను.

“ ఇదియొక వింత కాదు. ఆఫ్రికా మధ్య దేశమందు నా నావిధ గజయాధముల కన్నుల కరవుదీర గాంచగలము.”

“మధ్య ఆఫ్రికా దేశమునకు జనుటకుముందు దీనిమాంస మును రుచిచూడవలెను. నేను చక్కగా పచనము చేయుదును. కెనడీ ఒకటి రెండు గంటల కాలము వేట కేగవలయును ఫెర్గు సను విమానమును పరీక్షించుచుండును. నేను వంట చేయుదును” అని జోవు పలికెను.

కెనడీ తుపాకిని గైకొని యరణ్యమున కేగెను. జోవు దంతావళమునకు సమీపమున రెండడుగుల గోతి నొకదానిని త్రవ్వి దానినిండ నెండు చితుకుల నుంచి నిప్పును రగుల్కొన జేసెను. ఏనుగుతోండముతోనుండియును, పాదముల నుండియును మెత్తని మాంసఖండములను విడదీసి మంచి యాకులలో జుట్టి కరగిన లోహమును బోసిన వాత్రమువలె కణకణలాడునిప్పులలో జొనిపెను. భోగయోగ్యమగు పరువంపుబ్రామ్యము వోలెను, ఆంధ్రకవితాపితామహాని అపూర్వ కవితా పరిపాకము కరణిని, శర్కరాసమన్వితమైన గోక్షీరపానము ప్రకారముగను దీని మాంస మత్యంతమధురమై దిన దిన జవులూరుచుండును. బాగుగా పచనమైన పిదప నా మాంసఖండములను దీసి ఆపచ్చికబయలునందు పరిశుభ్రమగుచోట నిడి జోవు బిస్కట్టులు, బ్రాంది, కాఫీ, చల్లని పానీయమును కొని వచ్చి తన సహచరులకొరకు నిరీక్షించుచుండెను.

ఫెర్గుసను విమానమును పరీక్షించెను. పట్టుగుడ్డపై గట్టా పెర్చాపూత రవంతయు చెడలేదు. విమానము భూమి కెంత దూరమం దున్నదియును చూచి విమానోత్పతనశక్తిని చూచి ఉదజని వ్యయవడలే దని కనుగొనెను. జాంజిబారును విడచి ఐదురోజులైనది. వారివెంట గొనిపోయిన పెమ్మికను నింతవరకు ఖర్చుపడలేదు. నీటిని నింపుకొనవలెను. మరప్రొయ్యి మంచి సితిలో నుండెను. దానిరబ్బరు సంఘలు సుంతయు నడలలేదు. ఆ పని ముగియగనే ఫెర్గుసను దేశపటమును వ్రాసెను. ఆపటములో దృష్టిమేరవరకును వ్యాపించిన పచ్చిక బయళ్ళును, ఏనుగుపై నున్న విమానమును, ఒకవైపున అడవియు కనబడుచుండెను.

రెండుగంటలలో కెనడీ కొన్ని పక్షులను, ఒక జాతి జింకను కొనివచ్చెను. జోవు వాటి మాంసమును వదిలవరచెను. మువ్వరును పచ్చికపై సుఖాసీనులైరి. మదగజ మాంసము మిగుల రుచిగ నుండెను. మాతృదేశ నామస్మరణ మొనరించుచు నాహారమును సంతృప్తిగ భుజించిరి. మంచి పొగాకుచుట్టల మహిమను గొనియాడుచు భోజనవ్యాపారమును ముగించిరి. కెనడీ నలుగురిభోజనము నారగించి, పదుగురి వాగ్ధోరణిని చూపించెను. కెనడీ అంతటితో తృప్తికొందక, రాబిన్సనుక్రూసో వలె నా దేశమునందే స్థిరముగ నుండుటకును పచ్చని చెట్లకొమ్మలతో పటకుటీరమును నిర్మించుటకును తీర్మానము నుపసాదించెను. జోవు 'ప్రైడే' వలె నుండుట కంగీకరించెను

గాని తీర్మానము తుదకు వీగిపోయెను. నిర్జనప్రదేశ మగుటచే నారాత్రి భూమిపై పరుండుటకు నిశ్చయించిరి. జోవు వారు నిద్రించు స్థలమునకు నలువైపులను వలయాకారముగ నగ్నిని ప్రజ్వరిల్లజేసెను. ఏనుగుమాంసమును చవిగొన నేతెంచిన నక్కలు, సివంగులు, పులులు మొదలగు వన్యమృగములనుండి కాపాడుకొనుట కదియే మంచిమార్గము. అప్పుడప్పుడు మృగముల రావములచే నిద్రాభంగము కలుగుచుండుటవలన కొన్నిటిని కెనడీ తన తుపాకికి విందుజేయుచుండెను.

పదునేడవ అధ్యాయము

తెల్లవారుగూమున అయిదు గంటలకు తెరువరులు మేల్కొంచిరి. వన్యమృగములు తమతమ నివాసములకు జనుచుండెను. విహంగములు తమగూండ్లనుండి వెలువడి చెట్ల కొమ్మలలో కలకలము జేయుచుండెను. చకోరములు దట్టముగ నున్న వృక్షములలో విశ్రమింప జనుచుండెను. సన్నని రంధ్రములుగల చిమ్మనగోవినుండి వెలువడు తుంపరు లెంత సంతసము నొనంగునో అట్లే సూర్యబింబమునుండి వెలువడు కిరణములు భూమిపై ప్రసరించి ప్రాణుల మనములనురంజింప జేయుచుండెను.

ఫెర్లసను కెనడీలు విమానము నారోహించిరి. జోవు జారిపడినక త్తిని కొనివచ్చి, ఏనుగు దంతముల నూడ దీయుట చే దంతములలో చిక్కుకొనినలంగ రూడి విమానముపై కెగయ, జోవు నిచ్చేనమీదుగా తొట్టిలోని కేగెను. మారు తము విమానమును గంటకు 18 మైళ్ళ వేగముతో గొనిపోవు చుండెను. నక్షత్రగణితమును బట్టి రాత్రి తా మున్నచోటు అక్షాంశరేఖయందలి 2 వ కళలోని 40 వ వికళయందును, నిరక్షరరేఖకు దిగువను 160 మైళ్ళ దూరమందునను నెలకొని యుండెను. 'రుబెంహి' పర్వతములు చాటబడెను. కరగ్వా పర్వత శిఖరములు చాటబడుచుండెను. పూర్వగాధల ననుస రించి నైలునదీ జన్మస్థాన మన బరగు 'ఉకెయా' సరస్సు కర గ్వా పర్వతకనుమలమధ్య గలదు. వర్తకుల కాటపట్టగు కపురు దేశమును విమానము చాటుచుండ స్పెక్ట్రోకోథకుడు 1858 ఆగస్టు 31 వ తేదీని దర్శించిన యాఉకెయా సరస్సు మనపథికుల దృష్టిపథంబునం బడెను.

ఆఫ్రికా దేశమందు చూడవలె నని తలంచిన ప్రదేశము లలో నిది యొక టగుటచే ఫెర్లసనునకు సంతస ముదయించెను. దూరదర్శనిని చేకొని చుట్టుప్రదేశమును చూచుట వలన కనుమలకు దిగువనున్న భూమి నిస్సారముగ నున్నటుల కనబడెను. పోనుపోను పరిపైరుకు బదులు మెట్ట సస్యములు గాన నయ్యె. 'కరగ్వా, యనుపట్టణము కాననయ్యె. పూవుదీ

వెలచే నల్లిబిల్లిగ నల్లుకొనబడిన కైకప్పు గలిగిన పొదరిం
 డ్లసొంపులు నింపు మనికిపట్టు లచట రమారమి ముప్పది నలు
 వది గలవు. అట పసిండిచాయలమిసిమి నిరసించు మేని ఏలా
 నముగల విలాసవతు లెందరో పూవుదోటల పనిమాని
 విమానము దెస వింతచూపుల దొంతరల వెదజల్ల జొచ్చిరి.
 ఆ మదగజరాజగామినుల శరీర సౌష్ఠవాభ్యుదయము లపూర్వ
 శోభాదాయకములై విమానచారుల వీక్షణముల నరిగట్టెను.
 ఘనగిరి ధరణీధరములు జంగమాకృతి నిచ్చగించి యచట
 నారీమణుల కచ కుచ కటితట భారముల రూపుదాల్చి పనవి
 హార మొనరింప జనుదెంచెనో యస చూపరుల గలంపజేయుచుం
 డెను. అచట లభించు నొక విధమైన యాహారపానములవలన
 వీరి కీవితవికాసము మేలిమిసొబగు జనించె నని ప్రకృతికాత్రు
 పారీణుడు సమన్వయ మొనరించి సహచరులకు బోధించెను.
 పిదప మధ్యాహ్నము రెండు ఝాములకు విజయలక్ష్మి దక్షిణ
 అక్షాంశ రేఖయందలి 1వ కళలోని 45 వికళయందుండెను. ఒంటి
 గంటకు విమానము నొక సరస్సుమీదుగా వాయువు కొనిపోవు
 చుండెను. స్పెక్ట్రోయాసరస్సునకు విక్టోరియా నయాంజా " యని
 నామకరణ మొనరించెను. ఆసరస్సు రమారమి తొంబదిమైళ్ళ
 వెడల్పుగలది. సరస్సునకుదక్షిణభాగమున లంకలనమూహ
 మొందు గలదు. దానికి స్పెక్ట్రీ 'బెంగాలు ఆర్చివెలగో' యని
 నామకరణ మొనరించెను. మున్ముగ సుల్తానుల పరిపాలనలో

నున్న ఉకురూర్ద్వీపమునుజూడ స్పెక్రీ యత్నించినను వానికి వడవ దొరకలేదు. విమానము ఉత్తరదిశగా జనుచుండెను. సరస్సు తీరమునగల దేశమును చూచుటకై ఫెర్గుసను యత్నించి నను వాయు సంచలనము వ్యతిరిక్తమగుటచే విమానము తీర మును సమీపింపజాలకుండెను. కొల్లేటి దోమలను మిందు దోమలచే ముండ్లపొదలు కాన్పించుటలేదు. నీటిగుర్రములు, నీటియేనుగులు మందలుమందలుగ రెల్లుగడ్డిలో తిరుగుచుండెను. పశ్చిమదిశగా సరస్సు మహానముద్రమువలె కాన్పించెను. ఆప్రదేశమున తుపానులతీవ్రత హెచ్చు. శ్రమపడి ఉత్తరదిక్కుగా జను వాయుతరంగములోనికి ఫెర్గుసను విమానమును జేర్చెను. సాయంకాల మూడుగంటలకు విమానము తీరమునకు 20 మైళ్ళ దూరమందున్న ద్వీపములోని వృక్షమునకు లంగరు వేయబడెను. ఆద్వీపము ధృవరేఖలోని 32వ కళయందలి 52వ వికళయందును అక్షాంశరేఖలోని 30 వ వికళలోను నెలకొని యుండెను. సాయంకాలమగుచుండ మారుతము తన సంచారమును చాలించుటచే విమానము కదలక నిలబడెను. లంగరును బంధింపనేగిన జోవు శరీరమునిండ దోమకాటు లగుటచే నైమానికులు భూమిపైకి దిగకుండుటయేకాక దోమలబాధనుండి తప్పించుకొనుటకై లంగరు తొటిసంతయు వదలిరి. స్పెక్రీ నుడివినటుల నాసరస్సు సముద్రోభుమట్టమునకు 3,750 అడుగుల యెత్తున నుండెను.

“ మన మొక ద్వీపమందున్నాము ” అని జోవు ఒడలం తయుతన రెండు హస్తములతో తాడనము చేయుచునుడివెను.

“ మనము క్రిందకు దిగిన రెండు లాభములు గలవు. ద్వీపమునుచూచుట, ఆకలిగొనియున్న దోమల కాహారమిడుట వలన గలుగు పుణ్యము-” అని కెనడీ పరిహసించెను.

“ ఈ లంకలు నీటమునిగియున్న పర్వతములశిఖరములు. మన పుణ్యముచే మన కొకటి లభించినది. తీరమున అడవిజాతి ఆఫ్రికను లున్నను మీరు హాయిగ నిదురింపవచ్చును ” అని డాక్టర నెను.

“ మీరుకూడ నిదురింపకూడదా? ”

“ కూడదు. నానయనములు మూతబడవు. ఆలోచనా నిమగ్నమైయున్న నామెదడు నిద్రను రానీయదు. గేవు ఉదయ ముననే బయలుదేరి నైలునదీజన్మస్థానమును చూడవలెను. దగ్గరకు వచ్చినపిదప గమ్యస్థానమును చూడనిదే నిదురరాదు” అని డాక్టరు మేలుకొనియుండ కెనడీ జోవులు నిదురించిరి.

ఏప్రిల్ 23 వ తేదీ బుధవారము ప్రాతఃకాలమున నాలుగుగంటలకు విమానము బయలుదేరి యటు నిటు తిరిగి తిరిగి తుదకు మంచిగాలి దొరకుటచే ఉత్తరదిశగా జనుచుండెను. నరస్సుపై దిట్టముగ కప్పబడిన మందు తెల్లవారుఝామున వీచిన గాలిచే కొనిపోబడెను.

“ మనము పరియగుదానిని జనుచున్నాము. నైలునదిని నేడే చూడగలము. మనము నిరక్షర రేఖను చాటుచున్నాము ” అని ఘోషనను నుడిచిను.

“ మనము చాటునది నిరక్షర రేఖయా? ”

“ అవును.”

“ అట్లయినచో మనము దాహమును తీర్చుకొందము.”

“ నీరము కలసిన సారాయితోనా? ”

నిరక్షర రేఖను చాటుచున్నారను సంతనముచే నీరమును గలిపిన సారాయిని గొల్లిరి. విమానము వేగముగ జనుచుండెను. పశ్చిమతీరము సమభూమిగ నుండెను. ఆతీరమును చాటినపిదప ఉగండా, ఉళోగా వీటభూములు కాననయ్యె. వాయువు గంటకు ముప్పదిమైళ్ళవేగమున వీచుచుండెను. సయాంజాసరస్సున తరంగములు వృద్ధి నొందుచుండెను. సరస్సు మిగుల లోతుగలది. అచ్చటచ్చట నొకటి రెండు తెప్పలు గలవు.

“ ఈ సరస్సు పెక్కునదులకు జన్మస్థానము. నదులచే కొని పోబడు నీరు తిరిగి వానగా నీసరస్సున బడును. నైలునదికి నిదియే జన్మస్థానముగ నుండవచ్చును ” అని డాక్టరు పలికెను.

“ సముఖమునకు జనుచుండ రాయబార మేల ” అని కెనడీ యనెను.

తొమ్మిది గంటలకు పశ్చిమతీరమును జేరిరి. తీరము తరుగుల్కాదులతో నిండియుండెను. ఆసరస్సునకు తూర్పువై పున కొన్ని పర్వతములు గలవు. డాక్టరు విమానమును నిష్టా నుసారము నడిపించుచు దేశమునంతను పరిశోధించు చుండెను.

“అదిగో! ఆవైపుననుండి ఉత్తరదిశగా నొకనది పారు చుండునని చెప్పుదురు. మనము ఆనదివెంబడినే చనుచున్నా ము గనుక వారు చెప్పనది నిజము. దాని జలవేగము మన విమానవేగముతో సమముగ నున్నది. దానిలోని ప్రతి నీటి బిందువును మధ్యధరాసముద్రములో పడుచుండును. ఇదియే నైలునది.”

“నైలునది యిదియే?” అని కెనడీ నంతసమును చూ పించెను.

ఈ జలపాతమును గొప్ప శిల లడ్డుచుండుటచే నీరు నురు గుగట్టుచుండెను. నది పొడవునను జలపతనములు గలవు. చుట్టు ప్రదేశములనుండి వెడలు సెలయేళ్ళన్నియునుజేరి చిన్న ప్రవాహముగ సేర్పడినవి.

“నైలునదియని నిర్ధారణచేయుట కెంతమాత్రమును సందియములేదు” అని డాక్టరు నుడివెను.

“ఉత్తరదిశనుండి వచ్చిన పరిశోధకులు చూచిన నైలు నది యిదియే యని యెట్లు చెప్పగలము?”

“ఇంకొక గంటకాలము గాలి యీవిధముగ వీచినచో నెలునది యిదియేయని నిర్ధారణ చేయగలము.”

పర్వతములు గడచినవి. అచ్చటచ్చట గ్రామములును సాగుచేయబడు చుండిన భూములలోని వరి చెరకు మొదలగుసస్యములునుకానబడెను. ఆ దేశీయులు విమానమును నాశ్చర్యముతో దిలకించుచు పిక్కబలమును జూపసాగిరి. వెమానికులు దేవతలవలె పూజింపబడక విదేశపు దొంగలుగ భావింపబడి తుపాకులతో నాహ్వానింపబడిరి.

“ఇచ్చట మనము దిగజాలము” అని కెనడీ నుడివెను.

“అట్లయినచో వారు దురదృష్టవంతులు, మనతో మాట్లాడునంతటి భాగ్యము వారి కెట్లు లభించును?” అని జోవు పలికెను.

“మనము దిగుటముఖ్యము. పావుగంట కాలము పని గలదు. ఈ దేశ మేదియో తెలిసికొనవలెను” అని డాక్టర నెను.

“దిగుట ముఖ్యమా?”

“తుపాకులతో కాపాడుకొనుచు నైన దిగవలెను.”

“తుపాకుల నుపయోగింప మీరన్నజ్ఞ నొసగుట నాకు సంతోషమే!” అని కెనడీ పలికెను.

“నేనకూడ దిగుటకు సిద్ధముగ నున్నాను” అని జోవు వనెను.

“ ప్రకృతిశాస్త్ర పరిశోధకులకు తుపాకులరక్షణయుం
డు టిడి మొదటిసారికాదు. ”

“ ఆయుధపాణు లిరువురు కాపుండ నాకు భయమేమి? ”

“ దిగుటకు సిద్ధముగ నున్నారా? ”

“ కొంచెమాగుము. ఎచ్చట దిగవలెనో చూచుటకు
గాను ముందు పై కేగవలయును. ”

ఉదజని ఉష్ణీకరింపబడ పదినిమిషములలో విమానము
2500 అడుగుల ఉన్నతమున కేగెను.

‘ గొండ్రికోరో’ నుండి మనము 90 మైళ్ళకు తక్కు
వలో నున్నాము. ఉత్తరదిక్కునుండి వచ్చిన యాత్రికులు
జేరగలిగిన దేశము అయిదుమైళ్ళ దూరములో నున్నది. మన
ము జాగరూకులమై భూమిని సమీపించవలెను. ” అని డాక్టరు
నుడివెను.

విమానము 500 అడుగులు క్రిందకు దిగెను.

“ ఇప్పుడు మీరు జాగరూకులై యుండుడు. ”

“ సరే. ”

విమానము నైలునదీ ప్రవాహమునకు నూరడుగుల
యెత్తున జనుచుండెను. ప్రవాహ మచ్చోట నేబది గొలుసుల
కన్న నెక్కువ వెడల్పుగలేదు. నైలునదీ ప్రవాహమున నున్న
గ్రామాదులలోని జనులు విమానమును జూచి భయవిహ్వలు
లైరి. రెండవ కళయందు గల నైలునదీపతనము నాలుగడు
గుల యెత్తుగల దగుటచే నచ్చట నదీని దాటుట కష్టము.

“తెటోనోచ్చే కనుగొన బడిన పతనమిదియే” అని డాక్టర్ నెను.

అచ్చోటు బాసిన పిదప నెలునది విశాలముగ నుండి. దానిసంధ్య కొన్ని లంకలను కలిగియుండెను. వానిని ఫెర్లునను పరిశీలించెను. కొందరు నీగోళు తెప్పలలో విమానమును వెంజడించుచు కెనడీతుపాకి దెబ్బలను తప్పించు కొనుచుండిరి.

“ఈ ప్రయాణము మనోహరముగ నున్నది. నాకు యీదేశమును వీడి రావలెనని లేదు. తుపాసలు రాకున్నచో చాలును.” అని జో వ నెను.

ఫెర్లునను దూరదర్శనిచే నదీగర్భమున నున్న ద్వీపము లలో నొక ద్వీపమును జూచెను.

“అనాలుగు వృక్షములగు చూడుదు. అది బెంబా ద్వీపమగుటకు నందియములేదు. ” అని డాక్టరు వృక్షములను నిరూపించెను.

“అందులోని విశేషములేమి? ” అని కెనడీ యడిగెను.

“మనము దిగవలసిన ద్వీపమే యిది. ”

“ఆద్వీపమున జనులున్నటుల పొడగట్టుచున్నది. ”

“జోవు చెప్పినది నిజము. అందులో 20 మంది నీగోళులు గలరు. ”

“వారిని బెదరించి తరుమవలెను,” అని ఫెర్లునను నుడి. పెను.

మధ్యాహ్నము రెండుఝాము లగుటచే సూర్యుడు ఉచ్చస్థితియందు ప్రకాశించు చుండెను. విమాన మాద్యవమును సమీపింప మెకడోయను తెగకు జెందిన యానీగోళి కేకలు వైచిరి. అందులో నొకని చేతియందుగల టోపీని గురిచూచి కాల్పుట చే నీగోళిలందరును నీటిలో దుమికి తీరమును జేరుకొనిరి. తీరమందున్న నీగోళిలు విమానమును శరపరంపరలచే నొప్పింప యత్నించినను నొప్పింపజాలకుండిరి. లంగ రొకళిలలో పట్టుబడెను. జోవు త్రాటివెంబడి దిగి త్రాటిని బంధించెను.

“నిచ్చెనను విడువుము. కెనడీ! నీవు నావెంబడిరావలెను” అని డాక్టర్ నెను.

“ ఎందుకు? ”

“ నాకు ఒకడు సాక్షిగా నుండవలెను ”

“ సరే.”

“ జోవు! బాగరూకుడవై యుండుము. ”

“ చిత్తము. ”

“కెనడీ! దిగుము.”

వారు ద్వీవమునకు చివరభాగమున నున్న రాళ్ళగుట్టవెళ్ళున కేగిరి.

“ ఇచ్చట చూడుము. ” అని డాక్టర్ నెను.

“ అక్షరము లున్నవే! ”

దిగువ వ్రాసిన రెండక్షరములును ఆశిలపై కాన బడెను. "A. D."

"ఏ. డి. అనగా ఏండియా డిబోనో. నైలునది జన్మస్థానమును చూడనేగినవారిలో కృతార్థుడైన వానిపేరు. ఈస్థానమును దాటి పైకేగినవారు లేరు." అని డాక్టర్ నెను.

"అందుకు, సందేహమా!"

"నీవు చూచితివిగదా?"

"ఆ ఇది నైలునదియే ఈవిషయమై నాడెందమున నెట్టి సందియమును లేదు."

అపూర్వరత్నముల బోలు నాయక్షరద్వితయము నొకింతతడ వా పరిశోధకు డానందబాష్పపూరిత విలోకనముల వీక్షించెను. అనంతర మావర్ణముల యథాస్థిత స్వరూప ప్రతిబింబమును సంగ్రహించి ప్రకృతికామ్రజ్ఞుడు ప్రేమజలుకు చూపుల వీడుకో లొసంగెను.

"ఇప్పుడు విమాన మెక్కుదము. "

"త్వరపడుడు. కొందరు నీగోళు నదినిదాట ప్రయాణించుచున్నారు."

"ఇక నేమిభయము కొన్నిగంట లేమారుతము మనల నుత్తరదిశగా గొనిపోయిన యెడల గొండాకోరోను జేరగలము. "

వదినిమిషములలో విమానము బయలుదేరెను. తాము బూనిన కార్యములలో నొకటి కొనసాగిన దని తెలుపు చిహ్నముగ ఇంగ్లాండు బావుటాను వెమానికు లెత్తిరి.

పదునెనిమిదవ అధ్యాయము

“మ॥ ఘనశైలంబులు బొమ్మరాళ్ళపగిదిగన్పట్టె, జూవట్టె గొప్పనదు ల్పొక్కికెడుత్రాచు బాములక్రియగ, భాసిల్లె నానామహావనము ల్భాసతిమేనదోచిన గగుర్పాటుల్వలెగ, మించె బత్తనము ల్చుక్కనిబొమ్మరిండ్లగతి నేతద్వంద్వ సంతుష్టిగగ.”

—గయోపాఖ్యానము.

“మనము ఏదిశగా జనుచున్నాము? ” అని కెనడీ కంపాసును చూచుచు ఫెర్లననును బ్రశ్నించెను.

“ ఉత్తర వాయువ్యమూలగా. ”

“ ఉత్తరముగ జనవలయును గాదా! ”

“అవును. ఎంచెము శ్రమపడినగాని విమాన ముత్తరదిశగా జనుటలేదు. ఇంతవరకు తూర్పుపరిశోధకులు చూచిన దేశమునకును ఉత్తరపరిశోధకులు చూచిన దేశమునకును మధ్య నున్న దేశమును జూచితిమి. ”

ప్రయాణీకుల దృష్టినుండి నైలునది దాటుచుండెను.

“ఇంతవర కేపరిశోధకుడను చూడని దేశమును జూచితిమి. ఫెడరిక్, డిఆర్నార్డు మాయాని మొదలగు వేత్తలు నుడివిన అడవిజాతివారిని జూచితిమి. ”

“ మనపరిశోధనలు శాస్త్రసమ్మతమైనవి ” అని కెనడీ పలికెను.

“ నైలు జన్మస్థానము మహాసముద్రముంబోలు విక్టోరియా నయాంజా సరస్సున గలదు. నదీవతంస మనబరగు నైలు

నదిజన్మస్థానము దేవలోకమున చంద్రగిరి పరిసరముల నున్న దనియు, నది నిజముగ ప్రభాకరు పాదపద్మముల సుదయించే ననియు కవులు నుడివేదరు. కాని మనము ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞులు వచించు పలుకులే ప్రమాణముగ నొదల దాల్పవలయు. ప్రకృతిశాస్త్ర పరిజ్ఞానులు పరిగ్రహముగానన్నను ప్రకృతివైచిత్ర్యవర్ణనాసిఫుణులైన మహాకవులు మాత్రము మున్నపారముగ విలసిల్లిరి. ”

“ ఇచ్చట జలపాతములు విశేషముగ గలవు ” అని జో వ నెను.

“ వానిని మెకన్సో జలపాతము లంటురు. మనల నింకొక గంటకాలము వాయువు నెలునది వెంబడిని కొనిపోయిన మంచిది. ”

“ పర్వతశిఖర మొండు కాననయ్యె ” అని కెనడీ నుడివెను.

“ దానినే లాగ్వెకు శిఖరమందురు. ఈ దేశమంతయును డెబోనోచే చూడబడెను. నెలునదీ తీరమందు నివసించువారు నదా పోరాటములతో నుండుటచే నచ్చట డెబోనో వడిన కష్టముల వర్ణింప నెవరితరము ! ” అని డాక్టర నెను.

విమానము వాయువ్యమూలగా జనుచుండుటచే లాగ్వెకు శిఖరమును తప్పించుటకై వేరొండు వాయుతరంగము కొరకు వైమానికులు యత్నించిరి.

“ ఇంతవర కే పరిశోధకుడును జొరజాలని ప్రదేశమున ప్రవేశించుచున్నాము. ”

లోయలు, మహారణ్యములు, గ్రామాదులు గడచుచుండెను. లాగ్వెకు శిఖరమునకు కొంచె మెత్తుగా విమానము జనుచుండెను. ఆరోజున ఏప్రిల్ 23 న తేదీని విమానము 15 గంటల కాలములో 315 మైళ్ళదూర మేగెను. వాయువు తీవ్రముగ వీచుచుండ తొట్టిలోని ప్రయాణీకులు మానముద్ర ధారులై యుండిరి. ఫెర్రుసను పరిశోధనలలో మునిగియుండెనా; లేక కొంత ప్రదేశమున నేమి సంభవించునో యని యోచించుచుండెనా; లేక తమ బంధువులు మిత్రులు జ్ఞప్తికి వచ్చిరా? జోవు మానమును వహించినను ముఖవర్చస్సు మాటలాడ కుతూహలమును వెల్లడించుచుండెను. లంగరులు విడువబడ నవి లాగ్వెకు చంచల ధరణీధర వృక్షశాఖలలో పట్టువడెను. మహమ్మదీయు డెవ్వరైన ఆపర్వతముపై కాలిడినచో పగ్వతము చలించునను పురాణగాధ యొందు కలదట. వైమానికులు కడు పార భుజించి వంతులప్రకారము మేల్కొనిరి. ఆరాత్రి నిశ్శబ్దముగ గడచెను.

తూర్పుదిశ తెలతెలవారుచుండ మువ్వరు వైమానికులును ముఖప్రక్షాళనాది కాలకృత్యంబుల దీర్చుకొని ఫలాహారముల నారగించిరి.

“ మనము ఉగోగా దేశమును దాటుచున్నాము. భూగోళకామ్రజ్ఞులు ఆఫ్రికాఖండము మధ్య నొక గొప్ప

నరస్సుగలదని నుడువుచున్నారు. దీనిని నిర్ధారణజేయవలెను.”

“ ఉన్నదని యెవరు చెప్పుచున్నారు? ” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“ అరబ్బీ పండితులు, మధ్యఆఫ్రికా దేశమునుండి వచ్చిన బానిసలుకూడ నట్లే చెప్పుచున్నారు. ”

“ ఈ ప్రదేశము మానవవాసస్థానమా? ” అని జో వడిగెను.

“ అవును. న్యాంన్యాం యను జాతివారు నివసించు చున్నారు. ”

“ అలాగునా? న్యాం న్యాం ! ” అని జోవు పరిహసించెను.

“ ఈ జాతి సరమాంసభక్షకజాతి. వారికి జంతువులకు వలె తోక లుండు నని చెప్పుదురు కాని యాతోకలు వారు ధరించు జంతువుల చర్మములపై యుండవచ్చును. ”

“ ఇచ్చటి దోమలను తోలుకొనుటకు తోకలుండుటయే మంచిది. ”

“ అట్లయినచో బ్రెనురోలే ట్టనువాడు కొందరికి కుక్క తల యున్నదని కల్పితకథ చెప్పినట్లుండును. ”

“ కుక్కతలయైనచో బాగుగా మొరగవచ్చును. అది సరమాంస భక్షకులకు నుపకారియైన జంతువు. ”

“ వారు సరమాంసముకొరకు వెదకుచుందురు. ”

“ నా మాంసమును రుచిచూడరుగదా ! నా యజమానున కుపకరించినచో నొసగెదను గాని తదితరులకుదొరిక నీయను ” అని జో వనెను.

“ అంతటిపని కలిగినవుడుగదా ! ” అని కెనడీ పలికెను.

“ జోవు యెందు కల్లు వాగుచుండునో తెలియునా? వానికి చక్కగా నాహార మొసగుదు మని ” అని డాక్టరు పరిహాసించెను.

“ మీరు నుడివినది సత్యమే ! ఆహార విహారముల మానపు లాత్మలాభపరాయణులై తరచుగా ద్విపాదజంతు వులవలె సంచరింతురు ” అని జోవు మారుపలికెను.

రెండు యూములకు భూమినుండి వెచ్చనిగాడ్పు జనింప భూమిపైనుండు జంతుప్రలేమియును గాన్పించుటలేదు. ప్రమాణమును మాని విమానము సాయంకాల మైదుగంట లకు లంగరు వేయబడి ఆరాత్రీ యచ్చటనే యుండెను. మరు నా డుదయమున వెచ్చనివాయువు క్షుల్లగ వీచుచుండుటచే విమానము నాట్యమాడుచుండెను.

“ వాయువల్పము బంధంపబడియుండుటచే ఉదజని వ్యయపడలేదు.”

“ఉదజనికి నిష్ప తగిలినను మనము వెంటనే వడముఁ గ్రేంచిదేశపు విమానశాస్త్ర విదుషి యగు మేడిం బ్లాంచర్డు అను నామె కట్టిప్రమాదము వాటిల్లినది. ఆమె విడుచుచుండిన

బాణసంచావలననే యామెవిమానము తగులబడుచుండ నామె నెమ్మదిగ క్రిందకు దిగుచు బియ్యపుమరపోగ గొట్టము తగిలి క్రిందపడి చనిపోయెను.”

“మన కట్టి యిక్కట్టు చేకూరదుగదా? ఇంతవరకు నిరపాయముగ నుంటిమి. అట్టి అపాయములపాలు గాగూడ దని మనము దేవుని ప్రార్థింతము.”

“మన కేమాత్రమును భయములేదు. అటువంటి అపాయములు విమానశాస్త్రజ్ఞుల యజాగ్రతవలనను పనిముట్లు బాగుగ నుండకపోవుటచేతను సమకూరును. వేలకొలది జరిగిన విమానయానములలో నిరువదిమాత్రమే చెడినవి. విమానములోగల అపాయము దిగునవుడును పైకేగునవుడును కలుగును. కనుక నా సందర్భముల మన మత్యంతజాగరూకులమై చరింపవలయును.”

పందొమ్మిదవ అధ్యాయము

వవనుడు కోపోద్రేకమున విమానమును రయమున గొనిపోవచ్చు పెడమార్గమున బెట్టుచుండెను.

“విమానవేగము హెచ్చుగ నున్నది ” అని కేనడి పలికెను.

“విమానము గంటకు తొంబదిమైళ్ళవేగమున జనుచుండెను. దేశ మంత త్వరితముగ నదృశ్య మగుచున్నది.

వైపునకు చూడుము. ఆ మహారణ్య మెంత వేగమున మన వైపునకు పరుగిడి వచ్చుచున్నదో? ” అని ఖేర్లనను అరణ్యము నొండు చూపించెను.

“ ఆ యడవిమధ్య నొకబయలు కలదు ” అని కెనడి నుడివెను.

“ ఆ బయలునందున్న గ్రామము దాటి పోవుచున్నది. ఆ నీగోలైతవంతగ వీక్షించుచున్నాడు! ” అని జో వనెను.

“ అది స్వాభావికమే. ఫ్రెంచి దేశపు సేద్యగాంధ్ర మొదట విమానమును పెరుభూత మని తలంచిరి. తుపాకుల తో గాల్చిరి అట్లుండ నీ సాదానులోని నీగోలకు వింతగ దోచు టాశ్చర్యము గాదు ” అని డాక్ట రనెను.

విమాన మాగ్రామము మీదుగా జరుచుండ జోవు ఖాళీసీసాను నీగోలపై జారవిడుచుటకు డాక్ట రనుజ్ఞను బడసెను.

“ ఆసీసా భూమిపై బద్దలుకాకుండ జేరినచో నది దేవునివలె పూజింపబడును. వ్రక్కలై నచో వ్రతిముక్కయు నొకరక్షరే కగును.”

అని పలుకుచు జోవు సీసాను జారవిడచెను. అది భూమి పైబడి వ్రక్కలయ్యెను. నీగోలందరును తమతమ గుడిసెల లోనికి పరుగిడిరి.

“ ఆతరువునుచూడుడు. పై నొక చెట్టుగాను క్రిందభాగ

మొకవిధమగు చెట్టుగాను కాన్పించుచున్నది ” అని కెనడీ కేక వై చెను.

“ వింతయగు దేశమిది. చెట్లు ఒకదానిపై నొకటి మొలచును.”

“ అందులో వింతలేదు. అతిమాన్యుపై కొంచెము ఆకుయెరువు పడెను. వాయువుచే వేరొక వింతనము కొనిరాబడి అచ్చట పడినందున వర్షజలముచే తడిసి మొలకెత్తెను. ఆమొలక కొంతకాలమునకు పెద్దదైనది ” అని డాక్టరు జనాబు చెప్పెను.

“ ఇది చాలవింతగా నున్నది. దీని నింగ్లాండునకు గొనిపోయి లండనుపార్కులోనుంచిన మంచిది ” అని జో వనెను.

ఆసమయమున 300 అడుగుల యెత్తునకు పెరిగిన వటవృక్షముదాయమును విమానము చాటెను.

“ ఈవృక్షములచూచుట కెంత వింతగ నున్నవి ! ” అని కెనడీ పలికెను.

“ ఈవృక్షములయకాన్నత్యము విశేషతరము గాదు. ఈ నూతన ప్రదేశమందలి అడవులు యింతకన్న యెత్తు గలవి.”

“ ఇంతకన్న పెద్దఅడవులు గలవా? ”

“ కలవు. మామతు వృక్షములు యింతకన్న పెద్దవి. కేలి ఫోర్నియాలోని సీడగవృక్షము 450 అడుగుల పొడవున నుండెను. దానియకాన్నత్యము పార్లమెంటు గోపురమును,

యీజిప్టులోని పిరమిడు యెత్తును మించినది. దానిమొదలు 20 అడుగుల చుట్టుకొలత గలిగి 4,600 యొడ్ల వయస్సును గలదిగ కాన్పించును.”

వా రట్లు మాట్లాడుచుండ వారి కొక కుగ్రామము కాన బడెను. ఆపల్లెమధ్య నొక చెట్టు గలదు.

“ అటువంటి చెట్టు ఆఫ్రప్పుములతో నాలుగువేలేండ్లు వర్ధిల్లినను మంచిది ” అని జోవు పల్లెమధ్యనున్న చెట్టును నిరూపించి పలికెను.

అది గొప్ప తుమ్మచెట్టు. దాని మొదట మానవఅస్తి కలు పేర్చబడియుండెను. నూతనముగ ఛేదించబడిన మానవ శిగములు కత్తులకు గుచ్చబడి మ్రానులో నాటబడెను. ఆశిరములను దూరమునుండిచూచి జోవుపుష్పములుగ భావించెను. ఆగ్రామము దాటబడెను. సగము తినబడిన మొండెములును, మట్టిలో నైక్యమగుచున్న ఆస్తి పంజరములును, మానవ అవయవములును అచ్చటచ్చట నెదజల్లబడినటుల కాన్పించెను. గుంటనక్కలు మొదలగు వన్యమృగములు వానిని భక్షించుచుండెను.

“ అవి యపరాధుల మొండెములు. ఖైదీలను గొనిపోయి వన్యమృగముల కిమట చేసి వారిని తత్క్షణమే యమ లోకమున కనిపి సావకాశముగ మొండెముల నారగించుచున్నవి ” అని డాక్టరు నుడివెను.

“ ఇది ఊరిస్థంభముల కన్న నసహ్యకరము గాదు. ”

“ దక్షిణాఫ్రికాలో ఎవని గుడిసెలలో వానినుంచి నివ్వంటించి కుటుంబములనుగూడ నాశము చేయుదురు. కాని ఊరిస్థంభము కూడ నిట్టిదియే ” అని డాక్టరనెను.

జోవు దిబ్బండలము మీదుగా నేతెంచు విహంగ సమూహము నొకదానిని పొడగాంచి,

“ అవి రాంబందులు. మన విమానముతో సరిగా వచ్చుచున్నవి ” అని కెనడీ దూరదర్శనితో చూచి పలికెను.

“వానిని దగ్గరకు రానీయగూడదు. అడవిమృగముల కన్నను, అడవిజంతువులకన్నను విమానమునకు శత్రువులు” అని డాక్టరనెను.

“ తుపాకులతో వేటాడుదము ” అని కెనడీ ధైర్యము నొసగెను.

“ నీ నేర్పరితన మీ విహంగములముందు పనికిరాదు. ఒకపక్షి తన ముక్కుతో విమానమును పొడిచినయెడల మన కపాయము వాటిల్లును. కాని మనవిమానమును జూచి పక్షులే భయపడి పెడదారిని జనుచున్నవి. ”

“ కొన్నిపక్షులను మనవిమానమునకు గట్టినచో హిందువుల దేవుడగు విష్ణువనియే పూజింపబడుదుము ” అని జోవు పలికెను.

“ పక్షులచే విమానమును లాగింప యత్నించితిని గాని వాని స్వభావమును నమ్మజాలము. ”

“ వానిని మచ్చిక జేసి విమానమును లాగుట నేర్పవలెను. గుర్రములకు కండ్లకు గంఠలు కట్టినటుల, పక్షులకు గంఠలు కట్టి విమానములాగుట నేర్పవచ్చును ” అని జోవు పలికెను.

“ జోవు! నీ వాహకుల కేమిగాని నాకు మంచి వాయు తరంగ మొందు కావలెను. ఈవాయువాహకము నీళ్ళను మేతను, కోరకయే మనలను చాలదూరము చాల వేగముగ కొనిపోగలదు. ”

మధ్యాహ్నమైనది. విమానము నెమ్మదిగ జనుచుండెను. ఆకస్మికముగ భూమిపై కేకలు విననయ్యె. తెరువరులు క్రిందికి చూడ రెండుతెగలవారు యుద్ధమొనర్చుచుండిరి. అంబరవీధిని బాణము లెగురుచుండెను. యుద్ధోద్యోగముచే దొలుత విమానమును వారిదృష్టి యాకర్షింపలేదు. వారి దేహములు రక్తసిక్తములై యుండెను. విమానమును జూడగనే యుద్ధమునాపిరి. కేకలువేయుచు విమానముపైకి శరములను వదలిరి. అందులో నొకటి తొట్టిని సమీపించుటచే జోవు దానిని పట్టుకొనెను.

“ వారి అమ్ముల బారినుండి తప్పించుకొనుటయే మంచిది. అజాగ్రత్త కూడదు ” అని డాక్టర నెను.

యుద్ధము తిరిగి ప్రారంభమయ్యెను. దెబ్బతినినవాని శరము వెంటనే ఛేదించబడుచుండెను. వారిస్త్రీలు యుద్ధభూమి

యందు జొరబడి ఛేదించబడిన శిరముల నన్నిటిని యుద్ధభూమికి నమీవమున పోగుచేయుచుండిరి.

“ ఎంత అనహానముగ నున్నది! వారికి యుద్ధపు దుస్తు లున్నచో వారినిమించిన యుద్ధవీరు లుండు టరుదు ” అని కెనడీ పలికెను.

“ నా వేటకాశలమును జూపించెదను ” అని కెనడీ తుపాకిని గైకొనెను.

“ వలదు. ఏతెగ న్యాయమార్గమున నున్నదియును మనకు తెలియనప్పుడు మనము తొందర పడగూడదు. ఈ యుద్ధభూమినుండి మనముదాటుటయే మంచిది. యుద్ధములజేసి దేశముల జయింపదలంచువారలు భీభత్సరసమును వెలిగ్రుక్కు నీ భయంకర రణరంగసీమ తాండవ మొనరించు వీరపురుష విహార మొకపరి వీక్షించినచో సంగ్రామాభిలాషను తమంత దామే త్యజింతురు ” అని డాక్టర నెను.

అజానుబాహువులుగలిగి గుగుల బలశాలిగ కాన్పించు చున్న యొక తెగనాయకు డొకచేత బల్లెమును గైకొనిరెండ వచేతితో గండ్రగొడ్డలిని దాల్చి శత్రువుల నురుమాడు చుండెను. కొంతకాల మట్లు పోరాడి బల్లెమును పారవైచి గాయములచే బాధపడు సైనికులపై కూర్చొని శత్రువీరునిహస్త ము నొకదానిని ఖండించి యా నరమాంసమును గసిదీర మెస వ జొచ్చెను.

“ఛీ! రాక్షసి! నేను చూడజాలను” అని కెనడీ తన తుపాకితో వానిని యమపురి కనిపెను.

వెంటనే యుద్ధ మాగెను. యుద్ధవీరు లందరును భయ భ్రాంతులై సంగరభూమినుండి పలాయితులైరి. క్షణకాల ములో యుద్ధభూమి నిర్మానుష్య మయ్యెను.

“ఈ భూమిని వీక్షింప నాశరీరము పులకరించుచున్నది. విమానమును గొనిపోవుటకు వాయుతరంగ మొండు దొరకిన మంచిది” అని డాక్టర నెను.

సరమాంస భక్షకులగుటచే వారిలో విజయులు గాయములు తగిలి పడిన శత్రువులను భక్షించుటను వైమానికులు జూడకుండ యుద్ధభూమినుండి దాటజాలరైరి. వ్యాకోచముచే విమానము పైకేగుటచే దక్షిణదిశగా వీచు వాయుతరంగ మొండు విమానమును యుద్ధభూమినుండి గొనిపోయెను. విమానము జనుచుండు దేశము పర్వతమయమగుటచే సెలయేళ్ళు అసంఖ్యాకములై తూర్పుదిక్కుగా ప్రవహించుచుండెను. ఆ సెలయేళ్ళన్నియును గిలామి వెజీనులు వర్ణించిన నూయను సరస్సు లోనికి జేరుచుండెను. నూట యేబదిమైళ్ళు జనునప్పటికి సాయంకాల మాసన్నమగుటచే లంగరులు విడువబడెను. ధ్రువ రేఖయందలి 27 వ కళలోను దక్షిణఅక్షాంశరేఖయందలి 4 వ కళలోని 20 వ వికళయందును లంగరుబంధింపబడ విమానము నిలబడెను.

ఇరువదియవ అధ్యాయము.

ఆరాత్రి గాఢాంధకారమయ మగుటచే డాక్టరు ఫెర్గుసను దేశమును పరిశీలింపజాలకుండెను. విమాన మొక వృక్షమునకు లంగరు వేయబడియుండ నావృక్షమైనను సరిగకాన్పించుటలేదు. రాత్రి రెండుఝాములపరకును ఫెర్గుసను మేల్కొనియుండి తదుపరి కెనడీని లేపి తాను నిదురించెను.

“ కెనడీ! జాగరూకుడవై యుండుము. ”

“ కొంతవంత లేమైన గలవా? ”

“ లేదుగాని క్రింద నొక మరమరధ్వని విననయ్యె. వాయువు మనల నెచ్చటికి కొనివచ్చెనో తెలియనందున మన మప్రమత్తతో మెలగవలెను. ”

“ నీవు వినిన ధ్వని మృగములదై యుండనోవు ! ”

“ కాదుగాని అవసరమైనయెడల నన్ను లేపుము. ”

“ తప్పక లేపెదను. ”

మరమరధ్వని తగ్గుటచే ఫెర్గుసను నిదురించెను. గగనమండలము మేఘావృతమై చలనవిహీనమైన వాయువుతో నిండియుండెను. విమానము కదలక నిలబడియుండెను. మినుకు మినుకుమను దీపపుకాంతిచే భూమి రెండువంద లడుగుల దూరమున నున్నటుల కెనడీకి తోచెను. ఆదీపపుకాంతియు నదృశ్యమగుటచే చిమ్మచీకటుల నెడతెగక చూచునపుడు కనులకు గలగల మిరుమిట్లు భ్రమలు తన నేత్రములకుగూడ సంభవించి

ముండనోవు నని కెనడీ భావించెను. ఈలధ్వనియొందువిననయ్యె.
 యీల యెట్లుకలిగెను? అడవిమృగములదై యుండునా ?
 లేక నిశాచరవిహంగములదై యుండునా ? లేక మానవులదై
 యుండునా ? ఏదిదూ అపాయము వాటిల్లునను భయముచే
 కెనడీ తుపాకిని గై కొని దూరదర్శనితో దేశమును పరీక్షించు
 మండెను.

మలయమారుతముచే మేఘములు కొనిపోబడ దాగుడు
 మూతలాడిన చంద్రకిరణముల సహాయముచే కొందరు
 నీగ్రోలు లంగరు బంధింపబడిన చెట్టును సమీపించుచున్నటుల
 కెనడీకి గోచరింప ఫెర్లుననును లేపెను.”

“ బిగ్గరగ మాటాడవలదు ” అని కెనడీ నుడివెను.

“ అపద వచ్చెనా ? ”

“ అవును. జోవు! లెమ్ము. ”

జోవుకూడ లేచినవెంటనే కెనడీ తాను జూచిన సంగతి
 నరింగించెను.

“ వా నరదండు తిరిగివచ్చెనా ? ”

“ జోవు, నేను నిచ్చెనవెంబడినచెట్టులోని కేగుడును. ”

“ ఈలోన నేను విమానమెగురుటకు సిద్ధముచేయుదును.
 ఉపాయాంతరము లేనప్పుడేగాని తుపాకిని కాల్యవలదు. మన
 మిచ్చట నన్న ట్లెవరికిని తెలియగూడదు. ”

కెనడీజోవులు నిశ్శబ్దముగ చెట్టులోని కేగి లంగరుబం
 ధింపబడిన చెట్టుకొమ్మపై నిలబడిరి. చెట్టువట్టను గోళ్ళతో

గీతిన శబ్దము చెవి సోకగనే జోవు కెనడీచెయి వట్టుకొని వినుచున్నావా? ” అని రహస్యముగ ననెను.

“ అవును, చెట్టెక్కుచున్నారు. ”

“ అది కొండచిలువ కాదుగదా ? ”

“ కాదు, నరశబ్దమే. ”

“ అవును. యెవరో చెట్టెక్కుచున్నారు. ”

“ నీవు నీవైపున చూడుము. నేను నావైపున చూచుచుందును. ” వారు నిలబడినది ఆ చెట్టునకు మధ్యకొమ్మ. కొమ్మలచేతను ఆకులచేతను చెట్టుపై గాఢాంధకారముగ నుండెను. జోవు క్రిందకొమ్మవైపు చూచి ‘ నీగో ’ లని నుడివెను. కొన్ని మాటలుకూడ విననయ్యె ” జోవు గురిజూచెను.

“ ఆగుము. ” అని కెనడీ పలికెను.

కొందరు నీగోలు చెట్టెక్కి నరీసృపములవలె పొక్కుచుండిరి. నీగోల దేహమునుండి వెలువడు వాసనయే వారి రాక్షసు దెలుపుచుండెను కెనడీ జోవులు నిలబడిన కొమ్మపై రెండుశిరములు కి నబడెను.

“ కాల్పుము ” అని కెనడీ కేకవైచెను.

ఇద్దరును ఏకకాలమున తుపాకులను కాల్పుటచే జనించినధ్వని పిడుగుధ్వనివలె నుండ కీచుమనుకేకలతో నీగోలు పారిపోయిరి. చెట్టుపై కెక్కిన యిద్దరు నీగోలును చనిపోయిరి. వారి కేకలలో ఫ్రెంచి భాషయందొక యార్తనాదము విననయ్యె.

“ రక్షింపుడు! రక్షింపుడు! ”

కెనడీ జోవులు భయభాగ్గుతులై వెంటనే విమానము
లోని కేగిరి.

“ డాక్టరుగారు! మీకు వినబడినదా! ”

“ వినబడినది. ఆర్తనాదమొందు నాచెవుల సోకెను. ”

“ ఒక ఫ్రెంచిమతబోధకుని జంపుచున్నారు. మనకు
సాధ్యమైనంత సాయము చేయవలెను. మీకు యిష్టమైనచో
రక్షింప యత్నించెదము. ”

“ మీయిష్టమే నాయిష్టము. ఆనీగోలను తరిమివేయు
పైట్లు? ”

“ తుపాకులసంగతి తెలియనివా రగుటచే వారిని తుపా
కులతో తరుమవచ్చును. ”

“ అతడు సమీపమందే కలడు. ”

“ శరణు! శరణు! రక్షింపుడు! రక్షింపుడు! ”

“ కూర్మాత్ములు వానిని హిసించుచున్నారు. ఈరాత్రి
యే వానిని చంపుదురేమో! ”

“ డాక్టరుగారు! వినుచున్నారా? వానినియీరాత్రియే
చంపుదురేమో? ” అని కెనడీ ఫెర్లుసనుచేతిని పట్టుకొనెను.

“ అపైన్నటికిని కానేరదు. నీగోలు ఖైదీలను రాత్రి
వేళ చంపరు. ”

“ చీకటిలో నెమ్మదిగ వానిని సమీపించగలను ”
అని కెనడీ యనెను.

“ నీవెంబడి నేను కూడ వచ్చెదను ” అని జో ననెను.

“ తొందరపడకుదు. మీదయాద్ర్దహృదయమునందలి
దుఃఖావేశము మీమాటలచే వెల్లడియగుచున్నది. మన
విమానము సంగతి తెలిసినచో ఉపకారమునకు బదు లపకా
రము జేసినవార మగుదుము. ”

“ అది యేలాగున? నీగోళం భయపడి పారిపోయిరి.
తిరిగి రారుగనా! ”

“ కెనడీ! తొందరవలదు. మీరు నీగోళచేతుల జిక్కి
నచో తప్పించుకొనలేరు. ”

“ ఆమాట నిజముగాని మన సహాయమునకై యెదురు
చూచుచు, సహాయము రానియెడల యాదీనుడేమి తలంచును? ”

“ వానికి ధైర్య మొసగెదము ” అని డాక్టరుఫ్రెంచి
భావయందు “ మీరెవరైననునరే భయపడవలదు. మిమ్ము
లను రక్షింప ముగ్గురు స్నేహితులు వేచియున్నారు ” అని కేకపె
చెను. దానికి ప్రత్యుత్తరముగ రోదనశబ్దము విసనయ్యెను.

“ అయ్యో ! వానిని చంపుచున్నారే ! మనమూలమున
వాని చావు దగ్గర పడినది ! ” అని కెనడీ ఆతురుడ్డ పలికెను.

“ ఈ చీకటిలో నేమి చేయగలము ? ”

“అహా ! ఇదే పట్టపగలైనచో ! ” అని జో వనెను.

“మనము చేయునదేమి ? ” అని డాక్టరు ప్రశ్నించెను.

“నేను క్రిందకు దిగి నా తుపాకితో నందరిని తరిమి వేయుదును ” అని కెనడి పలికెను.

“జోవు ! నీ వేమి చేయుదువు ? ”

“ఈ బాణమునకు చీటినిగట్టి పడవేసి ఖైదీని పరు గెత్తుమందును ” అని జో వనెను.

“మితలంపులచే కార్యము నెరవేరదు. కూర్మల బారినుండి తప్పించుకొనుట కష్టతరము. కెనడీతలంపు బాగు న్నును తన కపాయము కలదు. అందుచే ఒకరికిగాను యిద్దరిని రక్షింపవలసి యుండును. కనుక క్రొత్తమార్గ మరయుట మంచిది. ”

“అలసింపరాదు. ”

“త్వరలోనే చేయుదము. ”

“చీకటులను వేదజిమ్మగలరా ? ” అని జో వడిగెను.

ఫెర్లనను ప్రత్యుత్తర మొనగకయే యోచించుచుండెను. కెనడీజోవులు ఫెర్లననువైపు చూచుచుండిరి.

“మనవద్ద 200 పానుల స్థిరత్వభారముగలదు. ఖైదీని ఎక్కించుకొని పైకేగుటకు దాని నుపయోగించవలెను.

“అది యెట్లు ? ”

“ఫ్లే దీని తొట్టిలోని కెక్కించినయెడల వానిభారము నకు సరియగు స్థిరత్వభారమును వినర్జించవలెను. అప్పుడు విమానపుభారమందు వ్యత్యాసము లేకయుండును. పిదప ఉదజనిని కొన్నినిమిషములు ఉష్ణీకరించినగాని విమానము పైకేగదు. వెంటనే ఎగురుటకుగాను మిగిలిన 60 పౌనుల స్థిరత్వభారమును విడిచిపెట్టవలెను.”

“ అవును. ”

“ స్థిరత్వభారము వ్యయమగుటచే దిగుటకు నుదజనిని గోల్పోవుటయే మంచిది. ఉదజనికన్న ఆర్తరక్షణమే ప్రధానము. ”

“ అవును. ”

“ ఈస్థిరత్వభారపు సంచులను తొట్టియంచున నుంచును. త్రోయుటకు వీలుగానుండును. ”

“ చీకటిని పోగొట్టు పెట్టు? ”

“ చీకటిలో మనము చేయుపని యితరులకు తెలియదు గనుక మనపని పూర్తిచేసినపిదప చీకటులను పారదోలుదము. తుపాకులలో మందునుకూరి సిద్ధముగ నుంచును. మనవద్దనున్న 17 గుండ్లును తీయుడు. ”

“ అంతయు సిద్ధముగ నున్నది. ”

“ జోవు! నేను సైగచేసినవెంటనే స్థిరత్వభారమును పారవేయుము. కెనడీ! ఖైదీని యెత్తుకొనిరావలెను. జోవు! నీవు ముందుగా జని లంగరునూడదీసి రమ్ము ” జో వట్లుచేసెను.

జోవు త్రాటివెంబడి దిగుటచే విమానమున కుత్పతన శక్తిహెచ్చి కదలక నిలబడెను. నీటిని విభజించు విద్యుద్వాదా హాకములు తీయబడెను. తనచేతినందిలోనుండి రెండు కర్బను కణికలనుదీసి ఫెర్గుసను వాటికొనలను సన్నముగచెక్కి వాహక ములచిగురున తగిలించెను. కెనడీ జోవులు వింతగ జూచు చుండిరి. డాక్టరు విమానపుతొట్టిలో నిలబడి రెండుకర్బను కణికలను రెండుచేతులతో పట్టుకొని రెంటినిచేర్చెను. వెంటనే సూర్యకిరణములను మించుచు కనులకు మిరుమిట్లుగొలుపు కాంతి నలుదిక్కుల వ్యాపించెను. చీకటులు విద్యుత్కిరణ ముల బారినుండి పలాయనములయ్యెను.

“ ఆహా! ” అని జోవు ఆశ్చర్యపడెను.

“ మాట్లాడవలదు ” అని డాక్టరు మందలించెను.

ఇరువదియొకటవ అధ్యాయము.

“ సీ॥ ఒకదీపమార్చిన నున్నదీపంబులు
 నవ్వుడ తమకు దా మాటుటయును
 దాలవృంతానిల చేలాంచలాదీక
 వ్యాపారములదీప మాటమియును
 నాటి న దీపంబు లప్రయత్నంబున
 మఱిచూడ జూడంగ మండుటయును
 మండి యాటియు నాటి మండినదీపంబు
 వెలుగు జీకటియు గావించుటయును
 గలుగునట్లుగ వరశక్తికలన రాజు
 శిల్పముల నవ్వుటాలకు జేయుచుండ
 దరుణకుతుకత్రాపాద్భుతాతంకభార
 సంకటస్థాయి వైసారిగాంకమయ్యె! ”

—శృంగార నైషధము.

ఫెర్దునను విద్యుత్కాంతిని సలుదిక్కుల ప్రసరింపజేసి
 ఆర్తనాదము జనించినవైపున పరీక్షించెను. వాని సహచరు
 లును ఆవైపునకే చూచుచుండిరి.

విజయలక్ష్మిలంగరు వేయబడినవృక్ష మొక మహా
 రణ్యమందలి గొప్ప బయలునందు నెలకొని యుండెను. చెట్టు

నకు సమీపముననే పదిగుడిసెలు గలవు. గుడిసెలచుట్టును నీ గోవులు గలరు. విమానమునకు దిగువ నొక యురిస్థంభము గలదు, ఆస్థంభమునొద్ద ముప్పది సంవత్సరముల ప్రియము గల ఫ్రెంచిదేశీయుడగు మతగురువొక డాసీనుడై యుండెను.

“ శిరముఃసుధ్య వేండుకలు కురుచగనున్నవి. అందు చే నతడు మతగురువు ” అని జోవు పలికెను.

“ పాపము ! ” అని కెనడీ విచారించెను.

“ మనము వానిని రక్షింపగలము. ”

తొకచుక్కవలె కనబడు విమానమును జూచినతోడనే నీగోవులు భయభ్రాంతులై పారిపోయిరి. వారు పారిపోవుటను జూచి మతగురువు తల పైకెత్తెను.

“ బ్రతికయే యున్నాడు. మనము మంచితరుణమున జేరితిమి. నీగోవులు భయభ్రాంతులై పరుగిడుచుండుటచే వానిని రక్షింప నిదియే మంచినమయము. సిద్ధముగ నుండుడు. ”

“ సిద్ధముగ నున్నాము. ”

“ జోవు! మరపోయ్యి నార్పుము. ”

నెమ్మదిగ వీచుచుండిన వాయుతరంగమొందు విమానమును మతగురువు కూరుచున్న స్థలమునకు గొనిపోయెను. లోని ఉదజని సంకోచింప విమానము నెమ్మదిగ భూమిపైకి దిగెను. నీగోవులు గుడిసెలలో దాగిరి.

తొట్టి భూమిని సమీపించినతోడనే ధైర్యసాహసములుగల నీగ్రోలు గుడిసెలనుండి వెలువడిరి. కెనడీ తుపాకిని గైకొనెనుగాని డాక్టరు వారించుటచే కాల్పులేదు. మతగురువు లేవబోయి శక్తిజాలక కూలబడెను. అంతబలహీనుడుగ నుండుటచేతనే వానిని వధ్యస్థంభమునకు రెక్కలువిరిచి కట్టరెరి. తొట్టి భూమిని సమీపించిన వెంటనే కెనడీ తుపాకిని విసరించి భూమిపై కురికి ఖైదీని తొట్టిలోనికి జేర్చెను. వెంటనే జోవు రెండువందలపౌనుల స్థిరత్వభారమును పారవెచినను విమానము రెండుమూడడుగులు మాత్రమేలేచినిలబడెను.

“ విమానచలనమున కవరోధము కలిగినది ” అని

డాక్టర నెను.

కొందరు నీగ్రోలు పరుగెత్తివచ్చిరి.

“ నీగ్రోయొకడు తొట్టినిపట్టుకొని వేలాడుచున్నాడు ”

అని జోవు కేకజైచెను.

“ కెనడీ! నీళ్ళపీచా! ” అని డాక్టర నెను.

కెనడీ వెంటనే నూరుపౌనుల నీటిపీచాను పారవేయ

విమానము మూడువందల అడుగుల యెత్తున కేగెను. నీగ్రోలందరును గుడిసెలనుండి వెలువడి కేకలువేయసాగిరి. ఎన్నికేకలువైచిన నేమిప్రయోజనము? డాక్టరుచేసిన విద్యుత్ప్రభావదర్శనము నీగ్రోలను భయభ్రాంతులను జేసి మతగురువును చిత్రవిధముండి కాపాడెను.

“బ్రదికితిమి మనము కృతకృత్యులమైతిమి” అని కెనడీ జోవులు సంతసించిరి.

వా గామాటను ముగించకముందే విమానమువేయి అడుగుల యున్నతమున కేగెను.

“ఎందుచేత?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“నీగో విమానమును విడిచిపెట్టుటచే వాని భారము తగ్గినందున విమానమున కుత్పతనశక్తి హెచ్చెను” అని డాక్టర నెను.

జోవునకు విమానమును విడచి క్రిందబడి చనిపోయిన నీగో కనబడెను. డాక్టరు విద్యుత్కర్పన కణికలను విడదీయుటచే లోకమంతయు గాఢాంధకారమయ్యెను. రాత్రి ఒంటిగంటయైనది. ఫ్రెంచిమతబోధకుడు కండ్లను తెరచి చూచెను.

ఆహా! తమ దేశీయుడన నెంతటి యాదరణ! వాని ప్రాణమునకై తమ ప్రాణమును గోల్పోవ సిద్ధపడిరే! దీనినే కొందరు దయార్ద్రహృదయ ముదురు. దయార్ద్రహృదయ మొక్కటేయైనచో నెంతటి సాహసమున కీయకొందురా! దేశాభిమానమే దయార్ద్రహృదయమునకు కారణభూతమై యుండుటచే వా రెంతటి సాహసకార్యమును చేయగలిగిరి. దేశాభిమానము మానవులకుగల సద్గుణములలో నమూల్య మైనది.

“ నీగోల చేతులలో చావు తప్పినది ” అని డాక్టరు
ఫ్రెంచి భాషలో ననెను.

“ అవును. కూరపుచావునుండి దాటితిసి. మీకు
మిగుల కృతజ్ఞుడను. కాని నేను జీవించుట కొన్ని గంటలు
మాత్రమే ” అని ఇంగ్లీషులో ప్రత్యుత్తర మొనగినందున
ఆయాసముపొచ్చి స్పృహదప్పెను.

“ వాని ప్రాణములు పోవుచున్నవే ? ” అని కెనడీ
వలికెను.

“ లేదు. నీరసము హెచ్చుగనున్నందున మాట్లాడలే
కుండెను. ”

వానిని వరుండబెట్టి వానిశరీరమం దున్న ముప్పదిగాయ
ములను కడిగి కట్టుకట్టి ఫెర్గుసను తన చందువా పెట్టెనుండి
మందునుతీసి రోగినోటిలోపోసి రోగిని వరుండనిచ్చెను. విమా
నమునకు స్థిరత్వభారము తగ్గుటచే ఉదజనిని ఉష్ణీకరింపకయే
ఉత్పతనశక్తి హెచ్చెను. తూర్పుదెస తెలతెలవారుచుండ
వవనుడు విమానమును ఈ శాన్యమూలగా గొనిపోవుచుండెను.
ఫెర్గుసను నిదురించుచున్న రోగిని సమీపించెను.

“ మనరోగి బ్రదుకునుగాక ! జీవించగలడా ? ” అని
కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“జీవించు యాశగలదు. వాతావరణము నిర్మలముగను ఆహ్లాదకరముగను నున్నది. రోగి కుపచారము చేయుచుండ వలెను. ”

“ ఎంతటి బాధలకు లోనాయెను? నీగోల మధ్యకు ఒంటరిగ జనుటలో మనశన్న నెక్కుడుసాహసమును జూపెనే!” అని జోవనెను.

“అవును ” అని కెనడీ పలికెను.

ఆరోజంతయు రోగి నిదురించియుండెను. అప్పుడప్పుడు బాధచే మూల్గుచుండెను. ఫెర్గుసను ఆ రాత్రిగూడ మేల్కొని యుండి రోగిని కాపాడుచుండెను. కెనడీ జోవులు వంతుల ప్రకారము నిదురించిరి. మరుచటిదినమున విమానము మలయమారుతముచే పశ్చిమముగా కొనిపోబడుచుండెను. రోగి నిర్మలవాయువును తనివిదీర గోలుచుండెను.

“ నీదేహము స్వస్థతగనున్నదా ? ” అని డాక్టరు ప్రశ్నించెను.

“ కొంచెము నెమ్మదిగ నున్నది. మిమ్ములను చూచుట కలయని భ్రమించితిని. మీ రేదేశీయులో తెలిపెదరా ? భగవంతుని ప్రార్థించునపుడు మీనామము లుచ్చరించి మీకు సకలశుభములొసంగుముని దైవమునకునా వేడికోలర్పింతును..”

“ మేము ఆంగ్లేయులము. అఫ్రికాదేశమున విమానములో దాటుచున్నాము. చూమార్గమం దొక ప్రాణమును కాపాడ తట్టించెను. ”

“ ప్రకృతికాస్త్రజ్ఞులలోగూడ ఆర్తతాగ్రాసరాయణులు గలరే ? ”

“ మత గురువులలోగూడ తృణప్రాయముగ ప్రాణపరిత్యాగ మొనరించు మహాత్ము లున్నారు. ”

“ మీరు మతగురువులా ? ”

“ నేను లాజిస్తు మతగురువులలోని వాడను. దేవుడు నాప్రాణరక్షణకై మిమ్ముల నంపెను. కాని నేను ఎక్కువ కాలము జీవించను. మనదేశమునుండి మీరు వచ్చుచున్నారు. ఆదేశపు వార్తలు విని నీ సంవత్సరములైనది. అచ్చటి వింత అగు చెప్పుడు. ”

“ అయిదు సంవత్సరములనుండి నీగోలమధ్యనా ! ” అని కెనడీ ఆశ్చర్యపడెను.

“ వారినే మన ముద్ధరింపవలయును. మన మతముచే వారికి నాగరకత చేకూరును. ”

రోగి వాంఛను సంతృప్తిపరుప ఛెరునను ఛెరించిదేశమునుగురించి వివరముగ దెలిపెను. రోగి కెనడీజోవులకు కరచాలన మొసగెను. ఛెరునను కొంచెము తేనీటిని తయారుజేసి రోగి కొసగెను. రోగి ఆతేనీరమును గోలి లేచి కూర్చుండెను.

“ మీరు ధైర్యసాహసములు గలవారు. మీరు పూని నకార్యమునందు కృతార్థులై మీ బంధువులను స్నేహితులను తిరిగి వెంటనే కలిసికొందురు ” అని రోగి పలికెను.

రోగి కాయాసము హెచ్చినందున కొన్నిగంటలవరకు స్నృహవర్షి పరుండెను. హృదయమున కావేదనహెచ్చెను. డాక్టరు గాయములను కడిగి మందువేసి కట్టెను. నీటిచే పెదవులను తడుపుచుండుటచే రోగికి తచ్చాంతిగలిగి డాక్టరుచేతులలో పరుండి తనచరిత్ర నీక్రిందివిధముగా చెప్పెను.

“ ఫ్రెంచిభాషలోనే చెప్పుడు. అందుచే నాయాస ముండదు. ”

రోగి బ్రిటనులోని యరడాలోయను గ్రామవాసి. మత బోధనలయందు ప్రీతిని గలిగియుండుటచే ఆవృత్తియే తనజీవనోపాధిగ నెన్నుకొనెను. విన్సెంటుడిపాల్ అను ఫ్రెంచిదేశీయుడు స్థాపించిన మతసంఘములో సభ్యుడుగ జేరి పనిజేయుచుండెను. ఇరువది సంవత్సరముల వ్రాయముననే ఆఫ్రికా దేశమున కేగి మతవ్యాపనము ప్రారంభించెను. కష్టముల కోర్చి నైలు జన్మస్థానమందలి యువనదులవద్ద నివసించు నీగోల దరి కేగి రెండు సంవత్సరములు బాధపడినను ఆతని కష్టములు ఫలించలేదు. ఆత షొనగిన బహుమానముల నెవ్వరును ముట్టుకొనరైరి. తుదకు న్యాయంబురోలోని నీగోలచే

చెర పెట్టబడి యా నీగోలకు యుద్ధము పొసగిన నమయమున విడువబడెను. వారిభాషను నేర్చుకొనెను. తదుపరి న్యాంన్యాం యను నీగోలతో నివసించినపుడు వారి యజమాని చని పోవుటచే యీతెల్లవాడే వాని చావునకు కారణభూతమని యీ మతగురువును బలియిచ్చుటకు సిద్ధపడిరి. తుపాకిదెబ్బను వినినతోడనే యార్తనాదమును జేసెను. తిరిగి ప్రత్యుత్తరమును ఒడయువరకు తుపాకిధ్వని కలయని భావించియుండెను.

రోగికి బాధ హెచ్చెను. రోగి మధ్యాహ్నమువరకు జీవించుట కష్టమని ఘోషనను తలంచెను.

“ చనిపోవుదునని నాకు విచారములేదు. నాజీవితము సర్వస్వమును దైవాధీన మొనరించితిని. ”

“ భయపడవలదు. మాకు సాధ్యమైనంతవరకు మీకు ఒరిచర్యలను జేయుదుము. ”

“ ఇటువంటి స్నేహితుల ముఖనందర్శనము, కరస్పర్శ నము లేకుండ చనిపోవనందుకు దేవుని వేయినోళ్ళ సుతించ వలయును. ”

రోగి క్షీణించుచుండెను. జోవు కండ్లనీటిని తుడుచు కొనెను. కెనడీ విచారించెను. విజయలక్ష్మి నమ్మదిగ నేగు చుండెను. కెనడీ దిబ్బుండలమును పరికింప భూమండలమును దహించు కార్చిచ్చువలె గొప్పమంటలు కాననయ్యెను. ఘోషనను పరీక్షించి చూచెను.

“ వాయువు మనల నామంటలవైపునకు గొనిపోవు చున్నది ” అని కెనడీ పలికెను.

“ భయపడవలను. హానిలేకుండ మన మా మంటల నవలీలగ దాటగలము ” అని డాక్టర నెను.

మూడు గంటలలో విమానము ధ్రువరేఖయందలి 24 వ కళలోని 15 వ వికళకు అక్షరేఖలోని 4 వ కళలోని 42 వ వికళను దాటి పర్వతములను సమీపించెను.

మంటలు విమానమును సమీపించెను. పర్వతశిఖర మందలి కలుగులోనుండి జాబ్బల్యచూనమైన గంభకాది పదార్థములు చిమ్మనగ్రోవిలోనుండి వెలువడు ద్రవపదార్థమువలె వెడలుచుండెను. కెగరవేయబడిన ద్రవపదార్థము జలవతనమువలె భూమ్మిపైబడి చుట్టుప్రక్కలనున్న మహారణ్యములను భస్మీపటలము జేయుచుండెను. వాయు వా విమానమును మంటలవైపునకు గొనిపోవుచుండుటచే ఉదజనిని ఉష్ణీకరించి విమానమును ఖైర్దునను 6000 అడుగుల ఉన్నతమునకు గొని పోయెను. చనిపోవనున్నరోగి అగ్నిపర్వతమందలి అగ్నికుండమును వీక్షించెను.

“ ఆహా ! ఇంతటి చిత్రమును గగనభాగమునుండి వీక్షించుట యెవరికైనను లభించునే? ఆహా ! ఈచిత్ర దృశ్య మత్యంత భయానకప్రదముగ జెలంగుచున్నను ప్రకృతివనితా రొద్ర స్వరూపమును ప్రదర్శించుచు పూర్వరామణీయ

కమును వెలిబుచ్చుచు పరమపురుషుని చిద్విలాసమును ప్రకటించుచున్నది. భగవంతుని మహిమలు అనంతములు, అద్భుతములని వలుకుట కింతకన్న నిదర్శన మేమి గావలయును? ” అని రోగి పలికెను.

మంటలచే పర్వతపార్శ్వములు గాన్పించుటలేదు. అగ్ని జ్వాలలు తరంగములవలె లేచుచుండెను. ఉష్ణము విమానమునకు స్వల్పముగ సోకెను. ఫెర్గుసను విమానము నాస్థానమునుండి వెంటనే తప్పించెను. రాత్రిపదిగంటలకు అగ్నిపర్వతము దిబ్బిండలమున నొక యెర్రవిచుక్కగా కాన్పించుచుండెను. భూమికినమీపమున వీచు వాయుతరంగముచే విమానము గొనిపోబడుచుండెను.

ఇరువదిరెండవ అధ్యాయము

ఆరేయి గడచుచుండ రోగి నిదురించెను.

“ తిరిగి తేరుకొనుట కష్టము. సాపము ! ముప్పది యేండ్ల ప్రాయమువాడు ! ” అని జోవు విచారించెను.

“ ఇతడు మన చేతులలో ప్రాణముల బామును. క్వాస క్షీణించుచున్నది. చేయవలసిన ఉపచారము కాన్పించుట లేదు ” అని డాక్టర నెను.

“దుర్మార్గులు నిష్కారణముగ వారు వీనిని హింసించి నను వీనికి వారిపై ప్రేమ తగ్గలేదు.” అని జో వనెను.

రోగి పరాకుమాట లాడుచుండుటచే ఘర్షణను రోగిని సమీపించి డేరాను తొలగించినందున చల్లనిగాలిని రోగి పీల్చుచుండెను. అంబరమున నక్షత్రములు మినుకుమినుకుమని ప్రకాశించుచుండ చంద్రకిరణము లనుచాకింటిమడతలచే రోగి శరీర మాపాదమస్తకము కప్పబడియుండెను.

“స్నేహితులారా! నేను మిమ్ములను వీడుచున్నాను. మీ కార్యము సౌఖ్యముగ కొనసాగు గాక! నాకృతజ్ఞతను దేవుడే మీకు తెలియపరచును.” అని రోగి నుడివెను.

“భయపడవలదు. ఇంతటిచక్కని రాత్రియందు నీవు మమ్ములను వీడజాలవు.” అని కెనడీ ధైర్యము నొనగెను.

“చావు సమీపమున కేతెంచి నన్ను తేరిపారజూచుచున్నది. మరణమనగా భూలోకమందలి విచారముల నెల్లదూరమొనరించి స్వర్గలోకసౌఖ్యమును శాశ్వతముగ ననుభవించుటయే. నన్ను కూర్చొనబెట్టుడు.” కెనడీ రోగిని లేవదీసి కూర్చొనబెట్టెను.

“దేవా! నామీద దయచూపుము.”

ఆమాటల నుచ్చరించుచు రోగి కెనడీ చేతులలోని కొరిగెను. ఇహలోకసౌఖ్యములను విసర్జించి పరలోకసౌఖ్యముల నందగోరెను. కెనడీకండ్లవెంటడి నీరు న్రవించెను.

“ చనిపోయెను. ” అని డాక్టరు నిట్టూర్పు విడచెను. మువ్వరు వైమానికులును దైవప్రార్థన జేసిరి.

“ తెల్లవారినపిదప తనర క్తముచే పవిత్రవంతుముగజేసిన యీశ్రీకాదేశమందే యీతనిని భూస్థాపితము చేయదము ” అని డాక్టర నెను.

మిగిలినరేయి వంతుల ప్రకారము వారు మేల్కొని యుండ నిశ్శబ్దముగ గడచెను.

మరురాడుదయమున దక్షిణదిశగా వీచు వాయువు విమానమును పీటభూమిమీదుగా గొనిపోవుచుండెను బావులు గాని, నీటిగుంటలుగాని, తటాకములుగాని లేక భూమి బీటలు వారియుండెను. తరుగుల్మాదులైనను కాన్పించుటలేదు. నిర్మానుష్యమై నిర్జీవస్థానమై నిర్మలోదకహీనమై నిశ్శబ్దముగనున్న నాప్రదేశము నేమని వర్ణింపనగును? మధ్యాహ్నమగుచుండ మన వైమానికులు విమానము నొకలోయలోనికిదింపి శవమును భూస్థాపితము జేయుయత్నించిరి. ఉదజనివల్పము తెరువబడుట చే విమానము క్రిందకుదిగెను. తొట్టి భూమిని సమీపించినవెంటనే వల్పము బంధింపబడెను. జోవు ఒకచేతితో తొట్టినిపట్టుకొని రెండవచేతితో కొన్నిరాళ్ళను తొట్టిలోవైచెను. పిదప రెండుచేతులతోను సుమారు అయిదువందల పోనుల భారముగలరాళ్ళను తొట్టిలోవైచెను. పిదప ఫెర్గుసను కెనడీలుకూడ దిగిరి. వారిమువ్వురిభారమును మించినభారమును తొట్టిలో

నిడుటచే విమానము నిలబడియుండెను. ఫెర్లసను మంచిపరిశోధకు డగుటచే తొట్టనుండి దిగినవెంటనే యాతనిదృష్టి చుట్టునున్న రాళ్ళపైబడెను.

“మంచిపరిశోధన” అని డాక్టర నెను.

డాక్టరట్లు పరిశోధనచేయుచుండ కెనడీ జోవులు తొట్టికి సమీపమున నొక గోలినిత్రొవ్వి శవమును ఆగోలియందుంచి మట్టిని గప్పిరి. ఆఫ్రికనులు ఫ్రెంచిమతగురువును బాధించి చంపిరను కోపోద్రేకమును వహించెనో యన సూర్యుడు వేడికిరణములచే ఆఫ్రికాదేశమును దహించుచుండెను.

ఫెర్లసను అలోచనానిమగ్నుడగుటచే తనన్నేహితులెన్ని కేకలువైచినను వినిపించుకొనకుండుటయేగాక ఎండవేడిమిని గూడ లక్ష్యపెట్టలేదు.

“అయ్యా! మీ యాలోచనయేమి?” అని కెనడీప్రశ్నించెను.

“ఇచ్చట ఒకవింతవస్తువు కాన్పించుచున్నది. మన మతబోధకు డెచ్చట శయనించుచున్నాడో తెలియునా?”

“తెలియదుగాని యేమివింత?”

“బ్రతికియున్నన్ని దినములు కుచేలుడై కాలముగడపిన మహనీయుడు మరణించినవెంటనే కుబేరునితో సమానుడై వెలయుచున్నాడు.”

“ఏమిది! ఈప్రదేశము నవనిధులకు జన్మస్థానమా?”

లేక యీపర్వతకంధరము స్వర్ణఖనియా?" అని కేనడీజోవు లొక్కసారి పలికిరి.

“ఆ నెరియలలో చూడుదు. మీ కే తెలియగలదు. క్రింది వరన రాళ్ళన్నియు పదహారువన్నె బంగారపు కణికలై చెలువొందుచున్నవి.”

కేనడీజోవులు వంగిచూచిరి, జోవుసంతసము మేరమీ రుచుండెను.

“జోవు! తొందరవలదు. మన మీబంగారమును కొని పోవుటకై రాలేదు.”

“ఏందువలన?”

“మనవిమాన మెట్లుమోయగలదు? ఇందుచే నీవిత ను మీతో చెప్పకూడదనియే తలంచితిని.”

“అంతటిభాగ్యమును వీడుటెట్లు? మన మదృష్టవంతులము. బీదరికము పంచబంగళమై పారిపోవును.”

“జాగ్రత్త. నిన్ను ధనపిశాచ మావహించుచున్నది. మన మతగురువుజీవితమువలన త్యాగము నణుమాత్రమైన నేర్చుకొనలేదా?”

“మీరుచెప్పినది హస్తవమేగాని సిరిరా మోకా లడ్డు వారుగలరా? ఇచ్చటగూడ త్యాగమా! కొన్నిలక్షల విలువ గల బంగారపుముక్కలను మాత్రమే తిసికొందము.”

“మనకు లాభమేమి? మనము ధనముకొరకురాలేదు” అని కేనడీ నవ్వుచు పలికెను.

“లక్షలకొలది విలువగల బంగారుతునుకలు జేబులలో నిముడునా!” అని డాక్టరు పరిహసించెను.

“సిరత్వభారమువల్ల యిసుకసంచులకు బదులు బంగారమును కొనిపోవుదము.”

“అందుకు నేను సమ్మతించెదను గాని సిరత్వభారమును పారవేయునప్పుడుమాత్రము నీవభ్యంతరము పెట్టకూడదు.”

“కొన్నిలక్షలపానుల బంగారమును పారవేయుటయే!”

“అవును. ఇది భూదేవిధనాగారము. ఇచ్చట వేలకొలది సంవత్సరములనుండి బంగారము కూడియున్నది. అయిదు ఖండములను భాగ్యవంతులకు జేయునంతటి బంగారముగలదు. కాసి మనకు నిరుపయోగము.”

“ఇంతబంగారము నిరుపయోగముగ నున్నదే!”

“అందుచే నీకొక్కమాటచెప్పెదను వినుము.”

“నేను వినజాలను! ఈ బంగారమును విడిచినచో ప్రాణములుపోవును.”

“కాదు వినుము. ఈ గనియున్న తావును పటమందు చక్కగా నిరూపించి వ్రాసెదను. ఇంగ్లాండువెళ్ళినప్పుడు యీసంగతి వెల్లడిచేసినయెడల అందరును భాగ్యవంతులయ్యెదరు.”

“సరే! మీరుచెప్పినది మంచిదే. నేను ఆశపడను. తొట్టినిమాత్రము యీబంగారముతో నింపెదను. ప్రయాణాంతమున నెంత మిగులునో అంతయు మనదే.”

తొట్టిని వేయిపొనల భారముగల రాళ్ళతో జోవు నింపెను. వారున్నచోట ధ్రువరేఖయందలి 22వ కళలోని 23 వ వికళయందు నెలకొనియుండెను. ఫ్రెంచిమతబోధకుని గోరీవైపు కడసారి చూచి ఫెర్గుసను విమానము నధిరోపించెను. కెనడీ జోవులు తొట్టిలోనికేగిరి.

“సర్వము దేవునికి విదితమే.” అని డాక్టరు పలికి తిరిగి ఆలోచనా నిమగ్నుడాయెను. నీరు తక్కువగా నుండుటచే నీరు దొరకినచోట దిగి నీటిని నింపుకొన నెంచెను. వారివద్ద త్రాగుటకై న సరివకు నీరము లేదు. కొల్పోయిన నీటిపీపాయుండినచో వారి కీనీటియెద్దడి లేకుండెడిది. కెనడీ జోవుల దృష్టి స్వర్ణశిలలపైనుంతు ఫెర్గుసను మరప్రొయ్యని వెలిగించెను. ఉదజని వ్యాకోచింపబడినను విమానము లేవనందున జోవు ఆత్రమతో ఫెర్గుసను వైపు జూచెను.

“జోవు!” అని డాక్టర నెను. జోవు చూట్లాడలేదు.

“జోవు! వినబడుచున్నదా?”

జోవు వినినటుల తలయూచినను, చేయునది తెలియనటుల నటించెను.

“కొన్ని రాళ్ళను పారవేయవా?”

“మీరు సమ్మతించియుంటిరే!”

“స్థిరత్వభారమునకు సరియగు భారము నిడుటకు మాత్రమే సమ్మతించియుంటిని”

“కాని.....”

“ఈయడారియం దుండవలె ననియా నీతలంపు?”

జోవు కెనడీవైపు జూచెను. కెనడీ నిరాశదీపించు ముఖమున కసబర చెను.

“జోవు! ఏను చేయదలంచితివి?”

“మీ మరప్రొయ్యి పనిచేయదా?”

“మరప్రొయ్యి పనిచేసినను స్థిరత్వభార మమితముగ నున్నందున విమాన మెగురజాలదు.”

జోవు శిరఃకంపనశేయుచు చిన్నరాతినెత్తి దానిభారమును జూచి తేగించి పారవేసెను. దాని భారము రెండు మూడు పౌనుల కన్న నెక్కువ లేనందున విజయలక్ష్మికి తృప్తి గలుగలేదు.

“విమాన మెగురుటలేదా?”

“లేదు. ఇంకను కొన్ని రాళ్ళను పారవేయుము.”

కెనడీన వ్యసనము. జోవు పదిపౌనులరాతి నెత్తి పారవేసెను. విమానము కదలనందున జోవుముఖవర్చస్సు మారెను.

“నీవు నేను కెనడీయు జేరి 400 పౌనుల భారముందుము. అంతభారమును పారవేయుము.”

“నాలుగువందల పౌనులేనా?”

“మనలను పైకి గొనిపోవుట కంతకన్న నెక్కువ పారవేయవలెను. కనుక పారవేయుటకు విచారింపకుము.”

జోవు విచారముతో నొక్కొక్కరాలిని పారవేసియాగుచుండెను.

“మనము ఎగురుచున్నాము.”

“లేదు.”

“ఇదిగో కదలుచున్నది.”

“ఇంకను పారవేయుము.”

విసిగి తుదకు పెద్దరాలిని పారవేసెను. విమానము నూరడుగులు పైకేగెను. చుట్టునున్న పర్వతములు తొట్టిక్రింద కనబడుచుండెను.

“జోవు! నీకు చాల బంగారము మిగిలినది. జాగ్రత్తగ తొనిపోయినచో నీ జీవితకాలమంతయును నీవు భోగభాగ్యములతో తులదూగగలవు.” అని కెనడీ యనెను.

“కాంచితీవా నీవు! కాంతామోహబంధముల గట్టువడని వారలుగూడ నీకలికాలమున కాంచనాశాపాశజాలముల నవలీల గట్టువడుచున్నవారలు. బౌరా! ఏమి యీ కనకమహిమ!” అని డాక్టరు కెనడీతో పలికెను.

విమానము పశ్చిమదిశగా తొంబది మైళ్లదూర మేగి జాంజిబారు నుండి 1400 మైళ్లదూరములో నుండెను.

ఇరువదిమూడవ అధ్యాయము.

విమాన మొక తరువునకు లంగరు వేయబడియుండ రాత్రికాలము గడచెను. వైమానికులు వంతుల ప్రకారము మేలుకొనియుండిరి. కడచినదినమున జరిగిన విచారకరమగు సంగతి వారి మానసముల నింకను కలతవెట్టుచుండెను. నూర్యుడు తన కొలువుకూటమున కేతెంచి తన కిరణములచే నుదజని నుష్ణీకరించి నందున విమానోత్పతనశక్తి హెచ్చి వాయువ్యమూలగా వీచు వాయువుచే గొనిపోబడుచుండెను.

“ఈవేగము చాలదు. మన ప్రయాణములో సర్థ భాగము పదిరోజులలో జేసితిమి. ఈవేగమున మిగిలిన అర్థభాగమును ముగించుటకు కొన్ని నెలలుపట్టును. మనవద్దనున్న నీరము కూడ తగ్గుచున్నది.” అని డాక్టర నెను.

“నీరు దొరకవచ్చును. ఇంత గొప్పదేశమందు నీటికి కరువురాదు. నదిగాని, సెలయేరుగాని, కొలనుగాని మనకు కనబడ వచ్చును.” అని కెనడీ హెచ్చరించెను.

“దొరకవచ్చును.”

“జోవు ! స్వర్ణభారమేకదా మన విమానమును నెమ్మదిగ పోనిచ్చుటకు కారణము?” అని జోవును కెనడీ పరిహసించెను.

జోవు దీనవదనుడై కెనడీవైపు జూచెను.

సహారాయెడారియు నచటి ప్రయాణీకులు పడు కష్ట

సుఖములును తెలిసినవాడగుటచే ఖేర్దునను యోజనా నిమగ్నుడయ్యెను. తోపు ముందురాబోవు స్వర్ణశీలల విలీనము గురించి యోజించుచుండెను. విమానము జనినకొలది జలచిహ్నము లంతరించుచుండెను. రాబోవునది సహారాయెడారి. గ్రామములు గాని, తరుగుల్మాదులు గాని కానబడకుండుటచే నీరు దొరకదని ఖేర్దునను భయపడ సాగెను. నీటికొరకు వెనుకకు జనుట కష్టము. అట్టి సమయమున తుపాను తారస్థి నను మంచిదే. తుపాన సాయముచే విమానము యెడారి స్వర్ణలో దాటగలదు. ఆదినమన విమానము ముప్పదిమైళ్ళ దూరమైనను జనలేదు. తొట్టిలో మూడుగేలనుల నీరకలదు. అందులో ఒకగేలను దాహము నుపశమింపజేయుటకును, మిగిలిన రెండు గేలనులనీరును మరప్రోయ్యికొరకును నుద్దేశింపబడెను. రెండుగేలనుల నీటినుండి 480 ఘనఅడుగుల ఉదజని వెలువడి మరప్రోయ్యికొరకు గంటకు 9 ఘన అడుగుల ఉదజని వ్యయపడును గనుక రెండు గేలనుల నీరు విమానమును 54 గంటల కాలము నడిపించును.

“రాత్రికాలము నీరు కనబడుట కష్టము గనుక రాత్రి ప్రయాణము మాని మూడున్నర రోజులు తిరిగి నీటిని కనుగొనవలెను. మనకు త్రాగుట కొక గేలను నీరు మాత్రము గలదు.” అని డాక్టర నెను.

“మీ యిష్టప్రకారమే నడిచెదము.” అని కెనడీ పలికెను.

సాయంకాల భోజనసమయమున నీటిని కొలిచి తాగిరి. దాహమును పుట్టించునుగాన బ్రాందిని వారు ముట్టరైరి. ఆరాత్రీ విమానము సముద్రమునకు 800 అడుగుల యెత్తున నున్న పీటభూమిపై నిలబడెను. ఆఫ్రికా దేశముమధ్య గొప్ప జలభాగము కలదని వచించుశాస్త్రజ్ఞుల మాటలు ఘెర్డునను నకు స్ఫురించెను. కాని యాప్రదేశమున కేగుటెట్లు?

తూర్పుదిక్కున తెలతెలవారుచుండెను. సూర్యకిరణములు తమ శత్రువులైన చీకటులను సంహరించి తమ యాధిక్యతను నెలకొలుపుచు చుట్టునున్న పర్వతములను యెడారిని ఉష్ణీకరించుచుండెను. యంత్రములను స్థాపించుటకు పునాది యం దిమిడ్చిన మరమేకులవలె విమానము చలనవిహీనమై నిలబడెను. ఆ వాతావరణమును దాటి మరికొంత యెత్తయిన ప్రదేశమునకు బోయిన బాగుగానుండును కాని నీరు చాలదు. అందుచే విమానము భూమికి నూరడుగుల యెత్తునకు కొనిపో బడుటచే నన్నని వాయుప్రవాహము విమానమును పశ్చిమ దిశగా కొనిపోవుచుండెను. మధ్యాహ్నము రెండు ఝాములకు విమానము పండ్రిండుమైళ్ళ దూర మేగెను.

“ఇంతకన్న నెక్కువ వేగమున బోజాలము. ప్రకృతి బద్ధులమే మనము సంచరింపవలయునేగాని యీమెను బంధించి

దానురాలనుగా జేయుటకు మనకింక సామార్థ్యముజాలదు. ” అని డాక్టరు పలికెను.

“ ఈసమయమున తేడ్లున్నచో మన కుపకరించెడివి. ”

“ మర తెడ్లను తీర్చుటకు ఆవిరియంత్ర ముపయోగించి నను మనపని యీవిధముగ నుండెడిదే. ఓడలకు మగ తెడ్లను కను గొనుటకు యేడుశతాబ్దములు పట్టెను. విమానములకు మార్పులు రాబోవుకాలము ముందున్నది. ”

“ ఈవేడి దారుణముగ నున్నదే? ” అని జోవు జేబు రుమాలుతో ముఖమును తుడుచుకొనెను.

“ నీరున్నచో ఉదజనిని ఉష్ణీకరించుట కీవేడియి చాలును. అనీగోల ఘోరకృత్యముచే మన నీటిపీపాను గోల్పోతిమి. ”

“ గతజలసేతుబంధనమేల? ”

“ అవును. ఆ నీరున్నచో వక్షమురోజులు నీటిబాధ లేక యుండెడిది. రెండువారములలో నీ యెడారిని దాటెడి వారము. ”

“మనము పూనిన ప్రయాణములో సగభాగమైన ముగిసినదా? ” అని జోవుప్రశ్నించెను.

“ దూరమును జూచినచో ముగిసినది. కాని రోజుల ననుసరించికాదు. వాయువు మనలను మోసపుచ్చుచున్నది. ”

“ తొందరపడకుడు. నీరు దొరకును. ”

వర్షతములును స్వర్ణశిలలును దృష్టికి గోచరించుటలేదు

ప్రకృతి మారుచుండెను. ఇసుకయందు జనించు మొలకలు తప్ప వేరేమియును కాన్పించుటలేదు. ఏవైనా నజూచిన నిసుక యెడారియే.

“ నీతో సుడివిన ఆఫ్రికాదేశమిది. ” అని డాక్టరు జోవు తో ననెను.

“ అవును. ఇది ప్రకృతిసిద్ధము. ఎండయును, ఇసుకయును కలిసియే యుండును. ఇంతవరకు అడవులను, పచ్చికబయళ్ళను జూచితిమి. అందుచే నీ యెడారినిజూచు టొకవింత. ఆఫ్రికా ఖండమున జూడదగిన దిదియే. ” అని జో వనెను.

సాయంకాలమునకు విమానము యిరువదిమైళ్లదూర మేగెను. సూర్యుడు పడమటియెడారియందు గ్రుంకుచుండుటచే చీకటులు గ్రమ్ముచుండినను వేడిమితగ్గలేదు. దినములు గడచు చుండినను ప్రాతఃకాల, మధ్యాహ్నకాల, సాయంకాలములకు శీతోష్ణస్థితియందు వ్యత్యాసములేదు. ఫెర్గుసను దూరదర్శనిచే దిబ్బండలమును పరీక్షించెను. ఇసుకయెడారియే కాన్పించెను.

ఫెర్గుసను పైకి ధైర్యముగ గనబడినను ఆకలిదప్పికలకు లోనయి తనతోగూడ తనన్నేహితు లిద్దరును చనిపోవుదురని లోలోన విచారించుచుండెను. ఏమానవుడును చేయలేనికార్య మును తాను చేయుచుండుట మంచిదా? అసాధ్యమును సాధింప శక్యమా? అట్టినమయమున వెనుకకు మరలుట మంచిదా? తలవాతావరణ ప్రదేశములులేవా? రాబోవుదేశము క్రొత్త

దేశము. ఈ సంగతులను తనచెలికాండ్రకు తెలియబరచి వారి యభిప్రాయమును ఛేద్యునను కనుగొన యత్నించెను.

“ నాయజమానుని యాజ్ఞను నెరవేర్చుటయే నావిధి. వారికష్టములను ముందుగా నే ననుభవించెదను. ” అని జోవు పలికెను.

“ కెనడీ, నీవు ? ”

“ ప్రయాణపు కష్టనుభములు నాకు కొంతవిగావు. ఆపదలకు లక్ష్యపెట్టను. నాశరీరము నీయధీనమందున్నది. నీవు పూనిసకార్యమును నెరవేర్చుటయే నామనోనిశ్చయము. ఔను కను మరలుట కష్టము. మాయందు నమ్మకముంచి ముందంజ వేయవచ్చును. ” అని కెనడీ నుడివెను.

స్నేహితులారా! మీయుత్సాహవాక్యములు నన్ను పురిగొల్పుచున్నవి. మీస్వభావము నాకు తెలిసినను మీమాటలను వినగోరి నే నిట్లు ప్రశ్నించితిని. ” అని డాక్టర నెను.

మువ్వరును కరస్పర్శనము గావించుకొనిరి.

“ నేను చెప్పినది వినుడు. గినియాగల్ఫుఇచ్చటికి సుమారు మూడువందల మైళ్ళదూర మందున్నది. ఈయెడారిని దాటిఁ గాని చానిని సమీపింపజాలము. అవైపునకే చనుటకుయత్నించుదము. ఈలోన నేదైన యెడారిలంక (Oasis) దొరకగలదు అచ్చట నీటిని నింపుకొనవచ్చును. అటువంటి ద్వీపమును చేరుటకు నాయువుకొరకు యత్నించుదము. ”

“ ఓర్పుతో వాయుతరంగముకొరకు నిరీక్షించుటయే మంచిది. ” అని కెనడీ పలికెను.

పగటిపూట దేశమును వెదకినను చెరువుగాని బావి గాని కాన్పించలేదు. సూర్యకిరణముల వేడిమి మిక్కుటముగ నుండెను. నూటముప్పదియైదు ఘనఅడుగుల ఉదజని వ్యయ పడినను విమానము పడునైదుమైళ్ళ దూరమైనను జనలేదు. రెండుపైంటుల నీరు దాహమునకై వ్యయపడెను. ఆరాత్రి డాక్టరు నిదురింపలేదు.

ఇరువది నాల్గవ అధ్యాయము

మరునాడు నిర్మలాకాశమున విమానమైదుపందల అడుగులయెత్తున నున్నను చలించుటలేదు.

“ మనము యెడారిమధ్య నున్నాము. ప్రకృతిమహిమ నేమని కొనియాడనగును! సమాక్షరేఖయందు సూర్యరశ్మి సమముగనున్నను ఒకచోట ఫలవంత ప్రదేశమును, వేరొకచోట నిస్సారమగు యెడారియు నుండుట సృష్టివైచిత్ర్యము గదా! ” అని డాక్టరునెను.

“ ఎందుచే నిట్లుండవలయును ? ” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“ మన మీ నమయమున వేదాంతగోష్ఠిని నల్పుట మంచిది.”

“ అవును. అందు కిది మంచితరుణమే ! ”

“ తూర్పుదిక్కున మేఘము కాన్పించుచున్నది. ” అని జో వనెను.

“ జోవునుడివినది వాస్తవమే ! ” అని డాక్ట రనెను.

“ మేఘములు కనబడుచున్నవా ? అయినచో మనకష్టములు గట్టెక్కినవి. ” అని కెనడీ పలికెను.

“ మేఘమే ! ముమ్మాటికిని మేఘమే ! ” అని జోవు కేకలు వేసెను.

దిక్చక్రముపైకి మేఘము లేచుచున్నటుల దూరదర్శిని సాయముచే కానబడెను. కాని ప్రాతఃకాలమున ఎనిమిదిగంటలకు కనబడిన మేఘాకృతిపదునొకండుగంటలైనను మారలేదు.

“ ఈమేఘమొక్కటియే కాన్పించుచున్నది. ఇది మనకుపకరించదు. ” అని డాక్టరనెను.

“ అవును వాయుతరంగముగాని వర్షముగాని వచ్చునటులలేదు. ” అని కెనడీ పలికెను.

“ మేఘము మనవద్దకు వచ్చుటలేదు. మనమే మేఘమువద్ద కేగినవో ? ”

“ అందుచే మనకు ప్రయోజనమేమి ? ఉదజనిని వృథా వ్యయపరచుటయే ! అయినను మనము మేఘమువద్ద కేగినయెడల యేమార్పెనను కలుగగూడదా ! ”

అని డాక్టరు మరప్రోయ్యచే నుదజనిని ఉష్ణీకరించెను. అందుచే విమానము 1500 అడుగులయెత్తుననున్న మేఘములో జొరబడినను విమానపువేగము హెచ్చలేదు. అదివరకు గంటకు పదియడుగుల దూరమేగుచున్న విమానము గంటకు పదిన్నర యడుగు లేగుచుండెను. తొందరపడి నీటిని ఖర్చుపెట్టినందుకు ఖర్చునను విచారించెను.

“ కెనడీ, డాక్టరుగారు, ఇది వింతగనున్నది.” అని జోవు కేక వేసెను

“ ఏమి వింత ? ”

“ ఇచ్చటనున్నది మన మొక్కరమేగాదు. మనకీర్తిని పంచుకొనుటకై యితరులు కూడ వచ్చుచున్నారు. ”

“ వీనికి మతి చలించినదా లేక వడగొట్టినదా ? ” అని కెనడీ యనెను.

జోవు నిశ్చేష్టుడై నిలబడెను.

“ నామాట నిజమగునో కాదో మీరే యిటువైపు చూడుడు ! ”

“ జోవు నుడివినది వాస్తవమే. శాముయలుగారు! యిటుచూడుడు ! ”

“ ఓహూ యిదియా! సరి.” అని డాక్టర నెను.

“ ఇంకొక విమానమును అందులో మనవలె ముగ్గురు ప్రయాణీకులును. ”

“ మంచిది. దానికి సైగలు జేయుదము. బావుటా

నెత్తుము. మన దేశమును తెలియవరచుము. ” అని డాక్టరు నుడివెను.

రెండవవిమానములోని వారల కౌతలంపే గలిగి వీరి జండానుబోలిన జండానే యెత్తిరి. వీరు చేయు సైగలనే వారు కూడ జేయుచుండిరి. వీరు వారిని జూచిన వారు వీరినిజూచు చుండిరి. ”

“ వారి యభిప్రాయ మేమి? ” అని వేటకా డడిగెను.

“ వారు వానరులు. మనము నవ్వివ వాడుకూడ నర్పు చున్నారు. ” అని జోవు పలికెను.

“ దానిసత్యమిది. దానిలోనున్నవారము మనమే. ఆవి మానము మనవిమానమే. ” అని డాక్టరు నవ్వెను.

“ మీరుచెప్పనది సందర్భముగా లేదు. ” అని జో వనెను.

“ తొట్టిఅంచుమీద కెక్కి నీచేతిని ఆడించుము. నీకే తెలియగలదు. ” జోవట్లానరింప రెండవవిమానములోనివాడు కూడ నట్లే చేసెను.

“ దీనినే ఎండమావు లందురు. వాయుతారతమ్య గరిమ తగ్గుటచే వాయువే అద్దమువలె ప్రతిబింబించుచుండెను. ” అని డాక్టరు నుడివెను.

“ ఎంతవంతగ నున్నది! ” అని జోవు తనకు తానే వెక్కిరించుకొనెను.

“కన్నుల పండువుగ నున్నదే! విమాన మొంత చక్కగా కాన్పించుచున్నది.” అని కెనడీ పలికెను.

“కొంత సేపటికి ప్రతిబింబ మదృశ్యమై మేఘములు విమానమును వీడి పైకేగెను. ఒకగంటలో మేఘము లదృశ్యమై గాలి వేగము క్షీణించెను. వైమానికులు విచారసాగరమందు మునిగియుండ దాహము హెచ్చుచుండెను. సాయంకాలమునకు జోవు రెండు లొబ్బరిచెట్లను జూచెను.

“చెట్లున్న చో నీరు దొరకును.” అని డాక్టరు జోవు నుడివినదానిని దూరదర్శినిచే నిర్ధారణజేసెను.

“అట్టేనచో నీటిని కొంచెము త్రాగవచ్చునా? దాహము మిక్కుటముగ నున్నది.” అని జో వడిగెను.

డాక్ట రనుజ్ఞనీయకమునుపే పైంటునీరు నాతడు త్రాగెను. మిగిలిన నీరు మూడున్నర పైంటులుమాత్రమే.

“ఇప్పుడు నాప్రాణము కునుటబడినది. బ్రాంది మొదలగు నేపానీయము నిట్టి సుఖము నీయజాలదు.”

“అకలి రుచి యెరుగదు. నిద్ర సౌఖ్యమెరుగదు.” అని డాక్ట రనెను.

“ఇంకొక గ్లాసునీటిని త్రాగియుందును గాని తిరిగికావలసినయెడల నీయ రని యూరకొంటిని.”

సాయంకాల మారుగంటలకు విమానము చెట్లపై నెగు

రుచుండెను. సగమువరకు ఎండియున్న కొబ్బరి చెట్లుమాత్రము
రెండు కనబడెను. ఆ చెట్లయొద్ద పాదుబావి యొందు కాననయ్యె.
అచ్చటి రాళ్ళు ప్రకృతిచే మార్పుజెంది పిండియగుచుండెను.
బావిచుట్టును కనుమేరవరకు నెముకల గుట్టలు కానబడెను.
అచ్చటికి ఒంటెలదండొకటి వచ్చి దాహముచే చనిపోయెను.
వైమానికులు భయభ్రాంతులైరి.

“ మనము దిగవలదు. ఈ భయంకరప్రదేశమును
చూడజాలము. ఇచ్చట త్రొగుట కొక్క నీటిచుక్కయైన
దొరకదు. ” అని వేటకా డనెను.

“ అట్లు కాదు. దిగి చూడవలెను. మనమీరాత్రియి
చ్చటనే గడవవలెను. ”

విమానము భూమిని సమీపించెను. కేనడీ జోవులు
తమ భారమువకు సరియగు భారమును తొట్టిలో నుంచిరి. బా
వివద్దకు పరుగిడి బావిలో దిగిచూచిరిగాని నీటి లేడియైన కాన్పిం
చలేదు. నిరాశతో నేతెంచు వారిద్దరి ముఖవర్చస్సును ఫెర్గుసను
చూచెను. జోవు నిరాశచే జనించిన కోపముచే తోలుసీసాను
పారవైచెను. సాయంకాల భోజనము ముగిసెను.

ఇరువదియైదవ అధ్యాయము.

గతదినమున విమానము వదిమైశ్వరమార మేగెను. 162
ఘనయదుగుల ఉదయి వ్యయపడెను. శనివారము ప్రాతః కాల
ముననే బయలుదేరుటకు వైమానికులు సిద్ధపడిరి.

“ మరప్రొయ్యి ఆరుగంటలకాలముమాత్రము పనిచే
యును. ఆలోన మనకు బావిగాని సెలయేరుగాని దొరకనిచో
మనగతి యేమగునో తెలియదు.” అని డాక్టర నెను.

“ ఉదయమున నన్ననిగాలి వీచుచుండెను. అద్దిపైకేగి
యుండును. ” అని నిరాశజెందిన పెద్దసనుతో జోవు పలికెను.

వాయుతరంగములేని సముద్రమందలి యోడభాతి విజ
యలక్ష్మి యాయెడారి సంద్రమున వాయుతరంగము దొరకక
నిలబడియుండెను. ఉష్ణమాపకము 113 అంశల వేడిని తెలియ
జేయుచుండెను. కెనడీజోవులు నిదురింప ప్రయత్నించినను
నిద్రాదేవత వారిని జేరదయ్యె. ఆలోచనానిమగ్నమైన మానస
మునకు బాహ్యపాపచారములచే శాంతికలుగదు. దాహబాధ
హెచ్చుచుండెను. బ్రాండ్లి వారిదాహబాధను వృద్ధిజేయుచున్న
దేగాని తగ్గించుటలేదు. మిగిలిన రెండుపైంటుల వేడినీరు ఆ
యెడారియందు చాలునా?

“ విమానమును మేఘములలోనికి గొనిపోవుటకు వ్య
యపరచిన రెండుగ్యాలనుల నీరున్నచో వారిని తొమ్మిదిరోజుల
వరకు కాపాడెడిది. తొమ్మిదిరోజులలో నెట్టిమార్పులు కలుగు

నో కదా!” అని ఫెర్డునను విచారించెను.

కొంతకాలము యోచించి “కడనారిప్రయత్న మొండు జేసెదను. వాయుతరంగమును వెదకుటకై మిగిలిననీటిని వ్యయ పరచెదను.” అని తనలో ననుకొనెను.

తన చెలికాండ్రు నిదురించుచుండ మరప్రయత్నము జేరిగించి ఉదజనినుష్ఠీకరించి విమానము నూర్ధ్వముఖముగా గొనిపోయెను. నూరడుగులనుండి అయిదుమైళ్ళవర కేగినను వాయుతరంగము దొరక లేదు. శేషించిన జలము వ్యయపడె ను. మరప్రయత్నము ఆరిపోయెను. విన్నుద్వ్యుమాళ పనిచేయుట లేదు. ఉదజని వేడిమి తగ్గుటచే విమానము బయలుదేరినచోటున కే దిగెను. విమానమున్నచోటు ధ్రువరేఖలోని 19 వ కళయందలి 35 వ వికళలోను, అక్షరేఖలోని 6 వ కళయందలి 1 వ వికళలోను నెలకొనియుండెను. అచ్చటి చాడునరన్ను అయిదువందలమైళ్ళదూరమందున్నది. తొట్టి భూమిని తాకుట చే కనడిజోవులు లేచిరి.

“ విమానము జనుటలేదా?”

“ లేదు. విమానము కదలుటలేదు.” అని డాక్టర నెను.

బిస్కట్లు పెమ్మికనుమాత్రమే సాయంకాలపుభోజన మనందువయోగపడెను. గుక్కెడు వేడినీరమును త్రాగి వారు భోజనమును ముగించిరి. రాత్రికాలమున విమానసంరక్షణకై మేల్కొనవలసిన యగత్యము లేకున్నను వైమాని

కులకు నిమరరాలేదు. మరుచటిదినమున కర్తవ్యమునీరము మాత్రము మిగిలెను. ప్రాణాపాయనమయముననే అనీటినువ యోగించనెంచిరి.

“వేడిచే నాదేహము మండుచున్నది.” అని జోవ నెను.

“అది వింతగాదు. ఉష్ణమాపకమందు 140 అంశలవేడి మి కనబడుచున్నది.” అని డాక్టర నెను.

“భయపడవలదు. ఇంతవేడిమి ఎర్షమునకు హేతువు. ఆకాశ మెట్లున్నను గంటలో మార్పును జెందగలదు.” అని తిరిగి డాక్టర నెను.

“అట్టిసూచనలు లేవే!”

“భారమాపకములోని పాదరసము తగ్గుచున్నది.”

“రెక్కలుతెగిన పక్షులవలె భూమి నంటుకొనియున్న మన కిది శుభసూచకమే.”

“స్వల్పవాయుతరంగ మొందు దొరకినను చాలును. దానిసాయముచే నీరున్న ప్రదేశమున కేగ నగును. దాహమును పెనుభూతియు మనల నావేశించి యున్నది.” అని జోవు పలి కెను.

కమ్మరవుకొలిమిలోనుండి వెలువడు వేడిగాలివలె నున్న యాయెడారిలోని వాతావరణము వైమానికుల కనహ నముగ నుండెను. రాత్రికాల మాసన్నమగుటచే కొంతదూర

ము నడచినచో మెదడునకు విశ్రాంతికలుగు నని యెంచి ఫెర్లు నను తన నహచరులను రమ్మని బలవంతపరచెను.

“నేను ఒక్కడుగై న నిడబాలను.” అని కెనడీ పలికెను.

“నేను నిద్రించెదను” అని జో వనెను.

“మనము విచారముతో నిదురించుట మంచిది గాదు.”

అని ఫెర్లునను చెప్పినను వారు విన్నరైరి.

అందుచే ఫెర్లునను ఒంటరిగ బయలుదేరెను. ఆయిను కమెడారియండు నక్షత్రకాంతిచే చాలదూరము జనినందున ఫెర్లుననునకు తలతిరిగి కండ్లు చీకట్లు గ్రమ్మెను. తిరిగి విమానము జేర లేక కేకలు వేసి యచటనే పరుండెను. రాత్రి రెండుఝాము లకు కండ్లువిప్పిచూడ ఫెర్లునను జోవుచేతులలో నుండెను. తన యజమానుడు తిరిగిరానందున జోవు ఫెర్లునను చనిన మార్గము నజని నిదురించు యజమానునితల తనతోడపై నిడి కూర్చుని యుండెను.

“మీ దేహమందున్న రుగ్మత యేమి ? ”

“ నీరసము. ”

“నామీద ఆనుకొనుడు. విమానమును జేరుదము. ”

వారిద్ద రట్లు విమానాభిముఖులై చనుచుండ జోవు,

“ ఇంతదూరము మీరొంటరిగ పచ్చట న్యాయమా ?

ప్రాణముపోయిన దిక్కెవ్వరు? మన మిట్లెన్నాళ్ళుండవలయును?

రెండు మూడురోజులలో వాయుతరంగము దొరకనిచో మన

ము మరణించుట నిజము " అని పలికెను.

డాక్టరు జవాబీయలేదు.

" మనలో నొకరు నీటిని వెదకవలయును. ఆపనిని నేను చేయుదును. "

" నీ వేమి చేయుచువు ? "

" నేను కొంతభోజనసామగ్రిని గైకొని కాలినడకను బోయెదను. కొన్నిరోజులలో పచ్చికబయలు కనబడును. ఈలోన మీకు గాలిదొరకినచో నాకొరకై నిరీక్షింపవలదు. నేను యే గ్రామమైన జేరి జీవించెదను. నాకు కొన్ని అరబ్బీమాటలను వ్రాసియుండు. నీలున్నచో నీరమును కొనివచ్చి మీకు సాయముజేయుదును. లేనిచో నాయాశను వీడుడు. "

" నీతలంపువలన కించిత్ప్రయోజనమైన లేదు. నీవు మమ్ములను వీడగూడదు. "

" వ్యర్థముగ నిచ్చుట కూర్చొనిన లాభ మేమి ? "

" వద్దు. సహాయము త్వరలో దొరకును. కొంచెమొక మిశ్రో నుండవలెను. "

" సరే. మీకు ఒకరోజు గడువొసగెదను. నేడు ఆదివారము. కాదు. రాత్రి ఒంటిగంటయగుటచే సోమవార మనిన మంచిది. మంగళవారమునాడైన మనకు సహాయము దొరకనిచో నేను మమ్ములను నీడుట నిశ్చయము. "

వారిద్దరు విమానమును జేరిరి. ఫెర్దునను శయనించి యున్నకెనడీయొద్ద కూర్చొనెను.

ఇరువదియారవ అధ్యాయము

తెల్లచారినపిదప భారమావకమును జూడ పాదరసము తగ్గలేదు. వేడిమి తగ్గలేదు. వాతావరణము నిర్మలమైయుండెను.

“ మనకు విముక్తిలేదా ? ” అని డాక్టరనెను.

విచారముతోనున్న జోవునకు దాహము పెండగు చుండెను. నోటియందును పెదవులందును తడిలేదు. శేషించిన నీరమును వ్యయపరచుటకు భయపడుచుండిరి. కెనడీ పిచ్చివాని వలె తిరిగివరుండెను. జోవునకు మతిచలింప యిసుక యెడారియే మంచినీటిసహద్రమని త్రాగయత్నింప నిసుక లేమివులు పెదవుల కంటుకొనుట చే,

“ ఛీ, యిది ఉప్పనీరు. ” అని అనుకొనెను.

కెనడీ ఫెర్గుసనులు శయనించుచుండ జోవు నీటిసీసావద్ద కేగి కొంచెము నీటిని త్రాగి మిగిలిననీటిని కెనడీ కొనిగెను.

కెనడీ మిగిలిననీటిని త్రాగి నిదురించెను. అనా డందరును నిదురించిరి.

మంగళవారమునా ఉదయమున జోవు లేచుటకు శక్తి లేక లేవజాలకపోయెను. ఫెర్గుసను కూర్చొని యేవేవుననో చూచుచుండెను. కెనడీ తల నటునిటు తిప్పి తుపాకినిగె కొని తననోటికి గురిచూచుకొనుచుండెను.

“ అయ్యో, కెనడీ ! ” అని జోవు కేక వేసి కెనడీని పట్టుకొనెను.

“ దూరముగ నుండుము. లేనిచో నిన్ను కాలివేయుదును. ”

కాని జోవు కెనడీని విడువనందున వారిద్దరును పెనగులాడుచుండ మీటు కదలి శుపాకి ప్రేరినను. కాని దెబ్బయెవరికిని తగులలేదు.

“ ఆవైపున చూడుడు ! ” అని ఫెర్గుసను కేకవేసెను.

ఆకేక వినినతోడనే కెనడీజోవులు ద్వంద్వయుద్ధమును మాని ఫెర్గుసను నిరూపించిన వైపునకు జూచిరి. యెడారి నడచివచ్చుచున్నటులుండెను. ఇసుక రేణువులచే సూర్యకిరణములు కాన్పించుటలేదు. డాక్టరునకు సంతోషము కలిగెను.

“ సైమూన్ (Simoon) ” అని డాక్టరునెను.

“ సైమూనా ! ” అని కెనడీ జోవులనిరి.

“ మంచిదే. ఇది మన కనాయాసమరణ మొనగును. ”

“ భయపడవలదు. మనల నిది రక్షించును. ” అని ఫెర్గుసను స్థిరత్వభారమును పారవేయుచుండ కెనడీ జోవులుకూడ సాయమొనర్చుచుండిరి.

“ జోవు, సంశయింపక స్వర్ణశిలలను పారవేయుము

ఈసారి స్వర్ణరాశిని పారవేయుటలో జోవు వెనుకంజ వేయలేదు. భారముతగ్గుటచే విమానము పైకేగెను. ఇసుక తుపాను మెరపువలె వచ్చెను. కొంచమాలస్యమైనచో విమానము ఇసుకలో స్థాపితమై యుండెడిది. పెనుగాలిచే విమా

నము శరవేగమున జనుచుండెను. వైమానికుల శరీరములు చల్లబడ నిశ్శబ్దముగ వీక్షించుచుండిరి. సాయంకాలము మూడు గంటలకు తుపాను శాంతించెను. ఎడారిలో ససుక గుట్ట లేర్పడెను. ఆకాశము నిర్మలమైయుండ విమాన మొక యెడారిలంకపై నాగెను. ఎడారిలోని యీజలస్థానములు ప్రయాణీకులకు శరణ్య మగుచుండును.

“ నీరుకల దిచ్చోట. ” అని డాక్టరు పలికెను.

విమానపు వల్వమును తెరచుటచే నుదజని వెలువడి విమానము క్రిందకు దిగెను. స్థిరత్వభారమునకై యిసుకను తొట్టిలోనుంచి కెనడీ జోవులు క్రిందకు దిగిరి. నాలుగు గంటలలో విమానము 240 మైళ్ళదూర మేగెను.

“ తుపాకులను గొనిపోండు. ” అని డాక్టరు హెచ్చరించెను.

కెనడీ జోవులు తుపాకులను గైకొని చెట్లవైపు జనుచుండ సింహగర్జనము వినబడెను.

“ అది సింహగర్జనము. ” అని జో వనెను.

“ వేట యన నాకు విందే ! ”

“ జాగ్రత్త. మాచ్రాణములు నీమీద ఆధారపడి యున్నవి. ”

పులిమీద పుట్రవచ్చెనన్నట్లు దాహబాధచే మరణి

చుటకు సిద్ధమైయుండినవారు సింహపువార బడవలసియుండెనా !

కెనడీ భయపడక తుపాకిలో మందును దట్టించి ముందుకు నడువ కొబ్బరిచెట్లక్రింద కూర్చొనియున్న నీలశేనరములు గల ఆఫీసర్ల దేశపు సింహము వేటగానిమీదికి దుమికెను. అది యెగిరి కెనడీమీద పడుటకు ముందే దెబ్బతిని క్రిందపడి మృతినొందెను.

“అహా! ఎంత భయంకర మృగము? ” అని జోవు విస్మయ మందెను.

కెనడీ నూతివద్దకు వరుగిడి మెట్లమీదుగా నీటిలోనికి జారి మునిగెను. జోవుకూడ నల్ల చేసెను. ఇరువురును కదుపునిండ నీరమును గోలిరి.

“కెనడీ, నీటిని యెక్కువగా త్రాగవద్దు. కడుపుబ్బును.” అని జోవు పలికెను.

కెనడీ జోవుపలుకులను లక్ష్యపెట్టక త్రాగుచుండెను.

“ఫెర్లుననుగారూ!” అని జోవు కేకవేసెను.

కెనడీ జోవు కేకలు వినకయే నీటిని త్రాగుట మానెను. వారి వెంట గొనిపోయిన పీసాను నీటితో నింపి బయట కరుడెంచుచుండ వారిదారి నీడచే చీకటిక్రిమ్యును. జోవు కెనడీలు ఆగిరి.

“మన మడ్డగింపబడితిమి.”

“అట్లెన్నటికిని కాజాలదు. ఎందువలన?” అని కెనడీ ప

లుకుచుండ గర్జనము విననయ్యె.

“ఇంకొకసింహ మిది.” అని కెనడీ మందును దట్టించి
కాల్చెనుగాని సింహము తప్పించుకొనెను.

“ఇప్పుడు పోవచ్చును.”

“షడ్దు. ఆమృగము వేచియుండి మనము కనబడిన వెం
టనే మీదికి నుముకును.”

“అట్లయినచో మనము చేయున దేమి? యజమానునికి
నీరుకావలయునుగదా!”

“మృగమును మనసమీపమునకు రప్పింతము. నీతుపా
కిని నీ కిచ్చి నాతుపాకిలో మందుకూరుము.

“ఏమిచేయుదువు?”

“నీవే చూచెదవుగాక.”

కూరినతుపాకిని కెనడీ త్రొక్కి,

“జోవు, నీకోటును తీసి తుపాకికొనకు తగిలించి పైకె
త్తుము. అందుచే పైకివచ్చుచున్న రని భ్రమించి కోటుపైకి
నుముకును.”

జోవు తుపాకితో కోటును పైకెత్త సింహము కోటుపైకి
చూమికిన వెంటనే కెనడీ గురిచూచి కాల్చెను. దెబ్బతిని మెట్ల
మీదుగా నీటిలోనికి జారెను. సింహపుత్రోపుచే జోవుకూడ
నీట జారియే యుండెడివాడు. కాని కెనడీచేయూత దొరకుటచే

నాగెను. ఆసమయమున శెర్లసను ప్రత్యక్షమాయెను. జోవు నీటిసీసాను యజమానుని కొసగగా నతడు తనివీడి గోలెను. వైమానికులకును విమానమునకును దాహశాంతి జరిగెను.

ఇరువదియేడవ అధ్యాయము

భానుడు పశ్చిమాంబుధిని గ్రుంకుచుండ నచ్చటనున్న కొలది విహంగములు కలకలారావములు చేయుచుండెను. వైమానికులు సాయంకాలపుభోజనమును చెట్లనీడ నారగించిరి. బ్రాందిని కడుపార గోలిరి. ఆలంకచుట్టుపట్టులగల పొదలను చెట్లగుంపుల నన్నిటిని కెనడి పరికించెను. వన్యమృగముల బాధతొలగుటచే వైమానికులు హాయిగ నిదురించిరి. నారికష్టము లంతటితో నంతమొందెను. మరునాడు మేనెల 7వ తేది. సూర్యుడు చెట్లనందులనుండి పాంథుల వేధింప యత్నించుచుండెనుగాని చెట్లుదట్టముగ నుండుటచే సూర్యకిరణములు జొరలేకుండెను. భోజనసామగ్రికి లోటులేనందున మంచివాయు తరంగము దొరకునంతవరకు యిచ్చటనే యుండుటకు వారు సిద్ధపరచుకొనిరి.

జోవు మరప్రొయ్యిని కొనివచ్చి వంటజేసెను. నీటి నమితముగ నుపయోగించు చుండిరి.

“ఆహా! తలవని తలంపుగా కష్టములను సుఖములెట్లు

వెంటించును! దప్పికచే చనిపోవ సిద్ధపడిన మన కింత జలము దొరకినదే! ”

“ ఈనీటిని చూడ నాకు పిచ్చియెత్తుచున్నది. ” అని కెనడీ వలికెను.

“ అవును. నీవు చేయబూనిన కార్యమును జోవు వారింపనిచో మనుజుల కష్టసుఖములను గురించి పరలోకమున చక్కని ఉపన్యాస మొనగియుందువు. ” అని డాక్టర్ నెను.

“ నీవు మంచిపనిజేసితివి. ” అని కెనడీ తనచేతిని జోవునకు చూపించెను.

“ నీకు వీలు దొరకనిచ్చినచో నన్ను పేయిరెట్లు బాధ పెట్టియుందువు. ”

“ భుజింపకుండ కొన్ని దినములుండవచ్చును గాని నీరు లేకజీవింపజాలరు. ” అని ఫెర్గ్యుసను వారివాదమును మార్చెను.

“ కొన్నివేళలందు తుదబాధ కోర్వజాలక జనులు జనులనే భుజింతురు. ” అని కెనడీ నుడివెను.

ఆదినము సౌఖ్యముగ గడచెను. వైమానికులకు ధైర్య సాహసములు వృద్ధియైనవి. ఫెర్గ్యుస నాయెడారిదీప్వమును తన పొత్తమున లిఖించెను. ధ్రువరేఖలోని 15వ కళయందలి 48వ వికళయందును, అక్షాంశరేఖలోని 8వ కళయందలి 82వ వికళలోను ఆయెడారిలంక నలకొని యుండెను.

“సింహములమూట మరచితిరా?”

“లేదు. అవి యిచ్చటనుండుటచే సారవంత ప్రదేశ మిచ్చటికి సమీపమందే గలదు.” అని కెనకీ పలికెను.

“ఈమృగములు ఆహారార్థమై పెక్కుమై శేగించుచును. ఈరాత్రి మంటవేసికొని భద్రముగ నుండవలెను.”

“అవసరమైనచో నట్లే చేసెదను.”

“ఈస్థానము బాటసారులకు తెలియునా?”

“తెలిసియే యుండును. వర్తకులకిదివిశ్రాంతిస్థానము.”

“న్యాన్యాంతెగవారిచ్చట గలరా?”

“ఉన్నారు. వీరందరి కడే పేరు. వీరి నడతలు కూడ నట్లే యుండును.”

“ఘోరి మతభోధకునికై మనతో బేరమాడయగద!” అని జోవనను.

ఆరాత్రి వంతులప్రకారము వెమానికులునిదురించిరి.

మరునాడు గాలి మారలేదు. విమానము కదలక నిలబడి యుండెను. వారెన్నిరోజు లచట టుండగలరు? భోజనసామగ్రిలు వ్యయపడుచుండెను. భారమాపకములోని పాదరసము తగ్గుటచే వాతావరణమందు మార్పుకలుగునని తలంచి బయలుదేరుటకు సిద్ధపడిరి. సిగర్వభారమును తగ్గించి నీటిని పూరించుకొనవలెను.

“జోవు, నీకు నీరు కావలెనా? బంగారము కావలెనా?” అని డాక్టరడుగ జోవు బదులు చెప్పక పెద్దరాతిని పారవైచెను.

“ ఈయెడారిలంకను జేరు పాంథు లీ స్వర్ణశిలను జూచి యపరిమితానందభరితు లగుదురు. కొన్నినంపత్సరములలో యెడారిమధ్య స్వర్ణశిల దొరకిన దని చెప్పకొనుటను మనమే వినగలము. ”

“ శాస్త్రుకారు డెవరైన వచ్చి యీ శిలను జూచి యా శ్చర్యపడి ఈ లంకను పటములో వ్రాసి ప్రచురించును. ”

“ అందుకు జోవే కారకుడు. ”

జోవున కానందము హెచ్చెను. వేసిమి 149 అంశము లున్నను వైమానికులకు సోకుటలేదు. సాయంకాలము మూడుగంటలకు ఉష్ణము తగ్గి గగనభాగము మేఘావృత మగుచుండెను. రాత్రికాల మానన్నమగుచుండుటచే చీకటులు క్రమ్ముచుండెను.

“ గాలివచ్చినది లెండు. ” అని జోవు తన స్నేహితులను లేపెను.

“ తుపాను పట్టినది, తొట్టిలోని కెక్కుడు. ”

విమానము తుపానుచే లాగబడుచుండ జోవు పరుగిడి విమానము నాపెను. డాక్టరు తొట్టిలోని కేగి మరప్రాయిని వెలిగించెను. కెనడీజోవులుకూడ తొట్టిలోని కేగిరి. కొంతసీరత్వ భారమును పారవేయ విమానము రెండువందల అడుగుల యెత్తున కేగెను. తమప్రాణములను కాపాడిన యెడారిలంకపై వైమానికులు కడసారిచూచిరి.

ఇరువదియొనిమిదవ అధ్యాయము.

“మ! గిరు లేనుంగులుబోలు వార్ధు లమరుంగీజానరంబుల్బలెం
దరుపుల్ నాచునుబోలు బాపటలచందం బూనెడుకా వాహినుల్
వరసాధంబులు బిందుల ట్లమరెడుకా బ్రచ్చన్ననిమ్మస్థలం
బరయకా భూమి కనంబడు స్వగమహాయత్యంతసంక్తి ప్తమై.”

— అవిమారకము.

విమానము రయమున జనుచుండ యెడారిని చాటు
చుండుటచే వైమానికులకు సంతసమొదలెను. ఉదయము తొ
మ్మిదిగంటలకు చిన్నచిన్న మొక్కలు కాననయ్యెను. దూర
మున కొన్నివర్వతములు కాననయ్యె.

“చెట్లు కనబడుచున్నవి.” అని ఖేర్లసను నుడివెను.

ఒకగంటకాలమ లో విమానము చెట్లను సమీపించెను.

“ఇది నాగరకతగల దేశమా?” అని కెనడీ ప్రశ్నిం
చెను.

“ఇదికూడ నీగోలదేశమే. రాబోవునది అరబ్బుల
దేశము.”

“అరబ్బులదేశమైనచో ఒంటెలుండునా?” అని జో వ
డిగెను.

“ఒంటెలీదేశమున లేవు గాని ఉత్తరదేశమున గలవు.”

“అట్లయినచో మన కువకరించవు.”

“ఎందు చేత?”

“ మనకు వాయుతరంగము దొరకనిచో విమానమును ఒంటెలకు గట్టి పరుగెత్తించవచ్చును. ”

దిగువ నర స్సొండు కానబడెను. సారవంతములగు లోయలతోను ఫలవృక్షతరుగుల్మాదులతోను కూడిన పర్వతముల నరస్సును నావరించియుండెను.

“ ఈదేశము మనోహరముగ నున్నది. ” అని డాక్టర నెను.

“ ఇచ్చట మృగములు విస్తారముగ నున్నవి. ” అని జోవు పలికెను.

“ ఎంత గొప్పయేనుగులు? ఒక తుపాకిగుండును వదల గూడదా? ” అని కెనడీ అడిగెను.

“ ఈవేగమున నాగుటకష్టము. శాంతించిన తరుణము దొరకగలదు. ”

వేటగానికి మంచిదేశము. అడవియెడ్లు? వానినిమించిన పచ్చిక బయళ్ళలో మేయుచుండెను. బూడిదరంగుగల గజములు, అరణ్యములందు సంచరించు చుండెను. నీటియేనుగులు నదీప్రవాహములలో నీదులాడుచుండెను. జంతుప్రదర్శనారావమువలె నున్న ‘ఏడమావా’ దేశమందు ప్రవేశించినటుల ఘెర్గునను తనపొత్తయున లిఖించెను.

“ మనము ప్రవేశించినది క్రొత్తదేశము. ఏవరిశోధకు లీ దేశము నింతవరకును జూడలేదు. బర్బను స్పెక్టేగార్ల పరిశోధనలతో

బార్తుపరిశోధనలను జేర్చుచున్నాము.” అని డాక్టర నెను.

“ మనము దాటుచున్న దేశమును జూడ వారిద్దరు తిరిగి చూచిన దేశములచుధ్య గొప్ప దేశ మున్నటుల తోచుచున్నది.” అని కెనడీ నుడివెను.

“ఈమధ్య దేశమును కొలుచుట నులభమే. ధ్రువరేఖ యందలి ఏకశయందు ఉకెరూ సరస్సు కలదో చూడుము.”

“ అది 37 వ కళయం దున్నది. ”

“ సాయంకాలమునకు బార్తు చూచిన జోలాపట్టణ మును జూడగలము. అది ఎన్నవకళయం దున్నది? ”

“ 12 వ కళయం దున్నది. ”

“ రెంటికిని గలతేడా 25 కళలు. కళఒక్కొంటికి 60 మైళ్ళుచొప్పున లెక్కించినచో 1500 మైళ్ళదూరము గలదు. ”

“ నడచుటకు చాలదగ్గరే! ” అని జో వ నెను.

“ కాలినడకను జనుటకు కొందరు యత్నించుచున్నారు. మనలను వాయువు పళ్ళిమదిశగా కొనిపోవుచున్నది. కాని మనము ఉత్తరదిశగా జనవలెను. ”

పండ్రెండు గంటలలో విమానము నై జరుదేశపునరిహద్దు లోనికి ప్రవేశించెను. అలాంటికాపర్వతశిఖరములు కనుల కట్టెదుట గోచరించుచుండెను. ఆశిఖరములపొన్నత్యము యేడు వేల అయిదువందల అడుగులు. వా రొకనదిని సమీపించిరి.

“ ధైర్యవంతుడైన నేనానియొక డానద్దీపి జోలా పట్టణమువరకు జనను. ”

బానిసలు పొలములలో నేద్యము చేయుచుండిరి. సగ్గు చెట్లు మిక్కుటముగ గలవు. విమానము తోకచుక్కవలె కానబడుటచే బానిసలు వెరగొంది కేకలు వేయసాగిరి. సాయంకాలమునకు విమానము జోలాపట్టణమును జేరెను. జోలా పట్టణమునకు నలుబదిమైళ్ళ దూరమందు గల వృక్షములలో నొకదానికి విమానములంగరు వేయబడెను. పెనుగాలి వీచుచుండుటచే ఫెర్గుసను నిదురింపక విమానమును జూచుచుండెను. రెండుసార్లు లంగరుకాటిని కోయ యత్నించెను. మరునాడు వాయువేగము మందీభవించినను జోలాపట్టణము దాటబడెను.

కెనడీ వేటతమకముచే కొత్తమాంసము కావలె నని జోవుచే ఫెర్గుసనునకు చెప్పించెను. ఆ దేశీయులు శత్రుభావమును జూపుటచేతను తుపాకిదెబ్బలు వినబడుటచేతను కెనడీని దిగగూడదని ఫెర్గుసను వారించెను. గాలిచే విమాన మీశాన్యమూలగా గొనిపోబడుచుండెను. మిండిఫ్ పర్వతశిఖరములు మేఘములచే నావరింపబడియుండెను. సాయంకాలము మూడు గంటలకు వైమానికులు మిండిఫ్ పర్వత శిఖరములను సమీపించిరి. వాటిని దాటుటకై ఉదజనిని 180 అంశలవర కుష్టికరింప పదునారువందల పౌనుల ఉత్పతనశక్తి కలిగి విమానము ఎనిమిదివేల అడుగుల యెత్తున కేగెను. ఆయున్నతప్రదేశ

మున శైత్యము హెచ్చుగనుండుటచే వైమానికులు కంబళ్ళను గప్పకొనిరి. వాయుపీడన తగ్గుటచే విమానమునకు మఃకోత ఉత్పతనశక్తి కలిగెను.

మిండిఫ్ పర్వతమందలి అగ్నికుండములను వైమానికులు చూచిరి. ఆపర్వతపార్శ్వములు పక్షిరెట్టలతో శ్వేతవర్ణమును దాల్చి యుండెను. సాయంకాల మైదుగంటలకు పర్వతము దాటబడెను. విమానమును దించి లంగరుచే బంధించి కెనడీ దిగి కొన్ని పక్షులను వేటాడి తెచ్చెను. పక్షిమాంసమును జోవు పచనముజేయ వైమానికులు మువ్వరును భుజించి, వంతుల ప్రకారము సిదురించిరి.

ఇరువది తొమ్మిదవ అధ్యాయము.

మరుచటిదినముప్రాతః కాలమున వాయుతరంగమొందు విమానము నుత్తరదిశగా గొనిపోవుచుండెను. జాము పొద్దెక్కునమయమున విమానము మోస్ఫియా పట్టణమును జేరెను. ఆపట్టణము రెండుకొండలమధ్య నున్న ఉన్నతప్రదేశమున కట్టబడి ఒకవైపున మహారణ్యముచేతను, రెండవవైపున యూబిచేతను నాక్రమింపబడి యుండి నన్ననిబాటచే బాహ్యప్రపంచముతో జేరియుండెను. ఆసమయమున నా

దేశపురాజు పరివారముతో గుఱ్ఱముల నధిరోహించి ముందు బ్యాండువాద్యము నడువ మోస్సియాపట్టణమును ప్రవేశించుచుండెను. బాటకొరకు పరిజనులు చెట్లకొమ్మలను విరచి దారి చేయుచుండిరి. వారిని చూచుటకై ఖేర్దునను విమానమును క్రిందకు దింపెను. విమానము దిగుచుండ రాజు, పరివారము భయపడి గుఱ్ఱములను పరుగెత్తించుచుండిరి. షేకు భయపడక తనవద్దనున్న తుపాకినిండ మందును దట్టించి నిలబడి చూచుచుండెను. విమానమును నూటయేబది యడుగులవరకు గొనిపోయి ఖేర్దునను అరబ్బీభాషలో గట్టిగా మాట్లాడెను. ఆమాటలను విని షేకు గుఱ్ఱమునుండి దిగి భూమిపై సాష్టాంగ దండప్రణామం బాచరించి విమాన మచ్చోటును వీక్షవరకును తేవలేదు.

“ ఈదేశీయులు మనలను దేవతలుగ పూజింతురు. వారి మూఢవిశ్వాసమును త్రివృటు కష్టము. తన పరివారముతో నీనంగతి షేకు అతిశయోక్తిగా మాట్లాడును.” అని డాక్టరనెను.

“ నీగోలు మూఢవిశ్వాసముగలవారైనను వారిని మోసగించుట నాగరకులకు న్యాయమా? ” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“ నీవు చెప్పనది నిజమే. కాని వారికి విమాననిరా?

ము బోధపరచుట కస్తము. విమానములను దేవతలవాహనము లనియే భావించుదురు.”

“మొదట యీ దేశమున కేతెంచిన ఐరోపాదేశీయుడెవడు?” అని జోవు ప్రశ్నించెను.

“ప్రథమమున వచ్చినవాడు డెన్తాము. అతడు తిరిగిన దారినే మనముగూడ జగుచున్నాము.”

“ఈ డెన్తా మెవరు?”

“బోర్నో దేశమును జూచుటకై క్లాపర్టన్, డాక్టర్ అవు డ్మీ లనువారలతో జనెను. బొమ్మీ ప్రయాణపుబడలికచే జని పోవ డెన్తాము కొత్తదేశములను జూచెను. ఓజ లను కాశ్రు కారుడు 1856 వ సం॥న వాడై దేశములోనికి జని తిరిగి కాన్పించలేదు. వాడై దేశములో ఖైదీగానుండెనను ప్రతీతిగలదు. వానిని వెదకుటకై డిహుబ్లిగ్ అనువాడు బయలుదేరుచుండెను. వానిచర్యలు ముందుతెలియగలవు.” అని డాక్టరు నుడివెను.

మోస్సియా దృష్టిపథముననుండి యదృశ్యమై తరుగు ల్కాదులతో నిండిన మందరాదేశము సమీపించుచుండెను. పోలములన్నియును ప్రత్తినీలిపైరులచే నిండియుండెను. షారీ నది యెనుబడినాలుగు మైళ్లదూరమందున్న చామసరస్సులోనికి ప్రవహించుచుండెను.

“ఈ దేశము ఐరోపాదేశీయులకు శ్మశానవాటిక యన దగును.”

చిన్న తొట్టిపడవలు పారీనదిమీద జనుచుండెను. పడవవాండు విమానమును జూచిరి. గాలి తగ్గెను.

“గాలికొరకు తిరిగి నిరీక్షించవలెనా?” అని డాక్టర నెను.

“ఎడారియందుగల నీటిబాధలేదు.”

“ఈ దేశీయు లంతకన్న భయంకరులు.”

“ఏదియో పట్టణము కాన్పించుచున్నది.”

“దానినే కెర్నాకు అందురు. గాలి మనల నాపట్టణము మీదుగా గొనిపోవుచున్నది. మనము దానిపట్టణమును వ్రాయవగును.”

“ఆపట్టణమును సమీపించగూడదా?” అని కెనడీ యడిగెను.

“సమీపించవచ్చును.” మరప్రొంప్టు నార్ప్ విమానము పట్టణమునకు రెండువందలడుగులవరకు జనెను.

“కర్కశులైల దెబ్బలు వినబడుచున్నవి. ఏమైయుండును.”

జోవు సావధానముగ నాలకించి యాధ్వని చెట్లకు తగిలించి సేయబడుచుండిన మగ్గములదై యుండు నని స్థిరపరచెను. విశాలమగు వీధులు గలిగి వరుసతీరియున్న గృహములతో నాపట్టణ మొప్పుచుండెను. పట్టణబాహ్యప్రదేశమున బానిసవర్తకము జరుగుచుండెను. విమానము భూమి కరువది యడుగులవరకు జనుటచే ఆదేశవుగవర్షరు పచ్చనిబావుటా

తోడను, దప్పులు, కొమ్ములు మొదలగు వాద్యములతోడను గృహమునుండి వెలువడెను. వారి కోలాహలము మిన్నముట్టుచుండుటచే ఘెర్గునను వారితో సంభాషింప యత్నించినను పానిమాటలు వారికి వినబడుటలేదు. వారి ఫాలభాగములు వికాలమై కురులు మెలికలుతిరిగి యుండి గరుడుని తిరస్కరించు నాసికలను గలిగియుండిరి. విమాననందర్శనము భయమును కలుగజేయుటచే గవర్నరు విమానమును ముట్టడింప సేన కాజ్ఞ యొసగెను. జోవు పలురంగుల గుడ్డలను జూపించినను తిరిగి జవాబు లేదు.

విమానము కదలనందున నీగ్రోలు వరుసదీరి నిలబడి బాణములను వింట సంధించిరి. విమానము వారిబారిలో లేనందున గవర్నరు తనచేతిలోని తుపాకితో విమానమును గురిచూచుచుండ కెనడి గవర్నరుచేతిలోని తుపాకికి గురి చూచి కాలెను. వెంటనే తుపాకి ముక్కలగుటచే సిపాయి లందరు భయవిహ్వలులై పారిపోయి తమతమ గృహములలో దూరి తిరిగి కాన్పించరైరి.

గాలి వీచుటలేదు. విమానము భూమికి మూడువంద లడుగుల యెత్తున నిలిచియుండెను. చీకటులు గ్రీమ్మెను. రాత్రికాలమున పట్టణమందు మంటగాని దీపముగాని కాన్పించుటలేదు. ఘెర్గునను విమానమును కాయుచుండ రాత్రిరెండు

ఝాముల వేళయందు పట్టణమంతటను విద్యుద్దీపములవలె నొక్కసారి మంటలు కాననయ్యె. తారాజువ్వలవలె జ్వాలలు పైకెగురుచుండెను. విమానమును సమీపించుచున్నటులతోచెను. జోవు స్థిరత్వభారమును పారవేయ నుద్యుక్తుడైయుండెను. ఆమంట లేమైయుండు నని ఘెర్గునను యోచించెను. ఆపురజనులు విమానమును ముట్టడింప ఆగ్నేయాస్త్రములను విడచిరా? అవును. వేలకొలది పాపురముల తోకలకు దివి టీలు కట్టబడి విమానమును ముట్టడింప విడువబడెను. ఆవిహంగములు మంటలజూచి భయపడి అటు నిటు పరుగిడుచుండెను. విహంగములు వేలకొలది యుండటచే వేట కలవిగానంజున ఘెర్గునను ఒకరాతిని పారవేయ విమానము పక్షులబారినుండి తప్పించుకొనెను. రెండుగంటలలో పాపురములన్నియు నదృశ్యములయ్యెను.

“ మన మిప్పుడు సుఖముగ నిదురింపవచ్చును. ” అని డాక్టర నెను.

“ ఇవి హానికరములగు పక్షులు. ” అని జోవనెను.

“ ఈ దేశీయులు దేశముల కొల్లగొనుటకు ముం దిట్టి యస్త్రములను విడుచుచుందురు. మన గ్రామము వీరివిహంగములకు దుర్భేద్యమైన దగుటచే యీపురవాసులవాంఛ కొనసాగినదికాదు. ” అని డాక్టరు పలికెను.

“ విమానమునకు శిశువులభయము లేదు. ” అని జో వనెను.

“ వైమానికులు జాగరూకులై యున్నచో నెట్టిభీతియు నుండదు. ”

ముప్పదియవ అధ్యాయము

తెల్లవారుజామున విమానము పట్టణమును వీడుచుండ ఛెర్గునను కెనడీలు మేల్కొనిరి. కంపాసును జూడ విమానము ఉత్తర ఈశాన్యమూలగా చనుచుండెను.

“ మనము సరియగుదారి నే చనుచున్నాము. చాడుసరస్సును నేడే చూడగలము. ” అని డాక్టర నెను.

“ ఆసరస్సు గొప్పసరస్సేనా ? ” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“ దాని నిడివి 120 మైళ్ళు. పెడల్పు రమారమి అంతే యుండును. ” అని డాక్టర నెను.

“ నీటిపై ప్రయాణముగూడ సాఖ్యమే. ”

“ మనకు వచ్చిన కష్టములలో నెడారిబాధయే గొప్పది. నేడు మేనల 14వ తేదీ. మనము ఏప్రిల్ 18వ తేదీని బయలుదేరితిమి. 25 రోజులు ప్రయాణము గడచెను. ఇంకొక పది

రోజులలో మన గమ్యస్థానమును జేరగలము. ”

“ ఎచ్చటికి ? ”

“ ఏచ్చటికో వడమటితీరమునకు. ”

“ అవును. మనము చెప్పజాలము. ప్రకృతి యెట్లు మారుచుండునో. ”

“ ఎచ్చటి కేగవలెనన్న మనకు విమానము గలదు. 25 రోజులలో ఏచ్చటికి జేరితిమి. మనకు శరీరారోగ్యము చెడలేదు. నేను ముప్పదిమైళ్ళు నడచినను నా కాళ్ళగుదులు తీరనట్లున్నవి. ”

“ లండను నగరవీధులలో తిరుగవచ్చును. డెన్హాము క్లాపర్డును ఓవరు వెగ్గుల వలెను, బార్డు రిచ్చర్డునా వోజేలుల వలెను మనముగూడ ముగ్గురము బయలుదేరితిమి. కాని వారం దరికన్న మంచి శరీరారోగ్యస్థితిలో నున్నాము. మన మొకరి నొక రెడబాయగూడదు. ఆకారణముననే కెనడీని వేటకై చాలదూరము జననిచ్చుట లేదు. ”

“ నన్ను పలుమారు వేటకు పంపుచుండుము. ”

“ ఒక యోనుగును ఒక దుప్పిని రెండు సింహములను జంపినను నీవేటకుతూహలము తీరలేదా ! ”

“ ఆఫ్రికాదేశపు వేటగాని కీచాలుగు జంతువుల జంపి వంఠనే తృప్తిదీరునా ? ఆ గిరాఫీలను జూడుము ”

“ గిరాఫీలా? అవి చిన్నవిగా నున్నవే ! ”

“క్రిందకు దిగినచో నీకన్న మూడురెట్లు పొడుగుండును.”

“వాటిని సమీపించ గూడదా? ఆస్తిచ్చి పక్షులను పూడుడు. ఎట్లు పరుగిడుచున్నవో!” అని కెనడీ నిరూపించెను.

“వాటిని చంపిన ప్రయోజనమేమి? హానిచేయని జంతువులను జంపరాదు. భూమికి నూరడుగులవర కేగుదము. క్రూరమృగములు కనబడినచో వేటాడవచ్చును.”

విమానము షార్జీదివెంబడి జనుచుండ ప్రకృతికాంత చల్లచేతను లతలచేతను పలురంగులుగల నస్యములచేతను అలంకరింపబడి యుండెను. ఆప్రదేశము మెఫిట్జిల్లాలోనిది. ఉదయము తొమ్మిదిగంటలకు చాడుసరస్సుదక్షిణతీరమును విమానము జేరగలిగెను.

నరోవరపటమును లిఖించుటకు ఫెర్గుసను యత్నించెను. ఆనరస్సు కొన్నివైపుల గట్టులేక వద్దనెడడుగుల జమ్ముతో నావరింపబడి యుండెను.

“తీరమగుదున్న పురములు నీట మునుగుచుండును. బర్నోలు నివసించిన గుడిసెలలో నివ్వుడు మొనళ్ళు యీదులాడుచుండెను.” అని డాక్టర నెను.

నీటిని రుచిచూడ ఫెర్గుసను విమానమును నీటి కైదడుగులవరకు గొనిపోవ, జోవు నీసాకు త్రాడుగట్టి నీటిని చేదెరు. అనీటియందు సోడియముకర్బనద్యమ్లజనిదము కలదు. కెనడీ

నీటిగుట్టమును గురిజూచి కాలెను గాని యాజంతువు తప్పించుకొనెను.

“తిమింగిలమునకు వలె గాలము నువయోగించినచో మంచిది.” అని జో వనెను.

“జో వనినది మంచిదే.” అని కెనడీ పలికెను.

“మీరు గాలమును మాత్రము విడువవలదు. మనల నాజంతు వెచ్చటికి గొనిపోవునో తెలియదు.”

“ఆమత్స్యమాంసము రుచికరముగ నుండునా?”

“దానిమాంసము చాలరుచికరముగ నుండునని చెప్పుదురు. ఈ దేశీయుల కీమాంసముతో మంచి వ్యాపారముగలదు.” అని డాక్టర నెను.

“ఇంకొక నీటిగుర్రమును గురిజూచి కాలినచో దాని మాంసమును రుచిచూడనగును. అఫ్రికా దేశములోనుండియును ఇంగ్లాండులో వలె పిట్టలమాంసమునే తినవలయునా?”

ముప్పదియొకటవ అధ్యాయము

చాడునరస్సు జేరినపిదప వశ్చిమముగా వీచు వాయు తరంగమొండు విమానమునకు దొరకెను. అంబరవీధి మేఘములు స్వారిజేయుచుండుటచే సూర్యకిరణముల వేడిమి కొంత

వరకు తగ్గెను. నీటిపైనుండుటచే చల్లగానుండెను. ఒంటిగంటకు విమానము సరస్సును వీడి దేశములోని కేడెనిమిదిమైళ్ళవరకు జనిబోర్నాకు ముఖ్యపట్టణముగా కాకానగరమును జూచెను. ఆన గరము ఒంకాయతోవులచే నిండియుండెను. కాకానగరము భాగ్యవంతుల పెద్దగృహములతోడను, బీదవారి చిన్నగుడిసెలతోడ నేర్పడియుండెను. వైమానికులు పట్టణమును బాగుగ పరీక్షించుటకుముందే వ్యతిరేకవాాయుతరంగమొందు విమానమును చాడుసరస్సుమీదికి నలభై మైళ్ళవరకు గొనిపోయెను. ఆసరస్సులోని ద్వీపములన్నియును కనబడెను. ఆద్వీపములలో నివసించువారు టోరెగ్గులంతటి కూరులు. వారు విమానమును బాణములతోడను రాళ్లతోడను నుట్టడించిరి. జోవు అంబర వీధిని పరికించి కెనడీతో వేటకు మంచితరుణము దొరకిన దనెను.

“ ఏమది? ”

“ మనవైపున కేలేంచుచున్న ఆపక్షులను జూచితివా? ”

“ పక్షులా! ” అని డాక్టరు దూరదర్శనితో పరీక్షించెను.

అవును. పన్నెండు పక్షులు గలవు.” అని కెనడీ నుడి

వెను.

“ పదునాలుగున్నవి.” అని జో వనెను.

“ కార్చినచో నపాయకరమగు నేమో? ”

“ అవి మనవైపునకు రాకుండిన మంచిది. అవి మనలను

ముట్టడించినచో—”

“ మన తుపాకులతో వారింపజాలమా?”

“ అవి హానికరములగు పక్షులుగా వని తలచెదను. ”

“ నిరపాయకరములని నమ్మజాలము. ”

పదినిమిషములలో పక్షులు రివాల్యరు బారిలోని కేతెం చెను. వాటి కిచకిచధ్వనులు విన్నుముట్టుచుండెను. అవి విమా నమును జూచి భయపడకపోవుటయేగాక భయంకరములుగ గనబడుచుండెను.

“ అబ్బ! ఎంత అల్లరి జేయుచున్నవి? ఆజ్ఞాపత్రము (passport) లేనిదే వాటి దేశములోనికి మనము వచ్చుటచే వానికి కోపమువచ్చినటు లున్నది. ” అని జోవు పలికెను.

“ చాల భయంకరములుగ నున్నవి. వానికి తుపాకు లనవసరము. ” అని ఫెర్గుసను భయమును కనబరచెను.

ఆపక్షులు విమానమునకు ప్రదక్షిణముజేయుచు విమా నమును సమీపించుచుండెను. హానిబారినుండి తప్పించుటకై విమాన మత్యున్నతప్రదేశమునకు గొనిపోబడినను పక్షులు విమానమువెంట జనుచుండెను.

“ ఒకపక్షిని చంపెదను. ” అని కెనడీ ఫెర్గుసను నడి గెను.

“ వలదు. అందుచే మనల ముట్టడించుట మానవు. ”

“ మనవద్దనున్న పన్నెండుగుండ్రచే నన్నిటిని చంప వచ్చును. ”

“ అవి తప్పించు కొనగలవు. కొంచెమునిదానించవలెను. కాల్పుటకు సిద్ధముగ నుండుడు. ”

పక్షులన్నియు నొకచో చేరి విమానపుముట్టడిని గురించి యోచించునటుల కనబడెను. వాటి దీర్ఘనాసికలు కత్తులవలె మెరయుచుండెను. ఒక్కొక్కపక్షి గజము పొడవుననుండి చాపలవలెనున్న తెల్లనిరెక్కలను విదల్పుచుండెను.

“ అవి మనలను తరుముచున్నవి. మనకన్న నెక్కువ దూర మేగగలవు. ” అని డాక్టర నెను.

“ అటులయిన మనము చేయున దేమి ? ” అని కెనడీ వ్రశ్చించెను.

డాక్టరు జవాబీయలేదు.

“ అవి వదునాలు గున్నవి. మనవద్ద 17 గుండ్లున్నవి. కొన్నిటిని చంపి మిగిలినవాటిని సాగనంపగలము. ”

“ నీసామర్థ్యమునుగురించి సందేహములేదు. విమానపుబుట్టకు పైభాగమున ముట్టడించినచో నీ కెట్లు కనబడును? ముక్కుతో ముట్టుకొనిన విమానపుగుడ్డ చినుగునుగదా ! అట్లు చినిగినచో మన మేమి చేయగలము ? ”

ఒకపక్షి విమానమును సమీపించుచుండెను.

“ కాల్పు. ” అని డాక్టరు కేకవైచెను.

కేకవేయుట తడవుగా పక్షి దెబ్బతిని క్రిందపడెను. ఆ దెబ్బతో పక్షులు భయపడినటుల కనబడినను తిరిగి విమానమును ముట్టడించెను. కెనడీ జోవులు వేటాడుచుండిరి.

“ పదకొండున్నవి. ”

“ యుద్ధకౌశలముగల యావిహంగములు ముట్టడిని వేరొకతెరగున మార్చెను. కెనడీ ఫెర్గుసను జోవులు ముగ్గురు భయపడిరి. విమానపుగుడ్డ చినిగినశబ్దము వినబడెను. విమానము దిగిపోవుచుండెను.

“ సిరత్వభారమును పారవేయుడు. ” అని డాక్టరు కేకవేసెను. జోవు స్వర్ణశిలలను పారవేయుచుండెను. నరన్ను విమానము నాలింగనముజేయ పరుగిడివచ్చునటు యుండెను.

విమానము మూడువేల అడుగుల యెత్తుననుండి రెండు వందల అడుగుల యెత్తునకు దిగెను.

“ తినుబండారముల పీపానుగూడ పారవేయుడు. ”

“ ఇంకేమియును మిగులలేదు. ”

“ ఉన్నది. ” అని జోవు తొట్టిలోనుండి నీటిలోనికి జారెను.

“ అయ్యో! జోవు! ” అని ఫెర్గుసను కేకవేసెను.

జోవునకు వినబడలేదు. భారము తగ్గినందున విమానము వేయిఅడుగుల ఎత్తున కేగెను. గాలి చిన్నవిమానమును తరదికగా కొనిపోయెను.

“ పోయెనుగదా! ” అని కెనడీ దుఃఖించెను.

“ మనల రక్షించుటకై తనప్రాణముల నొనగెనే! ”

అని శాక్తరు విచారించెను.

మిగిలిన వైమానికులద్దరినయనములనుండి నీరునీరి చుచుండెను. కడసారి జోవును చూడయత్నించిరిగాని జోవు కనబడలేదు.

“ మనము చేయున దేమి? ”

“ మన మీ సమీపమున నాగి జోవును వెదకవలెను.”

విమానము జోవు పడినచోటున కిరువది మైళ్ళదూరమున లంగరువేయబడెను. సాయంకాలమైనది. ఆరాత్రి నాట నిదురింపలేదు.

ముప్పదిరెండవ అధ్యాయము

మరునాడుదయమున తీరమును పరిశీలించుటయే వైమానికుల కర్తవ్యము. వారు లంగరువేసిన స్థానము గొప్ప వృక్షములు గల లంక. వారిద్దరు మానమును దాల్చియుండిరి.

తుదకు కెనడీ “జోవు మృతినొందియుండడనియే నేను తలంచెదను. వానికి యీతవచ్చును. వివేకి ఎడింబరో వద్ద నున్న ఫర్టు ఫోర్టునది నవలీలగ నీదెను. వానిని చూడగలమని అశకలుగుచున్నది. ఎట్లో ఏవిధముగనో తెలియుటలేదు.” అనెను.

“ నీమూట నిజమగునుగాక! మనము పెదకుటలో లోటు జేయరాదు. ముందుగా పెద్ద విమానపుగుడ్డనుతీసిపార వేయవలెను. అందుచే 650 పౌనులభారము తగ్గును. ”

వారిద్దరు శ్రమపడి పెద్దవిమానపుగుడ్డను ముక్కలు ముక్కలుగ జీల్చి వలలోనుండి లాగి పారవేసిరి. పక్షులము క్కులచే చాలవరకు చినిగెను. నాలుగు గంటలలో నాపని ముగిసెను. చిన్నవిమానము మంచిసితిలో నుండెను. విమానపు ఘనవరిమితి అయిదువంతులు తగ్గుటచే కెనడీ కాశ్చర్యముజనించెను.

“ దీని పరిమాణము చాలునా? ”

“ చాలును. సిరత్వభారమును మాత్రము ఎక్కువ జేయవలెను. జోవు కనబడినను వానినికూడ వెంట గొనిపోవచ్చును. ”

“ వాడువడిన ప్రదేశమునకు సమీపమున ద్వీపముండు గలదు. మూఢభక్తి కలవారి చేతులనుండి తప్పించు కొన గలదు. ”

“వాని కానేర్పు గలదు. ”

“కెనడీ, ఆకలి మిక్కుటముగనున్నది. ఆహారపదార్థములను పోగొట్టికొనినందున జంతువులనుగాని, పక్షులనుగా! వేటాడి మాంసమును తెమ్ము. ”

“పోయివత్తును.” అని కెనడీ తుపాకినిగై కొని అరణ్యములోని కేగెను. తొట్టిలో 30 పౌనుల పెమ్మికను, కొంచెము కాఫీ, కొంచెము తేయాకు, సగము బ్రాంది, నీరులేని పీపాయను గలవు. నిలవమాంసముగూడ పారవేయబడెను. వ్యాకోచపు మరప్రోయ్యి మంచిస్థితిలో నుండెను. చిన్న విమానపు ఉత్పతన శక్తి మూడువేలపౌనులు. మరప్రోయ్యి, తొట్టి, అందులోనిపని ముట్లు, 50 గేలనుల నీరు, నూరుపౌనుల మాంసము, మొదల గువాటి భారమున్న వైమానికుల భారమున్న జేర్చి 2830 పౌనులు. అందుచే 120 పౌనుల స్థిరత్వభారమును కొనిపోవచ్చును. జోవు భారమునకుగాను స్థిరత్వభార ముంచబడెను. కెనడీ తిరిగి వచ్చులోపల విమానము సిద్ధముగ నుంచబడెను. కెనడీ తెచ్చిన అడవిబాతులు, పొట్టిబాతులు, కొన్ని పక్షుల మాంసమును పచనముచేసికొని వైమానికు లిద్దరును భుజించిరి. జోవు కాన్పించుట లేదు. పిదపవారిద్ద రలసట చే నిదురించిరి.

తెల్లవారుచుండ ఫెర్రునను కెనడీని లేపెను.

“జోవును కనుగొనుటకు మార్గము నరయుచున్నాను.”

“నీతలం పేమి?”

“మనయునికి వానికి తెలియజేయుటయే మన కర్తవ్యము.”

“అవును. వానిని విడిచిపోయి రని జోవు తలచగూడదు

“వాని కట్టి తలం పెన్నటికిని కలుగదు.”

“మనయునికి వానికి తెలియజేయు లెట్లు?”

“మనవిమానము నటునిటు త్రవ్వచుండినయెడల మనము వానికి కనబడగలము.”

“వాయువు మనలను కొనిపోయినచో?”

“ఈగాలి మనలను సరస్సువైపునకే గొనిపోవుచున్నది. నేడు సరస్సుపైననే తిరుగుచుండవలెను. వాడు విమానమును జూచి వానియునికి మనకు దెలియజేయును.”

“మనలను చూడజాలనిచో?”

“లట్లయిన సరస్సున కుత్తరతీరమున వెదకుట మంచిది. జో వాతీరమును జేరగలడు.” వారు దిగిన ద్వీపమును గురుతిడుకొనిరి. ప్రాతఃకాలమున ఏనుగుంటలకు లంగరునెత్తిరి. ఉదయి ఉష్ణీకరింపబడుటచే విమానము రెండువందలయడుగుల యెత్తున కేగెను. వాయువు గంట కిరువదిమైళ్ళ వేగమున వీచుచుండెను. విమానము భూమినుండి 500 అడుగులదూరమును మించక జనుచుండెను. కెనడీ మధ్య మధ్య తుపాకిని పోల్చుచుండెను. పల్లెవాండ్లు తెప్పలను వీడి నీటమునిగి తమద్వీపములను చేరుచుండిరి.

“ఇచ్చట జోవులేడు.”

“తొందరపడకుడు. వాడుపడినస్థానము సమీపముననే గలడు.”

మధ్యాహ్నము పడకొందుగంటలకు విమానముతొంబది

మైశ్యదూర మేగెను. తూర్పుగా వీచు వాయువు విమానమును అరువదిమైళ్లవరకు కొనివచ్చి ఒకలంకపై నాపెను. ఆదీప్త పమున జోవు కనబడలేదు. సాయంకాలము మూడుగంటలకు చాడునరన్ను తూర్పుతీరమందున్న టాంగేలియా గ్రామము కాన్పించెను. దెన్వాము పరిశోధకు లాగ్రామమును దాటలేదు.

“మన మిచ్చట యాగి కొత్తవాయుప్రవాహమును చూడవలెను. ”

గంటన్నరకాలము శ్రమపడి విమానమునూర్ధ్వముఖము నత్రిప్పగా వేయి అడుగుల యెత్తున వాయువ్యమూలగా వీచు వాయుప్రవాహముందు దొరకెను. జోవు తీరమందలి యేపట్టణమైన జేరియందునని ఫెర్లనను యోచించెను.

ఆఫ్రికాదేశపు నరస్సులలోను నదులలోను మొసళ్ళు నీటిగుర్రములు మొదలగు నీటిజంతువులు స్వేచ్ఛగా విహరించుచుండెను. జోవునకు పాటి బారినుండి తప్పించుకొను మూర్గము తెలియును. ఆఫ్రికాదేశపు మొసళ్లు మనుజులను బాధించవు. అందుచే ఆఫ్రికనులు సరస్సులలోను నదులలోను నిర్భయముగ స్నానముజేయుదురు. సాయంకాల మైదుగంటలకు లారీపట్టణము కాననయ్యె. ఆపట్టణవాసులు ప్రత్తిచెట్ల నుండి ప్రత్తిని యేరుచూడిరి. తాము విడచిన ద్వీపమును జూచి వైమానికులు లంగరును విడువ, నది జమ్ము చే నిండిన యూతి

యందు పట్టబడెను. గాలి తగ్గుటచే విమానము నిలబడియుండెను. రాత్రి వైమానికు లిద్దరు వంతులప్రకారము సిద్ధులైరి.

ముప్పదిమూడవ అధ్యాయము

తూర్పుదెస తేలతేలవారుచుండ గాలి హెచ్చుచుండెను.

“ మనము బయలుదేరవలెను. గాలి హెచ్చుగానున్నందున భూమికి సమీపమున విమానము బంధింపబడియుండరాదు. ” అని డాక్టర్ నెను.

“ జోవును వెదకు పెట్టు ? ”

“ మనల నీగాలి యెచ్చటికి కొనిపోయినను తిరిగి రాగలము. ఈ వాయుతరంగోద్రేకముచే మన మిచ్చట నిలువరాదు. విమానమునకు హానివాటిల్లును. ”

విమానము గాలిచే నీడ్వబడుచుండుటచే లంగరు నూడదీయుట కష్టతరము. కెనడీ లంగరు నూడదీసి తిరిగి విమానము నెక్కుట కష్టము. అందుచే డాక్టరు లంగరు త్రాటిని వదిలెను. విమానము వెంటనే మూడువందల అడుగులయెత్తున కేగి వాయుతరంగమునం బడి ఉత్తరదిశగా జనుచుండెను. ఖైర్నను విమానమును వాయుప్రవాహమునుండి తప్పించు యత్నించెను గాని శక్యముగలేదు.

“ మానవశక్తి మేరమీరెను.” అని డాక్టరనెను.

“ ఎడారిలో సహితము ఒకరినొకరు వీడగూడదని
సిరపరచుకొనినను దైవోపహతులమై జోవును వీడవలసి
వచ్చెనుగదా ! ” అని కెనడీ విచారించెను.

“ పాపము. జోవు తాను కొనివచ్చిన శిలలను పాఠ
వేయుటయే గాక తానుగూడ పడిపోయెను. గాలి మనలను
తరుముచున్నది. ”

“ దేశీయుల శరణు జొచ్చి కొంతకాలమునకైన
డెన్నాము బార్తులవలె నింగ్లాండునకు రాకూడదా ! ”

“ జోవునకు వారిభాష తెలియదు. నిరాయుధుడు.
డెన్నాము బార్తుల పెంట పరివార ముండెను. వారీదేశపు పాల
కులకు కానుకలను గొనివచ్చిరి. అప్పటికిని వారి కష్టములకు
మితిలేదు. అట్టిస్థితిలో జోవేమిచేయగలడు? ”

“ మనము తిరిగి ఆచోటున కేగవలయును. ”

“ అవును. విమానమును వీడి కాలినడకనైన జనవలెను.
బోర్నాసుల్తానుతో మాట్లాడవలయును. అరబ్బులు తెల్లవా
రితో స్నేహభావమును జూపుదు రనుకొనెదను. ”

“ ఎంతకష్టములనైన లక్ష్యపెట్టక జోవును వెదకవల
యును. జోవు మనకొరకు తనప్రాణముల నొనగెను. మన
మాతని వెదకుటకై ప్రాణముల తృణప్రాయముగ సర్పింప
వలయును. ” అని కెనడీ పలికెను. సరస్సును జేర్పగలవాయు

తరంగముకొరకు వెదకిరిగాని వాయుతరంగము దొరకకపోవు
టయేగాక విమానము నాపి దిగుటకైన వీలు చిక్కుటలేదు.
విమానము ఒంటెలమందలుండు యెడారియందు ప్రవేశించెను.
సారవంతమగు భూమి కాన్పించుటలేదు. కొలదిదూరమందొక
యెడారిలంక కనబడెను. అచ్చట కొందరు బాటసారులు గుడా
రములపై చి విశ్రమించియుండిరి. పరుగిడుచున్న తోకచుక్క
వలె విమానము గోచరించుచు అరువదిమైళ్ళవర కేగెను.
సహారా యెడారిలోనికి విమానమును గొనిపోవు నని ఘోషనను
భయపడెను.

ఆహా ! ప్రకృతిమహిమ నే మని కొనియాడ నగును?
వాతావరణమున పెరుననునకు నిరాశకలుగునంత మార్పునమ
కూడు నని యెవరికి తెలియును? వ్యతిరేకముగ వీచువాయు
వొందు యెడారిలోని యిసుకనంతను గొనివచ్చుచున్నదే !
బాటసారుల బిడారు ఒంటెలతోసహా నిసుకపాతరలో ముని
గిపోయెనే ! ఒంటెల అరపులు మాత్రము వినబడుచుండెను.
గాలితగ్గెను. కెనడీ డాక్టర్లు విధతగాఢాచిరి. విమానము వ్యతి
రేకపు వాయుప్రవాహములచే ముందువెనుకల తిరుగుచుండె
ను. ఉదజనికి వ్యాకోచనశక్తి చాలదు. తొట్టిలోని పనిముట్లు
కదలుచుండెను. సర్పాకారపు గొట్టములు వంగెను. ఉత్తర
దిశగా వీచువాయువు దొరకెను.

“ మన మెచటికి జనుచున్నాము ? ”

“ మనము నిరాశచేసికొనిన స్థానమునకే ! ”

సమమట్టముగనుండిన యెడారి యిసుకతిప్పలచే నిండి యుండెను. నాయువు వీచుచుండెను. ఉదయము తొమ్మిది గంటలైనను చాడునరస్సు కనబడుటలేదు. ఈనగతి కెనడి డాక్టరుతో నుడువ,

“ అందుచే నష్టములేదు. వెనుకకు మరలుటయే చాలును. బోర్నా. వూడి, కొకాపట్టణములలో నొకటైనను కాన్పించకపోదు. ” అని డాక్టరునెను.

“ అట్లులైన నాకును సంతోషమే. అరబ్బుల స్థితిని జూడ నాకు భయమగుచున్నది. ఎంతఘోరమైనవని జరిగినది. ”

“ ఈ యిసుకతుపానులు యెడారులలో తరుచుగ వచ్చు చుండును. అందుచే నెడారిప్రయాణముకన్న ముద్రయాన మే చాలమేలు. ”

“ గాలితగ్గుచున్నది. ఆకాశము నిర్మలముగ నున్నది. దూరదర్శనిని చేగొని చూచుచుండుము. ”

“ కనబడునదెల్ల నీకు తెలియజేయుదును. ” అని కెనడి దూరదర్శనిని చేగొని తొట్టిలో ముందరభాగమున నాసీను డయ్యెను.

ముప్పది నాల్గవ అధ్యాయము.

జోవుగతి యేమయ్యెనో. పరికించుట మనకు కర్తవ్యము. వెనుక నుడివినవ్రాకారము జోవు నీటిలోమునిగి పైకితేలిన పెంటనే విమానముదెస గాంచెను. విమానము గనబడి క్రమక్రమముగ నదృశ్యమయ్యెను. తన యజమానుడును స్నేహితుడును సురక్షితముగ నున్నందుకు సంతసించెను.

“నేను విమానమును వీడుట మంచిపనియైనది. కెనడీకి యియ్యాలలోచన తోచిన నాకన్నముందుగా నీపనిని చేసియుండును.”

అని తనలో ననుకొని తృప్తినొంది జోవు స్వవిషయమై యోచించెను. అతడు గొప్పసరస్సునందుండెను. చుట్టును నడ విజాతి నీగ్రోలు గలరు. పక్షులు విమానమును చూచుటకు ముందు నమీషమున నొకద్వీపమును జూచియుండెను. ఆద్వీపమును జేరిదుస్తులనుమార్చి సరస్సుతీరమును జేరవలె ననుకొనెను. గంటకాలములో చాలదూరమువర కీదెను. తీరమునూరడుగుల దూరమందుండ కస్తూరిపరిమళానిలములుబీచెను. నమీషమున మొసలి గలదని గ్రహించి జోవు నీట మునిగెను గాని మొసలిశరీరపు రాపిడినిమాత్రము తప్పించుకొనజాలకపోయెను. తాను మొసలి కాహారమగుదు నని తలచినను యీదుట మానలేదు. పావుగంట గడచినపిదప జోవు శరీరము నేదో పట్టు

కొనెను. పాపము ! తన యజమానుని తలచుకొని పట్టును తప్పించుకొన జూచెను గాని నీటిలోపలికి లాగబడుటకు మారుగా నీటిపైకి తేల్చబడెను. ఇద్దరు నీగోలు జోవును చేతులతో నెత్తి చూచిరి.

“మొసళ్ళకు బదులు నీగోలు పట్టుకొనిరే ! వా రిట్టి భయంకరసరస్సునం దెట్లు స్నానము చేయుచున్నారు? ” అని జోవు అనుకొనెను.

అఘ్రికాదేశపు మొసళ్లు మానవులజోలికిరా వని జోవునకు తెలియదు. భయచిహ్నములు కనుబడనీయకుండ తన్ను గట్టునకు కొనిపోవనియ్యకొనెను.

“ విమానమునుండి పడిపోవుటను వారుచూచిరి. అంత రిక్షముననుండి పడిన వస్తువులను వీరు పూజింతురు. ” అని జోవు తలచి ధైర్యముగ నుండెను.

నీగోలు జోవును కొనిపోయి తమ స్నేహితులవద్దనుంచిరి. పిల్లలు పెద్దలు ముసలివారు అందరు జోవును చూడవచ్చిరి. వారు బిడియమాలా నొక తెగవారు. జోవు శుభ్రమగు దుస్తులను ధరించి యుండలే దని విచారించలేదు.

“ విమాన మీవైపునకు వచ్చినచో దేవతలు ఆకాశ విమానములో నెగిరిపోయినట్లు విమానములో నెక్కి వీరినందరిని ఆశ్చర్యనిమగ్నుల జేసియుండును. ” అని జోవు అనుకొనెను.

నీగోళు జోవును పూజించి, పుల్లనిపాలను అన్నమును తేనెను నైవేద్యమునగిరి. జోవు చాకచక్యమును గనబరచుచు నైవేద్యము నారగించెను. చీకటిపడినతోడనే జోవును రక్షరేకులచే నలంకరింపబడిన గృహమునం దుంచిరి. దానిచుట్టును యెముకలగుట్టలు కలవు. జోవునకు రాబోవు అపదనుగురించి యోచించుటకు సమయ మిప్పుడు ధౌరకెను.

నీగోళు కొంతరాత్రివరకును డప్పులధ్వనితో కీర్తనలను పాడుచు భజనసలిపిరి. యుద్ధమునప్రేలు ఫిరంగిశబ్దముల వలెనున్న యానీగోళపాటలు జోవుచేవులకు ములుకులై యుండ మలయమారుతము గొనివచ్చు గాఢర్వగానామృతమువలె నీగోళు పిల్లలు, పెద్దవారు, ముసలివారు నాహ్లాదకరముగ వినుచుండిరి. నృత్యముగూడ జరిగెను. జోవు గుడిసెలోనుండి చూచుచుండెను. కొంతసేపటికి కోయసభముగియ జోవు గాఢనిద్రావరవశు డయ్యెను. సూర్యోదయమై సూర్యకిరణములు తడికలనందులనుండి లోన ప్రవేశించి లేపువరకును జోవు నిదురించియుండెడివాడుగాని నేలతడి యెక్కువగుటచే నతనినిదురకు భంగముకలిగెను. కొన్నినిముసములలో జలము లోన ప్రవేశించుటచే జోవు లేచి బయట కేతెంచిచూడ తన గుడిసెచుట్టును నీటిమయమై యుండెను. ద్వీపమంతయు మునిగి పోయెను. ఇటువంటి మార్పు లచట తరచు జరుగుచుండును. ఈమార్పు తనమేలుకొరకే జరిగె నని గుడిసెకు నలువైపుల పరి

కింప నమీపమున నొకనావ దొరకుటచే దాని నూతగానొని ప్రవాహమువెంబడి నుత్తరదిశగా జనుచుండెను. రాత్రి రెండు గంటల కొకదిబ్బకు జేరి యచ్చటనున్న పెట్టునొకదానినెక్కి తెల్లవారువర కందు కూర్చొనెను. తెల్లవారినదిప తనకు తావు నొసగిన వృక్షమును పరికింప దానికొమ్మలపై పాములు, తేళ్లు, ఊసరవిల్లులు మిక్కుటముగ నుండెను. జోవు పాములబుస లకు భయపడి వెంటనే క్రింది కురికెను.

“ఈ వింతవార్త తరులకు నుడివిన నమ్మరు” అని జో వనుకొనెను.

డాక్టరు వోజీననువాడు ప్రపంచమున నెచ్చటను గాన రాసి సరీసృపములు చాడునరస్ఫుటీరమందుగలపని చెప్పినటుల జోవునకు తెలియదు. జో వచ్చోటును వీడి యీశాన్యమూలగా జనుచు అంబరవీధిని విమానముకొరకు వెదకుచుండెను. అది నమంతయును వెదకి వేసారినను జోవు విమానము కనపడ దని నిరాశను జెందలేదు. ఆకలిబాధ హెచ్చినను జోవు లక్ష్య పెట్టక ముప్పదిమైళ్ళవర కేగెను. వానిపాదములు ముండ్లచే రక్తసిక్తములైయుండెను. ఆరాత్రి తీరముననే నిదురింపనొ చెనుగాని వురుగులు, జోరీగలు, వాటినిమించిన దోమలు, పేడ వురుగులు మొదలగువాటిబాధ తప్పినదికాదు. రెండుగంటల కాలములో వురుగులచే జోవు పరచుకొనిన పైబట్ట ముక్కలు ముక్కలుగా గొరుకబడెను. రాత్రి జోవు నిదురింపలేదు. వన్య

మృగముల కూతలు వినబడెను. తెల్లవారెను. జోవు నిదురించి నచోటున అయిదంగుళముల పొడవుననున్న మందూక మొండు శయనించియుండ యనవ్యముచే జోవు పరుగిడి నీట మునిగెను. స్నానముచే కొంత బాధ తగ్గినందున కొంచెము కందమూలములను భుజించి బయలుదేరెను.

“ విమాన మెచ్చట గానబడును. గాలి ఉత్తరదిశగా వీచుచుండెను. అందుచే విమానము సరస్సువై వునకు వచ్చును. యజమానుడు విమానమును సరిచేసి స్థిరస్వభారముకొరకు నిన్ననే విమానమును లంగరు వేసియుండును. విమానము కనబడదనియే నిశ్చయించుకొనుట మంచిది. ఏ పట్టణమునైన చేరుటకు ప్రయత్నించెదను ” అని జోవు యోచించెను. ఇట్లు వితర్కించుచు జనుచుండ జోవునకు కొందరు నీగోళు కనబడిరి. వారు అమ్ములకు విషమును పూయుచుండిరి. జోవు వారికంట బడకుండ నొకపొదచాటున దాగెను ఆసమయముననే విమానము జోవుపై నూరడుగులయెత్తున కనబడెను. జోవు కదలిన నీగోళు పట్టుకొందురు. అందుచే జోవు యజమానుని తలచి బాష్పముల విడచెను.

నీగోళ లచ్చోటును బాసినవెంటనే జోవు పొదనుండి వెలువడి కేకలువేసినను వైమానికులకు వినబడలేదు. తిరిగి వచ్చెద రని జోవు వేచియుండెను. విమానము తూర్పుదెసగా నేతేర జోవు తిరిగి కేకలువేసినను వారికి వినబడలేదు, వాయువు

విమానమును రయమున గొని పోవుచుండెను. జోవునకు మొదటి తడవ కొంచెము నిరాశజనించెను.

విమానమును జూచుచు పరుగిడ జోవు బురదలో దిగెను. ఆబురద మొలలోతువరకు వచ్చెను. జోవు యత్నించి నను గట్టినేల దొరకలేదు. సమీపమున చెట్టుగాని కర్రగాని దొరకలేదు.

“ఫెర్గుసనుగారు! ఫెర్గుసనుగారు! సహాయముజేయుడు.” అని జోవు కండ్లుమూసికొని కేకవైచెను. ఆ నిర్జన ప్రదేశమున వానిచూట వినువా రెవరు?

ముప్పదియైదవ అధ్యాయము.

కెనడీ తొట్టిలో ముందువైపున నాసీనుడై దిక్చక్రమును పరికించుచుండెను.

“కొంతదూరమున గుర్రపుదళమొందు స్వారిచేయు చున్నది. దుమ్ముచే రాతులు కాన్పించుటలేదు.” అని కెనడీ చెప్పెను.

“గాలిదుమ్ము గాదుగద !” అని డాక్టర్ నెను.

“గాలిదుమ్ముగాదు. గుట్టపుదందు గాని రేళ్లమందగాని యెయుండును.”

“ నీ వనునది నిజమే. చాలదూరమున నుండుటచే తెలియటలేదు. ”

కెనడీ దూరదర్శని నువయోగించుచుండెను. గుర్రపుదళము రెండుభాగములుగ చీలియుండెను.

“ వారు దేనినో పట్టుకొనుటకై యత్నించుచున్నారు. ఆజంతు వేదో చూడవలెను. ”

“ వారు అరబ్బులు. వారు ఏబదిమంది గలరు. ”

“ వా రెవరై నను వారి తుపాకులబారినుండి తప్పించుకొన గలము. ”

“ వారు దేనినో పట్టుకొనవలెనని యత్నించుచున్నారు. ”

“ నిజమా ? ”

“ అవును. వా డొక మానవుడు. పలాయుతుడు. ”

“ వానిని చూచుచుండుము. ”

గుర్రపుదళము విమానమునకు నాలుగైదుమైళ్ళు ముందుండెను.

“ డాక్టరుగారూ! వా డే— ” అని కెనడీ కేకవేసెను.

“ ఎవరు ? ”

“ వాడే— ”

వా డనుటచే ఫెర్గసనునకు తెలిసెను. వా డొకగుర్రమునెక్కి శత్రువులకు నూరడుగులుముందు స్వారీ జేయుచుండెను. గుర్రము శరవేగమున పరుగిడుచుండెను.

“ వాడు జోవే! ” అని డాక్టర్ నెను.

“ వాడు మనలను చూడజాలడు. ”

“ చూడవలయును. ” అని మరప్రోయ్యిని తగ్గించెను.

“ అయిదునిమిషములలో భూమి కేబది యడుగులవర
గి పదిదూనెనునిమిషములలో వానిని జేరగలము. ”

“ వానికి వినబడుటకై తుచాకినిప్రేల్పినచో? ”

“ వలదు. వాడు వెనుకకు తిరుగలేడు. ”

“ ఆహ! ”

“ ఏమది? ”

జోవుయొక్కనగుర్రము ఆయాసముచే పడిపోయినందున
కెనడీ కేకవైచెను.

“ వాడు తిరిగిలేచుచు మనవిమానమును జూచి సంజ్ఞ
జేసెను. ”

“ ఎందుకు నిలబడెను? అరబ్బీలు పట్టుకొనరా? ”

“ ఆహ! ఎంతధైర్యవంతుడు! ” అని కెనడీ పలికెను.

జోవు మొదటి గుర్రపురాతు వచ్చువర కాగి చిరుత
పులివలె రాతుపైకి దుమికి ఆరాతును పడద్రోసి తాను
యెప్పటివలెనే స్వారిజేయుచుండెను. అరబ్బులు జోవుచేసిన
కార్యమునకై కేకలువేయసాగిరి. వారు విమానమును చూడ
లేదు. రాతుల వెనుక విమాన మైదువందలడుగుల దూరము
దుండెను. అరబ్బీలలో నొకడు జోవును సమీపించి బల్లెమును.

వినర నుద్యుక్తుడై యుండ కెనడీ యారాతును తుపాకితో బరి
మార్చెను. నేనలో కొందరు వెనుకకు తగ్గిరి. కొందరు వినూ
నము జూచి సాష్టాంగపడిరి. మిగిలినవారు జోవును తరుము
చుండిరి.

“జోవు ఎందు కాగడు ? ” అని కెనడీ ప్రశ్నింప,

“ అగుట కన్న స్వారిచేయుచుండుటయే మేలు. మనము
వానికి రెండువందలకుగులదూరమందున్నాము. నీతుపాకిని
క్రిందనుంచి నూటయేబదిపానుల స్థిరత్వభారము నెత్తగలవా?”

“ అంతకన్న నెక్కువ బరువు నెత్తగలను. ”

“ అంతవరకు చాలును. ” అని డాక్టరు కెనడీ చేతుల
లో నిసుకసంచులను పేర్చెను.

“ పార వేయుటకు సిద్ధముగ నుండుము. నేను చెప్పక
ముందు పార వేసినచో జోవును రక్షింపజాలము. ”

“ మంచిది. ”

“ జోవు జాగ్రత్త. ” అని,

విమానము జోవుపై వెగురుచుండ ఫెర్గుసను నిచ్చెనను
జారవిడచెను. డాక్టరుమాటను విని వెనుదిరిగి జోవు నిచ్చెనను
పట్టుకొనెను. వెంటనే కెనడీ కనుజ్జ నీయ నాతడు స్థిరత్వభార
మును పారవై చెను. విమానము నూటయేబది యడుగుల
యెత్తున కేగెను. జోవు కడపారి అరబ్బీలను జూచి పరిహసించి
నిచ్చెనమీదుగా తొట్టిలోని కేగెను. కెనడీఫెర్గుసనులు జోవును

గాథాలింగన మొనర్చికొనిరి.

“మాస్టరుగారూ! కెనడీ!” అని పిలిచి జోవు మూర్ఛిలైనను.

జోవు దిగంబరుడై యుండుటచేగాక ఒడలంతయును గాయములచే నర్రబారియుండెను. మేనిపై గాయములను కడిగి ఫెర్గుసను కట్టుగట్టెను. కొంతతడవుకు తెలివినొంది కొంచెము సారాయి నడుగ ఫెర్గుసను గ్లాసులోపోసి జోవునికిచ్చెను. అది త్రాగుటచే కొంచెము శక్తి కలుగుటచే తనకథను చెప్పవలెనని యత్నింప ఫెర్గుసను వారించెను. అందుచే తిరిగి నిదురించెను. వాయువు తీవ్రముగ వీచుచుండుటచే సాయంకాలమునకు విమానము రెండువందలమైళ్ళ దూర మేగి భ్రవరేఖలోని 10 వ కళను దాటెను.

ముప్పదియారవ అధ్యాయము

చీకటులు క్రొమ్ముచుండ వాయువేగము తగ్గినందున విమాన మొక అశ్వత్థ వృక్షముపై నిలబడెను. ఫెర్గుసను కెనడీలు వంతులప్రకారము విమానమును గాచుచుండ జోవు యిరువదినాలుగు గంటలకాలము నిదురించెను.

“వానికి ప్రకృతియే పరిపూర్ణారోగ్యమును ప్రసాదించ గలదు” అని ఫెర్గుసను పలికెను.

నూర్పుడు తూర్పుదిశను గొలుపుదీర్చుటకై వెడలుచుండ
విమానము త్తరదిశగా జని దక్షిణదిశగా తిరిగి తుదకు తూర్పు
దిశగా జనుచుండెను. విమానము జిండరను పట్టణమును దాటెను.

“ మన ముత్తరదిశగా జనుచున్నాము. ” అని కేనడీ
కంపానునుజూచి పలికెను.

“ దానివలన మనకు లాభమేమి? మనము టింబక్టా
పట్టణమున కేగినను మంచిది. ”

“ ఇంతటిచక్కనిప్రయాణము నెవరును జేసియుండరు.

“ ఇంతమంచి ఆరోగ్యస్థితియందు గూడ. ” అని జోవు
గుడారము నెత్తి పలికెను.

“ నీశరీర మెట్లున్నది? ” అని డాక్టరు ప్రశ్నింప,

“ హాయిగా నున్నది. స్నానమున్ను గుఱ్ఱపుస్వారియున్ను
శరీరమున కారోగ్యమును గలిగించెను. ” అని జోవు ప్రత్యు
రమొసగెను.

“ నీశ్వాసము చాలమంచిది. మమ్ములను రక్షించు
టయేగాక విమానమును కాపాడినది. ”

“ నేను చేసినపని నిరర్థకము గాలేదు గనుక దానిని
గురించి పదిసారులనుట వ్యర్థము. ”

“ నీవు ఒకరిమాటను విందువా? నీవు పడినశ్రమను
మాకు చెల్పుము. ” అని డాక్టరుడిగెను.

“ మీరు విన గుతూహల పడుచున్న యెడల్గదెల్పెదను. ముందీపెద్దబాతును భక్షించి ఆఫ్రికా దేశపు మాంసమును రుచి చూడనిండు. ”

అని జోవు బాతును మరప్రొయ్యిమీద వచనముజేసి ఘెర్గుననుకొనడీలతో కలిసి భుజించెను. తేనీళ్ళను, సారాయిని గోరినపిదప జోవు తనచరితమును చెలికాండ్రకు వినిపించెను.

జోవు తనచరిత్రయందు బురదలో పడువరకు నుడివిన శేషము నీక్కింది విధముగ వినిపించెను.

“ నేను నిరాశను జెందియుండ తాడ్డొందు చేజిక్కెను. అది గట్టిగా కట్టబడియుండుటచే దానినూతగాగొని బయటికివచ్చి దానికొనను పరీక్షింప నది విమానపులంగరు. దానిని చూచినందున ధైర్యమొదలి కొంతదూరము నడువగా మహారణ్యమొందు గనపడెను. అందులో కొన్ని గుర్రములు మేయుచుండ నేను వెంటనే ఒకయశ్వము నధిరోహించి ఉత్తరదిశగా స్వారిజేయుచుండ అరబ్బీదళమొందు నన్ను పట్టుకొన యత్నించెను. నాగుర్రము పడిపోవ ముందువచ్చు అరబ్బీగుర్రముపై దుమికి వానినిచంపి యెప్పటివలె స్వారిచేయుచుంటిని. పిదప మిమ్ములను జూచితిని. మీరు నన్ను జూచిరి. ఇదియంతయు లిప్తకాలములో జరిగినటు లున్నది. తిరిగి మీకు సాయము జేయ సిద్ధముగ నున్నాను. ”

జోవు తనచరితమును వినిపించుచుండ విమానము చాల

దవ్వేగి 'టాజివెలు' గ్రామమును చాటెను.

“ మనము బార్డువార్డుములో నున్నాము. ”

“ ఆ గ్రామముననే బార్డు తనచెలికాండ్రైన రిచ్చర్డునకొ
ఓవరువెగ్గులను పీడెను. వారుమువ్వరిలో బార్డు మాత్రము
ఇంగ్లాండునకు జేరగలిగెను. ”

“ ఈదారిని యియెడారిని చాటి ట్రిపోలీ పట్టణమును
జేరవలయునా? ”

“ అంతవర కేగ నవసరములేదు. ”

“ ఎచ్చట ఆగుట మీకిష్టము. టింబక్టూ నగరమును
చూడవలెను. ”

“ అవును. ఆఫ్రికా దేశమంతయు తిరిగి టింబక్టూను
చూడకుండ జనుటయా! ” అని జో వనెను.

“ మనము అక్టోబరులో 17, 18 కళలవరకును జని
అచ్చటనుండి పశ్చిమముగా నేగవలెను. ”

“ ఉత్తరదిశగా సంతదూర మేగవలెను? ” అని కెనడి
ప్రశ్నించెను.

“ అధమము నూటయేబది మైళ్ళవరకు. ”

“ నేను కొంతకాలము నిదురించెదను. ” అని కెనడి

నుడివెను.

“ మీరుగూడ నిదురింపుడు. ” అని జోవు ఫెర్లసనును
కోరెను.

వేటకాడు గుడారముక్రింద నిదురించెను. ఫెర్లసను కూర్చొనియుండ పర్వతపంక్తులు దాటబడుచుండెను. గిరాఫీలు ఉష్ణిపక్షులు తుమ్మలబీళ్ళలో పరుగిడుచుండెను. రాత్రి పదిగంటలకు విమానము రెండువందల మైళ్లు జని యట నొకపట్టణముపై నిలబడెను. వెన్నెలలో నాపట్టణము కొంత వరకు పాడుపడినటుల గోచరించుచుండెను. ఫెర్లసను దానిని ఏషడీసు పట్టణ మని తెలిపెను. అది వాణిజ్యమునకు ముఖ్యస్థానము. రాత్రికాలము గడచెను. తూర్పుదెసనుండి వేడి కిరణములు దాగుడుమూత లాడుదుండ సన్నని వాయుతరంగము విమానమును నైఋతిమూలగా గొనిపోవుచుండెను.

ముప్పదియేడవ అధ్యాయము

మేయి నెల 17 వ తేదీ గడచెను. బయలుదేరుటకు ముందు ఫెర్లసను వీసానిండ నీరమును నింపి పూరించెను. వైమానికులు సాయంకాలమునకు అక్షరేఖలోని 16 వ కళను, ధృవరేఖలోని 4 వ కళలోని 55 వ వికళను జేరిరి. ఆనాడు విమానము నూటయేనుబది మైళ్ల దూరమేగెను.

తాము గొనిపోయిన మాంసాహారమును జోవు చక్కగా పచనము జేయ వైమానికులు భుజించిరి. గాలిబాగుగ నుండుటచేతను వెన్నెల చక్కగ గాముచుండుటచేతను దారి

తప్పరని రాత్రి ప్రయాణమునకు పెద్దనను సమ్మతించెను. ఆ రాత్రి విమానము అయిదువందల యడుగుల మెత్తుననుండి అరువది మైళ్ల దూరమేగెను. మరునాడుదయమున వాయువ్య మూలగా వీచు వాయుతరంగముచే విమానము కొనిపోబడు చుండెను. దిబ్బిండలమున కొన్ని రాబందులును గద్దలును కన బడుటచే జోవు భయపడెను.

“ఒక్క విమానమైనచో మనపని యేమయ్యెడిది? ఈచిన్న విమానము ధూమనాకలోని ప్రాణదోనవలె నుపక రించెను. ”

“జోవు! నీమాట నిజము. కాని యీప్రాణదోనను సంతరింపవలసి యున్నది. ”

“ఎందువలన? ”

“విమానపుగుడ్డయందలి గట్టావర్పా సర్వశక్తువేసి చే కరగుచున్నది. అందుచే ఉదజని గుడ్డలోనుండి వెలువడు చున్నది. ఊర్ధ్వముఖముగా జనుటకై ఉదజని నెక్కువడిష్టిక రింపగూడదు. ”

“దానిని కాపాడుటకు మార్గములేదా?” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“లేదు. అందుచేతనే మనము త్వరగా పచ్చనముద్ర తీరమును జేరవలెను. ”

“ఇచ్చటికి నముద్రతీర మెంతదూర మున్నది?” అని జో వడిగెను.

“తీరమం దే ప్రదేశమునకు? వాయు వెచ్చటికిగొనిపోవు నో తెలియదుగదా! టింబక్టూనగర మింకను నాలుగువందలమైళ్ళదూరమం దున్నది.”

“అచ్చటి కేగుట కెంతకాలము పట్టును?”

“వాయువు సరిగనున్నచో మంగళవారమునాటి కేగ గలము.”

“అట్లయినచో నావర్తకులకన్న ముందుగ జేరగలము.”

అని జోవు క్రింద గనబడు వర్తకులను జూచి పలికెను. నూటయేబది ఓంటెలు టింబక్టూనగరమునుండి టాఫిలెటుపట్టణమునకు వ్యాపారార్థమై చనుచుండెను. వంటచెరుకుతోనిండిన సంచులు ఓంటెలతోకలకు కట్టబడియుండెను. నార్థవాహులకునాయకుడగు కబీరునకు ఓంటెలు లొంగియుండును. ఆదేశ్త్రయులు కబీరును మొహరీ యందురు.

“సముద్రమువలెనుండు యెడారులలో వారికి మార్గ మెట్లు తెలియును?” అని జో వడిగెను.

“వారి కది యలవాటు. మనము దారితప్పినను వారు దారితప్పురు. పగలు గులకర్తయైనను వచ్చని మొలకైనను లేక యినుకరంగైనను వారికి దారిని గనబరచును. రాత్రిలందు నక్షత్రములే యాధారములు. గంటకు రెండుమైళ్ల వేగమున ననుచు ఎండవేడిమి హెచ్చిన కొంతకాలము విశ్రమింతురు.” అని డాక్టరు ప్రత్యుత్తర మొసగెను.

మరునాడు వాత్సావరణస్థితి మారెను. విమానముచాన చేత తడియుచున్నందున భారముపొచ్చి వేగము తగ్గెను. దేశము ఫలవంతమై తరుగుల్మాదులతో నిండియుండెను. మహారణ్యములు వన్యవృక్షములతో నిండియుండెను.

“మనము త్వరలో నైజరునదిని చూడగలము. ఈనది యా దేశమును సారవంతముగజేసి జనులకు నాగరకత నొసంగుచుండెను. నైజరునది 2500 మైళ్ళ పొడవు గలది. దీనితీరములపై గొప్పగొప్ప పట్టణములు గలవు. ” అని డాక్టర నెను.

“బార్తు యీదారి నే చ ననా? ” అని కెనడిప్రశ్నించెను.

“లేదు. చాడునరస్సును విడచి బోర్ను దేశమందు గల గొప్పపట్టణములను జూచి నైజరునదిని ‘నేను’ వద్ద దాటెను. ఎనిమిది నెలలు తిరిగి టెంబక్టూనగరమున కేగెను. మనమాపట్టణమును మూడురోజులలో చేరగలము. ”

“ నైజరునది జన్మస్థానమును చూచినవారు గలరా? ”

“ మంగోపార్కు 1805 వ సం॥లో చూడవలెనని యత్నించి యీ దేశీయులచే చంపబడెను. 1816 వ సం॥న మేజరు క్రేయిను, 1822 వ సం॥న మేజరులేయింగును, 1827 వ సం॥న రెనికెయిలీయును, క్లాప్టా, రిచ్చర్డుసా మొదలగువారు కూడ నైజరు జన్మస్థానమును చూడ యత్నించి చనిపోయిరి.

ముప్పదియొనిమిదవ అధ్యాయము.

సోమవారమునాడు వె మానికులకు పనిలేనందున అక్క
కా దేశపు గాధలను చెప్పకొనిరి. ఉత్తరదిశగా ప్రవహించి
పశ్చిమముగా తిరిగి నముద్రములో కలియు నైజరునదీ తీర
మందుగల దేశము కొంతభాగము సారవంతముగను కొంత
భాగము నిస్సారముగను కనబడెను. విమానము సాయంకాల
మునకు పశ్చిమదిశగా రెండువందల మైళ్ళ దూర మేగెను.
చంద్రకిరణములు మేఘములచాటున నుండి నీటిబిందువుల
లో దూరి పలుతెరంగుల విజయలక్ష్మివిమానము నలంకరింప
జొచ్చెను. 20 వ తేదీ ఉయమున విమాన ముత్తరదిశగా
గొనిపోబడుచుండెను. పచ్చికమైదానమందు ప్రవహించు
చుండిన సెలయేళ్ళు పల్లెవాడు వినరిన వలవలె గాన్పించెను
బార్డు టింబక్టూనగరమునకు జనుటకై పడవ నెక్కిన స్థానము
కనబడెను. జెన్నిననుండి నరకులతో నేతెంచుచుండిన ఒంటెల
మందలు చెట్లనందులనుండి గోచరమగుచుండెను. నదియొక్క
వంపులో నున్న కుగ్రామమొందు గనబడెను.

“దానినే ‘కాబ్రా’ గ్రామ మందురు. టింబక్టూపట్టణ
మున కదియే ఓడరేవు. టింబక్టూ యిచ్చట కైదుమైళ్ళదూర
ములో నున్నది. ” అని డాక్టరు సంతోమును గనబరచెను.

రెండుగంటలలో టింబక్టూ నగరము కనబడెను. బా
వ్రాసిన పటము ననుసరించి యుండుటచే షెరుసనున కాశ్వర

మొదలెను. ఆపట్టణము త్రికోణాకారముగ నుండి తెల్లని యిసుక నేలపై గట్టబడెను. చుట్టుప్రక్కల దేశము సారవంతమైనది గాదు. వీధులు నన్నముగనుండి పచ్చియిటుకలతో కట్టబడిన యిండ్లను కలిగియుండెను. ఎండుగడ్డిచేతను జమ్మచేతను నేయబడిన పూరిండ్లుకూడ గలవు. జనులు పలురంగుల వస్త్రములధరించి యొకచేతితో తుపాకిని పట్టుకొని చూచుచుండిరి.

శ్రీ లెవ్వరును కాన్పించుటలేదు.

“ ఇచ్చటిశ్రీలు అందగలని పేరొందిరి. మనువు పెక్కుమనీదులు గలవుగాని యిప్పుడు మూడుమాత్రమే కనబడుచున్నవి. పట్టణమునకు పూర్వపు కళపాయినది. సాంకోరుమనీదు, సిడీయా హియామనీదు లవి. వేడలులేవు. దీనిరాజు ఒక పెద్దవర్తకుడు. వాని భవన మొక దుకాణము. ” అనిపెద్దనను నుడివెను.

“ మొండిగోడలు కనబడుచున్నవి. ” అనికెనడీ పలికెను.

“ పులనీలచే నీపట్టణము 1626 వ సం॥ న పాడుచేయబడినది. పదుకొండవ శతాబ్దము నుండియును యీవురవాసులు లోభులు. మొదట చొరిగ్గులును, పిదప సోనీయులును, తదుపరి రొకెయునులును తుదకు పులనీలును యీపట్టణమును పరిపాలించిరి. 16 వ శతాబ్దములో యీనగరమందు అహమ్మదు బాబా యనువానియొద్ద 1600 వ్రాతగ్రంథములు గల గ్రంథాలయమొకటి యుండెడిది. ”

విమానము వేగముగ జనుచుండుటచే నగరమును చక్కగాపరికింప వలనుగాకుండను అందుచే టింబక్టూనగరము మొయిలుబండి ఆగని రైలుస్టేషనువలె దాటబడెను.

“ మనల నిష్ఠాకు వాయు వెచ్చటికి గొనిపోయినను మంచిదే. ” అని ఫెర్దుసను నుడివెను.

“ పశ్చిమముగా నెచ్చటి కేగినను మంచిదే. ”

“ తిరిగి జాంజాబాదున కేగి ననుద్రమును దాటి అమెరికాదేశమున కేగినను మంచిదే ! ” అని జో వనెను.

“ ఆవైపునకు జనుట మంచిపనికాదు. ”

“ ఎందువలన ? ”

“ మనయొద్ద ఉదజని స్వల్పముగ నున్నది. ఎగురుటకు శక్తిచాలదు. మనలను సమీపతీరమునకు జేర్చినచాలును. కొంత స్థిరత్వభారమును సారవేయనియెడల విమానము శీఘ్రగమనమున జనుట కష్టతరము. ”

“ మన శరీరముల బరువు హెచ్చినను విమానపుభారమును హెచ్చును. ” అని జో వనెను.

“ మనము ప్రయాణాంతమును జేరుచున్నను మనము చేయుకార్యములు పెక్కులు గలవు. మనకు తీర మెచ్చట దొరకు నని నీతిలంపు ? ” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“ చెప్పలేను. గాలి సరిగా లేదు. సిర్రాలియా, పోర్టెండిక్కులమధ్య కేగినచో నదృష్టవంతులము. అచ్చట మనకు స్నేహితులు గలరు. ” అని డాక్టర్ వనెను.

“ మన విమానము జనుదారి నరియైనదా ? ”

“ కాదు. కంపాసును జూడుము. దక్షిణదిశగా నైలు జన్మస్థానమున కేగుచున్నాము. ”

“ మన మచ్చట కేగజనదు. ”

సాయంకాల మగుచుండ ఫెర్రునను కేషించిన స్థిరత్వ భారమును పారవైచెను. విమాన మూర్ధ్వముఖముగా నేగి టింబక్టూనగరమునకు దక్షిణదిశగా నరువదిమైళ్ళ దూరమేగెను. మరుచటిదినము ప్రాతఃకాలమునకు నైజరునది మీదనున్న ‘డిబో’ రేవువట్టణము కనబడెను.

ముప్పదితొమ్మిదవ అధ్యాయము

నైజరునదీగర్భ మచ్చట లంకలచే పాయలుగ విభజింపబడెను. ఉదజని నుష్టికరించి విమానము మూర్ధ్వముఖముగ గొనిపోయి వ్యతిరేకపు వాయుతరంగముల కొరకు ఫెర్రునను యత్నించినను నిష్ఫలమనోరథుడాయెను. ఉదజని గుడ్డలో నుండి వెలువడుచుండుటచే సర్పనాళము పని ముగిసెను. ఇంగ్లీషు ఫ్రెంచి కాలనీలలో దిగుటమంచిది. విమానము ఫెర్రుననునకు లొంగుటలేదు. వైమానికులు యోచనానిమగ్నులై యుండ వాయుతరంగము మారుచుండెను.

“ వానకురియు చిహ్నములు పొడగట్టు చున్నవి. ఆ

వచ్చు మేఘములే మనశత్రువులు. ఇంతవర కిట్టిమేఘములను మనము చూచియుండలేదు. ” అని జోవనెను.

“ అది మేఘముగాదు. మిడుతలదండది. అది వ్రాలిన చోట దేశమునకు క్రామము కలుగును. ” అని డాక్ట రనెను.

“ మిడుతలను చూడవలెను. ”

“ తొందరపడవలదు. పదినిమిషములలో నవి మనయొద్ద కే వచ్చును. నీవే చూచెదవు. ”

ఆమిడుతలదండం డొక ఫలోన్ముఖమైన పైరుపై వ్రాలి పదునైదునిమిషములలో నెగిరి యింకొక ప్రదేశమున కేగెను. అవి విడచినపైరు పేరులేకుండ మాయమయ్యెను.

“ ఈ మిడుతలదండు చేయుహాని యింతయని చెప్ప నలవిగాదు. ఈదేశీయులు మిడుతలను భుజించుదురు. ”

“ వాటిమాంసమును రుచిచూడవలెను. ”

సాయంకాలమునకు విమానము పల్లవుసాగు చేయ బడుచున్న భూములపై కేగెను. నదీతీరమున పొగాకునేవ్యము జేయబడు చుండెను. జెన్నిపట్టణము కనబడెను. ఆపట్టణమందు గోవురములుగల మసీదులు రెండు కనబడెను. ఆ గోవురము లందు చిన్నపక్షులు తమకులాయముల నిర్మించుకొనియుండెను. ఆపట్టణముమధ్య చింతలు, తుమ్మలు, కొబ్బరిచెట్లు తాటి చెట్లు పెరిగియుండెను. బెన్నీనగరమునుండి టింబక్టూనగరము నకు వర్తకవ్యాపారము సాగుచుండెను.

“ మనకు విమానము లొంగుటలేదు. ఈ పట్టణమందు యింట్లాండున కేగిన అరబ్బీ యొకడు గలడు. ”

“ ఇంకొకసారి రావచ్చును. ” అని జోవనెను.

“ వాయువుమారుట మంచిది. ”

విమానపు భారమునుతగ్గింప వట్టిసీసాలు మాంసపు వీపా మొదలగునవి పారవేయబడెను. అందుచే విమానమున కుత్సతనశ క్తిహెచ్చి పైకేగెను. ప్రాతఃకాలమున బాలసూర్య రశ్మి ‘బంబరా’ రాజ్యపు ముఖ్యపట్టణమైన ‘నెగో’ మీద పడుచుండెను. నదిలో చిన్నపడవలు జనులను దాటించుచుండెను. ఆపట్టణవాసులు విమానమును చూడలేదు. విమానము వాయు వ్యమూలగా జనుచుండుటచే డాక్టరునకు మనశ్శాంతి గలిగెను.

“ ఈ నేగముతో రెండురోజులు నడచిన సెరిగాలు నదిని జేరగలము. ”

“ ఆ దేశీయులు మనకు స్నేహితులా ? ”

“ స్నేహితులనే చెప్పవచ్చును. అచ్చటినుండి పశ్చిమ సముద్రోత్తరమును జేరగలము. ”

“ అంతటితో మనవిమానయానము ముగియు ననుకొ నెదను. నాకథలను వినువారిమధ్యనే దిగవలెనుగాని యింకొక చోటనేను దిగను, ” అని జోవనెను.

నలుబదియవ అధ్యాయము

తే॥గీ॥ “ వనధిపరివృతయగు భూమి పడెడునట్లు
లంబుదముల వెన్నకు దోయునట్లు దోచె
నహహ ! కొక్కార్కరుమబ్బుల యట్టులున్న
వీవిజ్ఞంభమాణ పలు మహీధరములు. ”

—అవిమూరకము.

మెయి 27వ తేదీ ఉదయము తొమ్మిదిగంటలకు దేశపు
తీరు మారి పర్వతములు కాన్పించెను. అదియే నైజరు, సెని
గాలునదుల మధ్యనున్న పర్వతపంక్తి. సెనిగాలు దేశపుజనలు
క్యూరులు. పూర్వము కొందరు పరిశోధకు లచ్చటి జనలచే
బాధల నొందిరి. కాని విమానపుబుట్ట ముడుతలుపడుచు ఘెర్గు
ననునకు లొంగుటలేదు. కొన్ని పనిముట్లకూడ పారవేయబడెను.

“ విమానపుగుడ్డ చిరుగలేదుగద ! ”

“ లేదు. గట్టపర్చా వేడిచే మెత్తబడెను. ఉదజని
గుడ్డలోనుండి వెలువడుచుండెను. అందుచే మనము విమాన
మును తేలికపరచుటయే కర్తవ్యము. ” అని డాక్టర నెను.

“ పారవేయుట కేమియు కాన్పించుటలేదు. ” అని కె
నడీ నుడివెను.

“ ఈగుడారమును పారవేయుదము. చాల భారము
తగును. ”

“ గుడారమొక తెగవారికి వస్తుములక్రింద నుపయోగ
పడును. సుమారు వేయిమందికి సరిపోవును. ”

జోవు గుడారమును పారవేయ విమాన మూర్ఖముఖ మున కొంతదవ్వేగి తిరిగి క్రిందకు దిగుచుండెను.

“మనము విమాను పట్టునప్త్రుమును బాగు చేయుట మంచిది.” అని కెనడీ నుడివెను.

“ ఇప్పుడు మనవల్లగాదు. ”

“ అట్లయిన మనము చేయునదేమి? ”

“ మిగిలిన పనిముట్లను పారవేయుదు. ఈనరభక్షకు అమధ్య దిగకూడదు. వీరు అడవిమృగములకన్న కూరులు.”

“ మీ కెట్లు తెలియును? ” అని జో వడిగను.

“ సెనిగాలు నాక్రమించిన ఫ్రెంచివారి కీచుట్టుప్రక్కలనున్న తెగలతో యుద్ధము తటస్థించినందున ఫ్రెంచ్ ద్రోయను సైన్యాధ్యక్షుని సహాయముతో కొంత దేశమును కొల్లగొనిరి. పాస్కాలు, విస్సెంటు, లాంబర్ట్ నువారు వ్రాసిన వ్రాతలనుబట్టి తెలియుచున్నది. ”

“ ఏమి జరిగినది ? ”

“ 1854 సం॥న ఫౌటాఆల్డిడ్జీయను సెనిగాలు దేశీయుడు మహమ్మటుచే పురిగొల్పబడి ఐరోపా దేశీయులను తమదేశము నందు లేకుండజేయుటకై తనతెగవారినందరిని లేవదీసి దేశమును కొల్లగొట్టి సెగోపట్టణమునుగూడ ముట్టడించెను. 1857 వ సం॥న ఫ్రెంచివారిచే కట్టబడిన మెడీనుకోటను ముట్టడించెను. కాని పాల్ హాల్ ఫ్రెంచ్ ద్రోయను సేనానాయకులచే నొడింపబడి

సెనిగాలును దాటి వారు కార్తా దేశమున దాగియుండిరి. ఆకార్తాదేశ మిదియే. మనము వారిచేతులలోజిక్కితిమా మనగతియేమగునో తెలియదు.”

“ నాకు దిగుటకు భయమగుచున్నది. ” అని జో వనెను.

“నదిని మన విమానము దాటలేదు. ” అని డాక్టర నెను.

“ మనము నదీతీరమునకై న యీ విమానములో నేగవలెను. ”

“ ముందు ప్రయత్నముజేసి యీపర్వతమును దాటుదము. అంతయెత్తున కేగుటకు మరప్రయ్యి ప్రయోజనకారిగాదు. ”

“ పర్వతములు సమీపించుచున్నవి. ” అని కెనడీ నుడివెను.

“ ఒకరోజుకు సరిపడునీటి నుంచి, మిగిలిననీటిని పారజోయుము. ”

“ ఇదిగో నీరు పారిపోవుచున్నది. ” అని జోవు నీటిని పారపోసెను.

“ విమానము లేచుచున్నదా? ” అనికెనడీ ప్రశ్నించెను.

“ ఏబదియడుగులు లేచెను. కాని చాలదు. ”

విమానమింకను నైదువందలయడుగుల యెత్తున కేగవ

లయును. మరప్రొయ్యికి కావలసిననీటిని పారబోసిరి.

“వట్టిపీకలను పారవేయుదు.”

“ఇవిగో” అని జోవు పారవేసెను.

“జోవు! నీవు క్రిందికిదుముకనని ప్రమాణముచేయుము.

నీనహాయము మాకు ముఖ్యము.”

“నరే.”

పర్వతశిఖర మింకను కనబడుటలేదు. పదినిమిషముల లో విమానము పైకేగనిచో పర్వతమును తాకును. పెమ్మికను మిలిన మాంసమునుగూడ పారివైచిరి. కొంచెము పైకేగినను విమానము శిఖరమును దాటలేదు. ఛెర్లసను తొట్టిలోనికి జూచెను.

“మీ తుపాకులనుగూడ పారవేయుదు.”

“తుపాకులను పారవేయలేను.”

“పర్వతమును జేరుచున్నాము.” అని జోవనెను.

“పర్వతశిఖరము యేబదియడుగుల దూరమున గలదు.”

జోవు కంబళును పారవేసెను. కొన్ని తూటాలనంచులను గూడ కెనడికి తెలియకుండ పారవేసెను. అందుచే విమానము కొంచెము పైకేగినను శిఖరమును దాటలేదు.

“కెనడి! తుపాకులను పారవేయనిచో మనపని ముగియును.”

“ తొందపడకుదు. ” అని జోవు తొట్టిలో నుండి దిగెను.

“ జోవు ! జోవు ! ” అని కెనడీ డాక్టరులు కేకలు వేసిరి.

పర్వతశిఖర మిరువదియడుగుల వెడల్పున నుండెను. విమానపు తొట్టి దానిని తాకుచు జనుచుండెను.

“ మన మిప్పుడు సురక్షితముగ నున్నాము. ” అనుచు జోవు తొట్టిలోని కేగెను.

శిఖరముపై జోవు నడచుచు విమానమును పట్టుకొని యుండెను. శిఖరమును దాటిన వెంటనే తొట్టిలోని కెక్కెను. కెనడీ ఛెర్చననులు జోవు సాహసమునకును తెలివికిని సంతసించిరి.

“ ఇది కష్టమైనపని గాదు. ” అని జోవు వనెను.

“ మాకొరకు నీవు కష్టములపాలు గాకూడదు. ” అని డాక్టర నెను.

“ మీకొరకుగాదు. కెనడీ తుపాకులకొరకు. అవి నన్ను రక్షించినవి. నేను వాని ఋణమును తీర్చుకొంటిని. ”

పర్వతమును దాటి విమానము భూమికి రెండువందల యడుగుల యెత్తున కేగ చీకటులు క్రమ్ముచుండుటచే విమానము నావుటకు లంగరును వినరిరి.

“ దిగవచ్చునా ? ” అని కెనడీ యడిగెను.

“ వలదు. మనము వీడగూడదు. నీనహాయము కూడ గావలెను. ”

లంగరు మహారణ్యమందలి చెట్టుకొమ్మకు తగిలినందున విమానము నిలబడెను.

నలుబది యొకటవ అధ్యాయము

సెనిగాలునది విమాన ముగిన స్థానమున కిరువదిమైళ్ళ దూరమున నుండెను.

“ సదినిదాట పడవలు దొరకవుగనుక విమానముతో దాటవలెను. అందుచే విమానమును తేలికపరచెదము. ” అని డాక్టర నెను.

“ ఏవిధమున చేయగలము ? మనలో నొక డిచట దిగ వలెను. నేను దిగుట కభ్యంతరము లేదు. ” అని కెనడీ యనెను.

“ నా కలవాటైనది. ” అని జో వనెను.

“ ఈసారి మీతలంపుచే ప్రయోజనములేదు, నము ద్రోతీరమునకు నడచిపోవలెను. ”

“ నేను బాగుగ నడువగలను. ” అని కెనడీ పలికెను.

“ నే నంగీకరించు. ” అని జో వనెను.

“ మీరు పోట్లాడవద్దు. అవసరమైనచో మువ్వరము డచియే పోవుదము. ” అని డాక్టర నెను.

“ అవును. నడక శరీరమున కారోగ్యము నొసగును. ”

అని జో వనెను.

“ నడచుటకు ముందు వ్యాయోజయంత్రమును పార వేయుదము. అందుచే 700 పానుల భారము తగ్గును. ”

“ దానిని పారవేసిన నుదజని నుష్ణీకరించు తెట్లు? ”

“ అది లేకుండనే చూడవలెను. మనల మువ్వురను కొనిపోవు శక్తి గలదు. లంగరులనుమాత్ర ముంచుదము. ”

“ నీకు మంచి యాలోచన వొడమినది. ఏమిచేయ వలెనో చెప్పుము. సిద్ధముగ నున్నాము. ”

“ యంత్రము నూడదీయుటయే. ”

ఆపని చాలకాలము పట్టెను. తొట్టిలోనుండి యంత్ర ములుగల వీపాల నెత్తి పారవేయుటకు మువ్వురిబల ముపయో గింపబడెను. ఆయంత్రభారముచే చెట్లకొమ్మలు విరిగెను.

“ నీగోల కది దొరకినచో దానిని దేవతగ పూజిం తురు. ” అని జో వనెను.

“ జోవు విమానముపై కెక్కి తీగల నూడదీసి గొట్టము లనుగూడ పారవేసెను. విమానమున కుత్పతనశక్తి హెచ్చెను. రాత్రి రెండుఋణములకు ఆపని పూర్తయాయెను. వారారా త్రి చల్లనిపవార్థములనే భుజించిరి.

“ మీరిద్దరు నిదురింపుడు. రెండుగంటలకు కేనడీని లేపుడు. జోవు నాలుగు గంటలకు లేచును. ఆరుగంటలకు బయలుదేరుదము. ”

కెనడీ' జోవులు నిదురించిరి. తెల్లవారుచుండ మేఘములచే వెన్నెల కాముటలేనందున చీకటులు క్రమియ్యెను. తొట్టికి దిగువ ఆకులచప్పుడు విననయ్యె. వారు నిలిచినది శత్రువుల దేశమగుటచేతను విమానము పూర్వపుస్థితిలో లేనందునను ఖెర్లసనునకు భయమొదపు టాశ్చర్యముగాదు. సంభాషణ కూడ వినబడెను. కెనడీని లేపి ఖెర్లసను నిదురించెను.

కెనడీ పొగాకుగొట్టమును వెలిగించి కండ్లను తుడుచుకొనెను. మోచేత్తిపై నానుకొని గొట్టమును బాగుగపీల్చెను. నన్నని గాలివీచుటచే కెనడీకి నిద్రాదేవత యావహింప కనురెప్పలను బలవంతముగ తెరచుచుండెను. కాని తుదకు నిద్రాదేవతకు లోబడి కొంతకాలము మైమరచెను. ధూమిపై చిటచిటశబ్దము వినబడుటచే తిరిగి మేల్కొంచిచూడ వేడిగాలి సోకుచుండెను.

“ మంటలు ! మంటలు ! ” అని కెనడీ కేకలువైచెను.

ఖెర్లసను జోవులు లేచిరి.

“ ఏమివింత ? ” అని ఖెర్లసను ప్రశ్నించెను.

“ అడవి మండుచున్నది ! అని జో వనెను.

నీగోల కేకలుకూడ వినబడెను.

“ వారే టాలిబాలు లనువాడు. ఆల్ హజ్జీపరివారము. ”

విమాన మగ్ని కుండములో వేగిలాడుచుండెను.

చెట్లన్నియును మండుచుండెను.

“మనము దుముకవలసినదే. అంతకన్న వేరుపా
యము లేదు.” అని కెనడీ వలికెను.

ఫెర్గసను కెనడీ నొక చేతితోపట్టుకొని విమానపు
లంగరుత్రాటిని కత్తితో నరికెను. వెంటనే విమానము
వేయిఅడుగుల యెత్తున కేగెను. అడవిలోనుండి కేకలును
తుపాకులను కాల్చిన చప్పుడును వినబడెను. హయితరంగము
చే విమానము పశ్చిమదిశగా కొనిపోబడుచుండ తెల్లవారెను.

నలుబదిరెండవ అధ్యాయము.

“నిన్నటిరాత్రి విమానమును తేలికపరచినందున మన
మీ యాపదను దాటితిమి.” అని డాక్టర నెను.

“ఏనమయమున జేయవలసినపని నా నమయమున
జేయుటచే కలుగు మేలే యిది.” అని జో వనెను.

“మనము శత్రువుల దేశమును దాటలేము.”

“మన యిష్టములేనిదే విమాన మిప్పుడు క్రిందకు
దిగునా?”

“ఏల దిగగూడదు?”

మహారణ్యము దాటబడినది. ఇరువది గుర్రపురాతులు
విమానమును తుపాకులతో తరుముచుండిరి. విమానము నెమ్మ

దిగ జనుచుండెను. రౌతులు విమానమును తుపాకులతో జడి పించుచుండిరి.

“ వారే కూర్చులగు టాలిబాలులు. అడవిమృగముల మధ్యనై న నివసింపనగునుగాని వారిమధ్య నివసింపజాలము.” అని డాక్టరనెను.

“ పాపము! ఈకూరమృగములు యెగురలేవు.” అని జోవు వారిని పరిహసించెను.

“ ఆపాడువడిన గ్రామములను జూడుడు. వీరి పనియే యది. సారవంతపు భూములను నిస్సారములుగ జేయుదురు.”

“ వారు మనలను కలిసికొనజాలరు. మనము నదిని దాటిన వీరివలన భయముండదు. ”

“ మనము ఆయుధములను చేకొనియుండుటమంచిది” అని కెనడీ తుపాకిని గైకొనెను.

“ అవును, వాటిని పారవేయకుండుటచే గలుగులాభ మే యది. ”

తుపాకులలో మందును దట్టించిరి.

“ మనము యెంతయెత్తున నున్నాము? ”

“ సుమారు 750 అడుగులయెత్తున. మంచిగాలిదొరకి నచో సెనిగాలునదిని త్వరలో దాటగలము. ”

“ అవును, వారు నాతుపాకిబారులో నున్నయెడల దెబ్బ కొకనిని గూల్చుదును. ” అని కెనడీ పలికెను.

“ అప్పుడు మనముగూడ వారితోపాటులబారిలోనుందుము. వారి తోపాటులబారు హెచ్చు. మన విమానపుగుడ్డకు చిలులుపడగూడదు. ”

ఉదయమున సూర్యు డతనికిరణములను ప్రసరింపజేయుచుండ టాలిబాలులు విమానమును తరుముచుండిరి. మధ్యాహ్నము పదునొకండు గంటలకు విమానము పదిహేను మైళ్ళ దూరమేగి క్రమక్రమముగ దిగుచుండెను. సెనిగాలు నది వండెందుమైళ్ళ దూరమం దుండెను. ఆవాయువేగముతో జనిన మూడుగంటలకాలము పట్టును. టాలిబాలులు కేకలు వేయుచు గుర్రముల నదల్పుచుండిరి.

“ విమానము దిగుచున్నదా? ” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“ అవును. ”

పదునైదు నిమిషములలో విమానము భూమికి నూట యేబది యడుగుల యెత్తున కేగెను. గాలి వడిగ వీవసాగెను. రాతులు గురిచూచి కాల్పుచుండిరి.

“ మూర్ఖులారా! మేము చాలదూరమం దున్నాము. ” అని జోవు కేక వైచెను.

సమీపమున కేతెంచిన టాలిబాలులను కెనడీజోవులు గురిచూచి కాల్పుటచే రాతులందరును కొంతకాల మాగిరి. అందుచే విమానము చాల ద వ్యేగెను.

“ వారబాగ్గితగ నున్నారు. ” అని కెనడీ నుడివెను.

“ మనలను ముట్టడించుట సులభ మని తలచిరి. కాని మనము వారిబారిలో లేము. విమానము నింకను తేలిక పరచవలెను. ”

“ దేనిని పారవేయును? ” అని జో వడిగెను.

“ మిగిలిన పెమ్మికను. అది సుమారు 30 పాను లు

న్నది.

జోవు దానిని పారవేయ శత్రువుల కేకలమధ్య విమాన ము పై కేగెను. అరగంటలో విమానము తిరిగిక్రిందకు దిగి తొట్టి భూమిని తాకుటచే నెగిరి ఒక మైలుదూర మేగెను.

“ బ్రాండిని పనిముట్లను మిగిలిన లంగరును పారవేయుడు ” అందుచే కొంతదూర మెగిరిపడెను.

“ రెండుతుపాకులను పారవేయుడు. ”

“ వాటిని కాల్చినంతవరకైన నాగుడు. ”

అని కెనడీ నాలుగుసారులు కాల్పగా నలుగురు దెబ్బలు తిని చనిపోయిరి. విమానము బంతివలె తూలెను.

కెండుజాములైనది. విమానపుఆకారము పొడవుగా మారి మ డతలుపడుచుండెను.

“ మనము విమానమును విడువవలయును. విమాన మెగురలేదు. ” అని కెనడీ నుడివెను.

“ భయములేదు. మనయొద్ద నూటయేబదిపానుల భారముకలదు. ” అని డాక్టర నెను.

“ ఏ దాభారము? ” అని కెనడీ ప్రశ్నించెను.

“ తొట్టి మనము వలను పట్టుకొని తొట్టిని పారవేయు
దము. అందుచే సెనిగాలునదిని త్వరలో జేరగలము. ”

వారు పైకెక్కిరి. కెనడీ తొట్టిత్రాళ్ళను కోసెను.
అందుచే విమానము లేచెను.

“ ఆహా ! ” అని జోవు పలికెను.

విమానము మూడువందల అడుగుల యెత్తున కేగి
సమీపమందున్న చిన్నపర్వతమును దాటెను. శత్రువులు
చుట్టుతిరిగి వచ్చుటకు కొంతకాలము పట్టును.

“ సెనిగాలునది కనబడుచున్నది. ” అని జో వనెను.

రెండుమైళ్ళ దూరమందు సెనిగాలునది కనబడుచుం
డెను.

“ ఇంకొక పదిహేనునిమిషములలో మనము సురక్షిత
ముగ నుందుము. ”

విమాన మంతకాలము నిలువక క్రిందపడి తూలి
చెట్టుకొమ్మలలో పట్టుబడి నిలబడెను. వైమానికులు దిగి
సెనిగాలు నదిపైవున కేగిరి. నదీపతన శబ్దము వారిచెవుల
బడుచుండెను. గయానాపతనము కాన్పించుచుండెను. నదిపై
తెప్పయైన కాన్పించుటలేదు. నదివెడల్పు రెండువేల యడు
గులు. నదీసాతము నూటయేబది యడుగులు. ఖెర్సను యో
జించి,

“ ఇంకొక ఉసాయముగలదు. ” అనెను.

“ నేనుకూడ నట్లే తలపితిని.” అని జో వనెను.

నమీనమున నెండు గడ్డికనబడ జాక్వరు తనచెలికాండ్ర నిద్దరిని విమానమువద్దకు గొనిపోయి.

“ సున శత్రువులు మనలను సమీపించుటకు గంట కాలమగును. ఈలోన నూరుపానుల గడ్డిని పోగుజేయుదు.” అని పలికెను.

“ ఎందుకొరకు ? ”

“ ఉదజని పోయినందున వేడిగాలిచే విమానమును పూరించి నదిని దాటుదము.”

కెనడీ జోవు లిద్దరును ఎండుగడ్డిని కుప్పగాపేర్చిరి. జాక్వరు విమానపు వల్వమును తెరచి శేషించిన ఉదజనిని పోగొట్టి గడ్డికి నిప్పంటించెను. గాలిని 180 అంశలవరకు నష్టకరించి నచో తారతమ్యగరిమ తగ్గి విమానమున కుత్పతనశక్తి గలుగును. విమానము వర్తులాకారమును దాల్చుచుండెను. ముప్పావుగంటకాలము ముగిసెను. శత్రువులు రెండుమైళ్ల దూరమున కనబడిరి. వారికేకలు గుర్రపుడెక్కెల టకటకలు విననయ్యెను.

“ వారు మనల నిరువది నిమిషములలో చేరగలరు. ” అని కెనడీ పలికెను.

“ కొంత గడ్డినిమ్ము. మనము పదినిమిషములలో పారి పోవుదము. ”

విమానము చాలవరకు నిండుటచే,

“ స్నేహితులారా ! వలచు వట్టుకొని నిలువుడు ” అని
ఫెర్గుసను నుడివెను.

పదినిమిషములలో విమానము యెగురుటకు సిద్ధప
డెను. టాలిబాలులు 500 అంజలదూరము దుండిరి.

“ గట్టిగా వట్టుకొనుడు. ” అని డాక్టరు కొంతగడ్డిని
మంటలోవైచి తానుగూడ విమానముపై సరిబడెను. విమా
నము చోట్టుపై కెగిరెను. శత్రువులు తుపాకులను కాల్పుచుం
డిరి. ఒకగుండు జోవుభుజముమీదుగా నేగుటచే కెనడీ ఒక
చేతితో తుపాకిని పోల్చి యాశత్రువును బరిమార్చెను. కోపా
ద్రోకమున టాలిబాలులు కేకలునేయుచుండ విమాన మెని
మిదివందల యడుగుల యెత్తున కేగెను. మంచి వాయుతరంగ
ములో బడి గయానాపతనముమీదుగా జనుచుండెను. పది
నిమిషములలో వారు రెండవతీరమును సమీపించుచుండిరి.
ఆతీరమందున్న ఫ్రెంచి సైనికులు విమానము నాశ్చర్యముతో
నీక్షించుచుండ వారిలో నొకడు వార్తాపత్రికయందు తాను జది
విన డాక్టరు ఫెర్గుసనుగారి విమానయానము జ్ఞప్తికివచ్చినందున
తన స్నేహితులతో నాసంగతి నుడివెను. విమానము తీరము
నకు సమీపమున నీటియందు పడుటచే వైమానికులు విమా
నమును వీడి తీరమును జేరుటకు నీడుచుండ ఫ్రెంచి సైనికులు

వారికి సాయమునరించి గట్టునకు తేర్చిరి. విమానము నీటి ప్రవాహమున బడి పోవుచుండెను.

“ ఫెర్లనను గారా! ” అని ఫ్రేంచి నేనాని ప్రశ్నించెను.

“ అవును. వాని చెలికాండిద్దరును, ” అని డాక్టరు నెమ్మదిగ ననెను.

ఫ్రేంచి సైనికులు వైమానికులను తీరమునకు తేర్చుచుండ విమానము సెనిగాలునదితో గయానా పతనమునం దదృశ్యమాయెను.

“ అవిమాన మెంత సహకారియైనది. దానియుగామును తీర్చుకొన జాలము.” అని జోవు నుడివెను.

నలు వదియూడవ అధ్యాయము

ఆ ఫ్రేంచి సైనికులు గయానా పతనము వద్దనొకకోటను నిర్మించుటకుగాను స్థలమును నిర్దేశింప సెనిగాలు గవర్నరుచే పంపబడిన. వైమానికులు గయానా పతనము మీదుగా దాటి వచ్చినటుల రిపోర్టు నీయజలసేన దని ఫెర్లనను ఫ్రేంచి సైనికులను కోరెను.

ఫ్రేంచి సైనికులు వైమానికులను తమవసతిగృహము నకు కొనిపోయి విందొసగి యాదిగ్రువ నుదహరించి నలుల రిపోర్టు నొసగిరి.

“ ఈదిగువ సంతకము చేసిన మేము యీదిగువ నుడ
హరించిన తేదీనాడు డాక్టరు శామయలు ఫెర్గుసను, అతని
చెలికాండ్రు రిచ్చర్డు కెనడీ, జోసెఫు విల్సనుగార్లు విమాన
పువలను పట్టుకొని సెనుగాలునదిలో మాకు సమీపమున దిగిరి.

24 మే 1862.

శామయలు ఫెర్గుసను

రిచ్చర్డు కెనడీ,

జోసెఫు విల్సను,

డ.ఫ్రీజి లెప్టనెంటు

రోడ మెలు ఎస్సెను

డఫిజ్ సార్జెంటు

ప్లిస్సా మేయరు.

పిలిస్సీరు	}	సోల్దరు
లారోన్		
రాస్క నెటు		
గిలియను		
వెబెల్		

వైమానికులు గయానాపతనమును వీడి మెడీను చేర,
నచ్చటి ఫ్రెంచియధికారులు వారికి స్వాగతముసగిరి.

అచ్చటనున్న ‘బెసిలిక్’ అనుపేరబరగు ధూమనాక నధి
రోహించి వైమానికులు సెనిగాలునదీ ముఖద్వారముగా జని

వదిహేనుదినములలో సెనుంటులూయాని కేరిరి. అచ్చటి గవర్నరు వారికి స్వాగతమొసగెను.

కోవు కనబడినవారికెల్ల తనకృత్యముల వినిపించుచుండెను. అంగ్లేయధూమనాక వీరిని జూన్ 25 వ తేదీనాటికి పోర్టుమాతుయొద్దకు కొనిపోయి మరునాడు లండనునగరము వందు దింపెను.

రాయలభూగోళ పరిశోధనాసంఘమువా రొసగిన యాహ్వానము నేమని వర్ణింపనగును? పట్టణమంతయు నలంకరింపబడి వైమానికుల నూరేగించుచుకొనిపోయి లండను పురవాసులు గొప్పవిందొసగిరి. లండనునగరమందలి దినవార్తా పత్రికలన్నియును విమానయానము జయప్రదయుగ జరిగినందుకు ఫెర్డుననుగారి కభివందనము లొసగెను.

డాక్టరుఫెర్డునను రాయలభూగోళపరిశోధనాసంఘము తరపున చక్కని ఉపన్యాస మొసగెను.

ఆసంఘముపారు 1852 సం॥న జరిగిన ఆఫ్రికా దేశపు పరిశోధనలకుగాను వైమానికుల మువ్వురిపేర నొకబంగారుపతకమును ఫెర్డుననుగారి కొసగిరి.

ఫెర్డునను కోవునకు దాస్యబంధమును తొలగించి స్నేహితునిగమార్చెను. కెనడీ పెంటనే ఎడింబరో నగరమునకు జనితనయింటి యజమానురాలైన ఎల్బెత్తనునామెకు ఫెర్డునను పూనిన కార్యమును నిర్వహించె నని నుడిపెను.

ఉ ప స ం హా ర ము .

“మయుండు కామగమనంబును నతి విస్మృతం
బుగా లోహంబును నిర్మించి ‘సాధకం’బను
నామం బిడి సాల్వునకిచ్చిన...” — భాగవతము.

విహంగ విమానములను గురించి ముచ్చటించుటకు
యిందు వలనుపడదు గనుక ఉదజని విమానములకును విహంగ
విమానములకును గల స్వల్పవ్యత్యాసములను మాత్రమే
యిందు పొందుపరచెదను.

ఈగ్రంథమును చదివినవారు విమాననిర్మాణమును
గురించి కొన్ని ముఖ్యాంశములను గమనించి యుందురు.
గాలిలో తేలియుండుటకు గాలికన్న తేలికయగు పదార్థమైండు
కావలసియున్నది. అట్టితేలికపదార్థ సహాయముచే నుత్పతన
శక్తిని కలిగించు సాధనమును విమాన మందురు. ఆపదార్థము
విమానపు భారముకన్న నెక్కువభారమును కొని పోవునట్లు
చేయబడును.

అట్లు గాలిలో నిలబడు పదార్థమును ఒకచోటనుండి
వేరొకచోటికి కొనిపోవుటకై వలయు చలనశక్తి నేర్పగుచుట.
దిగునవుడుగాని ఎగురునవుడుగాని తేలికపదార్థమును వ్యయప
డకుండునట్లు చేయుట.

ఇటువంటి విమానములలో వాడబడు తేలికపదార్థము
ఉదజని వాయువు. ఈ విమానములను పడవు సాధనము వా

ణిజ్య వాయుతరంగములు. వీటిసాయముచే మనజయలక్ష్మి ఆభీకాదేశమును దాటగలిగెను. ఈ విమానములు వాయు తరంగములకు వ్యతిరేకముగ నడువజాలవు. విమానము నొక దిశగా గొనిపోవలె ననినచో అదిశగా వీచు వాయుతరంగము తోనికి విమానమును గొనిపోవలయును. ఇందు కూర్చొని యున్న ప్రయాణీకులకు విమాన మంబరవీధిని నిలబడినను పడి పోవుదు రను భయములేదు.

ఈమధ్య హిందూ దేశమందు ప్రదర్శింపబడిన విమానములను విహంగ విమానములందురు. ఈ విమానములను కనుగొనుటకు ముందుగా కొందరు శాస్త్రవేత్తలు చేతులకు రెక్కలను తగిలించి యిండ్లమీద నుండియును చిన్న గుట్టల మీదనుండియును పక్షులవలె నెగుర ప్రయత్నించిరి. అట్లు కొంతకాలము ప్రయోగములు నలువబడి తుదకు యీ విహంగవిమానములు సృష్టింపబడెను. పక్షులకు వలెనే యీ విమానములకును రెక్కలువుండి దిగునప్పుడును ఎగురునపు డును దిశలుమారుటకును విహంగములు తమరెక్కలచేతను తోకలచేతను చేయు చలనములనే యీ విహంగవిమానముల కుండు రెక్కలచే స్వల్పమార్పులతో ననుసరింపబడుచుండెను.

ఈవిహంగవిమానములకు ఒక రెక్కగాని రెక్కపై రెక్కలుగాని వుండి పక్షియాకారమును బోలియుండును. పక్షుల తరీరమునుబోలె నిలువుగానుండుభాగమందు మనుజులుకూర్చుం

దురు. ముక్కు కండ్లుగల సానమందు సారధి, యింజను, ఇంజనునకు ముందు గాలిపంకాయున్న గలవు. సారధి యింజనును నడిపించుచు పంకాచే వాయుతరంగమును జనింపజేసి రెక్కలక్రిందుగా ప్రవహింపజేయుటచే విమానము గాలిలో లేచి పరుగిడును. రెక్కలయందుగల తలుపులసాయముచేతను తోకయందలి చిన్న రెక్కలసాయముచేతను ఎగురుట, దిగుట, తిరుగుట మొదలగు కార్యములు నిర్వర్తింపబడును. ఇందలిప్రయోగాలు నిలబడుటకుగాని ఒకచోటనుండి వేరొకచోటి కేగుటకుగాని వీలుండదు.

ఈవిమానము గాలికన్న బరు వెక్కువ. పక్షియైనను రెక్కలుముడుచుకొని గాలిలో నిలువలేదు. ఈవిమానమునకు గాలికన్న తేలికయగు పదార్థమవసరములేదు. గాలిలోలేచుటకును, తిరుగుటకును, దిగుటకును యింజనునకు తగిలింపబడిన పంకా జనింపజేయు వాయుతరంగమే ఉదజని వాయువుచేయు పనిని చేయుచున్నది.

ఇంజనువని చేయక పంకా నిలబడినచో విమానము పడిపోవును. అందుచే సమీపమున రెండు మూడు మైళ్ళలో వికాలమగు ప్రదేశమును జూచి దిగవలయును. వికాలమగు ప్రదేశము దొరకనిచో హాని వాటిల్లగలదు.

ఈవిహంగ విమానములు వాయుతరంగములకు వ్యతిరేకముగ నడువగలుగుటచేతను ఉదజనివిమానములకన్న

వాయుపీడన తక్కువగుట చేతను ఉదజనివిమానములకన్న
త్వరితముగ కావలయుననిన చోటి కేగవచ్చును, ఐరోపామహా
సంగ్రామమందు యీవిహంగ విమానములు వేగవంతముగా
నిగుల నహాయకారిగ నుండును.

జెల్లెనులు, దీప్తిబులు మొదలగు విమానములందు ఉద
జని వినియోగపడుటయేగాక ముంజను గాలిపంకా లమర్చబడి
ఉదజనివిమానములకును విహంగవిమానములకును గలమంచి
గుణము లై క్కమొనర్చబడెను. ఈజెల్లెనులందు భోజనాదులు
చేయుటకును తిరుగుటకును పడవలలోవలె వీలుగానుండును.

ఇంగ్లాండునుండి హిందూ దేశమునకు టపా కొనిపోయి,
కొనివచ్చుటకు విహంగవిమానము లుపయోగింపబడుచుం
డెను. హిందూదేశమునందుగూడ జన్మల రాకపోకలకు విహంగ
విమానయానము నెలకొల్పుటకు సూచనలు కనబడుచున్నవి.

14,030